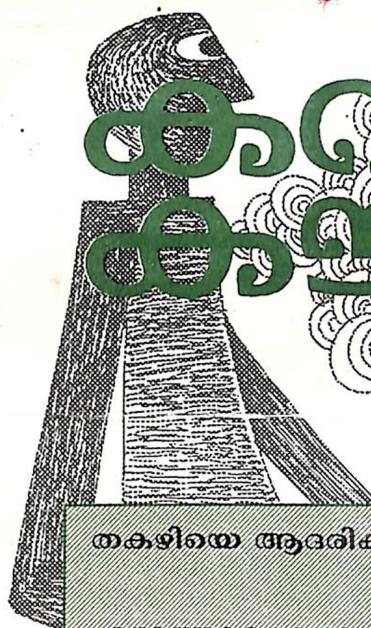


കേരള കാലാവസ്ത്രം



തകഴിയെ അവതിക്കുന്നോൾ :

കെ.ടോവിയു. വാസ്
എഴുതുന്ന കാത്യാം കമ്പ്യൂട്ടറും
ഡോ. എ. ഫാദർ മഹാദേവ
സി. ദരശൻ സി. കാരാക്കുജിൻ
ഡി.എൽ. ആചാര്യൻ
ക. വി. രാമകൃഷ്ണൻ.

ലോവന്നോൾ:

ഡോ. ഇ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ
ഡോ.വി.എസ്. ശർദ്ദ
ഓംവേഖരി
ഡോ.സി.പി. സീബുദ്ധൻ
ഡോ. കെ.പി. മേക്കതൻ

കവിത:

തസ്തികാത്യാർ
എ.എൻ. പാലകുർ
കമ, വായനമുൻ,
സാംസ്കാരികരംഗം, മുഖ്യസംഘ്യതി

കൊവറ്റ കാളഭൂതി

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സംബന്ധിക്കുന്ന ട്രസ്റ്റിന്റെ മുഖപ്രതിം

പുസ്തകം 1

ലക്ഷം 4

മെയ് - ജൂലൈ 1999

ഉപദേശക സമിതി

എൻ. പി. മുഹമ്മദ്
എം. എൻ. വിജയൻ
എം. അച്യുതൻ
എൻ. മോഹനൻ

പത്രാധിപസമിതി

കെ. വി. രാമകൃഷ്ണൻ
ഡോ. എം. ആർ. രാഘവവാരിയർ
കെ. പി. ശക്രൻ
കെ. പി. മോഹനൻ
എം. എം. സചീറേൻ
വി. പി. വാസുദേവൻ
മണന്തുറ രാജൻബാബു
അസീംതാനിമുട്ട്
ചായം ധർമരാജൻ
എ.സി. ശ്രീഹരി

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്ഥാനകാട്ട്
(ഒജി. 440/92)

പുതിയറ, കോഴിക്കോട് - 673 004

ഉള്ളടക്കം

തകഴിയെ ആരാക്കുന്നോൾ: ഒക്ടോവിയാ പാസ്.

വിവ: ഡോ: ആർസു

ചർച്ച - ഏഴുത്തുകാരന്മാർ കമ്പ്യൂട്ടറും

ഡോ: എം. ഹരീന്ദ്രനാഥ് ● സി. ശരദ്ധേൻ ●
സി. രാധാകൃഷ്ണൻ ● ടി.എൻ.ജയചന്ദ്രൻ ●
കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ. ●

ലേവനം, ആസ്റ്റ്രോജനം, സാംസ്കാരികരംഗം

ഡോ: ഇ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ ● ഡോ: വി.എസ്. ശർമ ●
ഓംചേരി ● ഡോ:സി.പി. ശിവദാസൻ ●
ഡോ: കെ.പി. മോഹനൻ ● അകവുർ നാരായണൻ ●
മനവുർ രാജൻ ബാബു ● എം.എം. സചീവൻ ● ജേ. ഷിജി ●

കവിതകൾ

തസ്ലൈമാ നസ്റ്റിൻ ● എം.എൻ. പാലുർ ● പി. നാരായണകുറുപ്പ് ●
അഷ്ടഭവദ്യൻ വൈദ്യമം ചെറിയ നാരായണൻ നമ്പതിരി ●
അവിടന്ന്നുർ വാസുദേവൻ ● എൻ.എം. ദിവാകരൻ ●
ഹൃഷികേശൻ പി.ബി. ● ദിവ്യ. പി.കെ. ● ബാബു എ. ●
അഭിലാഷ് കല്ലിയുർ ● ബിനു. എ. ●

ക്രമ

പി.എൻ. വിജയൻ ● പി.ടി. രാജലക്ഷ്മി ●

മുഖ്യമന്ത്രി

ശ്രീമതി. കെ. ഭാർഗവി അമ, കൊല്ലം. ●

കവർ ഡിസൈൻ : പ്രസാദ്

കത്തുകൾ

പ്രിയപ്പെട്ട രാമകൃഷ്ണൻ,

സുവന്മാണല്ലോ, ‘കവനക്കുമുണ്ടി’ കണ്ണു. തരകേടില്ല എന്നെന്ന തോന്തിയുള്ളൂ. എൻ.വി. യുടെ പേരിലുള്ള ഒരു പ്രസിദ്ധീകരണമാവുമോൾ നമ്മൾ കുറച്ചുകൂടി പ്രതീക്ഷിക്കും. ഏകില്ലോ, മുന്നന്തെകാലംസ്ഥിതിയും അഭിരുചിയും ഏഴുത്തു കാരുടെ ദൈഹിക സ്ഥിതിയും നോക്കുമോൾ തെറ്റില്ല എന്നു പറയണം.

‘കവന്’ കൗമുഡിയായതുകൊണ്ട്, ചില കവിതാ മത്സരങ്ങൾ എന്നുകൊണ്ട് ഏർപ്പെട്ടുതിക്കുടാ? കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു മാത്രം മതി. അതുപോലെ സമസ്യാപുരണം പോലുള്ള വിഭാഗങ്ങളും നോക്കാവുന്നതാണ്. സാഹിത്യ പദ പ്രശ്നം മംഗ്രാരു മേധാവുപാരമാണല്ലോ. ആലോച്ചിച്ചുനോക്കു.

ആശംസകളോടെ

സന്നം, അകവുർ നാരായണൻ

പ്രിയസുഹൃദ്ദേശ,

കവനക്കുമുണ്ടിയുടെ മുന്ന് ലക്ഷ്യങ്ങളും ധമാസമയം കിട്ടി. മുന്നുലക്ഷ്യങ്ങളും ഗഹനങ്ങളായ ലേവനങ്ങളെ കൊണ്ട് സന്ധാനമാണ്. കെട്ടുമട്ടും മനോരമായി കിക്കുന്നു. താങ്കൾക്ക് എൻ്റെ അഭിനന്ദനങ്ങൾ “കവനക്കുമുണ്ടി”ക്ക് എല്ലാഭാവുകളും നേർന്നു കൊള്ളുന്നു.

മുന്നാം ലക്ഷ്യത്തിൽ എൻ.വി. യുടെ “ത്രിപമഗ്”യിലുടെയുള്ള തീർത്ഥയാത്ര ശ്രദ്ധയമായി. ഓരോലക്ഷ്യത്തിലും എൻ.വി. യുടെ പ്രസിദ്ധമായ കവിതകളും ചിച്ചും ഓരോ പഠനം കൊടുക്കുന്നത് സമുച്ചിതമായിരിക്കും.

സ്നേഹാദരപ്പേരിലും,

കക്ക.ടി. ക്യൂഷ്ണവാരീയർ, മദ്രാസി.

പ്രിയ സുഹൃദ്ദേശ,

കവനക്കുമുണ്ടി കിട്ടി. നന്ന്. നൽ.

ആർ.വി.ജി.യുടെ വികസനസകല്പങ്ങൾ അസ്ഥിരായി. ഉപദോശവ്യഞ്ഞാന മായ മുതലാളിത്ത സമുഹവും സമത്വ (സുന്ദര?)വും അചൂടകവും അടിച്ചേര്പ്പിച്ച സോഷ്യലിസ്റ്റ(?)വും സഹവർത്തിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്ന് ആചാര്യരൂപരൂപ തന്നെ സുചിപ്പിച്ചിരുന്നു. കമ്യൂണിക്കേഷൻ വിപ്പവത്തെത്തുടർന്ന് ഇരുകുട്ടരും കുടുതൽ അടുക്കയും സാധയിനിക്കാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്തതോടെയാണപകട തുടങ്ങിയത്. തന്നെക്കിപ്പുപ്പിക്കാൻ കഴിയിരുന്നു സോഷ്യലിറ്റ് ചേരിക്ക് ബോധ്യമാവാൻ മുതയു കാലം വേണിവന്നു. എൻ.വി. റഷ്യയിൽ പോതി വന്ന ഇടയ്ക്ക് തുടു സുചിപ്പിച്ചത് എന്നിന്നും ഓർമ്മിക്കുന്നു. റഷ്യയുടെ വിശ്വാസത്തിന് ഭാഷയും കാരണമായിട്ടുണ്ടതെ. ഇന്ത്യയിലെ തമിഴരേപ്പോലെ ഭാഷാഭിമാനികളാണ് യുനോ പ്ലിലെ ലിതാനിയക്കാർ. അവർ റഷ്യയുടെ ഭാഗമായതിനും വിട്ടുപോയതിനും ഭാഷ കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ഗാന്ധിജിയുടെ സമഗ്ര വികസനത്തിൽ ഒരുപാ ‘ആര്യി യത്’യുണ്ട്. ആർ.വി.ജി. അതു നിഷ്പയിക്കുന്നില്ല എന്നതുതന്നെന്നയാണ് ആ ലേവനത്തിന്റെ നമ്പയും.

സമാനതരങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും സമന്വയിക്കാൻ കഴിയില്ല. ലക്ഷ്യങ്ങളും സമാനരണങ്ങളായിരിക്കും എന്നെന്ന വരു. ഉപദോശവ്യഞ്ഞാനമായ സന്ധാനതയും സാധം പറ്റാപ്പത്തയിലുന്നിയ ലാളിത്യവും എങ്ങനെ ഒന്നിക്കാനാണ്? ചെചനയുടെ മാതൃക അനുകരണിയമെന്ന്, കെട്ടിടത്തോളം എന്നിക്ക് തോന്തിയിട്ടില്ല. പോകുന്ന

(സംശ്ലം പോള് 98ൽ)

മലയാളക്കമ, നോവൽ ശാഖകളിൽ ഇടക്കുറ കൃതികൾ രചിച്ച് നമ്മുടെ ഭാഷയ്ക്കും സാഹിത്യത്തിനും മേൽവിലാ സമുണ്ടാക്കിത്തന അനുഗമനിൽ സാഹിത്യകാരൻ തകഴി ശിവശക്രമ്പിള്ള 10.4.99ന് അന്തരിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാഹിത്യ സംഭാവനക ഒക്കുറിച്ച് പല വിലയിരുത്തലുകളും ഇതിനകം വന്നുകഴിഞ്ഞു. അതാനപീഠ പുരസ്കാരലഭിയുടെ സാഹിത്യ ജീവിതത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന സംഭവമാണ്. 1984ലെ അതാനപീഠ പുരസ്കാരമാണ് തകഴിക്ക് ലഭിച്ചത്. ഈ പുരസ്കാരം അദ്ദേഹത്തിന് നൽകിയത് 1985 നവംബർ 14നായിരുന്നു. ഈ യിലെ മുൻ മെക്സിക്കൻ അംബാസിയറും സ്പാനിഷ് ഭാഷയിലെ ഉന്നതനായ കവിയും, പിനീഈക് നോവൽ സമ്മാനങ്ങളായുമായ ഒക്കോവിയാ പാസ് ആയിരുന്നു തകഴിക്ക് സമ്മാനം നൽകിയത്. ഡൽഹിയിൽ നടന്ന ആ ചടങ്ങ് വളരെ അർമ്മവത്തും അവിസ്മരണീയവുമായിരുന്നു. തകഴിക്ക് സമ്മാനം നൽകിക്കൊണ്ട് ഒക്കോവിയാ പാസ് ചെയ്ത പ്രസംഗതിന്റെ വിവർത്തനമാണിവിടെ ചേർക്കുന്നത്.

ഡോ. ആർസു

തകഴിയെ ആദരിക്കുന്നോൾ

ഒക്ടോബർ പാസ്

വിവാഹം: ആദശം

എൻ്റെ സഹയാത്രിയും പ്രമുഖ സാഹിത്യകാരനും നോവലിസ്റ്റുമായ തകഴി ശിവാശക്രപ്പിള്ളയെ നാമിപ്പോൾ ഭാരതീയ അഞ്ചാനപിം അവാർഡ് നൽകി ആദരിക്കുകയാണ്. ഈ പുരസ്കാരസമർപ്പണ ചടങ്ങിലേയ്ക്ക് അതിമിയായി ക്ഷണിച്ചത് എനിക്കു ലഭിച്ച വലിയൊരു ബഹുമതിയാണ്. എനിക്കിത്തൊരു വികാരസാന്നിധ്യമായ അനുഭവമാണ്. വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങൾ ഈ അവാർഡിന്മാരുടെ ചെയ്യുന്നതായി എനിക്കു തോന്നുന്നു. തെന്തേ വിവിധ-വിപുല കൂതികളിലൂടെ നേരഞ്ഞതെന്ന ദേശിയ-അന്തർദ്ദേശിയ തലമുള്ളിൽ എറെ അംഗീകാരങ്ങൾ കൈവരിച്ച ഒരു സമകാലീന ഭാരതീയ സാഹിത്യകാരന്മാരാണ് നാമിപ്പോൾ ആദരിക്കുന്നതെന്നാണ് ഈ ചടങ്ങിന്റെ പ്രമുഖ സാമൂഹികപ്രവർത്തന. ഇന്ത്യയിലെ സർവ്വസമുന്നതമായ സാഹിത്യപുരസ്കാരം നൽകാൻ മറ്റൊരു ഭാഷകാരനും രാജ്യകാരനുമായ വ്യക്തിയാണ് അതിമിയായി എത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നാണ് ചടങ്ങിന്റെ രണ്ടാമത്തെ പ്രത്യേകത. ഒരു മലയാള സാഹിത്യകാരനെ ഒരു സ്വപ്നാനിഷ്ഠ സാഹിത്യകാരനുമായി അടുച്ചിക്കുകയാണിപ്പോൾ ചെയ്യുന്നത്. അഞ്ചാനപിംപുരസ്കാരന്തിന്റെ ഈ അപൂർവ്വതയും നമുക്കിപ്പോൾ ബോധ്യപ്പെടുന്നു. വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിൽ സാഹിത്യരചന നടത്തുന്നവരും അതേ സമയം വ്യത്യസ്ത പാരമ്പര്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളുന്നവരുമായ എഴുത്തുകാർക്ക് ഓരോ വർഷവും നൽകിവരുന്ന ഉന്നതപുരസ്കാരമാണിൽ. അങ്ങനെ ഈ അവാർഡ് ഭാഷാപരമായ ദേശിയതയുടെ അതിർഭവകളെ അതിലാംശിക്കുന്നു. എഴുത്തുകാരനെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേതാളും സാന്താം ഭാഷ തന്നെയാണ് അയാളുടെ മാതൃഭൂമിയെന്ന് സാമാന്യനും പരിയാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്ത്യയിൽ ഞാൻ മറ്റൊരു സവിശേഷതകുടി കാണുന്നു. ഇവിടെ രാഷ്ട്രസകൽപ്പം എത്തെങ്കിലുംമാരു ഭാഷയുമായി മാത്രം ഒരുപോലെ നിൽക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഭാരതത്തിനു ഒരു ലോകമാണ്. അങ്ങെക്ക് ഭാഷകൾ ഒരുപോലുന്ന ഒരു വിശാലവേദിയാണ് ഈ നാട്.

ഭാഷകളുടേയും പാരമ്പര്യങ്ങളുടേയും വൈവിദ്യം നമുക്കിവിടെ കാണാൻ സാധിക്കുമെങ്കിലും ഭാരതീയസാഹിത്യങ്ങൾക്കിടയിൽ തീർച്ചയായും ഏറ്റക്കൂടി തിരിക്കേണ്ട ഒരു തലമുണ്ട്. സാഹിത്യ, ചത്ര, മത, സാൻക്രാത സംബന്ധമായ ദ്രോത ല്ഘൂകളിലെ വ്യത്യസ്തതകൾക്കിടയിലും ഈ ഏകത പ്രകടമാണ്. കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പാതിഭാഗം പിന്നിപ്പോൾ തന്നെ പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യം ഇവിടുതൽ ഭാഷകളെ നിരന്തരം സാധിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. അതിനു പുറതെ പ്രാദേശിക പാരമ്പര്യങ്ങളുടേയും വാമോഴി ദേശാലികളുടേയും സാധിക്കാൻ മുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും ദേശാലിയിലേയും സംരംഭവിക്ഷണത്തിലേയും സമാനതക ഭീൽ നമുക്ക് ഈ ഏകീഭാവം കണ്ണെത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നു. സാഹിത്യത്തിലെ ലുഭൂത സാധിക്കാൻ ഘടകങ്ങളെ സാന്താം പ്രതിഭയുടെ തലത്തിൽ പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ഉൽക്കുഷ്ഠം കുമാകുതികൾ ചടിക്കാൻ ഈ അർമ്മത്തിൽ തകഴിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്തേ സാലു-യാവന നാളുകളിൽ ഭാരതീയ സാഹി

തൃതിലെ കൂസ്തിക് പാരമ്പര്യവുമായി അദ്ദേഹം ഉറ്റബന്ധം പുലർത്തിയിരുന്നു. വിശേഷിച്ചും മഹാഭാരതം, രാമായണം തുടങ്ങിയ കൃതികളിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ആഭിമുഖ്യം വളർന്നിരുന്നു. പിൽക്കാലത്ത് ഗദ്യശാഖയിൽ കൃതികൾ രചിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠംശാഖയായ നോവലാണ് അദ്ദേഹം തെരഞ്ഞെടുത്തത്. തന്റെ ജീവനാട്ടായ കേരളത്തിലെ സാധാരണക്കാരായ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഇരുണ്ടതും തിളക്കമാർന്നതുമായ വശങ്ങൾ ഉപജീവിച്ച് അദ്ദേഹം കമകളും നോവലുകളും രചിച്ചു. അങ്ങനെ കുറഞ്ഞതകാലം കൊണ്ട് തകഴി ഇന്ത്യയിലാകെ പ്രശസ്തി കൈവരിച്ചു. 1956ൽ ‘ചെമ്മീൻ’ പ്രകാശിതമായതോടെ അദ്ദേഹത്തിന് അതാരാഷ്ട്രത്തിലും യഥസ്ത്രു ലഭിച്ചു. ഈ നോവലിന് പല ഭാഷകളിലും പരിശോഷകളുണ്ടായി. എൻ്റെ മാതൃഭാഷയായ സ്പാനിഷിലും ഈ നോവലിന്റെ വിവർജ്ജനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഈ നോവലിൽ തകഴിയുടെ റിയലിസം കുടുതൽ റിയലിസ്റ്റിക് ആരെയന്നുപറയാം. ഭാവതിവത, ഫാൻസി, മിത്ര ഫ്രെനീ സകല മാനവിയ യാമാർമ്മങ്ങളേയും അത് സീക്രിക്കറ്റുന്നവനാണ്. ഇതുകൊണ്ട് ഞാൻ വിവക്ഷിക്കുന്നത്. അയമാർമ്മത്തെ റിയലിസം എപ്പോഴും മതിയായ തോതിൽ സീറിക്കരിക്കും. അങ്ങനെ ചെയ്യാതിരിക്കുമ്പോൾ അതിന് റിയലിസം ആകാൻ സാധിക്കുകയേയില്ല.

സാഹിത്യരംഗത്തുള്ള തകഴിയുടെ നേട്ടങ്ങൾ ഏറ്റവും പ്രശംസനീയമാണ്. എൻ്റെ സുപ്രധാന നാരാധാരമേനോൻ മികച്ചൊരു സാഹിത്യ പണ്ഡിതനും ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടു നിരുപകരുമാണ്. അതോടൊപ്പം ഭാരതീയ പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യ ശാളിലും അദ്ദേഹത്തിന് നല്ല വ്യക്തിപ്പത്തിയുണ്ട്. യേറ്റ്‌സിനെക്കാരിച്ച് സാരവത്തായ ഒരു പ്രഖ്യാപനം അദ്ദേഹം ഏഴുതിയിൽ ഞാനിപ്പോൾ ഓർക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം അദ്ദേഹംതന്നെ ഇപ്പോൾ മറന്നിരിക്കാനിടയുണ്ട്. ഒരു പതിറ്റാണ്മുന്ന് നാരാധാരമേനോൻ തകഴിയെക്കാരിച്ച് ഇങ്ങനെ ഏഴുതിയിരുന്നു. “തകഴിക്കിപ്പോൾ നാല്പത് വയസ്സ് കഴിഞ്ഞു. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ സുപ്രധാന ഘട്ടമാണ്. ഇപ്പോഴും അദ്ദേഹം തന്റെ കൃതികളിൽ വെവിഖ്യാദാർ കൊണ്ടുവരുന്നു. നാർക്കുനാൾ അത് മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ മാറ്റം പ്രതിഭയുടെതന്നെ പോലെ സാഭാവത്തിന്റെതു കൂടിയാണ്. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വെശിഷ്ടത്തിന്റെയും അളവുകോലാണ്. സഹജവും നിസർഗ്ഗവും മൂലിക്കുമായ കൃതികളാണ് ആ തുലികയിൽ നിന്ന് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. നാം അദ്ദേഹത്തെക്കാരിച്ച് വെച്ചു പുലർത്തുന്ന ഏത് പ്രതിക്ഷയേയും അദ്ദേഹം കുടുതൽ ശോന്നെന്നമാക്കും.” നാരാധാര മേനോൻ എൻ്റെ നിരീക്ഷണം അന്താന്തായില്ല. അതിന്റെ സാഹിത്യാശി കാണുന്നത്. ആധുനിക ഭാരതീയ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഈ ശിൽപ്പിയെ നമുക്ക് ആഭരപുർവ്വം അഭിവാദനം ചെയ്യാം. വിവിധ ഭാഷകളിൽ രചിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഭാരതീയ സാഹിത്യം ഏല്ലാ മനുഷ്യർക്കും സാധാരണമാക്കുന്ന ഒരു പൊതുധാരമാർമ്മത്തിന് ആവിഷ്കാരം നൽകുന്നു. അങ്ങനെ അതിന്റെ സാഭാവം കൊണ്ടുതന്നെ അത് വിശാജനീവുമായി തിരിച്ചുന്നു.

(സുരേഷ് ഉന്നിയാലിന്റെ ഹിന്ദി വിവർജ്ജനം) അഞ്ചാമപീഠം വിശേഷാൽപ്പത്തിപ്പ് അവലംബം - ‘സാരിക്’ പേജ് 63 ഏപ്രിൽ 1988

കംപ്യൂട്ടർ -

ശാസ്ത്രം, സാഹിത്യം, സമൂഹം

ഡോ. എം. ഹരീക്രഷ്ണൻ

“നാം നമ്മുടെ ചുറ്റുപാടിനെ തിരുവായി മാറ്റി മറിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതുകൊണ്ട് ഈ പുതിയ ചുറ്റുപാടിൽ നിലനില്ക്കുവാൻ നാം നമ്മുടെ മാറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.”

Norbert Weiner, The Human Use of Human Beings (1948).

ശാസ്ത്രവും ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സൗജന്യവും

എൻപതുകളുടെ തുടക്കത്തിൽ ചെറുകിട കംപ്യൂട്ടറുകളുടെ പ്രചാരങ്ങേണ്ട ടെക്നോളജികൾ സമുഹം പൊതുവെ ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സൗജന്യവും അഭിയാസം തുടങ്ങുന്നത്. ഒരു സെസനികസംബന്ധമായി ഇന്നുമെടുത്ത ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സൗജന്യവും അഭിയാസം തുടങ്ങുന്നത്. ഒരു സർവകലാശാലകൾ തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുവാനുള്ള ഒരു ഉപാധി ആയി മാറ്റി. അതിന്റെ സാഭാരികമായ പരിണാമമായിരുന്നു യൂറോപ്പൻ ഭേദത്തിന്റെ സ്റ്റേറ്റേഷൻഡാലയായ CERN ലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത World Wide Web (WWW). വൈബ്രീലേഡ്ക്സ് പൊതുജനങ്ങൾക്കു പ്രവേശനം ലഭിച്ചതോടെ സാമൂഹ്യജീവിതത്തിൽ കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ സാധ്യീനം ദിനംപെതി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തിന്റെ ഏതു മൂലയിലായാലും ഇൻഡസ്ട്രിയൽ സൗകര്യമുണ്ടാക്കിൽ ഇന്ന് ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ഏറ്റവും പുതിയ ശവ്വേഷണപരമായ ഏതുനിമിഷവും അനാധികരിച്ചതാണ്. കമ്പ്യൂട്ടർ പ്രേമികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസിദ്ധമായ Linux operating system (1) അതിന്റെ ജനനത്തിനും വളർച്ചയ്ക്കും പുർണ്ണമായും ഇൻഡസ്ട്രിയലോട് കാഖപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അനേകം ചെറുകിട കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ ബന്ധപ്പെടുത്തി അതിശക്ത (super) കമ്പ്യൂട്ടറുകൾ നിർമ്മിക്കുവാനുള്ള സാങ്കേതികവിദ്യ (2) വരെ ഇന്ന് ഇൻഡസ്ട്രിയലോട് സൗജന്യമായി കിട്ടുന്നു. ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്ക് ഇൻഡസ്ട്രിയലും തീർച്ചയായും ഒരു വരും തന്നെ സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക് തീർച്ചയായും ഒരു വരും തന്നെ സാഹിത്യകാരന്മാർക്ക്?

സാഹിത്യവും ഇൻഡസ്ട്രിയലും

അച്ചടിവിദ്യ (സാങ്കേതിക പുരോഗതിയുടെ ആദ്യത്തെ നാഴികക്കല്ല്) തീർച്ചയായും സാഹിത്യത്തെ പോഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലോ. അതിന്റെ സാഭാരികപരിണാമങ്ങൾ കമ്പ്യൂട്ടർവഴി (3) വായിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്ന സഹ്യതയും ഇൻഡസ്ട്രിയലുടെ അവ അനാധികരിച്ചതാം പാശ്ചാത്യ സാഹിത്യം മാത്രമല്ല, വാല്മീകിരാമായണവും (4) വ്യാസമഹാഭാരതവും (5) സംസ്കൃതത്തിൽ തന്നെ ഇൻഡസ്ട്രിയലും ലഭ്യമാണ്. ഇത്തരം ശ്രദ്ധങ്ങൾ പരികാണ് തരിപ്പിരായവർക്ക് ഒരു ശ്രദ്ധ

ശാലയെ സമീപിക്കുന്നു ആവശ്യം ഇല്ലാതാകുന്നു. സാഹിത്യകൃതികളുടെ ആസാദ ദന്തനിനും പഠനത്തിനും സഹായകമായി, പ്രശസ്ത സാഹിത്യകാരണ്യാരുടെ ഭോം പേജുകളും ഇന്ന് സുലഭം.

കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മരുമാരു സ്വാധീനം പുതിയ സാഹിത്യമായുമഞ്ചളുടെ സുഷ്ടകി തിലാണ്. ബഹുമുഖമായും (multi media) പുതിയ വഴികൾ തുറക്കുന്നു. Hypertext novel ഇതിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. ഇതരം നോവലിൽ കമാഗതി നിയന്ത്രിക്കുന്നത് വായനക്കാരനാണ്, എഴുതുകാരന്മാർ. ഓരോ വായനക്കാരനും വായിക്കുന്നത് ഒരേ കൂത്തിയല്ല എന്ന സാഹിത്യസിഖാത്തിന്റെ അക്ഷരാർത്ഥ തിലുള്ള പ്രയോഗം. സാഹിത്യകൃതികളുടെ പ്രചാരത്തിന്, സാഹിത്യത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക്, കമ്പ്യൂട്ടർ എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടാം എന്നതിന് ചില ചെറിയ ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രമാണിവിടെ പരാമർശിച്ചത്.

സമൂഹത്തിന്റെ പ്രതീകരണം

കംപ്യൂട്ടർ സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ഒരു ഉല്പന്നമാണെല്ലാ. സാങ്കേതികവിദ്യ നമ്മുടെ സമൂഹത്തെ മുമ്പും മാറ്റിമരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ട് ഉദാഹരണങ്ങൾ: അച്ചടിയും ദ്വാരുമായുമായും (television). സാങ്കേതികവിദ്യ എന്നും ഇരുതലെ മുർച്ചയുള്ള വാളാണ് - നമ്മൾക്കും തിരുച്ചക്കും ഉതകുന്ന വാൾ. ഉദാഹരണമായി അച്ചടിവിദ്യ നല്ല സാഹിത്യത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിനും ആസാദനത്തിനും സഹായിച്ചു. അതേ സമയം അത് പെപക്കിളി-അഴുലീല സാഹിത്യങ്ങൾക്കും പ്രചാരം നല്കി. ടെലിവിഷൻ ശരീരം സ്വാധീനം കൂടുതലും ഹിന്ദസാമക്കമാണ്. ടെലിവിഷനും കമ്പ്യൂട്ടറും നല്ല സാഹിത്യത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനെത്തന്നെന്ന അപകടത്തിലാകുമോ? കമ്പ്യൂട്ടറും സമൂഹവും മനുഷ്യ മസ്തിഷ്കവും തമിലുള്ള ബന്ധത്തെപ്പറ്റി പറിക്കുന്ന ശാസ്ത്രശാഖയായ cybernetics ന്റെ ഉപജ്ഞാതാവായ Weiner-ൽ വാക്കുകളിൽ: "ഓരോ പുതിയ അവസരവും പുതിയ നിബന്ധനകൾ കൊണ്ടുവരുന്നു". ഈ നിബന്ധനകൾ മനസ്സിലാക്കി ഉത്തരവാദിത്വത്താടെ പെരുമാറാൻ സമൂഹം എന്നു കൊണ്ട് തയ്യാറാക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് നാം അനേകിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നത്.

കംപ്യൂട്ടർ എന്നല്ല ഓരോ പുതിയ സാങ്കേതികവിദ്യയും ഒരർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യനെ കൂടുതൽ സ്വത്രന്നനാക്കുന്നു. പക്കും, ഈ സ്വത്രന്ത്യത്തോടൊപ്പം പുതിയ ചുമതലകളും പിരക്കുന്നു. ഈ ചുമതലകൾ എഡ്രട്ടക്കുവാൻ നമ്മൾ സപ്പജ രാണോ എന്നതാണ് പ്രശ്നം. വിജ്ഞാനം നേടുക, ത്യാജ്യശാഹ്യവിശ്വചന്ദ്രക്കൽ ഉപയോഗിക്കുവാൻ സമർമ്മരാക്കുക. എൽക്സാമീനും ചെയ്യാൻ സർവദാ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന കണ്ടപ്പുന്നരുടെ ("എനിക്കു പിനിലീ ലോകം മുടിഞ്ഞു കള്ളി പൊന്തട്ട്" (6)) കള്ളിൽ കമ്പ്യൂട്ടറും ഒരു ആയുധമാക്കുന്നതു തടയാൻ വേരെ വഴിയില്ല.

- (1) <http://metalab.unc.edu/LDP/>
- (2) <http://cesdis.gsfc.nasa.gov/linux-web/beowulf.html>
- (3) <http://sunsite.berkeley.edu/alex/>
- (4) <http://www.hscce.net/ramayana>
- (5) <http://bombay.oriental.cam.ac.uk>
- (6) എൻ.എൻ. കമാട്, 1963 എന്ന കവിതയിൽ നിന്ന്.

അക്ഷരങ്ങളും അക്കങ്ങളും

സി. ശ്രദ്ധക്കുമ്പ

അസാധാരണമായ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അതിമവർഷത്തിലാണ് മ്ലോ നാം ഇപ്പോൾ നിൽക്കുന്നത്. ചതിത്രത്തിലെ നിർബന്ധങ്കരമായ പല സംഭവങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യം വഹിച്ച ഒരു നൂറ്റാണ്ട്. മനുഷ്യൻ ചട്ടെന്നിലിരാൻ. അഞ്ചുമേഖലാംബിക്കേ മാരകശക്തി അനുഭവിച്ചു. ബൈറ്റിഷ് സാമ്രാജ്യത്വം സൃഷ്ടി അശ്വത്ഥമിച്ചു. റഷ്യ കമ്യൂണിസത്തിലേയ്ക്കു നിങ്ങളിയതും അവിടെ നിന്ന് മടങ്ങി പോന്നതും ഇരു പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ. എന്നാലും ഈ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സ്ഥായിഭാവം ഒക്കെനൊ ക്രജിയുടെ സ്വന്നേഖനാത്മകമായ വളരെച്ചുത്തും അതിന് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലുള്ള വ്യാപകമായ സ്ഥായിനവുമാണെന്നു പറയാം.

ടെക്നോളജിയെ വെറും ‘സാങ്കേതിക വിദ്യ’യായിട്ടാണ് നാം കണ്ണുവരുന്നത്. ടെക്നോളജിയും അതു പരിണാമമപ്പെടുത്തുന്ന സാമ്പത്തിക മൂല്യങ്ങളും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ വരുത്തുന്ന പരിവർത്തനങ്ങളുടെ സങ്കീർണ്ണത അധിക മാറും അവഗ്രഹിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല. ഈ പരിവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തെ, നമ്മുടെ കൂടുംബം ബന്ധങ്ങളെ, അത്തീയചീതികളെ, ധാർമ്മികവോധങ്ങൾ, നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ വിശാസങ്ങളെ എല്ലാം തന്നെ തീവ്രമായി ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ഇന്നു സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത് ബഹുമിക തലത്തിലൂള്ള ഒരു വലിയ വിപ്പവമാണ്. ആ വിപ്പവത്തിന്റെ ദ്രോതസ്സുകൾ ടെക്നോളജിയും അതിന്റെ വികാസ പരിണാമങ്ങളുമാണ്.

எலிஹோனும், எலிவிஷனும், மோட்டார் காருமாகை நம்முடைய நிதழை விதத்திலென் டாமாயி கஷின்திட்டுவேள்கிலும் எக்ஸோஆஜியூட் ஏற்றவும் வலிய பிரதிகமாயி நாம் ஹனு காஸுங்கத் கஸ்யூட்டிளேயான். Compute ஏற்ற வாகீ நற்றும் கணக்குக்குடுக் கிடையானதோ. லோக்டிலே ஏலூ வழவரூபமாக ஒலையும் பிட்சப்படுத்தான் கஸ்யூட்டிள் கஷிவுள்ளத். அதனுகொள்ளானதோ ஹன்னத லோக்கதை Digital World ஏற்கும் ஹன்னதை ஸபாக்வாவுமதை Digital Economy ஏற்கும் நாம் விலிக்குங்கத். அதே, அக்கண்ணுடைய லோக்கத்தில் நம்மேலூடும் வரை நடியிலிக்குங்க.

லോകം അക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്ന് അക്കങ്ങളിലേയ്ക്കു നീണ്ടുകയാണെന്ന് ഹതി നന്തമില്ല. വാസ്തവത്തിൽ കമ്പ്യൂട്ടർ രൂപകരണം മാത്രമാണ്. അതിൽ ജീവൻ തുടിക്കുന്നത് അത് മറ്റു കമ്പ്യൂട്ടറുകളുമായി ചേർന്ന് ഒരു ശുംഖലയുടെ (Network) ഭാഗമായിത്തീരുന്നോണ്. ആ ശുംഖലയിലൂടെ സംക്രമിക്കുന്ന ആശയങ്ങളും അറിവും വിജ്ഞാനവുമാണ് കമ്പ്യൂട്ടറിനെ സജീവമാക്കുന്നത്. ഈ ടെലിഫോം സ്ഥിരപ്പിറയും ടെലിവിഷൻപ്പറ്റിയും പറയാവുന്നതാണ്. അതിലൂടെ പ്രവർണ്ണക്കുന്ന വിജ്ഞാനമാണ് ആ ഉപകരണങ്ങളോക്കാൾ പ്രധാനം. മറ്റാരു തലത്തിൽ ഇതു സാഹിത്യ സൗംഖ്യകിയെപ്പറ്റിയും പറയാവുന്നതാണ്. ഒരെഴുത്തുകാരൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന പേപ്പന്റല്ലോ പേപ്പനിൽ കൂടി ഒഴുകുന്ന അക്ഷരങ്ങളും ആ അക്ഷരങ്ങൾ ചേർന്നുവരുന്ന വാചകങ്ങളും ആ വാചകങ്ങൾ രൂമിച്ചു രൂപാക്കാത്തുനന്ന സർഗ്ഗ സൗംഖ്യകിയുമെല്ലാ പ്രധാനം.

എന്നാൽ ടെക്നോളജിയേയും സർഗസ്പഷ്ടിയേയും തമിൽ വേർത്തിരിക്കുന്ന മതിലുകളുണ്ടോ? സർഗസ്പഷ്ടിയുടെ ലോകം ക്രിയാത്മകമാണെന്നും ടെക്നോളജിയുടെ യാന്ത്രികമാണെന്നും പറഞ്ഞാൽ അത് ഭാഗികമായ സത്യം മാത്രമേ ആവുകയുള്ളൂ. ഇന്നത്തെ Information society യുടെ കാതൽ യാത്രങ്ങൾ ഒപ്പ്; അതിന്റെ പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യനും ആയാളുടെ ബഹിക വ്യാപാരങ്ങളുമാണ്. ആ നിലയ്ക്ക് ടെക്നോളജിയും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സാമ്പത്തിക മുല്യങ്ങളും സർഗവ്യാപാരങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് സാഹിത്യ സൂഷ്ടിയിൽ ചെലുത്തുന്ന സാധിനം അനോഷ്ഠാവിധേയമാണെന്നതുണ്ട്. ഈ സാധിനം പ്രത്യുക്ഷമായി കാണുന്നത് രണ്ടു തലങ്ങളിലാണ്. ഒന്ന് സാഹിത്യകാരൻ്റെ ജീവിതശശലിത്യിൽ, രണ്ട് അയാളുടെ ക്രിയാത്മകതയിൽ.

Professional Writer എന്ന വിശേഷണം ഇന്ന് ആഗോളതലത്തിൽ തന്നെ അംഗികൃതമായിരിക്കുന്നു. സാഹിത്യകാരനേയും അതുപോലെ ബഹികതല തതിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മറ്റൊളവരേയും Alvin Toffler "Mind workers" എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കുന്നു. "ബുദ്ധിവിവരിക്കാരൻ" എന്ന പദം നമുക്ക് സുപർചിതമാണ് എന്നാൽ 'ബുദ്ധിജിവനകാരൻ' എന്ന് നാം പറയാറില്ല. പക്ഷേ, അതുതന്നെയല്ല വാസ്തവം? ഒരു സാഹിത്യകാരൻ്റെ ജോലി ഒരു ഡോക്ടറുടെ, ഒരിംഭാഷകരും, ഒരു ബാക്കുദ്ദോഗസ്ഥൻ്റെ ജോലിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണോ? അല്ലെങ്കിൽ അവർക്കു കിട്ടുന്നതുപോലെ അർഹമായവേതനം സാഹിത്യകാരനും കിട്ടും തല്ല?

എന്നാൽ ഇതായിരുന്നൊ സഫ്റ്റി ? പ്രത്യേകിച്ചും കേരളത്തിൽ. സർഗസ്പഷ്ടിയെ മറ്റുകർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് മാറ്റി നിർത്തി അതിന് അല്ലകികമായ പരിവേഷം നൽകിയ ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് നമുക്കുള്ളത്.

സാഹിത്യകാരന് ഭൗതികസുവസ്തുകരുംഡൽ എന്നും ആവശ്യമില്ല അയാളുടെ ഭാലിദ്ദും പോലും ആ സർഗചേതനയ്ക്ക് ഉന്നേജകമാണ് എന്ന് നാം വ്യാപ്താനിച്ചു. അക്ഷരങ്ങളുടെ ലോകത്തിൽ അക്ഷരങ്ങൾക്കുസ്ഥാനം എന്നായിരുന്നു നമ്മുടെ ചിന്താഗതി.

"കവിതക്കെട്ടിനു കാശുകിട്ടണം പോൽ
ശിവനേ, സാഹിതി തേവിട്ടിഴിയെനോ?"

എന്ന് നമ്മുടെ ഒരു പഴയകവി പാടിയിട്ടുണ്ട്. ഇന്നാരും ആ വരികൾ ഉറ ക്കപ്പാടാൻ ദയവുപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ സാഹിത്യകാരനോട് നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനുള്ള മനോഭാവത്തിൽ സാരമായ മാറ്റമുണ്ടാണ് പറയാൻ പ്രയാസമാണ്.

ഒരേ സമയം ആരാധിക്കപ്പെടുകയും വാനികപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരാണ് നമ്മുടെ സാഹിത്യകാരന്മാർ. ഇന്ന് ആഗോളതലത്തിൽ സാഹിത്യകാരനോടുള്ള കാഴ്ചപ്പാട് മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ സാഹിത്യകാരൻ professional ആണ്. ആ സഫ്റ്റി റാൽകുന്ന മാന്യതയും സാമ്പത്തിക സുരക്ഷിതത്വാവും അയാൾക്കുണ്ട്. റിപാർട്ടിമെന്റിൽ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സമ്പദം വ്യവസ്ഥയോട് നമ്മുടെ നിലപാട് ഏറ്റാശാലയും സാഹിത്യകാരൻ ജീവിക്കാനർഹതയുണ്ടെന്നും അതിന് സാമ്പത്തികവകുഞ്ഞാണ്

കമായ സുരക്ഷതാബോധം അയാൾക്ക് വേണമെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ വിപണി നമ്മളെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് ദുരേഖയങ്ങളും പോകേണ്ട്. ‘അയർമ തിരെൻ്റെ കമാകാരിക്ക്’ അവരുടെ ‘God of Small Things’ (പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട പ്ലോശ് (ആ കൃതിക്ക് Booker Award കിട്ടുന്നതിന് വളരെ മുമ്പുതന്നെ) അഡ്യാർസായി 2 കോടി രൂപതാണ് പ്രസാധകൾ നൽകിയത്. ഇതിരെന്റെ നൂറി ലെബനും ലഭിച്ച ഏതെങ്കിലും ഒരു മലയാള സാഹിത്യകാരൻ ഉണ്ടാ? എക്കേണ്ടി ജിയുടെ ആളുവാത്തത്തിൽ ചലചിത്ര ലോകത്തിനും ഇലക്ട്രോണിക് മാല്യമും തിനും വാനും മാറ്റങ്ങളും ചലനങ്ങളും നാം കാണുന്നു. അതും സർഗവ്യാഹാ രണ്ടുണ്ടാലും. പക്ഷേ അവിടെ വിപണിയുടെ മുല്യങ്ങൾ കുടുതൽ ശക്തമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു.

ഈ കാലാല്പദ്ധതിലെ പരിവർത്തനങ്ങൾ സാഹിത്യകാരൻ്റെ ഭൗതികജീവി തന്ത്ര മാത്രമല്ല മാറ്റിമരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അയാളുടെ ക്രിയാത്മക ജീവിതവും ഈ കിമറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

സാഹിത്യകാരനെ അന്തർമുഖവനായും ഏകാന്തപമികനായും കാണുന്ന ഒരു പാരമ്പര്യമാണ് നമുക്കുള്ളത്. സർഗസ്വഷ്ടിയുടെ നിമിഷങ്ങൾ ഒരു പക്ഷേ ഏകാ തന്ത്രയിലാം. എന്നാൽ ആ സൃഷ്ടിയുടെ സാമഗ്രികൾ അയാൾ ഈ ലോക തിരിക്കിനുതന്നെന്നയല്ല വാരിയെടുക്കുന്നത്? ഇന്നത്തെ സാഹിത്യരചനയിൽ നല്ലാരു ഭാഗം ഗവേഷണപരമാണ്, നിരീക്ഷണ പരമാണ്. ആധുനിക ലോക തന്ത്രാട്ക പ്രതികരിക്കുന്ന, സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സിനു മാത്രമേ ഈ കാലാല്പദ്ധതിരെ ചലനങ്ങളെല്ലാം മാറ്റങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാനും അനുഭൂതി സൃഷ്ടരായി പകർത്താനും കഴിയുകയുള്ളൂ. സാഹിത്യകാരൻ ജീവിക്കുന്ന കാലാവസ്ഥ മാറിയിരിക്കുന്നു. അതിലെ താപനില അയാളിന്നെന്നം.

ഈനുകാണുന്ന മാറ്റങ്ങളല്ലാം പ്രസാദാത്മകമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. പല പ്ലോശും ഈ സംഘർഷപുരിതമാണ്. ഈ പുതിയ എക്കേണ്ടാളജി പാകപ്പെടുത്തുന്ന ജീവിതത്തിൽ വെവരുമ്പുണ്ടെല്ലാം. പൊരുത്തക്കേടുകളുണ്ട്. താളപ്പിടികളും കണക്കുതെറുലുകളും അവിടെ സംഭവിക്കുന്നു. എക്കേണ്ടാളജിയുടെ മുന്നേറുത്തിൽ വെന്തിനേതമരുന്ന മനുഷ്യജീവിതങ്ങളുണ്ട്. പൊതുത്തിരിക്കുന്ന കുടുംബവസ്യങ്ങളുണ്ട്. സകീറണമാകുന്ന സാമൂഹിക ബന്ധങ്ങളുണ്ട്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന കൂറിവാസനകളുണ്ട്. ഇതിനോടൊക്കെ സാഹിത്യകാരൻ പ്രതികരിക്കുന്നത് പല പ്ലോശും പ്രതിഷ്യാത്മിന്നെല്ലാം അമർഷത്തിന്നെല്ലാം സ്വരത്തിലാണ്.

“അടക്കപ്പിടിച്ച അക്രമ വാസനയാണ് ഏല്ലാ ഉത്തമകലയുടെയും അടിസ്ഥാനം” എന്ന് ശ്രീ. എൻ.എൻ. മാധവൻ പറയുന്നു. പക്ഷേ ആ റിഷേധനത്തിന്റെ ഭാഷ പുതിയതാവണം. പുതിയ സങ്കേതങ്ങൾ, പുതിയ ബിംബങ്ങൾ, പുതിയ സങ്കലപങ്ങൾ ഇതൊക്കെ അയാൾ പരിക്ഷീകരണം. ഇതിന് ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ഉത്തമമായ മാതൃക ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ സാഹിത്യമാണ്. അമേരിക്കൻ വ്യവസായ സംസ്കാരത്തിന്റെ പിന്നാധ്യാത്മക ആ സാധിന വലയത്തിൽ പെട്ട ശിമിലമായിവരുന്ന തെക്കേ അമേരിക്കൻ ജീവിത ശൈലിയും അതുയർത്തുന്ന സാമൂഹിക സംഘടനങ്ങളുമാണ് ഗാബ്രേയിൽ ഗാർഷ്യം മാർക്കോസ് (Gabriel Garcia

Marquez) താൻ്റെ കുറികളിൽ ആവ്യാനം ചെയ്യുന്നത്. ഒരു കാലത്ത് റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിനും പ്രഭാവം സാഹിത്യത്തിനുമുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനമാണ് ഈന് ലോക സാഹിത്യത്തിൽ ലാറ്റിൻ അമേരിക്കൻ സാഹിത്യത്തിനുള്ളത്.

ഈ പദ്ധതിലെത്താൻ മലയാള സാഹിത്യം എവിടെ നിൽക്കുന്നു? പുതിയ കലാകാരരംഗിൽ പലരും പരിക്ഷണങ്ങൾ നടത്തുന്നു. കുടൽത്തിൽ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധ തന്നാവുന്നത് ശ്രീ. എൻ.എസ്. മാധവൻ തന്നെ. പുതിയവിഷയങ്ങളും പുതിയ പ്രതീകങ്ങളും അദ്ദേഹം ഉപയോഗിക്കുന്നു.

ഹിഗിറ്റിലെ ആദ്യവാചകംതന്നെ ശ്രദ്ധിക്കുക “പെനാൽട്ടി കിക്ക് കാത്തു നിൽക്കുന്ന ഗോളിയുടെ ഏകാന്തത്” എകാന്തതയെ മുത്രമാത്രം ശക്തിയായ ഭാഷ തിൽ പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ, ഇവിടെ, മറ്റാരു കമാകാരനു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ? മാഡ് വരെ ‘തിരുത്തും’ ‘ബോംബെ’യും ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ വേദന കൗള പകർത്തുന്നു. എ.ടി. വാസനുദേവൻ നായരുടെ ‘ഷേർലക്സ്’ ശിമിലമാവുന്ന സ്നേഹബന്ധങ്ങളുടെ കമ പറയുന്നു. ഇവിടെ പ്രതികം പുച്ചയാണ്. പാശ്വാത്യ ജീവിതത്തിൽ വളർത്തുമുഖങ്ങൾ (pets) കുടുംബ ബന്ധങ്ങളിലെ സ്നേഹത്തിനു പകരംനിൽക്കുന്നു. ആധുനിക ജീവിതത്തിലെ കമ്പനി സംസ്കാരത്തിൽ, മറ്റാരുവശം ഫോറമന്റെ അധികാരിയിൽ കാണാം. ഇതാക്കയാണെങ്കിലും ഈ പരിക്ഷണങ്ങൾ വളരെ പരിമിതമാണെന്ന് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ സാമൂഹിക ജീവിതത്തിൽ കഴിഞ്ഞ മുപ്പത്തു-നാൽപ്പതു കൊല്ലങ്ങളിൽ സംഭവിച്ച മഹലികമായ മാറ്റങ്ങളെ ആവ്യാനം ചെയ്യാൻ ആരും ശൈമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്തു നില്ല. നമ്മുടെ മുല്യബന്ധത്തിന് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ ചില മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്? ആദർശ ബന്ധത്തിൽ നിരന്തരമാണ് സാമൂഹിക നീതിക്കുവേണ്ടി മനസ്സും ശരീരവും അർപ്പിച്ച്, ഒക്കെന്നാളജിയോട് നിശ്ചയായ കമായ നിലപാട് സ്വീകരിച്ച് വിശ്വാഭിനഃകരായ ഒരു യുവതലമുറി ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇന്നവർ എവിടെപ്പോയി? ഇന്നതോ യുവതലമുറി ഇന്റീഫീഷും കമ്പ്യൂട്ടറും പഠിച്ച് അമേരിക്കയിലും ശർമ്മ നാടുകളിലും ജോലി അനോഷ്ടിച്ച പോകുന്നു. ധനസന്ധാരനത്തിനോട് നമുക്കുണ്ടായിരുന്ന കുറുബന്ധം ഇന്നതോ യുവതലമുറയുടെ മനസ്സിൽനിന്നു മാണസുപോധനിക്കുന്നു. ഇത് ശരിയോ തന്റെ ഏന്നുപറയാനാവില്ല ആ മാറ്റങ്ങൾ നമ്മൾ കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം. ഒരു പക്ഷേ ആശോളതലത്തിൽ വരുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെ ഭാഗമല്ലോ ഇതും? ഈ സംബാദത്തിന് മറ്റാരു വശം കൂടിയുണ്ട്. ആധുനിക സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ സാധിച്ചുതരുന്ന അനാധാരമായ ആശയവിനിയ സൗകര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണല്ലോ ഈ പ്രബന്ധം തുടങ്ങിയത്. എന്നാൽ communications-ലെ വലിയൊരു വിടവ് നാം കാണാതിരുന്നുകൂടാം.

ആയിരക്കണക്കിന് യുവാകൾ ഇന്ന് കമ്പ്യൂട്ടറുകളിൽ ജീവിതമർപ്പിച്ച്, അതു മാത്രം ധ്യാനിച്ച് അതിലെ വിഭവങ്ങളിൽ മാത്രം വിലയിച്ചു ദിവസങ്ങൾ നീക്കിയുണ്ട്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിട്ടെന്നാളും കമ്പ്യൂട്ടർ ഒരു മയക്കു മരുന്നാണ്. അതിനുപുറം കലയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും ഒരു ലോകമുണ്ടെന്നും ആ ലോക

വുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിന്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ, വലിയൊരു ഭാഗം തങ്ങൾക്ക് നഷ്ടമാകുമെന്നും അവർ അറിയുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഒക്കേണ്ണളജിയുടെ കാര്യത്തിൽ കൃതപരമ്പരായ എന്നാൽ സംസ്കാരത്തിന്റെ മറ്റു വശങ്ങളിൽ നിരക്ഷരായ ഒരു വലിയ സമൂഹം ഈ ലോകത്തിൽ വളരുന്നുണ്ടെന്ന കാര്യം നാം ഓർമ്മക്കേണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ വിടവ് വലിയൊരു ഭൂരിത്തതിലേയുള്ള ലോകത്തെ നയിക്കുമെന്നും ഒരുപുതുകൊല്ലിം മുഖബന്ധത്തിയ, വളരെ ശാഖിക്കപ്പെടുകയും ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്ത ഒരു പ്രബന്ധത്തിൽ - "TWO CULTURES"-പ്രശസ്ത സംഗമിത്യുകാരനും ചിത്രകനുമായ സി.പി സ്നോ (C.P SNOW) പ്രവചിച്ചിരുന്നു.

കുറച്ചു വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് കേംബ്രിയജിൽ നടന്ന ഒരു സാമ്പത്തിക സമാം ഞാൻ ഞാനോർമ്മിക്കുന്നു ആശേരാളി വികസനത്തിൽ വന്ന പ്രതിസന്ധിയെപ്പറ്റിയായിരുന്നു ചർച്ച. പ്രഗതരായ സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രപ്രക്രിയയാർ പങ്കെടുത്ത സമാം നാർ. കുടത്തിൽ ഇപ്പോൾ നോബർ സമ്മാനം ലഭിച്ച പ്രോഫസർ അമർത്യ സെനനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടെ കണ്ണ മിക്കവാറും എല്ലാവരുടെ കുറിലും word processor കളും cellular phone കളും കണ്ണിരുന്നു. എന്നാൽ സെൻ ഒരു മുലയിലിരുന്ന് ഒരു നോട്ടേബുക്കിൽ പഴയ ഒരു പാർക്കർ പേനക്കാണ്ട് ചിലതൊക്കെ കുറിക്കുന്നതു കണ്ണു സെമിനാറിന്റെ ഒരിടവേളയിൽ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തത്തി ചോദിച്ചു “എന്നാ കമ്പ്യൂട്ടർ കൊണ്ടുവരാൻ മറ്റാനുപോയോ?” “എന്നിക്ക് ഇതിലെലാനും വലിയ പരിചയമില്ല. പേന കടലാസിൽ ഉരയുന്നോൾ മാത്രമേ എൻ്റെ ബുദ്ധി പ്രവർത്തിക്കുകയുള്ളൂ”. സെൻ സ്വത്സ്ഥിവമായ പുണ്ണിരിയോടെ പഠിച്ചു. പാഠതിനോടുള്ള ശൃംഗാരത്താമോ, അതോ സർഗ്ഗപ്രകാരയിൽ-സാഹിത്യമായാലും ശാസ്ത്രമായാലും-എഴുതുകൂടാരെന്ന് ആത്മവാദത്തെ യാന്ത്രണാശം അപഹരിച്ചാൽ പറ്റില്ല എന്ന പ്രവൃദ്ധാപനമോ?

“കുറിക്കിന്റെ വീട്ടിൽ കവറ്ച്ചു”, “പുശ്രകൾ”, “ആനവാൽ”,
“കോഴിക്കോട്” തുടങ്ങി എൻവിയുടെ ശ്രദ്ധയാളായ
ഇരുപതിൽപ്പരം കവിതകളുടെ സമാഹാരം -

“പുശ്രകൾ”

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ

വില: 30.00

പ്രസാധനം :
മാതൃഭൂമി, കോഴിക്കോട്

സമാഹാരണം നിർവ്വഹിച്ചത് :
എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരകട്ടണ്ണ്

അക്ഷരാദ്ധി

സി. രാധാകൃഷ്ണൻ

നാല്ലു കൊല്ലംമുന്ന് ഒരു പത്രവാർത്ത വന്നു. 'ഒരു എഴുത്തുകാരൻ എഴുത്തു നിർത്തി' എന്നായിരുന്നു അതിൻ്റെ തലക്കെട്ട്. ഈ വാർത്ത കണ്ണവർത്തിൽ എറുവും കുടുതൽ അസ്ഥാളിച്ചത് ഞാനായിരിക്കാം. കാരണം, ഈ വാർത്തയിലെ 'എഴുത്തു നിർത്തിയ' കക്ഷി ഞാൻ തന്നെ ആയിരുന്നു! ഞാനാണെങ്കിലോ, എഴുത്തിൻ്റെ കാര്യത്തിൽ 'തുടങ്ങൽ', 'നിർത്തൽ' മുതലായ ക്രിയകളെക്കുറിച്ച് അന്നോ ഇന്നോ അന്നോവരെയോ ആലോചിച്ചിട്ടുമെല്ലു. ആകെ ഉണ്ടായ മാറ്റിത്തം, കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ മല യാളം കീഡോർഡ് കാണാതെ കുത്തിപ്പുറിച്ചു എന്നതുമാത്രം!

കഷ്ടപ്പെട്ട ഇതു വശമാക്കിയത് എന്തിനെന്നു ചോദിച്ചാൽ മറുപടി അഭ്യാസ ഭാരം കുറയ്ക്കാൻ എന്നുതന്നെ. 'വലിയ' പുസ്തകങ്ങളാണ് (നാല്ലെബ്ലൂം) എഴു താൻ ഉണ്ടായിരുന്നത്. വെട്ടുംതിരുത്തും കഴിഞ്ഞാലും അഞ്ചുറുന്നുനു പുറഞ്ഞൾ വരുന്നവ. ആദ്യത്തെ എഴുത്തിൽ ആയിരത്തൊളം പേജ് ഉണ്ടാവും ഓരോന്നും. അഞ്ചാറു തവണായകിലും ഓരോന്നും വെട്ടിത്തിരുത്തുന്ന സ്വഭാവമുണ്ട്. ഈ രണ്ടു റിവിഷൻ കഴിയുന്നോൾ പിന്നെ തിരുത്തണം എങ്കിൽ പകർത്തണം. വള്ളത്തും പുള്ളത്തും കോഡുഭാഷയുമൊക്കെ കിടക്കുന്ന തിരുത്തുകളടക്കം പാഠം പകർത്താൻ മറ്റാരാളെ എല്ലാംക്കാനും വയ്ക്കുന്നു.

വിരലുകൾക്ക് അക്ഷരം വശമായാൽ കമ്പ്യൂട്ടറിൽത്തന്നെയാണ് ആദ്യത്തെ എഴുത്തും എല്ലപ്പും. കൈകൊണ്ട് എഴുതുന്നതിനേക്കാൾ രണ്ടും മുന്നും ഇട്ടി വേഗം കിട്ടു. ഇതെങ്ങനെ എന്നാണെങ്കിൽ, എടുക്കമാസത്തും കുന്നിപ്പുകളുള്ള ഒരു അക്ഷരത്തിന് ഒരു കുത്തുമതിയല്ലോ കമ്പ്യൂട്ടറിൽ. ('അ' എന്ന അക്ഷരം തന്നെ ഉഭാഹരണം.) പിന്നെ, മഷിയോ, കടലാസോ, വരിയോ, കടലാസിൽ പേനത്തുന്ന തൊടുനിടത്തോ ഒന്നും നോക്കേണ്ടതില്ല. കണ്ണടച്ച് 'തായസക' കൊട്ടാം. മന മൈഡുന്ന വേഗത്തിൽ അക്ഷരവാർപ്പിച്ചും നടക്കും.

കൊട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ തിരുത്താൻ വളരെ എല്ലപ്പും. വാചകം മുറിക്കാം, തിരിക്കാം, മാറ്റാം, മാറ്റിയൊരിട്ടു കൊണ്ടുചെപ്പാം, കൂദാം, ഇടയിൽ വേറെ കയറ്റാം. എത്ര തവണ എന്തൊക്കെ ചെയ്താലും, അവസാനം എന്തുചെയ്തുവോ അതേ നില നിൽക്കു. മിനുക്കുപണിയുടെ പ്രാരംഭം കുറയുന്നതിനാൽ മടക്കുകയും ചെടി കുകയുമെല്ലു. മുഷിയുകതനെ ഇല്ല. ഈ വക പണികൾ എല്ലാം കഴിയുന്നോ ശേയ്ക്ക് കമ്പോസിജേക്യൂട്ടി കഴിയുകയുമായി. മറ്റാരാളുടെ തെറ്റുകൾ കൂടി പാഠ തനിൽ വരിപ്പില്ല!

മിനുക്കുപണി അമവാ മുഷിഞ്ഞാൽ കമ്പ്യൂട്ടറുമായി ഒരു 'കളി'(ഗെയിം) കളിക്കാം. ചാതുരംഗാരികൾ അതികിലുണ്ട്. കളിക്കാൻ എതിരാളിയായി കമ്പ്യൂട്ടർ തന്നെ ഇരുന്നുതന്നു.

ഇതും പ്രോത്സാഹിൽ അല്പപം പാട്ടു കേടുകൊണ്ട് പണി തുടരാൻ അതിൽ തന്നെ ഒരു റേഡിയോ ഉണ്ട്. ഇടയിൽ തുലമോ ക്രിക്കറ്റോ വിഡ്യുസുന്റി മത്സ രഖാം ഫാണാണമെങ്കിൽ ടെലിവിഷൻ കൂടി കമ്പ്യൂട്ടറിൽത്തന്നെ ഉണ്ട്.

ചീല സുസ്ഥിരമാർക്കാറുകളെപ്പറ്റി പറയാറിണ്ടു ‘അപ്പനും അമ്മയും അഡ്വാതത തെള്ളാം കിട്ടു’ എന്ന് ? അതെ സംഗതി തന്നെ ഇതും അപ്പനും അമ്മയക്കും പുറമെ ചോറും കറികളും ഭാര്യയുംകുട്ടി ഇല്ല എന്നെ ഉള്ളതു കബ്യുട്ടിൽ.

എറുവും വലിയ ഉപകാരം റഹിൽസിന് എഴുന്നേറ്റു നടക്കുകയോ നാടുവിട്ടു കയ്യോ വേണ്ട എന്നതാണ്. ബൈട്ടാനിക്ക മുഴുകെ ഒരു സിച്ചകലെ കിടക്കുന്നു. അതുംപോരെങ്കിൽ ഫലാക്കത്തിലെ ഏതു (പ്രധാന ഗ്രനോലയത്തിലും ഇൻഡ്രിന്ദ്രന്മാരും വഴി കയറിയിരുന്നാം. (ഉദ്ധരണികളുപയോഗിച്ച് എഴുത്തിന്റെ ആധികാരികത പരിശീലനിക്കുന്നവർക്കു കൂടുതൽ സുഖം).

ഇങ്ങനെന്നുള്ള സൗകര്യങ്ങളുടെ മറുവശം തുണ്ടാൻ കുറെ സങ്കടങ്ങളുമുണ്ട്. കിറ്റുപോകുന്ന സങ്കടം. ബാററിയും മറ്റും അമാവിധി ഇല്ലെങ്കിൽ ഒരു ദിവസം മുഴുവൻ പണിത്തെ ഒരു നിമിഷം കൊണ്ട് ജലരേവയായി മാഞ്ഞുപോകും.

ബാററിയുണ്ടെങ്കിലും യന്ത്രത്തകരാറുകൊണ്ടും ഇതും ഇതിലേറെയും സംബന്ധികാം. എപ്പോഴും കയറിപ്പറ്റാവുന്ന വൈറസ് രോഗം മറ്റാരു ശുല്പമാണ്. മലയാളത്തിലെ അക്ഷരങ്ങളുടെ വിന്യാസത്തിനുള്ള സോഫ്റ്റ് വെയറുകൾ ഇന്ത്യീഷിലും മറ്റുമുള്ളവയുടെ സാമാന്യ മോഷണ രൂപങ്ങളായതിനാൽ വരുന്ന ‘സാഭാവദുഷ്പ്രാണം’ വേരൊരു വക.

ഹത് ‘പണി നഷ്ടം’. പരിഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാവുന്ന നഷ്ടമാണിൽ. ചെലവും ശ്രമവും വേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതു. മറ്റൊന്നും കൂടുതൽ കടപ്പം. അതായത് ‘തടിനഷ്ടം’. കഴുതൽ, കൗൺസിൽസിനും വിരലുകൾ, മുതുക്, മുത്രാശയം, കർശൻ, ആമാശയം എന്നീ വിഭാഗങ്ങൾ വെള്ളേറെയും കൂടായും ഇൻഷ്യൂർച്ചേരുന്നത് നന്നായിരിക്കും! രക്തസമ്മർദ്ദം കുറയ്ക്കാനുള്ള മരുന്ന് മുൻകൂർവാഞ്ചിവകുന്നതും എളുപ്പമാവും.

എത്ര കേഷാഭ്യന്തരക്കാളും കടപ്പമാണ് കമ്പ്യൂട്ടർ കേഷാഭം. കമ്പ്യൂട്ടിന് നന്മാടുള്ള കേഷാഭമല്ല നമകൾ കമ്പ്യൂട്ടിനോടുണ്ടായിപ്പോകുന്ന കേഷാഭം. നൃറുശതമാനം അനുസരണ ശീലമുള്ള ജനകു ഒരു മുന്നറിയിപ്പുമില്ലാതെ ഒരു ശകലവും ചൊല്ലുവിളിയില്ലാത്ത ധിക്കാരിയായി മാറിയാലോ? അതും പ്രത്യേകശത്രിൽ ഒരു കാരണമാവുമില്ലാതെ? എത്ര ക്ഷമാശീലനും കേഷാഭിച്ചുപോവില്ല?

രണ്ടു വാക്കുപറഞ്ഞതാ ഒരു ചുള്ളി ഞടിച്ച് രണ്ടു പുശ്രിയോ കേഷാഭമാടുക്കാൻ പറ്റുന്ന വല്ല ജാതിയുമായിരുന്നുകിൽ അങ്ങനെ ഒരു പോംവഴിയെക്കിലും കാണാമായിരുന്നു. ഇതിനെ ഒന്ന് എറ്റിയാൽ പതിനായിരഞ്ഞൾ വെള്ളത്തിലാലേ? കേഷാഭിച്ചോളുക്കത്തെനു! ‘കമ്പ്യൂട്ടർ രേജ്’ (Computer rage) എന്നാണിതിന് പേര്. ഇതൊരു പുതിയ രോഗമെന്ന നിലയിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. എത്ര ക്ഷമാശീലനെന്നും പിടികൂടുന്ന രോഗമാണെന്നു മനസ്സാന്തരീക്ഷക്കാർ കണ്ണത്തിയിരിക്കുന്നു.

എറുവും വലിയ അപകടം മറ്റാനാണ്. ഒരുത്തരത്തിലും വിശാസിക്കാനാകാത്ത ഒരു പ്രിയസുഹൃത്തിനെ വരദാനം കിട്ടിയ ദുർഗതി. കേൾക്കുമ്പോൾ തമാശയായി തോന്നാം. അനുഭവിച്ചാലേ ഈ ഉത്തരാക്കൂട്ടക്കിന്റെ ശൈത്യകം അറിവാവു.

മനുഷ്യരായ നമുക്കു രണ്ടുതരം ഉപാധികൾ നിത്യജീവിതത്തിലുണ്ടോള്ളോ. ഒന്ന്, നിർജീവ ഉപകരണങ്ങളായ പ്രോക്ടറെൽ മുതൽ കലപ്പവരെയുള്ള ആയുധങ്ങളും ഉപാധിയങ്ങളും. രണ്ട്, വളർത്തുമുശങ്ങളായുള്ള ആന മുതൽ ആടുവരെയുള്ളവ.

ഇരു രണ്ടിനങ്ങളെയും നാം സ്വന്നേഹിക്കുന്നു. രണ്ടുതരത്തിലാണ് സ്വന്നാവി കുന്നത്. ഒന്നിനഗ്രേഡ് മമതയേ ഉള്ളൂവെവന്ന് കാണാൻ പ്രശ്നാസം ചെറിയില്ല. കേടകാക്കുത്, വ്യതിയായും വെടിപ്പായും ഇരിക്കണം, ഉപകരണത്തിന്റെ സ്ഥിതിയിൽനിന്ന് ഉടമസ്ഥൻ സ്ഥിതി അറിയാമെന്നതിനാൽ പ്രത്യേക ശാഖ വേണം. വളർത്തുമുഖ ഗണങ്ങളാട്ടു പക്ഷേ സ്വന്നേഹമുണ്ട്. നാം തന്നെയാണവ എന്നൊരു വിചാരം നമുക്കുണ്ട്. അവയ്ക്കുള്ള വേദനകൾ നാം അറിയുന്നതിനാൽ നമുക്കുള്ള വേദനകൾ അവ അറിഞ്ഞിരിക്കണം എന്ന പ്രതീക്ഷയുണ്ട്.

കംപ്യൂട്ടറിനെ എത്തിനത്തിൽ പെടുത്തുമെന്ന് നാഡു തിരിച്ചു ഇന്തിയുമായില്ല. ബാധിയുള്ളതെന്നമട്ടിൽ പെരുമാറുന്നതിനാൽ രണ്ടാമത്തെ തരുമാൻ ഇതെന്നാണ് നമ്മുടെ തോന്തൽ. മാത്രമല്ല, അപ്രമാദിയായ ഒരു സുഹൃത്തിനെന്നതെന്നപോലെ നാം ഇതിനെയാണു വിശ്വസിച്ചുപോകുന്നു. എറു സുഹൃത്തുകൾ ഇനി വേണ്ട എന്നൊരു മാനസികാവാസമുണ്ടാവുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒരു ചെറിയ കുട്ടി നഞ്ചി ലെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഒരു കളിക്കോപ്പായി തുടങ്ങുന്ന സ്വന്തം ഒരു ദ്രോഹസ്വഭവം (ghost friendship) എണ്ണി വളരുന്നത് സ്വാദാരിംഘാ മാത്രം.

ആപലങ്കരംായ ഒവവസ്തുയാണിത്. മനുഷ്യൻ ആഭ്യന്തരിലേ അണ്ണുകൂട്ടുംബാഡി അല്ലിച്ചില്ലികളിലൂടെ തല്ലിച്ചിതറി ഏപ്പെടുന്നകാലത്ത് ഇങ്ങനെന്നതോരു ghost friendship അല്ലാതെ വേറെ സൗഹ്യമില്ലാതായിപ്പോയാൽ ഭോന്തുപിടിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പമായിരില്ല!

‘കരിവകക്കുപ്പായക്കാരൻ ഇരിക്കാൻ സ്ഥലംകൊടുത്താൽ കിടക്കു’ എന്നൊരു പഴമാശയിലില്ല? കമ്പ്യൂട്ടർ എന്നാൽ വെറുമെരുപ്പു ഉപകരണമാണ്, അതെയേ ഉള്ളൂ എന്ന് ആദ്യമേ കരുതിയാൽ രക്ഷപ്പെടാം. എതായുധതിനും അടിമയാകുന്നത് നല്ലതല്ല എന്ന് ആർക്കാണറിയാത്തെന്തോട്? ഇതോരു മായാവിധായതിനാൽ കുറച്ച ധികം സുക്ഷിക്കണമെന്നു മാത്രം.

സത്യത്തിൽ, എഴുത്തുകാരൻ പ്രത്യേകമായി കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ആവശ്യമെന്നു മില്ല. സർവസാധാരണമായ ഒരു ഉപകരണവും വാർത്താവിനിമയത്തിന് എറ്റവും ചെലവുകുറഞ്ഞ ഉപാധിയുമായതിനാൽ മറുള്ളവർക്കെന്നപോലെ എഴുത്തുകാരനും ഇതിനെ വേണമെങ്കിൽ ഉപയോഗിക്കാമെന്നുമാത്രം.

ഓരോ വെച്ചുകെട്ടും നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം കുറയ്ക്കുകയാണ്, വാസ്തവ തനിൽ. ഒരു സൗകര്യത്തിന് നാല് അപകടങ്ങൾ കുടെയ്യുണ്ടാവും. വേഗം കുടുമ്പോൾ വംഹനാപകടം, ശക്തി കുടുമ്പോൾ ഷോകവും അണുപ്പസരവും.... അങ്ങനെയെങ്ങനെ....

സുവവും സ്വാതന്ത്ര്യവും നിസ്വതയിലാണ്. അക്ഷരം കൈകൊരും ചെയ്യണമെങ്കിൽ ഹൃദയം അതിനുമപ്പേറ്റുതു തല കുന്നിട്ടുന്നിൽക്കണെ? പ്രക്ഷേ, എന്തു ചെയ്യാം? പശ്വവിനിയാമോ പണ്ണാക്ഷരമഹത്താം? അമാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യമെന്നെന്ന് ആളുകളെ അറിയിക്കണമെങ്കിൽ അക്കാരും പോലും ഇപ്പോൾ ഇ-മെയിലായി അയച്ചാലേ പറ്റു എന്നായിപ്പോയി!

കംപ്യൂട്ടർ - എത്തിനു പോ ?

ശ്രീ.എൻ. ജയചന്ദ്രൻ

കംപ്യൂട്ടറും അനുബന്ധസംവിധാനങ്ങളും സാഹിത്യത്തെ ഏങ്ങനെ ബാധിക്കും ? അത് എഴുത്തുകാരരെ സാരാത്തെ തകിടം മറിക്കുമോ ?

കംപ്യൂട്ടറിനെക്കുറിച്ചുള്ള അജന്തതമുല്ലാകാം, അതിന്റെ അനുസാധ്യത കൈളക്കുറിച്ചുള്ള വിവരം വേണ്ടുവോള്ളില്ലാത്തിനാലാകാം, ഈ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങളും അപസക്തങ്ങളാണെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.

ബാലിശമാബാഷിലും പ്രാഥമികക്കായ രൂപ ചോദ്യത്തിൽ നിന്നുതനെ അനേകണം ആരംഭിക്കാം. എന്നാണ് കംപ്യൂട്ടർ ? വളരെ വേഗത്തിൽ കണക്കുകുട്ടാനും വസ്തുതകളും വിവരങ്ങളും രേഖക്കാര്യം ചെയ്യാനും കഴിയുന്ന രൂപയ്രാം. കണക്കുകുട്ടാൻ സഹായകമായ രീതിയിൽ കാൽക്കുലേറ്റർ നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ അത് മനുഷ്യപ്രയത്നങ്ങൾക്കു തുണായായി വെച്ചു. ആധുനിക സാങ്കേതികവിദ്യയുടെ ഫുറുവും നികച്ച നേരങ്ങളിലെലാനായി കണക്കാക്കുന്ന കംപ്യൂട്ടറാക്കട മനുഷ്യ വ്യാപാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതരത്തിൽ ശക്തവും വേഗതയാർന്നുമാണ്.

കംപ്യൂട്ടറിനെ ഏല്പിക്കുന്ന ജോലി അത് അത് ഭൂതകരമായ വേഗത്തിൽ ചെയ്യും. (പ്രസക്തവിവരങ്ങൾ ശേഖവിച്ചുവെച്ച് അവ ആവശ്യാനുസരണം പുനരൂപയോഗം ചെയ്യാനും അതിനു കഴിയും. മാത്രമല്ല ഈനു കംപ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിക്കുന്നത് കണക്കുകുട്ടാൻ മാത്രമല്ല ചിത്രം വരയ്ക്കാനും, അച്ചടിക്ക് അക്ഷരങ്ങൾ നിരത്താനും വേണ്ടിയെക്കായാണ്: വിജ്ഞാനകോശങ്ങളും സാഹിത്യകൃതികളുമാകെ കംപ്യൂട്ടറിൽ ശേഖപ്പെടുത്തി സുക്ഷിച്ചുവെയ്ക്കാനും ആവശ്യാനുസരണം ഉപയോഗപ്പെടുത്താനും കഴിയും.

കംപ്യൂട്ടറിൽ നിന്ന് വളർന്നു വികാസം പ്രാപിച്ച രണ്ടുബന്ധസംവിധാനമാണ് ഇൻഫർമേഷൻ വില്ലുവത്തിന്റെ കേന്ദ്ര ബിൽവായി കരുതപ്പെട്ടുന്ന ഇൻഡ്രോന്റ് കംപ്യൂട്ടറുകളുടെ കുട്ടായ്മയിലൂടെ ജനിച്ച ആശോളകംപ്യൂട്ടർ ശൂംപലയാണ്. കംപ്യൂട്ടറിന്റെ പ്രാധാന്യം തുടോടെ നുറുമടങ്ങ് വർദ്ധമാനമായി കുഴിഞ്ഞു. ഇൻഡ്രോന്റിന്റെ പ്രധാനസേവനങ്ങൾ ‘ഇ. മെയിൽ’, ‘ഐശ്ല്യ് വെവ്വേഡ് വെബ്സൈറ്റ്’ എന്നിവയാണ്. ലോകത്തെവിടെയുള്ള വ്യക്തികളുമായി അനായാസം ആശയവിനിമയം നടത്താൻ സഹായിക്കുന്നതാണ് ‘ഇ. മെയിൽ’ ഇൻഡ്രോന്റിൽ വിവിധ കംപ്യൂട്ടറുകളിലുള്ള വിവരങ്ങൾ കോർത്തിണകി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ‘പേജു’കളുടെ സമാഹാരമാണ് ‘വേശ്ല്യ് വെവ്വേഡ് വെബ്സൈറ്റ്’. ലോകത്തിലെ ഏതുകംപ്യൂട്ടറിലും ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്ന അക്ഷരങ്ങളും ശബ്ദങ്ങളും ചിത്രങ്ങളുമെല്ലാം കീ ബോർഡിൽ വിരലുമർത്തുകയോ ‘മുസ് സ്ലിക്ക്’ ചെയ്യുകയോ ചെയ്താൻ നിമിഷങ്ങൾക്കാം ലഭ്യമാകുന്നു. ഏതുഭാഷയിലേയും, സാഹിത്യത്തിലേയും കൂതികളുമായി നിശ്ചിയങ്ങൾക്കും സന്ദർഭം പുലർത്താൻ ‘നെറ്റ് വർക്കിംഗ്’

മുഖ്യമായി സാധിക്കുന്നു. ഗവേഷകർക്കാണിതുകൊണ്ടുനിൽക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങൾ എല്ലാം വിശദമായി തന്നെ കാരിച്ചുപറ്റാൻ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടും അഭ്യർത്ഥിക്കുന്ന വിവരവും അനിവാര്യമായി തന്നെ കാണാൻ വിരിക്കുന്ന തുന്നിന്ത്യാജി ചെറുചെലം മതി ഏന്ന അവസ്ഥ വിജ്ഞാന നരാഗത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടു വരുന്നതാണ് അതിശയോക്തവിക്കുന്നതിനുള്ളിൽ.

କଂପ୍ୟୁଟରୁ ଲୁଣ୍ଡରେଗନ୍ଡୁ ସାହିତ୍ୟରେ ଏଣ୍ଟେଗନ୍ହାଣି ବ୍ୟାଯିକବୁ? ସାହିତ୍ୟକାରିମାରକ କଂପ୍ୟୁଟରୁ ଲୁଣ୍ଡରେଗନ୍ଡୁମୁଣ୍ଡାଯାଇ, ଆବରକାର ଉପଯୋଗପ୍ରଦତ୍ତତାଙ୍କ ଅରିବୁ କଶିବୁମୁଣ୍ଡକିରି, ଆବରୁଦ୍ଧ ସରଗବ୍ୟାପାରରେ ଅତ୍ୟକ୍ରମିତ ସମ୍ବନ୍ଧମାତ୍ରକୁ ଏଣ୍ଟେଗନ୍ହାଣି କରୁଥାଣି? ଆରଜିତବିଜତୀଯାନତିରେ ନିର୍ମାଣ ସଂଦ୍ରତା ଶାସନ ଛାଇରେ ନିର୍ମାଣ ପ୍ରେଚ୍ଚା ଓ ମୁଶକିକା ଭାବାଙ୍କ ସରଗବ୍ୟାପାର ନକକୁନାଟ ଏଣ୍ଟେଗନ୍ହାଣି କରୁଥାଣି କୁଟାରେ ତାଙ୍କ ପଠ ଯାଇଛି, କୁଟାରର ଅରିବୁମୁଣ୍ଡାକୁନାଟ ସରଗବ୍ୟାପାରତିରେ ଶୁଣାଗିଲାବାରମ୍ଭ ଅରତତାଙ୍କ ସହାଯକମାଵିଲେଣ୍ଟ ?

സാഹിത്യകാരൻ എക്കാന്തതയിൽ നടത്തുന്ന രചനയെ കംപ്യൂട്ടർ എന്നും നന്ദിയാണ് സാധിക്കുക? കംപ്യൂട്ടറിൽ ഇപ്പോൾത്തെനും വേണമെങ്കിൽ മലയാളത്തിൽ ‘എഴുതാനുള്ള’ സംവിധാനം ഉണ്ട്. എന്തെന്തും അറിവിൽ രണ്ടുപേരെങ്കിലും അതുപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുമെന്ത്. ഒന്ന് പ്രസിദ്ധ മലയാള നോവലിന്റെ സി. രാധാകൃഷ്ണൻ. രണ്ട് പ്രസിദ്ധ ചരിത്രഗവേഷകനായ ഡോ.എം.ജി.എസ്. നാരായണൻ. സി. രാധാകൃഷ്ണൻ കംപ്യൂട്ടറിൽ നോവലെഴുതാനും എം.ജി.എസിന് ചരിത്രപ്രബന്ധങ്ങൾ രചിക്കാനും കഴിയുമെങ്കിൽ നാമത്തിനെ സംശയം ചെയ്യുകയല്ലോ വേണ്ടത്?

ലോകസാഹിത്യരംഗമെടുന്നൊക്കിയാൽ, പ്രത്യേകിച്ചും ആംഗലസാഹിത്യത്തിൽ ടെപ്പ്‌വെററ്റീപ്പയോഗിച്ചാണ് അധികപേരും സാഹിത്യ രചന നടത്തുന്നതന് കാണാം. സാഹിത്യം കൈകൊണ്ട് ‘എഴുതി’യുണ്ടാക്കുന്നവർ ഈ ലഘുനാളി. പകേശ അൽ ഓരോരുത്തരുടെയും രചനാസ്വന്ധായത്തിന്റെ ഭാഗമാണ്. രണ്ടിലും നടക്കുന്നത് ആശയങ്ങൾ പകർത്തലാണ്. ഒരാൾ പകർത്താൻ പേനയും കൂടാസും ഉപയോഗിക്കുന്നു അപരന് ടെപ്പ്‌വെററ്റർ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതുപോലെത്തന്നെന്നാണ് ‘എഴുതാൻ’ കംപ്യൂട്ടർ ഉപയോഗിക്കുന്നതും. സത്യം പറഞ്ഞാൽ തൊൻ തന്നെ മലയാളത്തിൽ കംപ്യൂട്ടർ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ ശ്രമം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്തെന്നും ആശയ പ്രകാശനത്തിന്റെയും ആശയവിനിമയത്തിന്റെയും ഗതിവേഗം വർദ്ധിപ്പിക്കാനുള്ള ഉപകരണം എന്ന നിലയിലാണതു തൊൻ കാണുന്നത്. എനിക്ക് കുടുതൽ വേഗത്തിൽ, കുടുതൽ നന്നായി, കുടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി എഴുതാൻ കംപ്യൂട്ടർ സഹായിക്കുമെങ്കിൽ തൊന്തന്തിനാണ് ദയപ്പെടുന്നത്?

അതിനെ ദുശ്യവർക്കിക്കാൻ കഴിയും? മാത്രവുമല്ല വായനയുടെ ആസ്ഥാദ്ധ്യ, പരിചിതതം, സാത്ര്യം, സ്വകാര്യത എന്നിവ നല്കാൻ ഇലക്ട്രോണിക് മാധ്യമങ്ങൾക്കു കഴിയില്ല എന്നകാര്യവും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. എഴുത്തുപോലെ വായനയും സാക്കാറുമായ ഒരു സർഗ്ഗവ്യാപാരമാണെന്നിൻിക്കേ വായനയുണ്ടെങ്കിൽ എഴുത്തുമുണ്ടാകും - മാധ്യമത്തിൽ എന്നുമാറ്റുണ്ടായാലും.

കംപ്യൂട്ടറും അനുബന്ധ സംഖിയാനങ്ങളും എഴുത്തുകാരരെ 'സത്ര' തന്ത്രകിടം മറിക്കുമോ? ഇല്ല എന്നാണെന്നെന്തെന്നു ഉത്തരം. മറിച്ച് അതു 'സത്ര' തന്ത്ര കുടുതൽ ശക്തമാക്കും എന്നു തോന്നുന്നു. കൂടുതൽ അറിവു നേടാനും ആര്യാദി സംഭരിക്കാനും സഹായിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ ഒരാളുടെ, പ്രത്യേകിച്ച് എഴുത്തുകാരരെ, വ്യക്തിത്വത്തിൽ വികാസത്തിനു മാറ്റുകൂട്ടുകയല്ലോ ചെയ്യുക?

ഉച്ചലാഷിണിയുടെ ആവിർഭാവ ദശയിൽ മനുഷ്യൻ അതിനെ പേടിച്ചിരുന്നു. ചലിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങൾ കണ്ണമുന്നിൽ കാണാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴും നാം പേടിച്ചു. അവ വീടിലെ മുറിക്കെത്തുവന്നപ്പോൾ നാം അതുതാംപുണ്ണു. ടെലഫോൺ, ടെലിപ്രീൻ, ഫാക്സ് തുടങ്ങിയവയുടെ ഗതിയും ഇതുതനെ. സാഹിത്യകാരൻമാർ കംപ്യൂട്ടറിന്റെയും ഇന്റർനെറ്റിന്റെയും പ്രയോജനം മനസ്സിലാക്കി കൂടുതൽ കരുതാൻജിക്കുകയാണുവേണ്ടത്. പക്ഷേ ഒന്നുണ്ട് ഇതൊന്നും സർഗ്ഗശക്തിക്കും മഹത്തായ സർഗ്ഗവ്യാപരത്തിനും പകരമായുകയില്ല. അതോക്കെ എഴുത്തുകാരരെന്തെന്നു തിന്നുന്നതുനാണം.

പരിമിതമായ അറിവുവച്ചുകൊണ്ടു പരയട്ട് സാഹിത്യം ആന്തരികസർഭു വ്യാപാരത്തിൽന്തെ ഫലമല്ലോ? ബാഹ്യപാപകരണങ്ങളും ബാഹ്യസമർദ്ദങ്ങളുമൊക്കെ സർഗ്ഗവ്യാപാരത്തെ ബാധിക്കുകയോ സഹായിക്കുകയോ ചെയ്യേതെങ്കാം. അതോക്കെ കുറഞ്ഞാരളിപ്പിൽമാത്രം. പ്രധാനം എഴുത്തുകാരൻന്തെ ആന്തരികശക്തിയും ആന്തരിക്ഷസമർദ്ദവും തന്നെയാണ്. എത്ര പ്രധാനീയമായ അന്തരീക്ഷത്തിനും ബാഹ്യസമർദ്ദത്തിനും എഴുത്തുകാരനെന്നും എഴുതിക്കാൻ കഴിയുമോ? കഴിയുമെന്നുവന്നാൽ അയാൾ അത്രതേതാളം ദുർബലനാണെന്നു മാത്രമേ അതിനർത്ഥമുള്ളൂ.

സാഹിത്യത്തിന്റെ വിധാതാവ് സാഹിത്യകാരനാണ്. അതങ്ങെന്ന തുടരുന്നിടങ്ങതാളം മാത്രമേ സാഹിത്യം സാഹിത്യമാവു. കംപ്യൂട്ടറിനു നല്കുന്ന ആജന്തകൾ കൊണ്ട് കുറഞ്ഞ കവിത എഴുതിക്കാൻ പറ്റുന്ന കാലം വന്നുകൂടായ്ക്കയില്ല. അങ്ങനെയുണ്ടാവുന്ന കവിതകൾ കവിതകളാവില്ലെന്നുമാരും:

സാഹിത്യകാരൻ സ്വപ്നംവാണ്, അജയ്യനായ സ്വപ്നംവായ്. പ്രപഞ്ചം തന്റെ കാൽക്കരിഞ്ചിലോ വിരൽത്തുനിലോ ഒക്കെയാണെന്ന അയാളെ സ്വപ്നംവാക്കുന്നത്. ശാസ്ത്രസാങ്കേതിക വിദ്യകളുടെ അഭ്യാസപ്രകടനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ അസാളിച്ചുനില്ക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അയാൾ സ്വപ്നംവാരാക്കും. അത്രതേതാളം അയാളുടെ സ്വപ്നംവിലും ദുർബലമാക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈല്ല; എന്നാൻ കംപ്യൂട്ടറിനെ പേടിക്കുന്നില്ല എന്നിക്കു പേടി കംപ്യൂട്ടറിനെ പേടിക്കുന്ന എഴുത്തുകാരനെയാണ്.

കൈപ്പടയിലെ മുഖം

കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ

ഇരുപത്താനാം നൂറാണ്ടിലെത്തി തിരിത്തു നോക്കുന്നോൾ, തന്റെ ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവനയായി ഇരുപതാം നൂറാണ്ട് എടുത്തുപൊക്കിക്കാണിക്കുക, കംപ്യൂട്ടറും ഇൻഫർമേഷൻ ടെക്നോളജിയുമാണും. ലോകത്തിന്റെ ഏതു മുലയിലുമുള്ള സമസ്ത വിജ്ഞാനങ്ങളും സ്വന്തം മുറിക്കുള്ളിൽ, സ്വന്തം വിരിത്തതു പിൽ അക്ഷരങ്ങളായി വിടരാൻ തയ്യാറായി നില്ക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഈ അതുതാ, അനുഭിന്നം വികസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയുമാണ്. വെണ്ണക്ക്ലോർ ഓന്റച്ചു തുറക്കുന്നോൾ എന്നും ആ വാർക്കാരീൻ എന്നും അവതരിക്കാൻിരിക്കുന്നത് ഏന്നതു തികച്ചും അനുഹ്യമാണ്.

ഈ വിസ്മയത്തിന്റെ ഒരു മുലയിൽ തന്റെ കംപ്യൂട്ടറിന്റെ മുമ്പിൽ ധ്യാനത്തിലിക്കുന്ന ഒരേശുത്തുകാരനെന്നുണ്ടു് മാത്രം ചിന്തിക്കുന്നതിൽ വലിയ അർത്ഥമില്ല. ഇവിടെ 'എഴുത്തുകാരൻ' തന്നെ ഇല്ലാതാവുകയാണാല്ലോ. 'എഴുതുക' എന്ന പ്രക്രിയ പോലും ഇല്ലാതാവുന്നോൾ 'എഴുത്തുകാർ'നെവിടെ? കവിതയെഴുതുക, കമ്മയെഴുതുക, നോവലെഴുതുക എന്തൊക്കെപ്പറിയുന്നതു പശ്ചാവൻ എൻ്റേടാവുന്നു. നോവലും കമ്മയുമാകുക കംപ്യൂട്ടറിന്റെ മുൻപിലിരുന്ന് അകിച്ചു കയറ്റാം. ഉച്ചരിച്ചാൽത്തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തി അച്ചടിച്ചുവരുന്ന സംവിധാനം. ഇനി, മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചാൽ മതി, ഫ്ലോപ്പിയിലോ സി.ഡി.റോമിലോ മറ്റൊന്തകിലും നൂതനയിലോ ആയി കംപ്യൂട്ടറിൽ നിന്നു പുറത്തെടുക്കാവുന്ന സംവിധാനവും ആവാം. ഇവിടെ 'എഴുത്തുകാരൻ' എന്നുപറിയുന്നത് സാഹിത്യവിദ്യയെ ഓല - എഴുതാണികളുടെയും പിരിക്കിലേയ്ക്ക് വലിച്ചുകൊടുലാവുന്നു. അമീവാ,, 'എഴുത്തുകാരൻ' ഇവിടെ മരിക്കുന്നു. "Death of the author" എന്ന ആധുനിക നീതുപണ്ടത്തിന്റെ സകലപന്ത്രിന്ഹീൻ ഇങ്ങനെയും ഒരു അർത്ഥമെല്ലാപ്പതിയുണ്ടാ?

അതിബൃഹത്തായ നോവൽ ആറും എഴും തവണ വെട്ടിത്തിരുത്തി അലകും പിടിയും മാറ്റിയെടുക്കുന്ന ശിലം. ഇതിലടങ്കിയ അധികം, സമയം, കടലാസ് വ്യയം. കംപ്യൂട്ടറിലായാലോ? എത്ര തവണ വേണാമെങ്കിൽ മാറ്റാം; വേണ്ടില്ലതു മാത്രം മാറ്റാം - എല്ലാം തിരുത്തി അസ്ത്രം കോപ്പി മാത്രം ഫ്ലോപ്പിയിലാക്കി വെച്ചാം. ഇതിലടങ്കിയ സൗകര്യത്തുകുറിച്ച് ശ്രീ.സി.രാധാകൃഷ്ണൻ എഴുതുന്നതിൽ പറഞ്ഞുകൊടുത്തെഴുത്തുകാരനും വയ്ക്കുന്നും വരെ തിരുത്തിയെടുത്തെത്തന്നെ തനിക്കെന്തെ കുലുമെഴുതാൻ കഴിയു എന്ന് ഇത്തീരു ശ്രീ കോവിലൻ. കോവിലൻ ഇൻഡ്രേന ദ്വിൽ പേജും ഉണ്ട്. ആധുനിക സജ്ജികരണങ്ങളുകുറിച്ച് അറിയാതെയല്ല കോവിലൻ എന്നാണെന്ന പറഞ്ഞത് എന്ന് ധരിക്കുക. നമ്മുടെ രണ്ട് വലിയ എഴുത്തുകാരുടെ വളരെ വൈക്കതികമായ ശിലം എന്ന് ഇതിനെ നിസ്സാരവൽക്കരിക്കാമോ? അതും ഭാഗികമായേ ശരിയാവു.

ഇതരം വൈയക്കിക ശീലങ്ങൾ ഒരുചുത്തുകാരൻ്റെ സത്യവുമായി ബന്ധം പ്ലട്ട് കീടക്കുന്നു. പ്രോഗ്രാം ചെയ്തുവെച്ചിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളുപയോഗിച്ച് ഒരു കവിത ശരിപ്പെടുത്തി ('എഴുതി' - അല്ല) തന്റെ കംപ്യൂട്ടറിനു കഴിയും എന്നി രിക്കെ, എന്തെങ്കിൽ തുടർന്നു സത്യം എന്ന ചോദിക്കാം. അതിനു മറുപടി പറയാൻ എന്നിക്കുറിയില്ല. തന്റെ കംപ്യൂട്ടറിൽ ഉപയോഗിക്കാത്തുകൊണ്ടാണോ. എന്നി കൈവെന്ന് കവിത എന്നെന്ന് കൈകൊണ്ടുതിക്കണ്ണേ തുപ്പത്തിയാവു. വെള്ളം തിരുത്തും കഴിഞ്ഞ് അവസാന രൂപം പകർത്തിയെടുക്കുന്നോളം ആദ്യത്തെ പ്രയോഗങ്ങളിൽ ലുഡരെയാക്കുത്തന്നെന്ന കണ്ണും മനസ്സും ആവർത്തിച്ച് ഓടിന്കക്കണം. ഈ കോലാ ഹലങ്ങളെല്ലാം കംപ്യൂട്ടറിൽന്നെന്ന് സ്ക്രീനിലുമാണോ - ശരി. പക്ഷേ, എൻ്റെ കൈയ കഷ്ണങ്ങളുടെ പിരികിൽ - അമുഖം കൈയക്ഷരങ്ങളിൽ - എൻ്റെ ആത്മാവുണ്ട്; എൻ്റെ സത്യമുണ്ട്; എൻ്റെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളുണ്ട്; എൻ്റെ സഭാവമുണ്ട്. എന്നി കൈവെന്ന് വിശ്വാസമാണാല്ലോ പ്രമാണം.

മറ്റൊള്ളവരുടെ വ്യക്തിത്വംകൂടി ഞാനുശിക്കാള്ളുന്നത് കൈപ്പടയിലുടെ യാണോ? അങ്ങനേയും തോനുന്നു. കഴിഞ്ഞ കുറേകൊല്ലാങ്ങളായി എന്നിക്കു കിട്ടി പ്ലോന നിരവധി കത്തുകൾ ഞാനിപ്പോഴും സുക്ഷിക്കുന്നു. ആ കത്തുകളിലുടെ ആ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ഇപ്പോഴും എന്നോട് സംസാരിക്കുന്നു. അവയിൽ ഹൃദയം തുറന്ന സത്യവുംങ്ങൾ, അനുമോദനങ്ങൾ, ഫുൾസ്‌കാപ്പിൽ മുന്നും നാലും പേജ് പറന്നുകൊണ്ടുന്ന ശക്കാരങ്ങൾ എല്ലാം ഉണ്ട്. നന്ന കല്ലടച്ചിരുന്നാൽ ആ അക്ഷരങ്ങളെല്ലാക്കെ എൻ്റെ മുൻപിൽ ചിലക്കയണിയും; സടക്കയും - ഇപ്പോഴും; അവയ്ക്കു പിരികിൽ, ആ അക്ഷരങ്ങളിലുടെ ഞാനെന്നെന്ന് ഉള്ളിൽ രൂപം നല്കി വെച്ചിട്ടുള്ള ആ സുഹൃത്തുകളുടെ മുവങ്ങളും. കംപ്യൂട്ടറിൽനിന്ന് പുറത്തെ ടുത് അയച്ചുകിടുന്ന, അതു തയ്യാറാക്കുന്ന വ്യക്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചോ, അയാളുടെ അപ്പോഴാനെ മാനസികാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചോ അക്ഷരസംവിധാനത്തിലുടെ നന്നും തന്നെ എന്നോടുപറയാതെ കത്തുകളെക്കുറിച്ച് ഇങ്ങനെയൊരു അനുഭവം എന്നിക്കുരുത്തിരിച്ചുടക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. വ്യക്തികളുടെ മനസ്സും കൂടി ഉൾച്ചേരിന്നതാണ് കൈപ്പ്. കംപ്യൂട്ടറിന് മനസ്സില്ല; ഉപയോഗിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ മനസ്സ് പിടിച്ചെടുക്കാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം വികസിച്ചുകഴിഞ്ഞുമില്ല. നാശ അതും കഴിഞ്ഞതയ്ക്കാം; (പ്രവചിച്ചുകൂടാ.

ഇന്തോടാപ്പം ഒരുവേം: ചില കൊല്ലാങ്ങൾക്കു മുൻപ്. മാതൃഭൂമി ആഴ്ചപ്പുത്രിപ്പേരിൽ ചുമതല വഹിച്ചിരുന്നകാലം. ഒരു ദിവസം, മേഘപ്പറയ്ക്കു വന്നുകിടന്ന കവറുകളുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ഒരു കവിത തലക്കെട്ടിനുതാഴെ കവിയുടെ പേര്, "ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട്". ബാലചന്ദ്രൻ, മറ്റാരായെക്കിലുംകൊണ്ട് പകർത്തിച്ച് കവിത അയയ്ക്കാറില്ല; വിജയലക്ഷ്മിയെക്കാണ്ഡുപോലും. ഇങ്ങനെ എന്തെ ഇങ്ങനെ? എന്ന മനസ്സിൽന്ന് ആദ്യപ്രതികരണം. കവിത വായിച്ചുപ്പോൾ, ബാലചന്ദ്രൻ ഇങ്ങനെ ഇങ്ങനെ എഴുതിയില്ലെല്ലാ എന്നുംതോന്തി. "താങ്കളുടെ '.....' കവിത കിട്ടി. അതിൽ താങ്കളുടെ കൈയെന്നും അഭ്യന്തരം തോന്തിയില്ല. ഈ പ്രസിദ്ധംചെയ്യേണ്ടോ?" അപ്പോൾത്തന്നെന്ന കാത്താഫുത്തിയിട്ടു. പിറ്റേന് രാത്രി എത്താണ് പത്തുമൺഡായി കാണും. എറണാകുളത്തുനിന്ന് ബാലചന്ദ്രൻ്റെ പോംബൻ. "മാഞ്ച..... ആ കവിത കൊടുക്കുണ്ടു.... എണ്ണങ്ങനെയൊരു കവിത അയച്ചിട്ടില്ല. ആരോ എൻ്റെ പേരിൽ എഴുതി അഞ്ചുതാണ് - എന്ന ചതിക്കാൻ. മുൻപും ഇങ്ങനെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

"....."യിൽ, അങ്ങനെ, ആരോ അയച്ച ഒരു കവിത എൻ്റെ പേരിൽ അച്ചടിച്ചുവർക്കും അയാണായി...." തുടർന്ന്, അതിനേക്കുറിച്ചും ബാലചന്ദ്രൻ എറെ സംസാരിച്ചു, ഫോൺിൽ. ആ കവിത, ഇന്നും എൻ്റെ കത്തുകളുടെ ശേഖരത്തിലുണ്ട്.

'ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാട്' എന്ന പേരുകണ്ണാൽ വായിച്ചുനോക്കുക പോലും ചെയ്യാതെ പ്രസ്തുതിക്കാടുക്കും പത്രാധിപർ എന്ന ധാരണായിൽ എത്തോ സീ കൻ ഷ്ടീച്ച് വികൃതി. വേറെ ചില കവികളുടെ കാര്യത്തിലും ഈ അനുഭവമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എസ്. ലക്ഷ്മിദേവിയുടെ പേരിൽ വന്ന ഒരു കവിത എൻ്റെ പക്ഷം ലുണ്ട്, ഇന്നും. കൈപ്പടയിൽ കത്തുകളും നമ്മുടെ എഴുത്തുകാരുടെ രചനകളും ഞാൻ വായിക്കുന്നോൾ അതെഴുതിയവരുടെ മുഖം കൂടി ആ അക്ഷരങ്ങളിൽ ഞാൻ വായിക്കുന്നു. ടെപ്പുചെയ്തോ കംപ്യൂട്ടറിൽ ചെയ്തോ കിട്ടുന്ന കത്തുകളിൽ നൂറുശത്രമാനവും ഒപ്പചാരികതയേയുള്ളു; വികാരമില്ല. കംപ്യൂട്ടറിൽ ചെയ്ത കത്തുകളും ഞാനിന് അയയ്ക്കാറുണ്ട്; തികച്ചും ഒപ്പചാരിക സംഭാവം മാത്രമുള്ളവ. മരിച്ചുള്ളവ എനിക്കെന്റെ കൈകൊണ്ടുതിയേ തീരു.

കൈപ്പടയിലുടെ വ്യക്തികളുടെ അകം വായിച്ചെടുക്കുന്ന ശാസ്ത്രശാഖ തന്നെ യുണ്ട്. ക്രിമിനോളജിയോടാണോ അതിന് അധികം ചാർച്ച? ആവാം. പക്ഷേ, കൈപ്പടയിലുടെ, രചനകളുടെ കരടുപകർപ്പുകളിലുടെ ശ്രമകാരയാരുടെ വ്യക്തിത്വം സവിശേഷതകളിലേയ്ക്ക് ചെന്നെത്തുന്ന ഒരു ഗവേഷണ പദ്ധതിയുണ്ട്. പോയ തലമുറയിൽപ്പെട്ടവരുടെ മാത്രമല്ല, ഇന്ന് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ചില ശ്രമകാരയാരുടെയും ഉള്ളടക്കളിലേയ്ക്കിരിഞ്ഞിച്ചേല്ലാൻ അവരുടെ കൈപ്പടയിലുള്ള കരടുപക്ഷാൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള അപൂർവ്വം അനോഷ്ഠാങ്ങൾ മലയാളത്തിലും നടന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണാവിധി. അവസാന പാഠത്തിൽന്നു പ്രഭ്രാഹ്മികളോ സി.ഡി. കളോ സുക്ഷിക്കുന്നോൾ ഈ ഗവേഷണപരമാം കൊടുത്തയ്ക്കപ്പെടുന്നു.

റേഡിയോയും ടെലിഫോൺയും ഒക്കെ ആധംബരചിഹ്നങ്ങളായിരുന്നു, ഒരു കാലത്ത്, നമ്മുടെ നാട്ടിലും. ഇന്ന്, റേഡിയോ മികവാറും പഴയവനായി; ടെലിഫോൺ അവശ്യവസ്തുവായി; ടിവിയും നമ്മുടെ കുടുംബാംഗമായികഴിഞ്ഞു. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും, അതകുസിച്ച് ജീവിതരിതികളും മാറിവരും. അതിനോട് സമർപ്പിക്കുന്ന നമ്മകൾ പറ്റി; പറ്റിമെക്കിൽ രണ്ടി മുന്നിൽത്തന്നെ നടക്കയുമാവാം. കംപ്യൂട്ടറും, ശുംഖലാ സംഖിയാനമായ ഇസ്റ്റർനെറ്റും, ഇമെയ്റിപോലുള്ള ഇതരസഹകര്യങ്ങളും, നമ്മുടെ നാട്ടിലും സാർവ്വത്രികമാവാൻ, ഇരുപതേതാനും നൂറാണ്ടിൽ എറെ ദൂരം പോകേണ്ടിവരില്ല. ഈ 'സെസബർ സ്റ്റോപ്പ്' നാളുകളിൽ മലയാളത്തിലെ എഴുത്തുകാരൻ മാത്രം 'ഓലെയെഴുതാണികളും' മായി കഴിഞ്ഞുകൂടണമെന്ന് ഞാൻ പറയുകയില്ല. പക്ഷേ, നടക്കുന്നോൾ വടി കൈയിൽ കരുതുന്നത് സൗകര്യത്തിനാണ്. കുറച്ചുപാടുന്ന പട്ടിയുടെ നേരെ ആശ്രയവീശം; വേണമെങ്കിൽ കുത്തി നടക്കുകയുമാവാം. നടക്കാൻ കാലുകൾത്തെനാവേണം. വടിയില്ലജിലും നടക്കാം എന്ന് സാധം ബോധ്യപ്പെടാൻ, ഇടയ്ക്ക്, വേണാമെങ്കിൽ, വടി ചുഴറി ദ്രാവയെക്കുറിയുകയുമാവാം. ഞാൻ നടക്കുന്നത്, എൻ്റെ കാലിൽ, എൻ്റെ വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ താളത്തിൽ ആണ്. വടികുത്തിയേ നടക്കാൻ വയ്ക്കു എന്ന നിലയിലായാൽ നടക്കാതിരിക്കുമോ? ഇപ്പോൾ പറയാൻ വയ്ക്കു.

എന്തീയ, ലൈംഗിക, ലിക്കേഷണാനകൾ

സോ.ഇ.വി.രാമകൃഷ്ണൻ

മാറ്റങ്ങളുടെ വേഗം വളരെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന സമൂഹത്തിലാണ് നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത്. കമ്പ്യൂട്ടറിന്റെ ഉപയോഗം നാം ചിന്തിക്കുന്ന, പ്രവർത്തിക്കുന്ന രിതി കുറെ കാര്യമായി ബാധിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആശേഷാള വ്യാപകമായൊരു ചിന്താലോകം എല്ലാ ബഹുഭിക്കവ്യവഹാരങ്ങളെയും സ്വാധീനിക്കുന്നു. വെവി ഖ്യമെന്നത് ജൈവല്യോകത്തിൽ മാത്രമല്ല, മാനസിക ലോകങ്ങളുടെയും അതി ജീവന്തിന് അത്യാവസ്ഥയാണ്. കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗത്തിൽ പ്രചരിക്കാൻ പോവുന്ന ചിന്താരീതികൾ എത്രതേരാളും വെവിഭിഖ്യങ്ങളെയും വിയോജിപ്പിക്കുള്ളയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമെന്നത് കണ്ണുതന്നെ അറിയണം. എല്ലാവരും ഒരേതരം പുസ്തക ക്ഷേഖർ വായിക്കുക, ഒരു രിതിയിൽ ചിന്തിക്കുക, ഒരു തരത്തിൽ ലോകത്തെ കാണുക എന്നതിനർമ്മം സമൂഹത്തിൽ സർജാത്മകത നഷ്ടപ്പെട്ടുക എന്നതാണ്.

160 നൂറ്റാണ്ടിൽ ലോകചരിത്രം മാറ്റിയ മുന്നുകണ്ണുപിടിച്ചതുംലുംഡായി: അച്ചടിയന്നം, വടക്കുനോക്കിയന്നം, തോക്ക്. അധിനിവേശത്തിൽന്റെ അടക്കമാസ ക്രമായ ചരിത്രത്തിലേക്ക് ലോകത്തെ നയിച്ചത് ഈ മുന്നും കുടിയാണ്. നീണ്ട കടക്കണ്ണാത്രകളിലും പുതിയ വൺകരകളും രാജ്യങ്ങളും കണ്ണുത്തിയ യുദ്ധം പൂർണ്ണ ശക്തികൾ തോക്കിണ്ട് പിൻബലത്തിലാണ് സാമ്രാജ്യങ്ങൾ പട്ടത്തുയർത്തിയത്. അധിനിവേശത്തിൽന്റെ അസ്ഥായ സാമ്രാജ്യകളിലും സമാഹരിച്ച ബൃഹാ തായ ധനമാണ് വ്യവസായവില്ലവത്തിനു വേണ്ട മുഖ്യനമായത്. അധിനിവേശത്തിന്റെ ഫലമായി സാമ്പത്തികമായി ക്ഷയിച്ച കോളന്റികൾ സാത്തന്നും നേടിയശേഷം സാധാപര്യാപ്തതയിലേക്കുള്ള വഴി ദുർഘമമാണെന്ന് തിരിച്ചിറിഞ്ഞു. എന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങൾക്ക് ടെക്നോളജിമേലുള്ള ആധിപത്യം അത്ര പെട്ടെന്നാണും കുറയാൻ പോകുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഉൽപ്പന്നങ്ങൾക്ക് ലോകവിപണിയിൽ പിടിച്ചു നിർക്കണ്ണമെങ്കിൽ അവ ആഭായകരമായും ശുണ്ണമേയും നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടും ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള സാമ്പര്യങ്ങളുണ്ടാവണം. സുരത്തിലെ ചില തുണിമില്ലുകളിൽ തോൻ കണ്ടിട്ടുള്ളത് തൊഴിലാളികൾ മുഗ്ധതുല്പരായി പണി യെടുക്കുന്നതാണ്. വേണ്ടതു ശുഭവായുപോലുമില്ലാത്ത മുട്ടങ്ങിയ മുറികളിൽ 12 മൺകുറി തുടർച്ചയായി ജോലിചെയ്യുന്നവർഡിക്കെടുത്തുണ്ട്. കമ്പ്യൂട്ടർ യുഗത്തിൽ ഇവരുടെ ജീവിതനിലവാരം മെച്ചപ്പെടുമോ?

ഈവിടെയാണ് ടെക്നോളജിയുടെ നേട്ടങ്ങൾ സമൂഹത്തിനു മുഴുവൻ പ്രയോജനപ്പെടുന്ന വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കാൻ ഉതകുന്ന സംവിധാനങ്ങളുണ്ടെന്ന ഉണ്ടാക്കാം എന്ന ചോദ്യം ഉയരുന്നത്. ടെക്നോളജിയുടെ അഭ്യന്തപുർവ്വമായ മുന്നേറ്റങ്ങളായ രണ്ടു മേഖലകളുടുക്കുക. ആരോഗ്യരംഗവും മാല്യമരംഗവും. ആരോഗ്യരംഗത്തിലെ നേട്ടങ്ങൾ ചികിത്സാരീതികളുടെനുമാറ്റം മാറ്റിമിരിച്ചിക്കുന്നു. പക്ഷേ നമ്മുടെ പ്രാഥമികകാരോഗ്യക്രാംങ്ങളിൽ മുന്ന് അടിസ്ഥാനപരമായ സൗകര്യങ്ങളാനുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയാണ്. ഹൈൽഡ് റിസില്ലാത്ത മിഡിൽ ക്ലാസ്സുകാർക്ക് നല്ല ചികിത്സ മുന്ന് അപ്രാപ്യമാണ്. മാല്യമരംഗം നോക്കുക. ദൃശ്യമാല്യമങ്ങൾ എത്രാണും മുതലാളിമാർ അനായാസമായി നിയന്ത്രിക്കുന്നു. വലിയ പത്രങ്ങളും അങ്ങനെന്ന തന്നെ. ടെക്നോളജി തുണായ്ക്കു

നാൽ പരസ്യകാരരെയും ഓഹരി വിപണിയെയുമാണ്. രാഷ്ട്രീയമെന്നത് ‘സ്റ്റെക്ചർ റിലേജൻസിമെന്റ്’ നടപ്പിലാക്കാനുള്ള ഭരണകൂടത്തെ സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ഉപകരണമാണ്. ഏതെങ്കിലും ഒരു ടി.വി. കമ്പനി മുന്നാം ലോകങ്ങളിലെവിശയക്കിലും ഒരു പട്ടാള വിപ്പളവം ‘സ്പോൺസർ’ ചെയ്തുകൂടായ്ക്കയില്ല. അത് പ്രസാരണം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശത്തിലൂടെ കിട്ടുന്ന പ്രസാധ്യവും പത്തിലൊന്നുമതി അവിടത്തെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്ക്യാരെ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ.

எனால் லோகவும் முன்னால் லோகவும் தழிலுதூண்டு வட்டுரையைகளைச் சொல்லப்படுகின்றதான் முன்னால் லோகத்தில் ஸப்பாற்றும் ஸாயாரள்காரூம் தழி லுதூண்டு வட்டுரையைகளைச் சொல்ல வேண்டும். உரைவரத்தின்கிணங்கமானது ஒரு வட்டுரையைக்கிணங்க என்றும் நீர்த்தின் வருத்துநூல் மாற்றுகிறது. ஒரு பறைத்தலத்தில் வேண்டும் கப்பட்டுத்துநூல் ஸமூஹத்தின் வருத்துநூல் மாற்றுகிறது என்று விளைவிருத்தான். ஸக்ரி யவும் ஜாஸ்ரதைமாய ஜககிய ஹவாயுடைய அலையும் ஹபூஶ்ததைகளை நழைந்த ஸமூஹத்தை ஏற்பட்டுவருதூடு ஒரு ஸஂலமாக்கின்திரிக்கிணங்கான். ஏல்லாவற்றும் நிர்த்தால் ஏல்லாத்தினோடும் பிரதிகரிக்கிணங்கமான தொன் பரியூகில்லை. ஏற்கிலும் ஸமூஹத்தை முடிவான் ஸ்வாயிக்கிணங்க பிரச்சனைகளோடு நிலபாட்டுக்காலன் யாற்றிக்கமாய உத்தரவாடிதால் பிரதாஶேஷ்கியுதூண்டு ஏல்லாவற்கிணமுள்ளது. யடுவரத்தின்கிணங்கமாலி காரூடை ஏல்லாம் குடியக்கிணங்கத் தொரிவாருமாகால். பகேஷ மெழ்பீடு திட்டத்தைச் சொல்லக்கூடிய நூலாக பிரதிகரித்து பதிஹால் நல்குமொன் உல்லூவருத்துநூல் ஏஜன்ஸிக்கல்லாங்கும் நம்முடைய ஸமூஹத்திலில்லை. ஒன்றுதூண்டு பூர்ணாகிக் கூவுபாயால் கேட்டுகிறதில்லைக்கிணங்கத் பஶுமேன்றுதூண்டு பதேதூகில்லை உக்கிணங்காலுடைய நூலான். தீமாய லாலே உள்ளாக்கிணங்க ஒரு கபுரிக்கீர்த்து ஹபூஶும் உபயேஶ்ரிக்கிணங்கத் தூண்டு விஷயுமங்களைச் செல்லுதூண்டு. விஷயுமங்களைச் செல்லுதூண்டு தன்தின்கிணங்கிணங்க அகலேஶால் ஏற்ற ஸமலாம் ஸுநித்தின் நின்கு ஒரு மளிக்கூர் உரத்தான்கள். கபுருத்திற்குமிகு தூண்டு ஹவிடத்தை கெழிக்கீர்த்து விஷயுமங்களைச் சொக்குத்தமாய தன்கிணங்கத் தூண்டு பிரவர்த்தனைதீடுதூண்டு. அதினெதிரெந்த ஜகங்களை ஸ்வாயவாராக்கிணங்க நாட்டுத்தூண்டு விழுதுலூரையும் ஏடுத்தும் ஆன்கள் ஹாவாசூர்யம்.

କବ୍ୟକୁଳ ଯୁଗତିରେ କରିଯାଏ ଗୋପଲିଙ୍ଗୁ ନାଟକକୃତୀରୁ ଧିମର୍ଶକଙ୍ଗୁ
ଏଲ୍ଲାଂ ଗୋରିକୁଣ ସକ୍ଷିରଙ୍ଗମାଯ ପ୍ରଶଂସାରେ ନମ୍ବୁଦ୍ର ଅତିଜୀଵିଗନ୍ଧମାତ୍ର ବସନ୍ତ
ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍ତିକକୁଣ୍ଗୁ. ଜୀବିକକୁଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜୀବିତବ୍ୟାଂ ଆତିଜୀଵ
ନବ୍ୟ ସାହୁମାକକୁଣ ପଲତରଂ ମନ୍ଦିରକର୍ମଣେଭିତି କଣାଙ୍କ କଲାପ୍ରବାହିତନାଂ.
ମାର୍ଦାଙ୍ଗଭେଦ ଉତ୍ସବକାଳୀନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାଜମାକବୁକ କଲାକାରରେ ଉତ୍ସବା
ଭିତାଙ୍ଗଭିତିପ୍ରଦ୍ୟାଂ. ଏକାତ୍ମ ଅ ମାର୍ଦାଙ୍ଗରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୋଷକରମାତ୍ର ବ୍ୟାଧି
କାତର ରତନିରେ ବେଣାମନଙ୍କ ନିରଶ୍ୟାମୀକେଣତୁଣ୍ଡ. ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୁହ୍ରାଶ
କତିରେ ଲୁହ ବଶିକ ତିରିଚ୍ଛୁବିକାରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠିଗେନତିର ଚିନ୍ତିକକୁଣ ରତନିଲୁହ୍ରାଶ
କୃତିକଲ୍ଲୁଣାବଳୀଂ. ମନ୍ଦିରକର୍ମାନୁଷ୍ଠାନ କାଲଭେତାଳୁ ଅତିରିକ୍ତ ସରିଶାତମକତ
ପଲ ରୀତିକଳ୍ପିତି ଅବିଷ୍କରିକାପ୍ରଦ୍ୟାଂ. ଅତିକାତ୍ମ ସାହାତ୍ୱରୁପାଞ୍ଚରେ ଅତି
ଜୀବିକକୁମୋ ଏକା ପ୍ରଶଂସା ଅତ୍ର ତଥା ଶ୍ରୀରମାଯୈକୁ କେଣତିଲ୍ଲା. ସରିଶା
ତମକତରୁକ ଅବିଷ୍କରିକାରଙ୍ଗରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଣେକାନ ସହାଯିକାରୁ ଏକା
ଚୋତ୍ୟମାଙ୍କ କୁଟୁମ୍ବରେ ଶ୍ରୀରମାଯୈକୁ ଏକାକେଣତ.

ഭാഗ്യത്തിന് വെളിച്ചേള്ളയുണ്ടായിരുന്നു. നിലവിലുക്ക് കത്തിച്ചു രാവിലെ നാലു മൺ വരെ വായിച്ചു. പിറ്റേന് എണ്ണിക്കുമോൾ കണ്ണ് ചുവന്ന് വീർത്തിരിക്കുന്നു. ഒരു ഇലക്ട്രിക് ബൾബ് ജീവിതത്തെ എങ്ങനെന്ന സമ്പന്നമാക്കുമെന്ന് എന്നിക്ക് മനസ്സിലാവും. ആദ്യയിലെ ഒരടക്കപക്ഷ കവി ഇത്തീരെ പറഞ്ഞു, കരിംഗർ ഫീന ജില്ലയിൽ സർക്കാർ നക്സലേറ്റുക്കളെ പിടിക്കാൻ 80 ലക്ഷം രൂപകാണ് ഹെലികോപ്റ്റർ വാങ്ങിയത്. അതെ ജില്ലയിൽ മലസനി പടർന്നപിടിക്കുന്നത് തട യാൻ ഒരു ലക്ഷം രൂപയിൽ താഴെ മരി. പക്ഷേ അതിന് പെസയില്ല. കമ്പ്യൂട്ടിയുഗത്തിൽന്നെ സാധ്യതകൾ മഹ്യവർഗ്ഗത്തിൽന്നെ മുന്നിൽ അനന്തസാധ്യതകൾ തുറന്നിട്ടുന്നു. അപ്പോൾ ഇന്ത്യൻരാജിലെ പുതിയ ആശയങ്ങൾക്കു പിരുക്കെ ഏല്ലപ്പും സഖ്യരിക്കാം. പക്ഷേ നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു, അവ തിൽ നിന്ന് നാം അകന്നുപോവുകയാണോ എന്ന് ചിന്തിക്കാൻ ഇത്തരം സ്വാക്ഷരമുള്ളവർ നേരും കാണേണ്ടതുണ്ട്.

കമ്പ്യൂട്ടിയുഗത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം അയമാർമ്മതകളുടെ, 'വെർച്ചുൾ റിയാലിറ്റി'യുടെ, ചിത്രമേഘങ്ങളാണ്. നമ്മുടെ അവധിയങ്ങൾ നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽനിന്ന് വേർപ്പട്ടപോവാവുന്നു. ഉയരത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ തന്നെ കണ്ണുകൾ നമ്മുടെ നൊക്കുന്നു. നമ്മുടെ ചിന്തകൾ മറ്റാരുടേതോ ആശണനാ സംശയം നമ്മുടെ വേദ്യാട്ടുന്നു. വ്യാജമല്ലാത്ത ചിന്തകൾക്കുവേണ്ടി നാം പ്രാകൃതമായൊരു സത്താത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകാൻ തുടങ്ങുന്നു. യുക്തിപരീന്തകളുടെ ഉത്സവം ഇപ്പോൾത്തെന്നു അരങ്ങേറിതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സത്തന്നമായി ചിന്തിക്കുകയും മനസ്സിൽന്നെ സന്തുലിതാവസ്ഥ കാത്തുസുക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ ദ്രുതകാടുകൾപ്പെട്ടു. നമ്മുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അതുരം ആർക്കാർക്ക് ഇപ്പോൾ തന്നെ പ്രവേശനമില്ല. പുതിയൊരു ആരമ്പണത്തക്കുവേണ്ടിയുള്ള അനോഷ്ഠാം എന്നതേ കാലും കാലം രഹിക്കാം. എന്നെല്ലാം വിശാസിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിമാത്രം എന്നെന്നുതാൻ നിർബന്ധീയിതനാവും.

ഗൗരവമുള്ള വായനാശിലം കൈമോശം വനിട്ടില്ലാത്തവർക്ക്

ഒരു ദാത്രമാസിക “കവനക്കാമുടി”

വരിസംഖ്യ

ഒറ്റപ്പതി : 15.00

വാർഷികം : 60.00

വിദേശത്ത് 15 ഡ്രോളർ (തപാൽ ചെലവടക്കം)

ബന്ധപ്പെട്ടുക :

സെക്രട്ടറി

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയൻ സ്മാരകട്ടേസ്

കോട്ടയ്ക്കൽ - 676 503

കേരളം, ഇന്ത്യ.

എൻ.വി - ഒരു ഉദ്ഘാഷ്ടം

സോ. വി.എസ്. ശർമ്മ

‘സംപ്രകം’ എന കവിതയിൽ എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

“പുണ്യദ്വാകരെ പൂരിക്ഷിത്തു തന്പുരാതെ ഞാ-
നിന്നെലെ സംപ്രകം ക്ലേഡൻ; നിരണ്ടും കലങ്ങിയു-
മൊഴുകുന്നൊരു മഹാനഭിരയക്ക്ലേഡൻ-”

ഞാനും ഓർമ്മിക്കുകയാണ് എൻ.വി. എന മനുഷ്യരെ. “നിരണ്ടും കല
ങ്ങിയുമൊഴുകുന്നൊരു മഹാനഭിരയ” ഇടയ്ക്കല്ലോം ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഞാഞ്ചൾ തന്മി
ലുള്ള ഹ്രസ്വസന്ദർശനങ്ങൾ പകരുന്ന ഉദ്ഘാഷം അനുന്നനപോലെ ഇന്നും ജീവി
തന്ത്ര ധന്യവും ഉരംജസാലവുമാണുന്നു. ജീവിതത്തിൽന്നേ പദ്ധതാളുകളിൽ
പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുന്ന വിവിധ പ്രേഷണവുകൾക്കിൽ നിശ്ചയമായും എൻ.വി. യുണി.
അദ്ദേഹത്തിൽന്നേ അവധാരേയമായ ചിരി, പതിനേത ശബ്ദം, ഉത്തേജകമായ സംഭാ
ഷണം, വൈജ്ഞാനിക ദൃശ്യക്കി, പ്രത്യുത്പന്നമതിക്കം - സർവ്വോപരി നിർമ്മായ
സ്നേഹം - ഇതെല്ലാം ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

ആദ്യമായി എൻ.വി. യെ പരിചയപ്പെടാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ചത് 1959-60 ആക്കാ
ദമിക് വർഷത്തിൽ തിരുവനന്തപുരം യൂനിവേഴ്സിറ്റി കോളേജിലെ മലയാളം
വിഭാഗത്തിൽവച്ചായിരുന്നു. പ്രാഥമ. ഇളംകുളം കുഞ്ഞൻപിള്ളയുടെ അധ്യക്ഷ
തയിൽ ഒരു സാഹിത്യസംഘേഠനം നടക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഹ്രസ്വമായ വാക്കുക
ജീവി - എന്നാൽ ഏറ്റവും ഫ്ലാഗലന്നിയന്നായി എൻ.വി.യെ പരിചയപ്പെടുത്തി. മാത്ര
ഭേദി ആച്ചപ്പള്ളിപ്പിന്നേ പത്രാധിപരായ എൻ.വി. അന്ന് ഏവർക്കാം ഒരു അനുഭവ
വ്യക്തിയായിരുന്നു. പ്രസംഗം നന്നായി. എന്നെല്ലാം പറഞ്ഞു എന്ന് വ്യക്തമായി
ഓർമ്മിക്കുന്നില്ല. പ്രഭാഷണാനന്തരം ചോദ്യാത്മരങ്ങളുമണഡായിരുന്നു. ഞാനും
അപകാശവുഡിയിൽ എന്നോച്ചോഡിച്ചു. അദ്ദേഹം തുപ്പത്തികരമായ മറുപടി പറയു
കയും ചെയ്തു. യോഗാനന്തരം വരാന്തയിൽവച്ച് അദ്ദേഹം എൻ്റേ പേരു ചോ
ദിച്ചു. വൈകുന്നേരം കാണാൻ തരപ്പെടുമോ എന്ന് അനോഷ്ഠിച്ചപ്പേൾ “മാതൃഭൂമി
ഓഫീസിലുണ്ടാവും, വരു” എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അബ്വരമൺഡിയോടെ ഞാൻ
ഹോസ്പിറ്റിൽനിന്ന് മാതൃഭൂമി ഓഫീസിലേക്കു പോയി. ആയുർവേദ കോളേ
ജിൽ വടക്കുഭാഗത്താണ് ചെറിയ ഓഫീസ് മുറികൾ. രണ്ടു കസാലയും മേശയും
കുറേ പത്രവും ചില്ലറ ഓഫീസ് സാധനങ്ങളും മാത്രമെന്തുള്ളൂ. ഒരു കസാലയിൽ
അനന്തരത പ്രതിനിധി ചൊവുര പരമേശരൻ. മറ്റിൽ എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയരും.
വെള്ളത്തമുണ്ടും വെള്ളത്ത പ്രത്യേകതരം സ്വനിയന്നും യർച്ചിരുന്നു. എന്നെ കണ്ണ
യുടൻ “വരു”എന്നു പറഞ്ഞു സാംഗതം ചെയ്തു. തുരിക്കു എന്നു നിർദ്ദേശിച്ച
സായം എഴുന്നേറ്റു. വേരെ ഇരിപ്പിടം നന്നുമില്ലാലോ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു. “വേണ്ട മാണ്ഡ
മാഷ് ഇരിക്കു” അദ്ദേഹവും നിന്നു. “എത്തിലുാ താൽപര്യം?” എന്ന് ചോദിച്ചു.
എൻ്റേ നാട്ടും വിട്ടും അച്ചുനമ്മമാരും ഇതെല്ലാം അനോഷ്ഠിച്ചു. “എന്നെങ്കിലും
എഴുതിയാൽ മാതൃഭൂമിക്കയും, പറുന്നെന്നിൽ ചേർക്കാം” എന്നും സന്നോഷ
രത്നാടെ പറഞ്ഞു. “നന്നായി പതിക്കുക” എന്നുംകൂടി ഉപദേശിച്ചു. കണ്ണതിലും
പരിചയപ്പെട്ടതിലുമുള്ള സന്നോഷവും ചാൽതാർമ്മവും പ്രകടിപ്പിച്ച് ഞാൻ യാത്ര
പറഞ്ഞു. ചൊവുരയെ പരിചുമാകുകയും ചെയ്തു.

പിന്നെ, കുറേകാലത്തെയ്ക്ക് യാതൊരു സമർക്കവും ഉണ്ടായില്ല. 1960 മാർച്ചിൽ പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞ യുടൻതന്നെ എനിക്ക് ഒരു നിയമനം കീട്ടി. കൊല്ലുത്തുനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്ന മലയാളരാജ്യം പ്രസിദ്ധീകരണാങ്ങളുടെ (പത്രം, വാരിക, വാരാന്തപ്പതിപ്പ്, ശ്രദ്ധാഭ്യർഷി) എല്ലാം ചുമതലയിൽ നാൻ മുഴുകി നണ്ണവർഷങ്ങളോളം കഴിഞ്ഞു എഴുതുന്നതെല്ലാം മലയാളരാജ്യത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയേ ചെയ്യുമായിരുന്നുള്ളൂ. 1962 റ്റ് കേരള സർവകലാശാലയിൽ ശവേഷകനായി. എൻ. വി. ദയപോലെ നാനും എന്ന്. ലിറ്റ് അണ് ആദ്യം എടുത്ത ബിരുദം. എൻ. വി. മാതൃസ്വാത്മി വിട്ട് ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട് ഡയറക്ടറായി വന്നതോടെ ഞണ്ണഭൂടുടെ ബന്ധം കുറേക്കുടി അടുത്തു എന്നു പറയാം. ഒരു ഐട്ടാന്തിൽ, എൻ്റെ പ്രപാഹമസിറു റിസർച്ച് ഗവഗ്യും എല്ലാമായിരുന്ന ഡോ. പി.കെ. നാരായണപിള്ളയും, എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയരും കേരള സർവകലാശാലയിലെ മലയാളവിഭാഗാഖ്യക്ഷപാദവിക്കും ലാംഗഡാജ്ഞ ഇൻസ്റ്റിറ്യൂട്ട് ഡയറക്ടർ പദവിക്കും പഠിഗണിക്കുമ്പെട്ടവരായിരുന്നു. ഡോ.പി.കെ. അണ് നിയമിതനായത്. നാൻ അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രിയപിശ്ചന്നും. അതുകൊണ്ട് എൻ.വി. കെ. എന്നൊക്കെ എന്നെന്തെങ്കിലും അല്ലാഹ്യം ഉണ്ണോ എന്ന് സംശയം തോന്ത്രിയിരുന്നു. പകുശ അങ്ങനെന്നെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടതെയില്ല. കാണുമ്പോഴെല്ലാം സ്കേഡപ്പോതാശുംഭേദങ്ങളുടെ പെരുമാറി. എന്നെന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം ആ ശുരൂക്കല്പനയിൽ നിന്ന് എനിക്കു ലഭിക്കുമായിരുന്നു.

ഒരു ദിവസം ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടിൽ നിന്ന് എൻ.വി. എന്നെ ഫോൺ ചെയ്തു മലയാളവിഭാഗത്തിലെയ്ക്ക്. “ശിവശക റവിളൂഡുടെ തുള്ളൽ സമാഹാരം അങ്ങനെടു കൊടുത്തയെന്നു. അതുപോൾ ദിരുലമായാലും വേണ്ടില്ല. നല്ല ഒരു നിരുപണം തയ്യാറാക്കി അയക്കു. എഴുതിക്കഴിഞ്ഞതാൽ അറിയിച്ചാൽമാ, ആളു ചുവാഞ്ചാം”. ഒരു മാസം കൊണ്ട് ആ ജോലി നാൻ പുർത്തിയാക്കി ഫോൺ ചെയ്തതിനിച്ചു. ഒരു മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ തന്നെ ആൾ വന്ന് വാങ്ങിക്കൊണ്ടു പോകയും തൊട്ടട്ടുതെ വിജ്ഞാനനേകരളിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കയും ചെയ്തു. പിന്നെ കണ്ണപോൾ, ‘നിരുപണം നന്നായിരുന്നു’ എന്ന് പറയുകയുമുണ്ടായി.

ധനനംജയൻ ‘ഒരുപകം’ അമുല്യമായ ഒരു ശ്രദ്ധമാണല്ലോ. നാന്നതു പരിഭ്രാഷ്യും പറന്നും ശ്രീ. കെ.പി. നാരായണപിഷ്ടാരി മാസ്റ്റരുടെ അവതാരികയുമായി ശ്രദ്ധരുപത്തിൽ തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. എന്തോ ഒരു ദോഗസ്ഥലത്തു വച്ചു കണ്ണപോൾ എൻ.വി.അഞ്ചുക്ക് തുടു പറയാനിടയായി. “ശർം പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ട് പ്രിയൻ അയച്ചുതരു. പകുതി തുക ഇൻസ്റ്റിറ്റുട്ടിൽ നിന്നു തരാം”. അതുപോലെതന്നെ ചെയ്തു എന്ന് പാരിതാർമ്മദാനത്തെ പറയുടെ. അർഹമായത് അംഗീകരിക്കാൻ അദ്ദേഹം എന്നും തയ്യാറായിരുന്നു. മാതൃഭൂമിയിലായിരുന്നപോൾ അദ്ദേഹം എന്നെന്നെക്കാണ്ഡു പലതും എഴുതിച്ചിരുന്നു. ലേവനഞ്ചളും ശ്രദ്ധമനിരുപ്പണങ്ങളുമല്ലോ. തിരുവന്നപുരം കവിതാസമിതിയുടെ സെക്രട്ടറി എന്ന നിലയ്ക്ക് വാർഷിക കവിതാസമാഹാരങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കവിത ചേരുക്കാൻ അനുവാദം തേടുവോൾ “ചേർത്തുകൊള്ളുക - കേഷമല്ലോ - ഇളയിടെ നന്നും എഴുതി അയയ്ക്കുന്നില്ലല്ലോ” എന്നൊക്കെ ചുരുക്കം വാകുകളിൽ അദ്ദേഹം മറുപടി അയയ്ക്കുമായിരുന്നു. എന്നോ രണ്ടോ വരിയേ കത്തിലുള്ളുവെക്കിലും എനിക്ക് അതു വായിക്കാൻ വടക്കില്ലായ്മയുടെ വടക്കിൽ എഴുതിയ ആ കത്തു ലഭിക്കാൻ ഒരുംസുക്രമംബന്ധായിരുന്നു. അദ്ദേഹം മാതൃഭൂമിയിൽ നിന്നു പിരിയുന്നു എന്നുകേട്ട തിടയ്ക്ക് ഒരുന്നാൾ നാൻ കാണാൻ പോയി. അടുത്ത പ്ലാൻ എന്ന് എന്നും

ഞാൻ വെറുതേ കുശലം ചോദിച്ചു. ഒരു പതിവു ചിൽ മുവത്തു വിടർന്നു. “ഈനി നാട്ടിൽ പോയി കുറച്ചു കൃഷിയും മറ്റൊരായി കഴിയണം” എന്നായിരുന്നു (തമാഴ) പറഞ്ഞത്. ഭാവിയ ഭാഷാ പ്രൊഫസറായി മധ്യരായിൽ താമസിച്ചിരുന്നപ്പോഴും ഞങ്ങൾ കത്തുകളിലൂടെ ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. ഓരോ കാർഡ്! പിനിംട അദ്ദേഹം കുക്കുമും പത്രാധിപരായിരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ ചിലാർ എഴുതിയിരുന്നു. കോട്ടക്കൽ പി.ആർ. വാരിയരുടെ ആകർഷിക നിര്യാണം എന്ന വല്ലാതെ വേദനിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു ലേവനു എഴുതി എൻ.വി.ക് അയച്ചു. ഒരു നല്ല ചിത്രത്തോടു കൂടി പെട്ടു തന്നെ അത് പ്രസിദ്ധികരിക്കുന്നായി. കൊല്ലത്ത് ഒരു കോളേജ് നിയമന സംബന്ധിച്ച് വിദ്യാഭ്യാസപദ്ധതിക്കാവായി പോകാനിടയായപ്പോൾ ഞാൻ നേരെ ചെന്നത് എൻ.വി. യും സഹയർഷിണിയും താമസിച്ചിരുന്ന ആനന്ദവല്ലിശാരം ഭാഗത്തെ കല്പകഫ്രേറി വിട്ടിലായിരുന്നു. രണ്ടാളും എന്ന എടുത്ത വാസ്തവ്യത്തോടുകൂടി യാണ് സ്വികരിച്ച് പ്രഭാതക്രഷ്ണം കഴിപ്പിച്ചത് എന്ന് ഓർമ്മിക്കുന്നു. ഇതേ അനുഭവം കോഴിക്കോടുവച്ചും ഒരിക്കൽ ഉണ്ടായിരുണ്ട്. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് ബന്ധീൽ വിട്ടിൽപ്പോയി കാപ്പി കഴിച്ച് വർത്തമാനങ്ങൾ പറഞ്ഞു കുറേനേരം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഇന്ത്രിവും കഴിഞ്ഞ വിട്ടിൽ വൻ ക്രഷ്ണംകഴിച്ചു മടങ്ങിയാൽമതിയെന്ന് പറഞ്ഞുവെങ്കിലും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തരപ്പെട്ടില്ല. എന്തേ ജോലി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നേരെ രാത്രി ആയിരുന്നു. മാതൃഭൂമി ഓഫീസിൽവെച്ചുന്നപോലെ കുക്കുമും ഓഫീസിലും ഒരോ പ്രാവശ്യം കുറേനേരം ഒരുമിച്ചുകൂടിയിരുന്നു. മാതൃഭൂമിയിലെപ്പോലെയായിരുന്നില്ല കുക്കുമത്തിൽ എന്നുതോന്നിച്ചു.

കേരള കലാമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു പരിപാടിക്ക് എൻ.വി. യും ഞാനും ഒത്തുകുടകുകയുണ്ടായി. സി. അച്ചുതമേനോൻ മുവ്യമന്ത്രിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം അധ്യക്ഷനേരു ഉദ്ഘാടകനേരു. ഞങ്ങൾ പ്രഭാഷകരും. അച്ചുതമേനോൻ സംസാരിച്ച പ്പോൾ പറഞ്ഞ ഏതോ കാര്യം ഞാൻ വിഡ്യാജിച്ചു പറയുകയുണ്ടായി. ഞാൻ കരുതി, മേനോനും എൻ.വി. കും അത് ഇഷ്ടമാവില്ല എന്ന്. മരിച്ചാണുണ്ടായത്. “ശർമ്മ പറഞ്ഞതു നന്നായി, ശരിയാണെന്ന്” എന്ന് രണ്ടാളും സമ്മതിച്ചപ്പോൾ എനിക്കുണ്ടായ സന്ദേശം കുറച്ചാണുമല്ലായിരുന്നു.

എൻ.വി. എന്ന വ്യക്ത്യസ്ഥ മനുഷ്യരെ ചിരപരിചിതത്വം, സമമനസ്യം, പ്രോത്സാഹനം എല്ലാം നേടിയ ബഹുശതം പേരിൽ ഒരാൾ മാത്രമാണ് ഞാൻ എന്ന് എനിക്കു കരിയാം. എൻ.വി. രോഗരായയിലാണെന്നാറിഞ്ഞിരുന്നെന്നകിലും ആസന്നമരണനാണെന്നു യിഴ്ചിരുന്നില്ല. അന്ത്യകാലങ്ങളിൽ കോഴിക്കോടു പോയി കാണാനോ ആ സ്നേഹം നൃകരാനോ രോഗസ്ഥിഷ്ടനായ അദ്ദേഹത്തെ പ്രണമിക്കാനോ എനിക്കു സാധിക്കാതെപോയതിൽ വളരെ വേദം തേണ്ടി. ഇപ്പോഴും അത് വേദകരമായി അവശേഷിക്കുന്നു. പകേശ അദ്ദേഹം മനസ്സിൽ അപ്പിച്ച ‘ഇമേജ്’ ഏകകല്പം മായുകില്ല. എൻ.വി. അന്തരിച്ചുശേഷം ഭാരതീയ വിദ്യാഭ്യവൻ ജേർണാൽ എന്നോട് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി ഒരു ലേവനു എഴുതാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. വിജ്ഞാന കൈരളിക്കുവേണ്ടിയും ഒന്നാഴുതുകയുണ്ടായി. എൻ.വി. യും വലിയ കുടുംബത്തിലെ നിസ്സാരനായ ഒരു വ്യക്തി മാത്രമാണെന്ന ബോധനത്താക, ഗുരുകല്പനായ അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ, ആദരിക്കയും ചെയ്തു പോന്നതും, കാണുന്നോധ്യം കത്തെഴുതുപോഴുമല്ലാം അദ്ദേഹം ഓരോനു പറഞ്ഞ ഉത്തരജിപ്പിക്കയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും കൃതശ്ലാം തയ്യാറാക ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു.

എൻ്റെ ‘സമഭർഷാനം’ എന്ന ഉപന്യാസസമാഹാരത്തിന്റെ മാറ്റൽ അവതാരിക്കയ്ക്കുള്ള അപേക്ഷയുമായി കുചുമം ഓഫീസിലേത് ക്ക് അയച്ചപ്പോൾ, അവതാരിക്ക എഴുതുന്നുണ്ടെന്ന് മറുപടി വന്നു. പല മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടും ഒരു അമാനം. ഓർമ്മിപ്പിച്ച് ഒരു കത്തെഴുതി. പിന്നെ ഒരാഴ്ചയ്ക്കുകും മാറ്റിരും അവതാരികയും കുടി അയച്ചു തന്നു. പ്രസാദമെക്കിലും അനുഗ്രഹാരകമായിരുന്നു അവതാരണക്കുറിപ്പ്. 1982 ജൂലൈ 25 ന് എഴുതിയ അവതാരികയിൽ അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ കുറിച്ചു “സാഹിത്യ സംസ്കാര വിദ്യാർത്ഥികൾക്കെന്ന പോലെ പണ്ഡിതൻമാർക്കും രസകരവും പ്രയോജനപ്രദവുമായ ഈ പ്രസാദസമാഹാരം വായനകാരുടെ മുന്നിൽ അവതാരിപ്പിക്കുന്നതിന് എനിക്ക് അവസരം തന്ന ശ്രമകാരനോട് ഞാൻ കൃതജ്ഞനാണ്” എല്ലാ ഉപന്യാസങ്ങളും വായിച്ച് അവിടവിടെ കണ്ണ തെറ്റുകൾ തിരുത്തിയാണ് മാറ്റൽ മടക്കിയത് എന്നതും കുടി പ്രത്യേകം ഓർമ്മിക്കെട്ട്.

“എൻ.വി. ചെറുപ്പന്തിലും പറയുന്നതിലുമെല്ലാം മാലികമായി എൻ്റെക്കിലും അടങ്കിയിരിക്കും” എന്ന് ആദരണീയനായ കൈനികര കുമാരപിള്ളളസാർ എൻ കെൽ എന്നോടു പറയുകയുണ്ടായി. ഓർമ്മപ്പുർണ്ണമായ മുല്യപ്പെടുത്തുന്ന പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതിലും എനിക്ക് ഗുരുകല്പപനായ എൻ.വി. ആദ്യം പ്രവർത്തിച്ച തൃശ്ശൂർ ശ്രീ കേരളവർമ്മ കോളേജിൽ ഒരു അധ്യാപകനായിരിക്കാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരോടൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കാനും അവസരം ലഭിച്ചതും മഹാബാധി ഞാൻ കരുതുന്നു. എന്നെന്ന സംഖ്യാശ്രീടിനേതാളം എൻ.വി. ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ഗുരുകല്പപനായ ആ പേപ്പം വ്യക്തിയേയും അദ്ദേഹവുമായുണ്ടായ സമർക്കങ്ങളേയും ഓർമ്മിക്കുന്നതുതന്നെ ഇന്നൊരു മധ്യരാനുഭവമാണ്. ഉദ്യോഗഭരണക്കമായ, പ്രചോദനപ്രദമായ ഒരു സ്മൃതിമാധ്യമുണ്ട്.

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയരുടെ കവിതകളെ സമഗ്രമായി
വിലയിരുത്തുന്ന വിഷ്ണു നാരായണൻ നമ്പുതിരി,

ഡോ. എ.ഓ.ആർ. രാഘവവാരിയർ, ഡോ. ആർ. വിശ്വനാഥൻ,
ആത്മാരാമൻ എനിവർ തയ്യാറാക്കിയ നാല്പ് പ്രബന്ധങ്ങളും
“സഭന്ദര്യത്തിലേയ്ക്ക് വീണ്ടും” എന്ന കെ.പി. ശക്രരൻ
എൻ.വി. അനുസ്മരണ പ്രഭാഷണവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന
പ്രഭാഷണമം-

“എൻവികവിതയുടെ അന്തർമ്മണ്ണാധി”

രില : 20.00

(പ്രസാധനം :

കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

സമാഹരണം :

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്.

ഇംഗ്ലീഷ് അരങ്ങൾ

കാമ്പോ

‘കവനക്കാമുൻ’യുടെ പുനരാവിർദ്ദാവം നാടക ചർച്ചയോടുകൂടിയായത് സമുച്ചിതമായി. സാഹിത്യചർച്ചകളിൽ പ്രാബല്യം ഒരു നാടകാനന്തരമാണ് അണം വർത്തിച്ചുകാണാൻ. ഇന്നു മലയാളനാടകത്തിലൂണ്ടനു പറയപ്പെടുന്ന ജീവിതം തയ്ക്ക് ഒരുവോളം എ അവഗണന കാരണമായിട്ടുണ്ട്. ഏതായാലും ആശയ സംഖ്യാഭ്യർഷിക്കു കളഞ്ഞാരുക്കുകയെന്ന പുതിയ കവനക്കാമുഖിയുടെ ലക്ഷ്യത്തിനിണിഞ്ഞുനന്നതാണ് ആദ്യ സംഖ്യാഭ്യർഷിക്കാതെ.

ചർച്ചയുടെ പദ്ധതിയിലേക്കു വെളിച്ചു ശ്രീ. എ.ഓ.എൽ. രാജു വവാരൂതുടെ ഉപക്രമമേഖലയിൽ “നാടകത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നു പിരിച്ചുകൊണ്ടു ദാക്കണമെല്ലാം മലയാള നാടകവേറിയ ജധികരിക്കുന്നാണ്, അതു രേഖാരു ജീവിതം താബോ ധനിക്കുന്നേ പശ്ചാത്യ ലത്തിലാണ് ഇവിടെ നാടകചർച്ച ആരംഭിക്കുന്നത്” എന്ന പ്രസ്താവനയോടുകൂടിയാണ്. നാടകത്തെ ജീവിതത്തിൽ നിന്നും സഹൃദയരെ പ്രേക്ഷാഗൃഹത്തിൽ നിന്നും ആകട്ടുന്ന പ്രവാനതയെക്കുറിച്ച്, ശ്രീ. എൻ.വി. കുഷ്ഠൻവാരുർ എഴുതിയ ഒരു ലേവനം ഓർമ്മ വരുന്നു. ഇതെഴുതാൻ കാരണം നാടകം വായനമുറിയിൽ എന്ന ശ്രീ. കെ.പി. ശക്രൻ ലേവനവും (കവനക്കാമുഖി - I-1) അതിലെ ഇംഗ്ലീഷ് നാടകത്തെ പരാമർശവുമാണ്.

ശ്രീ. ശക്രൻ പറയുന്നതുപോലെ സർജപ്രകിയയിൽനിന്ന് ആവിഷ്കൃതമാകുന്ന രൂപങ്ങൾ, അവ കവിതയോ, നോവലോ, കമ്പയോ, നാടകമേം എത്രുമാകട്ടെ വായിച്ച് ആസാദിക്കുന്നേവാൻ ആ ആസാദനത്തിനു മിചിവുന്നൽക്കുന്നത്, വായന ക്കാരൻ അറിയാതെത്തന്നെ മനസ്സിലേറ്റു രംഗവേദിയിൽ നടക്കുന്ന രൂഗ്രവല്ക്കരണ മാണം. വ്യക്തികളും സംഖ്യാഭ്യർഷിക്കുന്നതുപോലെ വർണ്ണനകളും മെല്ലാം എത്ര വ്യക്തമായി മനസ്സിൽ സാക്ഷാൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നവോ അന്ത്രത്തോളം ശക്തവും ആസാദ്യവുമായിരിക്കും വായനയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്ന അനുഭൂതി. നാടകം ഒരു സാഹിത്യരൂപമെന്നതിനുപുറമേ അവതരണ കലാരൂപം കൂടിയായതുകൊണ്ട് അതിന്റെ വിജയം അന്ത്രവേദിയിലെന്നപോലെ അരങ്ങിലും അതിനു കൈവരുത്താൻ കഴിയുന്ന അനുഭവത്തെ ആശയിച്ചിരിക്കുന്നു. അന്ത്രവേദിയിൽ അനുപമമായ ആസാദനത്തിന് അവസരം നൽകുന്ന പല നാടകങ്ങളും അതേ അനുഭൂതി പകരാൻ പ്രാപ്തമാകുംവിധം രംഗവേദിയിലവത്തില്ലിക്കാൻ സാധ്യമായെന്നുവരില്ലെന്ന ശ്രീ. ശക്രൻ അഭിപ്രായം ഒരുവോളം ശരിയാണ്. പല നാടകങ്ങളുടെയും ഉള്ളടക്കവും ചട്ടക്കൂട്ടാ രംഗാവിഷ്കാരത്തിനു വഴിയാത്തതാണെന്നെ തെറ്റിഖാരണക്കാണ് അവകയ രംഗവേദിയിലേക്കാനയിക്കാൻ നാടകപ്രേക്ഷകൾ ഒരുവെടാറില്ലെന്നു. ഈ ഒരുവെടായ്ക്ക് പലപ്പോഴും നാടകാവത്രണങ്ങൾ സംബന്ധിച്ച പരമരാഗത ധാരണകളുടെ സാധ്യനത്തിൽ നിന്നുള്ളവാകുന്നതാണ്. ഉള്ളടക്കവും ചട്ടക്കൂട്ടാ സൃഷ്ടിക്കുന്ന പരിമിതി ഭേദജീച്ച്, പരമാവധി നാടകകീയാനുഭൂതി കൈവരുത്താനുത്തക്കുന്നവിധം ഏഞ്ചനെ ഒരു നാടകം അഞ്ചിൽ പ്രയോഗിക്കാം എന്നതാണ് നാടകത്തിനു പരിമിതി ഭേദജീച്ച്, പരമാവധി നാടകകീയാനുഭൂതി തമായ യഥാത്മ പ്രസ്താവനത്തിന്റെ സാധ്യനിനു നാടകാവത്രണങ്ങൾക്കുചുരിച്ചുള്ള നമ്മുടെ സംഖ്യാഭ്യർഷിക്കും സാധ്യാനിക്കുന്നതാണ് പല നല്ല നാടകങ്ങൾക്കും, ശ്രീ ശക്രൻ പറയുന്നതുപോലെ, “രംഗവേദിയിലെ സാധ്യജ്യം” നേരാൻ കഴിയാതെ പോകുന്നു. അതിന്റെ അർമ്മം അവ രംഗവേദിയിലെത്താൻ അർഹമായിരുന്നേന്ന വായനമുറിയിൽ എത്തുഞ്ചിക്കുടാണ് വിധിക്കപ്പെട്ടവയാണെന്നോ അല്ല.

*“നാടകത്തിന്റെ ഭാവി” - (കലാരംഭവം പേജ്: 90-95)

പരിചയസന്ദര്ഭങ്ങും ഭാവനാധനങ്ങളുമായ ഒരു സംഖ്യാതയകൾ വരുന്നതോടെ അഖിയൻ ശ്രദ്ധമൊക്ഷം ലഭിക്കും. “വായനമുറിയിലെ നാടകം എന്ന വന്നതു തയ്ക്കശ്ശ് മലയാളത്തിൽ നിന്നുള്ള നിസ്ത്വലമാതൃക” യായി ശ്രീ. ശക്കരൻ ചുണ്ടി ക്കാട്ടിയ ഉദാഹരണം ഈ ശിക്ഷയ്ക്ക്, മോചനത്തിനും ഏറ്റവും നല്ല മാതൃകയാണ്.

“എങ്ങനും വല്ലാരവതരണബന്ധും പ്രശ്നശൂംഗനു കൈവനിട്ടുണ്ടാ? എനിക്കേ നിഞ്ഞുകൂടാ” എന്ന ശ്രീ. ശക്കരൻ ചോദ്യവും ഉത്തരവും മുന്നൻ ദശാബ്ദത്തിനുമുൻപ് ഞാൻ ചോദിച്ച ചോദ്യവും അനുകൂടിയിൽ ഉത്തരവുമായിരുന്നു. ഉത്തരം കിട്ടിയത് ശ്രീ. വൈലോപ്പിള്ളിയിൽ നിന്നുതന്നെ. “എൻ്റെ അറിവിൽ ആരും ആ സാഹസരത്തിനു മുതിർന്നില്ലെന്നും എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുണ്ട്. ‘പ്രശ്നശൂംഗൻ’ ആദ്യമായി വായിച്ചെത്തുമുതൽ അതിന്റെ നിസ്ത്വലമായ നാടകീയത എന്ന ആകർഷിച്ചിരുന്നു. ആ മൂർഖികളുടെ മാധ്യരൂപവും ആ കാവുത്തിലെ നാടകീയ മുഹൂർത്തങ്ങളും മിശിവും കമാപാത്രങ്ങളും സർവ്വോപരി സാമൂഹ്യപ്രസക്തിയുള്ള ഒരു പ്രമേയ അനിന്റെ അന്തർധാരയും എന്ന ആവേശിച്ചിരുന്നു. നാടകകമന മാധ്യമത്തിനു വഴിപ്പെല്ലാം ധാരാഞ്ഞകൊണ്ട് തള്ളപ്പെട്ടുപോകുന്ന നല്ല നാടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാൻ ഒരു പരിക്ഷണ നാടകവേദി ഉണ്ടാക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ച് വളരെക്കാലം മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടന്ന ആഗ്രഹമാണ് 1963ൽ “ധർഘൻ എക്സ് പെരിമെന്റൽ തിയേറ്റർ” എന്ന നാടകസമിതിയുടെ സ്ഥാപനത്തോടെ സഹായമായത്. എക്സ് പെരിമെന്റൽ തിയേറ്റർ അതിന്റെ ആദ്യത്തെ മുഴുവനാടകമായി 1964 നവമീ തുംബൻ 23ന് പ്രശ്നശൂംഗൻ അവതരിപ്പിച്ചു. (അടുത്തത് തെക്കും 27) ധർഘൻ മലയാളികൾക്കും മലയാളികളുള്ളാത്ത നാടകപ്രേമികൾക്കും നാടകത്തിന്റെ അപരിചിതമായ ഒരു മുഖം കാണാൻ ലഭിച്ച അവസ്ഥമായിരുന്നു അത്. പ്രശ്നശൂംഗൻ അവതാരണ ത്തക്കുറിച്ച് ഈ സദ്ദിനത്തിൽ അല്പം ചിലതു പറയേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

നാടകം റംഗത്തവതരിപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപ് അതിന്റെ ഒരു റംഗപാഠം തയ്യാറാക്കാനും മാറ്റാനും പ്രശ്നശൂംഗനപ്പോലെരു ഗാനനാടകത്തിന്റെ റംഗപാഠം തയ്യാറാക്കുക സൂക്ഷിച്ചു ചെയ്യേണ്ട കാര്യമാണ്. മധുനിഷ്ട്യനികളായ ആ മൂർഖികളെന്നും, വർണ്ണനകളും വിവരങ്ങളുംപോലും റംഗപാഠത്തിൽ നിന്ന് ഏഴിവാക്കാവുന്നവയല്ല. നാടകീയത വളരെത്താനുത്തകുന്ന വിധം അവയുടെ പശ്ചാവപര്യക്മത്തിലും സംഭാഷണത്തിന്റെ അടുക്കിലും വർണ്ണനകളുടെ സന്നിവേഗത്തിലും ചില മാറ്റിക്കൊർക്കലുകൾ ആവശ്യമായിരുന്നു. പ്രമേയത്തിന്റെ ഒഴുകിനൊപ്പം കമാപാത്രങ്ങളുടെ വികാരവിചാരങ്ങൾക്ക് രൂപം നൽകുന്നതിനു വേണ്ടി മൂർഖികളിൽ നടത്തുന്ന മാറ്റിമറിക്കൽ വിശദയാക്കുന്നതു പോലെ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നു. അഞ്ചൻ ചെയ്യാൻ എന്ന് ശാഖിച്ചു. അർപ്പത്തിന്റെ അടരുകൾ കൊണ്ടിണ്ടുപോകാതെ ഗീതവും നൃത്യവും വാദ്യവും അഭിനയവും സമനാധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവതാരണം. ആ അവതാരണം വിജയിച്ചത് പാടാനും നൃത്യം ചെയ്യാനും അഭിനയിക്കാനും കഴിവുള്ള നടന്തന്നരു ദയും അതിനെല്ലാംമാപ്പിച്ചു സംശിന്താപകരണങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കാൻ കഴിവുള്ള കലാകാരയാരുടെയും സഹകരണം കൊണ്ടാണ്.

പ്രമേയത്തിന്റെ പ്രതികാര്യക്കത അനാവരണം ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള അവതാരണം പ്രശ്നശൂംഗന ഉദാത്തമായൊരാശയനാടകമായി ആസാദിക്കാൻ അവസരമുണ്ടാക്കി. അതാനുബന്ധം സിഖിയും ശക്കിയുമെല്ലാം സാന്നം നേട്ടത്തിനും മോക്ഷ തന്നുമുള്ള ഉപാധികൾ മാത്രമല്ല. അവ ബഹുജനസുഖത്തിന്, ലോകക്ഷേമത്തിന്, ഉപയോഗപ്പെട്ടുതേനേട വരങ്ങളാണ്. കാര്യസ്ഥാപനത്തിന്റെ വരിഷ്ജില്ലത്തിനുവേണ്ടി ഏതിപൊതിക്കൊള്ളുന്ന മാനവരാശികൾ അറിവ്, തപബുദ്ധതി, കുളിരിശ്മശായായിത്തീരുന്നോ ആ സിഖിതന്നെ സാധം അനുഗ്രഹിതമാക്കുന്നു. മനുഷ്യസഹജമായ കവനക്കുമ്പാഠി

വാസനകളെ, മനുഷ്യത്വത്തെ, ചങ്ങലയ്ക്കിട്ടു നിറുത്തുന്നത് വിഹലമാണ്. പ്രതികൂല്യങ്ങളെ തകർത്താറിണ്ടുകൊണ്ട് മനുഷ്യഭാഗധേയം നടത്തുന്ന മുന്നേറ്റമാണ് ലോകചരിത്രം. സനാതനവും അതുകൊണ്ടുതന്നെ എന്നും ആധുന്യതനവുമായ ഈ പ്രമേയമാണ് നാടകത്തിന്റെ അന്തർധാര. ആ അന്തർധാര അരങ്ങിൽ ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള ശാമം വിജയിച്ചതിൽ തഹരുത്തികത്തിന്റെ മേമയോടൊപ്പും റംഗ സംവിധാനത്തിന്റെ സംഭാവനയും കാര്യമായ പക്ഷവഹിച്ചിരുന്നു. ആകാശത്തെ കുന്നോകൾ തൊഴുതുകൊണ്ട് നില്പകുന്നതുപോലെ ഇലകൊഴിഞ്ഞ ഉണങ്ങിയ, രണ്ടു കൊമ്പുകളോടു കൂടിയ കരുത്തുറ ഒരു വൃക്ഷം. അതിന്റെ കീഴിൽ ഉണ്ണക്കുബാധിച്ചിട്ടും ഈ കൊഴിയാത്ത ഒരു ചെറിയ മരം. ഈ കട്ടഞ്ഞ ആശം റംഗ പശ്ചാത്തലം തീരിത്തത്. തികച്ചും പ്രതികാരമുകമായ ഈ റംഗസജ്ജിക രണ്ട് നിർവ്വഹിച്ചത് രാജൻ കാക്കനാടനായിരുന്നു. എൻ.എസ്.ഡി തിരുപ്പരിച്ച രാമകുപ്പൻ പിള്ളയുടെ ദീപസന്ധിവേശത്തിൽ ഈ സെറ്റ് നാടകത്തിന്റെ അർമ്മ തലങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ വർണ്ണിക്കുന്നതായി തോന്തി. അവസാനരംഗത്തിൽ പടർന്നു കയറുന്ന കാർമ്മോലങ്ങളും മശയും മിനാലും സെസ്ഫോറമകൊണ്ട് അവതരിപ്പിച്ചു.

അഴകും അർമ്മവും ഓളംവെള്ളുന്ന ആ ഇരട്ടികൾ ഭാവോന്തിലനക്ഷമങ്ങളായ രാഗങ്ങളുടെ മാസ്തികത ഉൾക്കൊണ്ടപ്പോൾ അവയ്ക്കുകൈകവന സംവേദനശക്തി നാടകത്തെ അവിസ്മരണയിയമായ ഒരുന്നുവെമാക്കി.

അപ്പസരകന്യകയായി അഭിനയിച്ച തകം മേമോനും ഭീലാ ഓംചേരിയും പാട്ടും നൃത്യവും അഭിനയവും വശപ്പെടുത്തിയവരായിരുന്നു. ആകാശാംശിരിയും അഭിനയ നെന്പുണ്ണവും കൊണ്ട് ശ്രദ്ധയന്നായിരുന്ന ടി.വി. ജോർജിന്റെ വിഭാഗകൾ “ദീർഘസൂനരായുര്”നായ ശാന്തകുമാരൻ്റെ ഔദ്യുശ്യം ഗണ്ഠ്. വർഷാഗമത്തോടൊപ്പമെത്തിയ നവയുഗത്തെ നാടൻ നൃത്യത്തിന്റെ പാർഷ്വം നാദത്തോടെ അഭിവാദ്യം ചെയ്ത ശ്രാമിണരായി അഭിനയിച്ച ഇരുപതുകലാകാരന്മാരും കലാകാരികളും.

സംഗിത, നൃത്യ, നാടക സംവിധാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചത് ആത്തു ഭേദവലകളിൽ പ്രാവിണ്ടും ലഭിച്ചവരായിരുന്നു. സംഗിതസംഖിയാനം ലാഡിലാ ഓംചേരി. നൃത്യസംഖിയാനം പ്രശ്നപ്പം നാർത്തകനായിരുന്ന കേശവൻ നസ്തിതി. ഇതു രണ്ടും സംഭാജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അവതരണ സംവിധാനം ടി.എം.ഡി. നെടും അഭിനയിച്ചും എറു.കെ.കെ. നായരും. കൂട്ടിയിണക്കുപോൾ ഒരിട്ടും നാടകാംശം ചോർന്നു പോകാതിരിക്കാൻ ഞാനും സഹായിച്ചു.

‘ഔദ്യുശ്യം’-ന്റെ അവതാരണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രശ്നപ്പം കലാനിരുപകൾ ശ്രീ. കൃഷ്ണ ചെച്ചതന്നു എഴുതിയ ലേവന്തനിന്റെ ശീർഷകം ഇതായിരുന്നു: “Total Theatre of its best”

എങ്ങനെയാണ് നാടകം അവതരിപ്പിച്ചതെന്നതിനുകൂറിച്ച് വെലോപ്പിള്ളിയെ വിശദമായി അഭിനയിച്ചിരുന്നു. കുറേ ചിത്രങ്ങളും അയച്ചുകൊടുത്തു. വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞ എൻ്റെ “തേവരുടെ അന” എന്ന നാടകത്തിന് എസ്.പി.സി.എസ്. അവാർഡു കിട്ടിയപ്പോൾ കോട്ടയത്തു നടന്ന അവാർഡുംചുട്ടങ്ങിൽ വെലോപ്പിള്ളി ചെയ്ത പ്രസംഗതിലെ ഒരു വാചകം ഇപ്പോഴും ഞാൻ ഓർമ്മിക്കുന്നു. “ഓംചേരിക്ക് നാടകരചനയ്ക്കുള്ള എസ്.പി.സി.എസ് അവാർഡു നൽകാൻ എന്ന ചുമതലപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ എൻ്റെ ഔദ്യുശ്യംഗാന ആശമത്തിൽ നിന്ന് അരങ്ങത്തെത്തുക്കു പിടിച്ചിരിക്കിയ കൈകളിലിലാണപ്പോൾ ഈ അംഗീകാരം നികുഷ പികുന്നതെന്ന ഓർമ്മ എന്ന പ്രത്യേകം സന്നോഷിപ്പിച്ചു.”

മുപ്പത്തബുദ്ധി വർഷം മുൻപ് ധർമ്മഗ്രിത്യിൽ അവതരിപ്പിച്ചതിനേക്കാൾ ഭാഗിയായി കേരളത്തിൽ ആ നാടകം അവതരിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞതെന്തെങ്കും. ആരക്കിലും ആ “സാഹിസ്” തതിന് മുതിരണം.

ഇംഗ്ലീഷ് ടില്ലിൽ

ഡി. മാധവമേനോൻ

ഒരു പഹരാണികക്കമരയ തുടിവൃത്തമാക്കി വെവലോപ്പിള്ളി ശൈയരമേനോൻ ഷിഖത്തിലെ ഉഖ്യ നാടകമാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ടില്ലിൽ. അഭിനയത്തിന്റെ ആവശ്യത്തിനായി ഓംചേരി അതിലെ സംഭാഷണത്തിലും മറ്റും ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി; അതിലെ പദ്യങ്ങളെ ലീലാ ഓംചേരി ഗാനങ്ങളായി ചിത്രപ്പെടുത്തി. വരൾച്ചകാണ്ഡു വലണ്ണത അംഗരാജ്യത്ത് മിച്ച പെയ്യണമെങ്കിൽ, തികച്ചും ബേഹമപാരിയായ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് കൊണ്ട് ധാരാ ചെയ്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നതിനാൽ, അംഗരാജ്യാവ് കുറെ സുന്ദരിമാരെ അയച്ച്, സ്ത്രീകളെ കാണാതെ വളർന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ടില്ലിൽ പ്രലോഭിച്ച് രാജാം നിയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുന്നതാണ് കമ. ശക്തി, അഞ്ചാനം, സിഡി ഇവകൾ സാന്നം മോക്ഷത്തിനുള്ള ഉപാധികളാകാം, പൊതുനയ്യക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്താം. മുന്നവരാശിരെ സന്ദര്ഭമാക്കുവാൻ ആത്മയിഗ്രാഹകത്തിന്റെ കഴിയും. അത്തരം ആത്മയിഗ്രാഹകത്തി മനുഷ്യരുടെ നന്ദയ്ക്കുവേണ്ടി വിടുവിക്കുന്നതിന്റെയും, അതിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന ഏറ്റവും കൂടുതലുകളുടെയും, മനോഹരമായ ഒരു കമയാ തിട്ടാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ടില്ലിൽ ആവിഷ്കർക്കെപ്പെട്ടത്. പുതുപ്പസഹജമായ വാസനകളെ കുട്ടിമമായോ കർക്കാശമായോ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് പ്രകൃതിവിരുദ്ധമാണ്, നിഷ്പ യോജനവുമാണ്. വികാരങ്ങളുടെ നിയന്ത്രിതവും ആരോഗ്യകരവുമായ ബഹിരം മനമാണ് സമൂഹത്തിന്റെ നന്ദയ്ക്ക് ആവശ്യം. ലാഖു നൃത്യങ്ങളും ഗാനങ്ങളു മുള്ള ഈ നാടകം അരങ്ങേറുവാൻ ആറു മാസത്തെ തയ്യാറെടുപ്പ് വേണ്ടിവന്നു.

ഒരു പരീക്ഷണാനാടകമായിട്ടാണ് ഇംഗ്ലീഷ് ടില്ലിൽ ആവത്തരണം നടന്നത്. കമ യൂടെ ചുരുളുകൾ നിവരുന്നതിലും, ഗാനങ്ങളും നൃത്യങ്ങളും ഇടകലരുന്നതിലും, രംഗം ഒരുക്കുന്നതിലും എല്ലാം പുതിയ റിതീകളായിരുന്നു. സുന്ദരിമാർ മുനികു മാരെന മോഹിപ്പിക്കുന്ന രംഗം വിജയിക്കുവാൻ പ്രധാന കാരണം ഗാനനുത ഞങ്ങളുടെ നല്ല ചേരീച്ചയായിരുന്നു. രംഗസംഖ്യാനന്തരിലും പരീക്ഷണാശം കണ്ണു. തിരുറ്റിലെക്കൾ ഉയരുകയോ താഴുകയോ ഉണ്ടായില്ല. പുച്ചടികളേം മരക്കാസ്യ കളോ അരങ്ങിൽ കയറ്റിയില്ല. വരച്ചു വെട്ടിരെടുത്ത ലഭിതമായ ചില കലാരൂപങ്ങൾ (CUT-O-OUT) മാത്രമേ യാമോചിത്തം രംഗത്തു കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. പ്രതി രൂപാനുകമായ റിതിയിൽ ആശ്രമവും വനവും മറ്റും സുചിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. വിശ്വസ്യ കണ്ണു തപോവനത്തിൽ കാണിച്ച മുരകിച്ച മരത്തിന്റെ പ്രതിരുപം, മുഖുലവികാരങ്ങൾ മരവിച്ചുപോയ ആ മുനിയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു. ക്ഷാമത്താൽ വലയുന്ന കർഷകർ വരുന്ന രംഗത്തിൽ, വരൾച്ചയേയും വിഷാദത്തേയും സുചിപ്പിക്കുന്ന രണ്ടു പ്രതിരുപങ്ങൾ വച്ചിരുന്നു.

ആവ്യാനകൾ

സോ: സി.പി. ശിവദാസൻ

വന്തുതകളുടെയോ സംഭവങ്ങളുടെയോ (കമാനുഗതമായ അവതരണ മാണം ആവ്യാനം (Narrative). ഈ പദം സാധാരണയായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത് കല്പിതകമകൾ (Fiction), മഹിഹാസകമകൾ (Epics), വിരകമകൾ (Romances), നോവലുകൾ, ചെറുകമകൾ എന്നീ സാഹിത്യരൂപങ്ങളിൽ വന്തുതകളോ സംഭവങ്ങളോ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രീതി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലാണ്.

സർഖാത്മക സാഹിത്യത്തിൽ വായനക്കാരനും പാടം(Text)വും തമിലുള്ള ബന്ധം നിർണ്ണായകമാണ്. ഈ ബന്ധത്തിന് പശ്ചാത്തലമെന്തുക്കുകയെന്ന സൂചയാം കർമ്മമാണ് ആവ്യാതാവ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്. പിയപ്പെടുന്ന കമയിൽ ആവ്യാതാവിന് പല വിധത്തിലുള്ള നിലപാടുകളുണ്ടാവാം. ദൈവത്തെപ്പോലെ ഏല്ലാമാറിയുന്ന (Omniscient) ഒരാവ്യാതാവിനെന്നാണ് ചില കമകളിൽ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നത്. സംഭവങ്ങളും സംഭവപ്രശ്നാത്തലങ്ങളും സംഭവങ്ങളുടെ മുഖ്യാംഗം അവയ്ക്കും ശേഷമോ കമാപാത്രങ്ങളുടെ മനസ്സിലുടെ മിനിമിഡണ്ടുപോകുന്ന ചിന്തകളും ഏല്ലാം ഈ ആവ്യാതാവിനാറിയാം. മറ്റൊരിപ്പോൾ ഈ ആവ്യാതാവ് വിശദമായി ഒരു സുഹൃത്താവാം, കളിയാക്കുന്ന ഒരു ചണ്ഡാതിയാവാം, അവലെനാഞ്ചിതനായ ഒരു ശത്രുവാക്കാം. കമപരിയാൻ മാത്രം ‘നിയമിത്ത’നായ ഒരു കമാപാത്രത്തെയോ കമാപാത്രങ്ങളെയോ ചില ആവ്യാനങ്ങളിൽ കാണാം.

ആവ്യാതാവ്, പശ്ചാത്തലം (സ്ഥലം, കാലം), കമാപാത്രങ്ങൾ, സംഭവങ്ങൾ, സാരോപദേശം - ഇങ്ങനെ ഏതൊരാവും നിലപാതയിലും ചില ഘടകങ്ങളുണ്ട്. ഈ യുടെ പ്രാധാന്യം ഏറ്റിയും കുറഞ്ഞുമിരിക്കും. ധനി പ്രധാനമായ സാഹിത്യക്കൂടികളിൽ പശ്ചാത്തലം, കമാപാത്രങ്ങൾ, സംഭവങ്ങൾ, സാരോപദേശം എന്നിവ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വാക്കുകളിലുടെ ധനിപ്പിക്കുന്നതുവഴിയാണ് അവയുടെ കലാമുല്യം വർദ്ധിക്കുന്നത്.

എൻ.വി.കൃഷ്ണവാരിയരുടെ “മദിരാശിയിൽ ഒരു രാത്രി” എന്ന കവിതയിൽ ഒന്നിലധികം ആവ്യാതാകളുണ്ട്.

മഴമുകിൽ മുറ്റി മുട്ടും നവസൻിലെഡാരു രാവിൽ
മദിരാശി നഗരത്തിൽ വന്നിരുണ്ടി ഞാൻ

എന്ന ആത്മകമാപരമായ മൂർക്കിയിലുടെ സ്ഥലകാലങ്ങളും ആവ്യാതാവും തമിലുള്ള ബന്ധംതന്നെ സുചിപ്പിച്ച ശേഷം സ്ഥലവർണ്ണന അല്പപാ വിന്റത്തിലുള്ള തന്നെ നടത്തുന്നു. കവിതാമല്യത്തിൽ വച്ച് ആവ്യാതാവ് മാറുന്നു. ആ മാറ്റത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്ന വരികൾ നോക്കുക :

ഇടതിങ്ങിയിരിക്കുമത്തെണ്ണികൾ തന്നിടയ്ക്കുട -
നോരു വിചിത്രമാം ഗാനമുയർന്നു കേൾക്കായ്
മധുരമാം മലയാളഭാഷയിൽ; ലാശവരും പു -
ണ്ണതുകെട്ടു നിലവായ് ഞാനിളകിടാതെ.

അങ്ങേനെ ആവ്യാനത്തിനുള്ളിൽ മറ്റാരാവ്യാനം. തെണ്ടിയുടെ പാട് കവിയുടെ ആവ്യാനത്തിനുള്ളിൽ നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഇങ്ങനെ അടരുകളായി വിടർത്തിയെടുക്കാവുന്ന ആവ്യാനപരമ്പരകൾ ഭാരതീയ സാഹിത്യത്തിൽ സുലഭമാണ്). ധനിമര്യാദയോടെ നിബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന സാരോപദേശവ്യം ഈവിടെ കാണാം. ധനിയുടെ അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നത് തെണ്ടിയുടെ പാട്ടും കവിയുടെ നഗരവർണ്ണനയും തന്നെ.

കുടിച്ചു കുത്താടി മരിച്ചു മാനിച്ചു
സുവിച്ചു വാഴുവിൻ നിഞ്ഞൾ
ഉഴന്നു, പട്ടിണി കിടന്നു, രോഗങ്ങൾ
വളർന്നു ചതേതാളാം എഞ്ഞൾ

എന്ന് വിപരീതാർഥധനിയോടെ തെണ്ടി പാടുന്നു. അങ്ങേനെ ആവ്യാനത്തിനുള്ളിലെ ആവ്യാനത്തിലാണ് ഈകവിതയുടെ ജീവനായ സാരോപദേശം. അതുകൊണ്ട് നേരിട്ട് നിർവ്വഹിക്കുന്നതുമല്ല.

അടുത്ത കാലത്ത് പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ചില ചെറുകമകളിൽ ആവ്യാനത്തിലെ ഘടകങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുവാൻ ഏഴുതതുകാർ അവലംബിക്കുന്ന രീതികൾ എന്നൊക്കെയാണെന്നു പരിശോധിക്കാം. ചില കമകളിലെ ആദ്യവാചകങ്ങൾ നോക്കുക :-

1. കമാക്കുത്ത് : ടി.പത്മനാഭൻ; കമ : ‘ഉച്ചാടനം’

“കടലിനു സമാനതമായിട്ടായിരുന്നു നിരത്. നിരത് ഉയർന്ന തലത്തിലായിരുന്നു. കടലിനും നിരത്തിനുമിടയിൽ പാറക്കു കൂക്കുമുണ്ടായിരുന്നു. നിരത് കടലിൽ നിന്ന് അകന്നു പോകുന്ന ഒരു വളവിലെത്തിയപ്പോൾ അയാൾ കാർ രെൽകി ലായി ഒരുക്കിനിരത്തി പുറത്തിരിഞ്ഞു”. (ഈവിടെ ആവ്യാതാവ് കമാക്കുത്തു തന്നെ. സ്ഥലം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു. കാലസുചനയില്ല. കമാപാത്രം പേരില്ലെന്ന അയാൾ മാത്രം.)

2. കമാക്കുത്ത് : മാധവികുട്ടി; കമ : ‘അമ്മിണികുട്ടിയുടെ പ്രസവം’

“അറാം മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടും അമ്മിണികുട്ടിയുടെ ഗർഡം ആഗ്രാമകാർ അംഗീകരിച്ചില്ല. ഏഴാം കൂസിൽ മുന്നു തവണ തോറു പറിപ്പുനിർത്തിയ ആ പതിനെട്ടുകാരി നിന്റെകളുടിൽ നിഷ്കളുകയാണെന്ന് നുണ്ണച്ചി കമലാക്ഷീ കുടി ദിശാനിച്ചിരുന്നു”. (ആവ്യാതാവ് കമാക്കുത്തുതന്നെ. രണ്ടു കമാപാത്രങ്ങൾ ആദ്യം തന്നെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; അവരുടെ വിശദവിവരങ്ങളും. സ്ഥലം : ഗ്രാമം. കാലസുചനയില്ല. പക്ഷേ ആറുമാസം മുമ്പു നടന്ന രവിഹിത വേഴ്ചയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.)

3. കമാക്കുത്ത് : എറംമുകുന്നൻ ; കമ : ‘സിംഹവാലൻ’

“മുക്ക് ഭൂമില്ല പോകാം.”

മകൻ പറഞ്ഞു. സ്കൂൾ അടക്കാരായപ്പോൾ അപ്പുന്നമമ്മയും അവധികാലം ചെലവഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു.

(അസാധാരണമായ ഒരു സംഭാഷണംകലത്തോടെ തുടക്കം. മഹൻ, അച്ചൻ, അമ്മ എന്നീ കമാപാത്രങ്ങളെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു അവധിക്കാല തനിന്റെ ആരംഭമെന്ന കാലസുചന. സമലം : ഭൂമിക്കുപറ്റൽ).

4. കമാകൃത് : സകരിയ; കമ: “കണ്ണിൽ തുള്ളികൾ”

“അതിവ സുന്ദരിയും നീലക്കണ്ണുകളും സ്ഥർക്കിക്കാലുകളും ഉള്ളവളുമായ ഒരെടുക്കാലി വലക്കണ്ണിയുടെ നീണ്ട ഉള്ളഞ്ചാലിൽ ഞാന്നിരങ്ങി തന്റെ മുവത്തിനു മുന്നിൽ തുണ്ടിക്കിടക്കുന്ന തന്നെ നോക്കി പുണ്ണിരിക്കുകയും കണ്ണുകൾ തിളക്കുകയും സ്ഥർക്കിക്കാലുകൾ നൃത്യം ചെയ്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തതായി എഴുതുകാരി സംപ്രനം കണ്ടു”.

(രണ്ടു കമാപാത്രങ്ങളുടെ സുചന : എടുക്കാലികളും എഴുതുകാരിയും. ആവും താവ് എഴുതുകാരൻ തന്നെ. കാലസുചനയില്ല. സമല സുചനയുമില്ല).

5. കമാകൃത് : എൻ. എസ്. മാധവൻ ; കമ: “ശിയാട്ടീസ്”

“മരക്കോൺ കയറുവാൻ ഓരോ പടി ചവിട്ടുവോഴും ശിവൻ താൻ ഒന്നു രണ്ടു ദശകം പുറകോട്ടു പോവുകയാണെന്നു തോന്നി. അവസാനം ത്രിശ്ശേപുരത്തെ മുൻതിൽ എത്തിയപ്പോൾ പ്രാകൃതമായ ഒരു നൃദാണ്ഡിൽ പ്രവേശിച്ചതായി അയാൾക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു”.

(‘ശിവൻ’ എന്ന കമാപാത്രത്തെ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ‘മരക്കോൺ’ എന്ന വാക്കിന്റെ ‘പശ്ചി’ എന്ന ധനിയും ‘ശിവൻ’ എന്ന പേരിന്റെ പ്രതീകാത്മകതയും സമലകാല അള്ളടെ കുഴമ്പിച്ചിലും തു കമാരംഭത്തെ വ്യത്യസ്തതയുള്ളതാക്കി തനിൽക്കുന്നു.)

പത്രനാഭരണ്ടയും മാധവിക്കുടിയുടെയും വാക്കുങ്ങളിലെ സാന്നഭാഗിക തയ്യം മുകുദൻ, സകരിയ, എൻ. എസ്. മാധവൻ എന്നിവരുടെ കമകളിലെ വകുങ്ങളിലെ വ്യത്യസ്തതയും ചേർത്തുവെച്ചാൽ നമ്മുടെ ഗദ്യാവധാന രൂപ അളിൽ സമീപഭൂതകാലത്ത് വന്നുചേർന്ന മാറ്റത്തിന്റെ ഒരേക്കാദേശ രൂപം ലഭിക്കും.

എല്ലാ ആവും രൂപങ്ങൾക്കും പരസ്പരാശ്രിതങ്ങളായി രണ്ടു തലങ്ങളുള്ളതായിക്കാണാം. ഒന്ന്, അതിന്റെ ഉള്ളടക്കം (Content). വസ്തുതകളും അവ തമിലുദ്ദേശിക്കപ്പെട്ട ബന്ധങ്ങളുമാണ് ‘ഉള്ളടക്കം’ എന്ന പദം കൊണ്ട് വിവക്ഷി ക്കുന്നത്. മറ്റൊന്ന്, തു ആവും വായനക്കാർക്കു മുന്നിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രിതിയാണ് (Rhetoric). തു രണ്ടു തലങ്ങളും സർഗ്ഗാത്മക സാഹിത്യത്തിൽ മാത്രമേ ഉള്ളതു എന്നുപറയുന്നത് ശരിയല്ല. ഭാവനയിലധിഷ്ഠിതമല്ലാത്ത ആവും നാശങ്ങളിലും തു രണ്ടു ചേരുവകളും സന്നിഹിതമാണ്. ഉദാഹരണമായി ഒരു ചതിരെ പുസ്തകമെടുക്കാം. അതിൽ, അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന ചതിരത്സംഭവങ്ങളും അവ തമിലുള്ള പാരസ്പര്യവും നിഹിതമായിരിക്കുന്നു. അവ എന്നായിരിക്കണമെന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നത് ചരിത്രം ആവും ചെയ്യുന്ന ചതിരകാരനാണ്. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ഇന്ന രിതിയിലേ അവ ആവും ചെയ്യപ്പെടാവു എന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിയതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയില്ല. അതോടെ ചതിരെകാരൻ വ്യക്തിത്വത്തിലധിഷ്ഠിതമായ കാര്യങ്ങളാണ്. എന്നോടെ ശിഖ്യം എന്ന ചതിരെകാരൻ ആവും ചെയ്തതുപോലെയല്ലെല്ലാ രോമാസാമാജ്യ

ചരിത്രം മറ്റു ചരിത്രകാരനാർ ആവ്യാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. വിസ്തൃതി പരിചീലിയും ടെവലിയനും ബീട്ടിഷു ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ചതു പരിശോധിച്ചാൽ ആവ്യാന താക്കാളിന നിലയിൽ അവർ തമ്മിലുള്ള അന്തരം വ്യക്തമാവും. സാഹിത്യ സംഘ്യം എന്ന് സാധാരണയായി വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുവരുന്ന ഇത്തരം ആവ്യാന ഞങ്ങൾ പരിശോധിക്കുന്നോണ് ആവ്യാനകളയുടെ പ്രാധാന്യം അഭിക്ഷ മനസ്സിലാവുക.

സ്കോട്ടിഷ് നിയമ സംഹിതയിൽ ‘ആവ്യാനം’ (Narrative) എന്ന പദം ഒരു പത്രേക അർമ്മത്തിൽ പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി കാണും: ‘ഒരു പ്രമാണ (deed) തിരിക്കേണ്ടു, ഉടമടി (agreement) യുടെയോ അദ്ദേഹത്ത് കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വസ്തുതകൾ’ എന്ന അർമ്മത്തിൽ അത്തരം ഒരു പ്രമാണം എന്തിനുവേണ്ടിയാണോ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, ആ ലക്ഷ്യവുമായി വസ്തുതകൾക്കുള്ള ബന്ധം മാത്രമാണ് അവ (വസ്തുതകൾ) തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധം. നിയമപരമായ അനിഷ്ടഭ്യതയും ‘പാവനത്’വുമല്ലാതെ മറ്റാരു ശൈലിപരമായ ഗുണ വിശേഷവും അത്തരമാരു പ്രമാണത്തിനില്ല. ഇത്തരമാരു ആവ്യാന റിതിയാണ് ശാസ്ത്രിയ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ വിവരങ്ങളിലും വഴിക്കാട്ടി. (Do it yourself) പുസ്തകങ്ങളിലും കാണുന്നത്. ആവ്യാനാവിക്കേ വ്യക്തിപരമായ സവിശേഷത കൾക്ക് അവിടെ യാതൊരു പ്രാധാന്യവുമില്ല. സാഹിത്യാശയുടെ അടിസ്ഥാന മായ വൈകാരികത അത്തരം ആവ്യാനങ്ങളിൽ ഇല്ല താനും. നിയതമായ ഒരുമി തന്ത്കുറിച്ചുള്ള സുചനകളാണ് അത്തരം ഒരാവ്യാനത്തിലെ പദങ്ങളിലും വാക്കു അങ്ങളിലുമുള്ളത്. കാവുങ്ങളിലും ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഭാഷാ റിതികൾ തമ്മിലുള്ള അന്തരം വിവരിക്കുന്നോൾ എണ്ണം. റിച്ചാർഡ്സ് ഇത് സുചി പ്ലിക്കുന്നുണ്ടോ. അങ്ങേഹത്തിന്റെ തന്നെ മറ്റാരാശയം കടമെടുത്തു പറഞ്ഞാൽ പദവാക്യങ്ങൾക്കു നാലുതരത്തിലുള്ള അർമ്മാന രണ്ടും (Sense, Tone, Intention, Feeling) എന്നു മാത്രമാണ്, (Sense) വഴിക്കാടിപ്പു സ്തകങ്ങളിലും ശാസ്ത്രിയ സകലപ്പനങ്ങളുടെ വിവരങ്ങളിലും കാണുപ്പെടുന്നത്. ഇവയ്ക്കുള്ള ഓരോ ഉദാഹരണം പരിശോധിച്ചാൽ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാകും.

1. ശാസ്ത്രസകലപ്പനങ്ങളുടെ വിവരണം ആയാമമോധ്യലം (Amplitude Modulation)

“രേഡിയോ തരംഗങ്ങൾ വൈദ്യുതകാന തരംഗങ്ങളാണ്. ശുന്നുതലത്തിലും ഈ തരംഗങ്ങൾ സംശയിക്കും. രേഡിയോ തരംഗങ്ങൾ സന്ദേശവാഹിയാക്കണമെങ്കിൽ അതിന്റെ ഘടകകിലും ഒരു അഭിലക്ഷണം (Characteristic) വഹിക്കപ്പെടുന്ന വാർത്താ തരംഗത്തിന്റെ ഗുണത്തിനുസൃതമായി മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കണം. രേഡിയോ തരംഗം ഇവിടെ വാഹകം (Carrier) ആണ്. മാറ്റു വാഹകത്തിന്റെ ആയാമ (amplitude) അഭിലോകനാണിലോ (angle) ആകാം. ആയാമ മാറ്റു മാണസ്കിൽ ആയാമമോധ്യലം (amplitude modulation) എന്നുപറയുന്നു.

(സർവ വിജ്ഞാന കോശം, വോള്യൂം 3, പേജ് 145)

2. വഴിക്കാടിപ്പുസ്തകം :പാചകവിഡി കൊഴുക്കട മസാലകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവിധം

“തേങ്ങ, മല്ലി, മുളക്, മണ്ണത്തിപ്പൊടി, ചെറിയ ഉള്ളി എന്നിവ നന്നായി ചുവക്കുന്നതുവരെ വരുത്തു അരബ്ചുടക്കുകൂടു. ഈ അവധി സവാളും, ഇണി, മുളക്, കരി

വേദ്യില എന്നിവ പാകത്തിന് വെള്ളവും ചേർത്ത് വേവിക്കുക. നനായി തിളക്കു സോൾ അതിൽ തയ്യാറാക്കി വെച്ച കൊഴുക്കട്ടകൾ ഓരോനായി ചേർക്കുക. ഈ ഉടയാതെ സുക്ഷിക്കണം. കൊഴുക്കട്ട വെന്നാൽ ഇറക്കിവെച്ച് അതിൽ ബാക്കി യുള്ള അരക്കപ്പ് തേങ്ങയും ചെറിയ ഉള്ളി അതിന്തനും വെളിച്ചെല്ലായിൽ വരുത്തിട്ടുക”

(ശ്രദ്ധക്ഷമി മാസിക 1994 സപ്റ്റൈം പേജ്. 65)

ഈ രണ്ടുഡാഹരണങ്ങളിലുമുപയോഗിക്കപ്പെട്ട പദങ്ങൾ ഭാഷയിലെ സാധാരണ പദങ്ങൾ തന്നെയാണ്. പകുപ്പ് അവ നിയതാർമ്മത്തിൽ മാത്രം ഇവിടെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതേ പദങ്ങൾ തന്നെ സർഖാത്മക സാഹിത്യകൃതികളിൽ ഏപ്പി. എ. റിച്ചാർഡ് ചുണ്ടിക്കാണിച്ച മറ്റു മുന്ന് അർമ്മവിശേഷങ്ങളുടെ (Tone, Intention, Feeling) അക്കടിയോടെ ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു കാണാം. ആദ്യത്തെ ഉദാഹരണത്തിലെ ‘തരംഗം’, ‘ശൂന്യം’, ‘സഖ്യാരം’ എന്നീ പദങ്ങളും രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിലെ ‘മണത്തിപ്പാടി’, ‘തിള്ളക്കുക’, ‘ഉടയുക’ എന്നീ പദങ്ങളും സർഖാത്മക സാഹിത്യത്തിൽ വിപുലമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നവയാണെങ്കിലും മെൻക്കാട്ടുൽ ആവ്യാഘാതരണങ്ങളിൽ അവയെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നത് തികച്ചും നിരുപദേവകരമായാണ്.

ശാസ്ത്രപരീക്ഷണങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽനിന്ന് അൽപ്പം മുന്നോട്ടു പോയാൽ മറ്റാതിനും ആവ്യാഘാതരിൽ കാണാം: യാത്രാ വിവരണങ്ങൾ. ഈയും ‘ശാസ്ത്രിയമായ’ ദൃക്സാക്ഷി വിവരണങ്ങളാണെങ്കിലും ആവ്യാതാവിന് കുറച്ചുകൂടി പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നുണ്ട് പതിനേംശാം ശതകത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വില്യം ഡാമ്പിയർ (William Dampier) പ്രോലൂളം ആദ്യകാലയാത്രാ വിവരണ കർത്താക്കൾ ഇക്കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടായിരിക്കണം അവർ യാത്രയിൽ കണ്ണ കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ സവിശേഷതകൾ ആമുഖത്തിൽ വിവരിക്കാനൊരുംനേട്ടത്. പുരാതന ശ്രീസിലെ ആക്ഷേപഹാസ്യ സാഹിത്യകാരനായിരുന്ന ലൂചിയനു (Lucian) ‘ഗ്രാവിറൂട് യാത്രകൾ’ എഴുതിയ ജോനാമൻ സിലിഫ്റ്റും യാത്രികൾ വ്യക്തിപരമായ സവിശേഷതകളുടെ അസ്തിവാരത്തിലാണ് അവരുടെ സാഹിത്യ സൗഖ്യങ്ങൾ കെട്ടിപ്പോകിയത്.

ചരിത്രമെഴുത്തിന്റെ രീതി (historiography) ഫിലും ആവ്യാതാവിശ്രീ വ്യക്തിപരമായ സവിശേഷതകൾക്കും ആവ്യാഘാത കലയിലെ രീതി വെവിഖ്യാനങ്ങൾക്കും സ്ഥാനമുണ്ടെന്ന് നാം കണ്ണുവിള്ളോ. വന്നതുതാസാരികരണം, കാലം (Time) എന്ന ഘടകം ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതി, സംഭവങ്ങളുടെ പാരസ്പര്യത്തക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം എന്നിവയിൽ ഓരോ ചർത്രകാരനും മറ്റൊളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്ത നാണ്. ഈ വ്യതിരിക്കരു ചർത്രകാരരണ്ട് വ്യക്തിപരവും സാമൂഹികവുമായ സാംസ്കാരിക പശ്ചാത്തലത്തിൽഞായിപ്പിരുമാണ്. ചരിത്രമെഴുത്തിൽ ബോധമനസ്സിലെ പങ്ക് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്നതല്ലെങ്കിലും ചർത്രം എന്ന ആവ്യാനത്തിലെ വാക്കുകളുടെയും വാക്കുങ്ങളുടെയും ദ്രോതസ്സ് ഒരുവും അഞ്ചോഡയമനസ്സാണ്.

എരു ആവ്യാഘാതപരമെന്ന നിലയിൽ ചരിത്രമെഴുത്തിന്ന് രണ്ടു യുവങ്ങളുണ്ട്. ഒരിതിനിണ്ട സംഭവങ്ങളുടെ യൂമ്പബാധമായ പാരസ്പര്യമാണ് അതിലെന്ന്. കാല

ഗതിയിൽ സംഭവണ്ണൻ ഒരോന്നോരോന്നായി സംഭവിച്ചു എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം ചർത്തുകാരൻ അവയെ ഒന്നിനുപിരിക്കുക മറ്റാന്നായി നിരത്തിവെക്കുന്നു. അവയ്‌ക്കു തമിൽ കാര്യകാരണ ബന്ധമൊന്നുമുണ്ടാക്കണമെന്നില്ല. മനസ്സാസ്ത്രപരമോ രാഷ്ട്രീയമോ സാമൂഹികമോ ആയ പുർവ്വ നിർണ്ണിതമായ ഒരു വ്യവസ്ഥയനു സംഭവിച്ചു സംഭവണ്ണൻ ഉരുത്തിരിയുന്നത്. ചർത്താവ്യാനത്തിൽന്റെ മദ്ദേ ഡ്യൂവ തനിൽ നിൽക്കുന്നത് സൂഖ്യത്തിനായ ഒരു പദ്ധതിയുടെ ദ്രോതല്ലിൽ നിന്നുംലു തവും പരസ്പരമുഖ്യമായ ഒരു സംഭവപരമായാണ്. ഇവിടെ, സംഭവിക്കുന്ന എല്ലാ സംഭവങ്ങൾക്കും നിയതമായ ഒരു കാരണമുണ്ട്. വിവരിക്കപ്പെട്ട സംഭവ അളവും മറ്റാനും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നതാണ് ആവ്യാതാവിന്റെ നിലപാട്. മനസ്സാസ്ത്രപരമായ പുർവ്വ നിശ്ചിതത്താനിൽ (Psychological determinism) അധി ഷ്ടിതമായ ചർത്താവ്യാനമാണ് ഇതിനൊരുദാഹരണം. മറ്റാരുദാഹരണം മാർക്സിസ്റ്റ് 'വെള്ളിപാടി' (Marxian Apocalypse) എന്തെങ്ങ്യാനത്തിലെഴുതപ്പെട്ട ചർത്തമാണ്.

ചർത്താവ്യാനത്തിലെ ശൈലിവിശേഷങ്ങൾക്ക് അവയുടേതായ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. മാധ്യമായ ഭാഷയുടെ വിവിധ തരത്തിലുള്ള ഉപയോഗം എന്ന നിലപാടു മാത്രമല്ല അവയുടെ പ്രാധാന്യം. ചർത്ത സംഭവങ്ങൾ വ്യക്തി മനസ്സിലുടെ കടനുവരുമ്പോൾ അവയ്ക്കു സംഭവിക്കുന്ന രൂപപരിണാത്യും പാരസ്പര്യവുമാണ് ഈ ശൈലിവിശേഷങ്ങൾക്കിന്നും. കൂസ്താബ്ദം ഓന്നാം ശതകത്തിലെ റോമൻ ചർത്തകാരനായിരുന്ന ടാസിറ്റസിൽന്റെ (Tacitus) അർമ്മനിൽരുമായ ഫൊവാക്യുങ്ങൾ ഒരുദാഹരണമാണ്. "അവർ ഒരു മരുഭൂമിയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അവരുടെ തിനെ സമാധാനമെന്നു വിളിക്കുന്നു" (When they make a desert, they call it peace) എന്ന വാക്യം തന്നെയെടുക്കുക. ചർത്തകാരരെന്റെ മനസ്സിൽന്റെ ശക്തമായ എൻപെടലാണ് ഈ വാക്യം; അല്ലാതെ, വന്നതുനിഷ്ഠമായ ചർത്തകമനസ്സ്. മറ്റാരുദാഹരണം വിന്നുണ്ട് ചർച്ചിലിൽന്റെ ചർത്താവ്യാനമാണ്. സർക്കല്ലിലെ റിങ്ക് മാസ്റ്ററുടെ പ്രകടനങ്ങൾ പോലെയാണ് ചർച്ചിലിൽന്റെ വാക്യങ്ങളെന്ന് വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ ചർത്താവ്യാനത്തിൽ വ്യക്തിമനസ്സിൽന്റെ ഇടപെടലിന് ഏറ്റവും നല്ല ഉദാഹരണം എന്നേർഖ്യ ഗിണ്ണുന്റെ "റോമാസാമാജ്യത്തിലെന്റെ അപചയവും പതനവും പതനവും" "Decline and fall of the Roman Empire" എന്ന കൃതിയാണ്. കാലത്തിനെല്ലായും അനുഭവത്തിലെന്തും ജൂമവും പാരസ്പര്യരഹിതവുമായ ഒഴുക്കിനേൽക്കും ഗിണ്ണുന്റെ വ്യക്തിമനസ്സ് ഒരു 'പരുപം' (Pattern) സുഷ്ടകക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. ഗിണ്ണുങ്കൂട്ടുപോലുള്ള ഒരു മനസ്സ് ആവ്യാനത്തിനു പിറകിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുകയാണ് റോമാസാമാജ്യത്തിലെ അപചയത്തെയും പതനത്തെയും കുറിച്ച് തികച്ചും വ്യത്യസ്തമായ ഒരു ചർത്തമായിരുന്നു നമുക്ക് ലഭിക്കുക.

കവികളുടെയും കമാക്കാരന്മാരുടെയും മനസ്സ് കുടുതൽ പ്രകടമായ വിധത്തിലാണ് അവരുടെ കൃതികളിൽ വ്യാപരിക്കുന്നത്. ആവ്യാനകവിതകളുടെ കർത്തൃതാം കവികളിൽ നിക്ഷിപ്തമാണെങ്കിലും സമനസ്തിൽനിന്ന് മറ്റാരാവ്യാനാവിനെ സുപ്പടിച്ചെടുത്ത് അയാളിൽ ആവ്യാനത്തിലെന്റെ കർത്തൃതാം ആരോഹിക്കുകയാണ് നികു കവികളും ചെയ്യുന്നത്. കമകളിലും നോവലുകളിലും ഈ രീതി കാണാം. ഡാനിയൽ സീപോറാവിന്റെ 'റോമിൻസ് ക്രുസോ' ഈ രീതിക്ക് നല്ലാരുദാഹരണമാണ്. ആവ്യാനം ചെയ്യുന്ന ആർക്കുസോ തന്നെ. കമാക്കാര

നായ വ്യക്തിയിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായ കമാപാത്രം. പിൽക്കാലത്ത് പ്രചാര മാർജിച്ച ധാരാത്മാവുംനീതിക്കുള്ള വിവിധ മാർഗങ്ങളിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ ചുവ ടുവെപ്പായിരുന്നു തന്റെ. ഡയറിക്കുറിപ്പുകൾ, കത്തുകൾ എന്നിങ്ങനെ പല മാർഗങ്ങളും പിന്നീടുക പരിക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. ഇത്തരം ആവ്യാന മാതൃകകളിൽ ഗ്രനോക്കരും ആവ്യാതാവും സമാനമനസ്കരാണോ അതോ വ്യത്യസ്തതയുള്ളവരോ എന്ന പ്രശ്നം പല നോവലുകളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആവ്യാതാവെന്ന നിലയിൽ ഡീഫോവിരുന്നതെന്ന 'മോൾ ഫ്ലാൻഡർസ്' (Moi Flanders)ലെ മോൾ ഉന്നയിക്കുന്ന സഭാചാര പ്രശ്നം വിരുദ്ധാർത്ഥം സൂചകം - ironical - ആണോ അതോ ഡീഫോവിരുന്ന തന്നെ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രതിഫല നാണ്യാശാക്കിയിട്ടുണ്ടോ.

മുംഗ്ലാബിലെ ആദ്യത്തെ നോവലിന്റെ എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന റിച്ചാർഡ്സൺ (Samuel Richardson) പമീല, കൂറിപ്പു ഹാർലോ എന്നി നോവലുകളിലോരോന്നിലും ആവ്യാതാകൾ പലതാണ്. ഒരേസംഖ്യയിൽ ഒരു ദുരുക്കം ആവ്യാതാക്കൾക്കും വിവരിക്കുന്നു. ഏഴുതുകാരൻ നില്ലംഗനായ ഒരു പ്രേക്ഷകനായി മാറിനിൽക്കുന്നു. അതേസമയം ഗ്രനോക്കരുന്ന് ഇപ്പോൾക്കാത്തു തന്നെ കമ വിരിഞ്ഞുവരുന്നു. ഏതൊക്കെപ്പുറഞ്ഞാലും കത്തുകകളെഴുതുന്ന വിവിധ കമാപാത്രങ്ങളെല്ലാം അവരുപയോഗിക്കുന്ന പദ്ധതെല്ലാം വാക്കുങ്ങൾ എല്ലാം ശൈലികളെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചതുനെന്ന നിർണ്ണയപന്നനു കരുതപ്പെടുന്ന ഈ ഗ്രനോക്കരനാണെല്ലാം. ലോറൻസ് സ്റ്റേർണ്ണ (Lawrence Stearne) 'ട്രിസ്റ്റ്രാം ഷാൻഡർ' (Tristram Shandy) എന്ന നോവലിൽ ആവ്യാന ചെയ്തപ്പെട്ടു സംഭവങ്ങളുടെ പാരസ്പര്യം ചോദ്യം ചെയ്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. കാര്യകാരണബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ യാരണകൾ, ചിന്തയും പ്രവർത്തനയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്നിവയെല്ലാം ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പെടുന്നു. 'കാലം' (Time) എന്ന ഘടകം എൽക്കു ആവ്യാനരൂപത്തെ സംബന്ധിച്ചും സൃഷ്ടിയാനമാണ്. ആവ്യാന ചെയ്തപ്പെടുന്ന സംഭവങ്ങൾക്ക് അവയുടെതായ ഒരു കാലഗണനാസ്വാദായം, ആവ്യാതാവിന്റെ മറ്റാരു വിധം കാലഗണനാ സ്വാദായം - ഈ രീതിയും സ്റ്റേർണ്ണ പരിക്ഷിക്കുന്നുണ്ട്. ഓരോ കമാപാത്രത്തിനും അവന്വെരുള്ള മനസ്സിൽ സംഭവങ്ങളുടെ തന്നെയും ഒരു നേരനെത്തരുവും അവ തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള സംഖ്യയിൽ വിശദിക്കരണാണുള്ളൂണ്ട്. 'സർവജ്ഞത'നായ (Omniscient) രഹാവ്യാതാവാണ് ഇതിലെ ട്രിസ്റ്റ്രാം ഷാൻഡർയെല്ലാം അധികാരിക്കുന്നതും സംഭവങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും ആശുപഥം ഓന്നാണ്.

ഗദ്യത്തിലായാലും പദ്യത്തിലായാലും, 'കമ' പറച്ചിലിരുള്ള ഘടകമാണ് ഒരു സർഗ്ഗാനുകരണസാഹിത്യസൃഷ്ടിയെ ആവ്യാനമെന്ന വിശേഷണത്തിനർഹമാക്കുന്നത്. ആധുനികസാഹിത്യ വിമർശനത്തിലെ സാങ്കേതിക പദാവലിയിൽ 'കമ' (story) എന്ന പദത്തിന് (പത്രപ്രവർത്തകക്കുള്ള ഭാഷ്യിലെന്നതുപോലെ) പഴയ അർമ്മത്തിൽ നിന്ന് വിഭിന്നവും കുടുതൽ വിപുലവുമായ ഒരർമ്മമാണുള്ളതെന്നും ഓരോക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ഈ ശതകത്തിൽ ഉയർന്നുവന്ന ഒരു പ്രമുഖ ബഹുഭിക്കപ്പെസ്ഥാനമായ ഘടനാവാദം (structuralism) 'ആവ്യാന'ത്തെ എങ്ങനെ നോക്കിക്കാണുന്നുവെന്ന് നോക്കാം. ആശയവിനിമയത്തിന് നാമുപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷ്യിലെ ഓരോ

വാക്യത്തിനും അതിന്റെതായ ഘടനയുള്ളതുപോലെ ഓരോ ആവ്യാനത്തിനും അതിന്റെതായ ഘടനയുണ്ടാണ് പ്രോപ്പ്, ബാളാങ്ങബാർത്ത്, ടൊലോറോവ് എന്നീ വർക്കുതി. അതിനുസരിച്ച് ആവ്യാനങ്ങളെ അവർ അപഗ്രാമിക്കുകയും ചെയ്യു. (പോസ്റ്റിന്റെ ‘നാടോടിക്കമെകളുടെ ഘടന’- Morphology of folktale - എന്ന പ്രശ്നധനിയം പ്രശ്നത്തമാണല്ലോ.

മറ്റെതാരു നിർമ്മിത വസ്തുവെയ്യും പോലെ ഓരോവ്യാനവും ‘നിർമ്മിത’മാണ് എന്ന ഘടനാവാദികൾ കരുതുന്നു. ചേരുവകളുടെ ഒരു പ്രത്യേകരിതിയിലുള്ള വിന്യസനമാണ് ഘടന - ഒരു വാക്യത്തിൽ വാക്യകളുടെ വിന്യസനം പോലെ യുള്ളത്. വിശകലനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതും ഘടനപ്രിക്കപ്പെട്ട ഈ ചേരുവകളുടെ പാര സ്പര്യമാണ്. ഒരു നാടോടിക്കമയിൽ ഉപാവ്യാനങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യേകതരത്തിലുള്ള പരമ്പരയാണ് ഉള്ളത് എന്നുപറയുമ്പോൾ പ്രോപ്പ് അർമ്മമാക്കുന്നത് മജ്ദാരു കമയിൽ വ്യത്യസ്തമായ മജ്ദാരു പരമ്പരയാണ് ഉള്ളത് എന്നു തന്നെ. ചിത്രകല എന്ന ആവ്യാനമാတുക വിശകലനവിധേയമാക്കുമ്പോൾ, ഓരോ ചിത്രവു മെടുത്ത് അതിലെ ‘പരിപ്രേക്ഷ്യത്തിന്റെ കേഷ്ട്രഗണിതം’ (Geometry of the perspective) പരിശോധിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നു പറയുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്. ഒരു ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞൻ വാക്യത്തിന്റെ ഘടന പരിശോധിക്കുന്നതു പോലെയാണ് കമാനിരുപ്പണത്തിൽ കമയുടെ ഘടകങ്ങളും, ചിത്രകലാനിരുപ്പണത്തിൽ വർണ്ണങ്ങളുടെയും വരകളുടെയും ചേരുവകളും പരിശോധിക്കപ്പെടുന്നത്. ഏതൊക്കെ ചേരുവകൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുവെന്നും അവയെക്കു എങ്ങനെ പരസ്പരം ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും പരിശോധിക്കലാണ് ഘടനാവാദത്തിലിഷ്ടിതമായ നിരുപ്പണത്തിന്റെ ധർമ്മം. ഓരോവ്യാനം വിമർശനവിധേയമാക്കുമ്പോഴും സ്ഥിതി വ്യത്യസ്തമല്ല. വിശകലനത്തിലുടെ ആവ്യാനത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തലാണ് ഘടനാത്മക വിമർശനത്തിന്റെ രീതി.

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്
യുവകവികൾക്കു വേണ്ടി 1995ൽ നടത്തിയ
കവിതാ ക്യാമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ച കവിതകളുടെ
സമാഹാരം -

“ഇളം ചുവടുകൾ”

വില 20.00

പ്രസാധനം :
എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്

കോഴിക്കുളം

പ്രലയർ

1. ഒന്നും തോന്നരു, തെത്തുവാനിവന്നു -
ബധം, നമ്മൾ ചിന്തിച്ചപോ -
ബലാനും തന്നെ നടക്കയില്ലിവിടരെ -
നാഞ്ഞൻ മതം തോഴ്രേ
എന്നാലും ചിലതോർത്തു നമ്മളിവിട -
ചുഴയുന്ന കർമ്മങ്ങളെ -
നെന്നും തങ്ക്കലമൊത്തു വന്ന വഴിയേ
തന്നെ മടങ്ങില്ലയോ ?

2. പേരരത്നിട്ടു വിളിക്കില്ലും പെൻതു-
യാലും പ്രകീർത്തിക്കുവാ-
നാരും തന്നെ തുനിണ്ണിടാവത്താരുവെറും
രൂപത്തിലാബണക്കില്ലും
പുവിൻ ഗസ്യമതിക്കൽ നിന്നുകളയാൻ
പൂറില്ല, പുക്കാലമാ-
യാലോ കർമ്മപലവത്താടൊത്തു വിനി-
ഞ്ഞിടുന്നു കാണുന്നു നാം.

3. പുത്തു കൊന്നകൾ പുത്തുമാവുകൾ തുടു -
തന്ത്രോ നൃം മാന്യം !
പേര്ത്തും പേര്ത്തുമനോർത്തു ഹൃത്തിലഭിമാ -
നിക്കേണ്ട ധിക്കാരമേ
ചാർത്തിക്കിട്ടിയതാണിതൊക്കെയിവനെ -
നോർക്കുവൈപാഴേയ്ക്കും കട -
നെന്തി ചുറ്റിവലിച്ചിടുന്നു വെറുതേ !
കാറ്റിനതും കൗതുകം !

4. ആറും നാലുമരിച്ചുടുത്തതിനക -
തനുറുന്ന കല്ലീരുമാ -
യോരോ ജീവനു മൊന്നിതൊന്നു വെളിവായ് -
കാണുംവിധം നിൽക്കില്ലും
ആരും, തബർന്നുകം നിന്നെത്തു മരുവ്വു -
നാത്മസ്വരൂപം മറി -
നോരോരോ പരമാണ്മീകരിമുറിവു -
ണ്ണാക്കുന്നു നോവിക്കുവാൻ !

5. പാലിനുള്ളിലൊളിണ്ടിരുന്നു കളി -
 അകുന്നു നറുംവെണ്ണയ -
 കാർവ്വണ്ണനു കവർന്നു തിന്നുവതിനായ്
 പണ്ണത്തെ മട്ടിനുമേ -
 പാലുല്പാദന ഐഡാഷമാണ്ണമലയാ -
 ഉത്തിൽ, കലകുന്നു നാം
 കാലിഞ്ചരീ കവിക്കു നൽകുവതിനായ്
 പാലാഴി നിർമ്മിക്കുവാൻ !
6. അച്ചൻ ചത്തു, മകൻ മരിച്ചു, കവിത -
 പ്ലേയോ കറക്കാതെയായ്,
 കൊച്ചിക്കായലു തീപിടിച്ചു കമയാ -
 ഞണ്ണാർക്കുമിനിപ്പടവും.
 തച്ചരാരുടെ വംശമാക്കൈവസാ -
 നിപ്പിച്ചു നാമിനിമേൽ
 പിച്ചപ്പാളയെടുത്തിരുന്നു പരദേ -
 ശത്തും പരീക്ഷിച്ചിടാം.
7. കണ്ണാൽ കാമനയാരുകാച്ചി, യവനെ -
 കല്ല്‌പിച്ചു പോലേ നട -
 അനുഗ്രഹാദേ, മകളായ കേരളമിൽ
 നാൽകാലിയായ് നിൽക്കെയാം.
 ങനിഞ്ഞോട്ടു കനിണ്ടിറങ്ങി വരുമോ,
 കാളപ്പുറത്തത്തണം
 പെണ്ണിപ്പോൾ ജൗവാണതിന് ഫലമവർ -
 കില്ലാതെയാക്കാല്ലു നീ.
8. ഭാഷാഭൂഷണ ഐഡാഷമാണവിട ഞാൻ
 കേൾക്കുന്നതെല്ലാറില്ലും
 പുഷ്പാവന കണക്കു കുട്ടികൾ വെളി -
 ചും വാതിവർഷിക്കുകിൽ
 ശേഷം സംശയമില്ലനിക്കു മലയാ -
 ഉത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ
 പോഷിപ്പിക്കുക സർബ്ബക്കിയതിനായ്
 നേരുന്നു ഞാൻ മംഗളം.

തിരുവാതിര

അഷ്ടമവർഷ വൈദ്യമർം ചെറിയ നാരായണൻ നസ്തിരി

നീരന്ത്രണങ്ങൾ നിരഞ്ഞവാനിൽ മിമുന-

പ്പോൾ വാർന്നീടേവ

തീരംതല്ലി ധൂതിപ്പട്ടനു നിളയും

പായുനു നാമർത്ഥമിയായ്

ഒസ്യരംകെട്ടു മട്ടയുതൻ നിലയമാം

സങ്കേതമെത്തി സ്വയം

പ്രാരംഭ്യങ്ങളൊഴിക്കുവാൻ തുനികയാ-

ണനനാണു തോനുനും.

1

നിരുത്തിതേ വിതുസിട്ടനു, ധൂതിവെ-

ച്ചിട്ടനു, തന്മപുത്രർത്തൻ

വയ്യാവേലയിൽ നോവുവന്നതു സഹി-

ക്കാണ്ണംതാ സദാ ഗാമിനീ ?

ചെയ്യാനുള്ളവ ചെയ്തുതീർപ്പതിനു മു-

പബാവുവന്നൊളീ എങ്ങളും

തയ്യാറാവന്നമേരു ദുഷ്കൃതിപെട്ടും

ശേഷിച്ച കാലങ്ങളിൽ

2

ഇനോളം നൽകിയീർപ്പുപ്പോലിൽ, യവിരതം

നിബന്ധം സർവ്വംസഹയ്ക്കാ-

യിനോടാനെന്നതു നീയിങ്ങനെ സഹകരണം

സാർത്ഥമെന്നോ നിന്മി ?

നീ, നോളത്തല്ലിലെത്തും കുളിരെണ്ണിരുളും

തെന്നലി നാട്ടിലെനും

വനോടിപ്രാണനേകിപ്പുരമസുവമന-

യ്ക്കുനു എങ്ങൾക്കു നിത്യം

3

പ്രാണാധിഷ്ഠിലോത്തു ചേരുക മഹാ-
 സായുജ്യം; ഏന്നാലു, മി-
 കചീണാത്മാകളുടെത്തു വകരുകിലായ്
 നിൽപ്പുണ്ഡു മുർദ്ദാക്ഷരായ്
 കാണാം കണ്ണുതുറന്നു നോക്കുകവർത്തൻ
 പിണ്ണോമനച്ചില്ലതൻ
 ശോണാഭ, തത്ത്വിൽ വാർത്തിടുന്നു നിഭൂതം
 ശോകാർദ്ദബാഷ്പങ്ങളായ്

4

നിനോഡനു പറഞ്ഞിടാൻ ? മതിമറ-
 നോടുന നിൻ വെസ്വലിൻ
 സനാഹങ്ങളിലെത്തുകേൾക്കു, മതിനാൻ
 മിണാതിരിക്കുന്നതാം
 ഇനാവകിലെഴുന്നതാം തൃണാലതാ-
 വൃക്ഷങ്ങളുണ്ടിനും
 തനാരാധനയെന വാക്കു വഴിയായ്
 നോക്കുനു നിർന്മിച്ചരായ്.

5

നീലാദ്ദേശങ്ങളാഴിഞ്ഞി, താതിരയിതാ
 വർഷിപ്പു വാതാനല-
 ജാലാപുരിതമാതപം പതിവിലും
 ചുഡാഡയനോ കമ !
 കാലാഭിപ്രാത വിട്ടുപോം പ്രകൃതിയി-
 നുഡോല കൗതുഗിലം
 വേലാതുപമരണിലിങ്ങെനയാഴി-
 ഞാട്ടാടിൽ നാടോടിട്ടും

6

നാടോട്ടുകു നരർക്കുവേണ്ടതു ജല-
 പ്രാണങ്ങളാണായതി-
 നാട്ടിപ്പാടു ചരാചരപ്പകൃതിതൻ
 തിന്മകു സമ്മാനമാം
 ഓടിപ്പോകരുതൊന്നുകൊണ്ടു, മതിനാ-
 ലിങ്ങോട്ടുടൻതനെ നീ-
 യാടിപ്പാടി നീഇേ ! വരു സുകൃതിയായ്,
 തീർത്ഥം തളിച്ചീടുവാൻ !

7

പല്ല

എ. നാരായണകുമാർ

‘പൊഴിഞ്ഞുപോയ് പല്ലുകൾ മുന്നുനാല്-
മുത്തച്ചന്’ എന്നൊതിയ പെതൽ എന്ന—
സ്ഥമാശസിപ്പിച്ചു: ‘കിളിച്ചു വീണ്ടും—
വരും നിരക്കും, വിഷമിച്ചിടേണാ’

കുഞ്ഞാതുമീവാക്കു ശരിക്കു സത്യം
എന്നാണെന്നിക്കാസ്സുമയത്തു തോന്തി
ദൈവത്തിനെക്കണ്ണ മനസ്സിനുണ്ടോ
ഹലം പറഞ്ഞിട്ടുവതിനു വേല ?

വീണ്ടും കിളിക്കുന്നതവെങ്കി വായി—
ലാകുന്നുവെന്നാണാവനർത്ഥമാക്കി.
എങ്ങാകില്ലും പല്ലുകിളിച്ചിട്ടുന്നു,
രണ്ടാമതും നമ്മൾ ജനിച്ചിട്ടുന്നു !

ഓർപ്പില ദനിസ്സുകൾ ഈ രഹസ്യം
ഓർപ്പില നാം വൃഥരും ഈ രഹസ്യം
നന്ത്രങ്ങൾ പോയെന്നുണ്ടാന നാം ചെ—
നിരുട്ടുകൊണ്ടാട്ടയടച്ചിട്ടുന്നു !

വീണ്ടും കിളിക്കും പൊഴുതോർത്തിഡേണാ
വീണ്ടും ചിരിക്കാൻ പുതുവാല്ലിലുടെ.
ഉരച്ചിടാം നിബന്ധാമീ രഹസ്യം
ഉണ്ണീ, വരുംകാലം, അനന്തരോന്താർ.



കൊട്ട

അമിതമല്ലെൻ വാസ്യദേവൻ

അറിവിന്റെ പരവയിൽ
നിനവിന്റെ തോണിയിൽ
നിരവധിനാളായ് തുഴഞ്ഞലഞ്ഞ.
കരകാണാണെള്ളുതല്ലെ, നിലയില്ലാക്കയമാണ്
തിരയെല്ലാൻ കഴിയാതലഞ്ഞിടുന്നു.
അലറുന്നകാറുണ്ട്, ചുഴിയുണ്ട്, ശക്തമാം
അടിശയാഴുകേരെ, അനന്തയും.
അക്കലെ പ്രകാശത്തിൽ
കിരണങ്ങൾ പൊന്നാളി
ചിതറുന്നുണ്ടതിക്കത്തുചെന്നുചേരാൻ
താപ്പുണ്ടതുശയവേ ആഴിയിൽ ദൈക്ഷ-
ഞ്ഞിടിത്താണടിപറ്റി മല്ലിയാം.
അതിലില്ല സകടം തുവെളിച്ചും തേടു-
നോരുയാത്രികന്നതും ചാതിതാർത്ഥ്യം.
കരളിൻവെളിച്ചും പൊലിയുന്നതിൽ മുണ്ട്
നരസംസക്കുതിക്കൊരു കാഴ്ചവെക്കാൻ
ഒരു തെളിമുത്തേണ്ടാൻ കണ്ണടക്കാനായാൽ
അതുമതി, മറ്റാനും കരുതിയില്ല.

ബാക്കിപ്പത്രം

എസ്.എം. ദിവാകരൻ

വളരെപുതുക്കയാണെങ്കിലും ഘട്ടികാര-
ചലനങ്ങൾ ശബ്ദമായ് കേൾക്കു,
ഇനിയെത്ര, യിനിയെത്ര എന്നാരുദ്ധരമെന്ന്
ഹൃദയത്തുടിപ്പിൽ മുഴങ്ങി.
പകാലന്ത്യോളവും പടയോട്ടമാകയാ-
ലിതുകേൾപ്പതില്ല എന്നെന്നാൽ
ഇരവിലെങ്ങാനുമുറക്കം മുടങ്ങുന്നോ-
എാരുനോട്ടമെന്നിലേയ്ക്കായാൽ,
തിരയെടുത്തിട്ടും മറയാത്ത ജീവിത-
ക്കടവിന്റെ ചെരുവിൽ നിന്ന്ക്കുന്നോൾ
ങ്ങതുള്ളിബോധമായ് ബാധയായ് കേൾക്കുമെന്ന്
ഹൃദയം മിടിക്കുമഴുംബം.
ഈപിരിച്ചും ചേർത്തിണക്കിയും നാളുകൾ
വരിഷ്വയും വേനലുമാകു,
കുളിരിനും ചുടിനുംകാത്തു കാലത്തിന്റെ
ചരടിൽ വരിവതിയായി,
എരിതിരിക്കും പടക്കങ്ങളിനുകൾ
തകരുന്നു, പൊട്ടിത്തെറിപ്പു.
അതിനുള്ള ചുടും വെളിച്ചവും ശബ്ദവും
മനവും പുകയും കഴിഞ്ഞാൽ
ഇനിയെത്തു, താഴെച്ചിതറിയ നാലഞ്ചു
കരിയോലത്തുണ്ടുകൾ മാത്രം !

പുണ്യ

മന്ത്രിക്കേശൻ. പി.സി.

നീതേയാരുനാൾ
പുഡയായി
നിലാവത്താഴുകിടുന്നോൾ
കരയിൽ എംബൾ^ഈ
നിന്മു, മറ്റു-
കര പുകുവാൻ.
തുമ്പപ്പുവായ്
തുമ്പത്തു എംബൾ-
പോകെ, മുഞ്ചി; പുതുമഴ-
പ്പുയ്ത്തിൽ പിന്ന
പരൽ മീനായ്
മുകളിലെത്തി:
വിരഹത്തായി
മെലിഞ്ഞവർ
പുഴ; യുണങ്ങിപ്പോയ്, മഹാ-
ദയഷമായി വളർന്നുണ്ടാ-
നന്നനിമിഷം.
സ്ഥരണായാദ്ദേഹം വട-
ക്കണ്ണിൽ നിന്മു
മൊരു തുള്ളി-
പുഡയിപ്പോൾ
കൊടുംവെയിൽ
മന്ത്രപുരപ്പിൽ.





വലതുകൈപിടിച്ച്

പി.എൻ. വിജയൻ

-നഗരത്തിൽ നൃറിനാല്പത്തിനാല് തുടരുകയാണ്. ഇതുവരെയുണ്ടായ സംഘടനങ്ങളിൽ ഇരുഭാഗത്തുനിന്നും ഇരുപതോളം പേര് കൊല്ലപ്പെട്ടുകയും ഇരുന്നുറോളം പേരും....

സഫിരം വാർത്തകളുടെ വിശേഷമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് രക്ഷാമാർഗ്ഗം തേടു നേബാഴാണ് പൊളിച്ചുനോക്കാൻ മറന്ന ഒരു ലക്കോട്ട് റിവിയുടെ മുകളിൽ നിന്ന് പാറിവീണ്ടത്.

ഇതെങ്ങനെ കണ്ണിൽപ്പെടാതെ പോയി? ഭാഗീരമി ഓന്നും പറഞ്ഞില്ലോ... എഞ്ചിനീയർ എന്നുത്ത് പിൻഡാഗം നോക്കി. ആരാണി വി. ശക്രനാരായാൺ? ഏതായാലും പൊളിച്ചു നോക്കുകതനെ... എഞ്ചിനീയർ അക്കന്തയ്ക്ക് കണ്ണു.

"തന്റെ മകളുടെ ജാതകം എൻ്റെ കരുതിൽ നേരത്തെ കിട്ടിയിരുന്നു. ചെറിയൊരു ഭോഷ്മുള്ളതുകൊണ്ട്, പേരംപ്രയുജ്ഞ മറ്റാന് കിട്ടാൻ വെകി. തരക്കെടി സ്ഥാത്ത കേസാണ്. തനിക്ക് താൽപര്യമുണ്ടെങ്കിൽ മുന്നോട്ടു നീഞ്ഞാം... .

നാട്ടിലെ പഴയ ചണ്ണാതി ശക്രന്നാരാധാനാൻ. ശക്രേഞ്ചന് ഇങ്ങനെന്നും ഒരു പണിയുണ്ടാ? ഏതായാലും അനേഷിച്ചുനടക്കാതെ, പത്രത്തിൽ പരസ്യപ്പെട്ടി തുറക്കാതെ വീണുകുടിയ ഭാഗ്യമാണ്ണോ. അകത്ത് അടക്കിവെയ്ക്കാൻ കഴിയാത്തതിൽ നിന്ന് എം പുറത്തെയ്ക്ക് ഒരു ചാലു കീറി: ഭാഗീരദി..

"നാല്ലോം നോക്കി, നാലുപേരോട് ചോദിച്ചിട്ടുമതി. ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞത്തുകാം. തൃശൂരിനു തെക്കോട്ടു വേണം. കോഴിക്കോടിനു വടക്കോട്ടു വേണേം വേണ്ട്."

സഹയർമ്മിണി ആലോച്ചിച്ചത് ദുരന്തകുറിച്ചും സമരന്തകുറിച്ചും യാത്രാക്ഷേഖാത്തകുറിച്ചും ഒക്കയാവാം. എം ആലോച്ചിക്കുന്നത് നഷ്ടപ്പെടാൻ പോവുന്ന എന്തിനെന്നെയാക്കയോ കൂറിച്ചാണ്. മകളു കൊടുക്കുക എന്നാൽ മരു മകനെ നേരുകയാണ് എന്നൊക്കെ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കേടുകേൾവികൾ അനുഭവത്തിലേറ്റേ പുരുക്കശുഠത്തുകളായിരിക്കാം. എന്നാലും ആശാസിക്കാൻ അവ പോരല്ലോ.

പേര്, പ്രായം, നിറം, ഉയരം...

നേടാനിരിക്കുന്നതിന്റെ അതിരുകളിൽ പ്രത്യാശയോടെ ചുറ്റിത്തിരിയുന്നോണാം പയ്യെൻ്റെ നാട്ടുപേരു കണ്ണിൽത്തറച്ചത്. കണ്ണു്!

പിനെ കുറച്ചുനേരത്തെയ്ക്ക് എനിക്ക് മറ്റാനും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കണ്ണടച്ചാലും കാണുന്നത് ഒന്നുമാത്രം. ചോര. കറുത്തു കന്തത ചോര. താറ്റ് രോട്ടിലും വെള്ളയട്ടിച്ച ചുമർലും ഒരുപോലെ ചീറ്റിത്തരിച്ച് പരഞ്ഞാലിച്ച ചോര.

അലബന്മായി വായിച്ചു നിർത്തിയ വാർത്തകൾക്ക് അർത്ഥമുണ്ടാവുകയാണ്. അക്ഷരങ്ങൾ ചുവക്കുകയാണ്

തെയ്യത്തിന്റെ ചിലസ്വകിലുണ്ടുന്ന മുടവഴികൾ മുന്നിൽ അടഞ്ഞുകിടന്നു. വടക്കൻ പാട്ടിലെ താളിപരിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷ് മനസ്സിൽ മുൻ്നിൽ വേർപെട്ടു.

"കണ്ണുരാണ് എന്നൊരു പ്രശ്നമേയുള്ളു...

പ്രശ്നങ്ങളുടെ മേശപ്പുറത്തെയ്ക്ക് എം എടുത്തുകിട്ടണ്ടപ്പെട്ടുകയാണ്.

കണ്ണുതിന്റെ മുവൽത് കണ്ണീരുണ്ടായി നേരമില്ല.

കണ്ണുതിന്റെ മാറിൽ കത്തി വീഴാത്ത ദിവസമില്ല....അഞ്ചെന ആരാണ് പറഞ്ഞത് ?

"എന്നാൽ അട്ട മോശമായ സ്ഥലമെന്നും അല്ലരക്കട്ടോ. പലകാരുഞ്ഞ ഇലും ആദ്യം സുരൂനുണ്ടിക്കുന്നത് ഇവിടെയാണ്. അട്ട പേടിക്കാനൊന്നുമില്ലെന്നു മാത്രമല്ല കുറച്ചാക്കേ അഭിമാനിക്കാൻ വകയുണ്ടുതാനും. അതുകൊണ്ട് കണ്ണു തിലേയ്ക്ക് കിട്ടിയ ബന്ധം വേണ്ടാണ് വെയ്ക്കാൻ തിട്ടക്കം കാണിക്കരുത്. പിനെ, തന്റെ മകൾക്ക് ചൊല്ലാദോഷമുണ്ട്. അതുമായി ഒത്തുപോകുന്ന മറ്റാനു കിട്ടാൻ വിഷമമാണ്. അതുകൊണ്ട് നല്ലപോലെ ആലോച്ചിച്ച് ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുക."

ശക്രേച്ചൻ്റെ കത്തു വായിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ എൻ്റെ ശക്കൾ സജീവമായി. ഇങ്ങനെന്നെന്നൊരു വിശദിക്കരണം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു തീരുമാനമെടുക്കുവാൻ അതു പ്രധാനമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഈപ്പോൾ കന്ത്രരേഖകൾ തെളിഞ്ഞ ശേഷം സമാധാനത്തിന്റെ തുരുത്ത് ചുരുങ്ഗുകയാണ്.

അബ്ദുപേര് ചേർന്ന് ഒരു യുവതിയെ നിരത്തുകിൽ നിർത്തിയിട്ട് കാറി ലേയ്ക്ക് വലിച്ചുകയറ്റുകയും ഇരുട്ടിലൂടെ അതിവേഗത്തിൽ ഓടിച്ചു പോവുകയും ചെയ്തു.

എൻ്റെ മനോരാജ്യത്തിൽ പാവാടയും ധാവണിയും ആയിരുന്നു. ഒരു മുള്ളു പോലും കുത്താതെ നടന്ന വഴികളിൽ നിന്നുള്ള പരിച്ചുനടലാണ്...

നട്ടോട്ടിൽ വെച്ച് സന്ധ്യക്ക് സ്വന്തം ഗുരുത്വാമുന്ന നാലഞ്ചു ചെറുപ്പക്കാർ ചേർന്ന് കുത്തിക്കൊന്നു.

ഒരു ചീതു വാക്കുപോലും തെറിച്ചു വീഴാതു അഗ്രഹാരവും ഒരു പൊട്ടി തെതറിയോ കുട്ടനിലവിളിയോ പരിചയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിദ്യാലയവും അക്കലേയ്ക്ക് ചെറുതായി.

ജാമ കടന്നുപോയപ്പോൾ നിരത്തുവക്കിൽ ആർക്കും വേണ്ടാതെ ഒരു കണ്ണ്! ഭാഗിരമീ, എന്നു നിർത്തു.

ഈതവണ എനിക്ക് ഇടപെടാതിനിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ശക്രേച്ചൻ്റെ കത്തു മടക്കി പോകറ്റില്ലെട്ട്, കാൽച്ചുവട്ടിലെ ചുവന്ന കള്ളികൾക്കെതിരെ യുദ്ധം പ്രവൃം പിച്ചുകൊണ്ട് എന്ന് എഴുന്നേറ്റു.

ഒരു തിരിവിലും വളവിലും വെച്ച് മനസ്സിലെ തൊട്ടാവാടിയെ മാറ്റിയെടുക്കാതെ, മോഹണങ്ങളിലെ തുമ്പിക്കു നിന്നു കൊടുക്കാതെ, പോയപോലെ തിരിച്ചുത്തിയ ഒരുക്കം.

അതിനിടയിലാണ് യുവതം കൈ ചുരുട്ടുന തെരുവുകൾ. മത്സരം ചോരകുടിക്കുന്ന പത്രവാർത്തകൾ. കൈകാലുകൾ നഷ്ടപ്പെട്ട വാർത്താചിത്രങ്ങൾ..

എന്നും വ്യക്തമല്ലാത്ത അവസ്ഥ.

ശക്രേച്ചൻ ഉടനെ ഒരു മറുപടി ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എക്കിലും എൻ്റെക്കിലും എഴുതുക എന്നത് ഒരു സാമാന്യ ധർമ്മം. എന്നാൻ നടത്തം നിർത്തി. ഒരു കാർഡ്. അപ്രിയമാവാത്ത ഒരു വർ.

മുന്നിലെ മൺഡിയ ടീരിലച്ചതുരം തിള്ളക്കുന്ന മത്സരകളുമാവുകയാണ്. ഉറുമിയും അരിവാളും സെസക്കിൾ ചെയിന്നും സോധാബോട്ടിലും കുട്ടിമുട്ടുന്നുണ്ട്.

കാത്തിരിക്കാതെ കിട്ടിയ ആദ്യത്തെ വാഗ്ഭാഗത്തെ ഓമനിക്കുന്ന മകളുടെ മുഖം മനസ്സിൽ വീണ്ടും തുടക്കത്തു വെവുകെ നദിക്കരയിലെ കരിന്തിൻ പാടങ്ങൾ അതിനിട്ട് ഒരു നാടിൻപുറം. അവിടെ ചുവന്ന റിംഗ്യൂലും ഇളംനില കെടയും പറക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു വിദ്യാലയം. റൂഫാർ റൂമിന്റെ വാതിൽക്കെൽ മുന്നാം സ്റ്റാസിലെ

പുതിയ മിസ്സിന്റെ ബേദ്യം കുടയും ഭാഗിച്ചുട്ടത്, അനുസരണയോടെ ഒപ്പും നടക്കാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്ന ഉത്സാഹത്തികൾ....

അതിനൊടിയിലാണ് ശക്രേഖന്റെ കണ്ണുറിലേയ്ക്കുള്ള ആലോചന. ഓന്നും തീരുമാനിക്കാൻ പററുന്നില്ല....

പൊട്ടുനാനെന്നയാണ് എൻ്റെ ഓർമ്മയിലെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന വിസ്മയങ്ങൾ കണ്ണു തുറന്നത്. എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും മറുകരയിലേയ്ക്ക് ഒരു കൈത്തിരി പോലെ, പ്രകാശം പരത്തുന്ന ഒരു പെൺകുട്ടി. വരദിച്ചയ്ക്കും വെള്ളപ്പൂക്കൾ തിനും ശേഷം വീണ്ടും തെളിയുകയും താലോലിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രകൃതിയുടെ വാസ്തവ്യം. നന്ദയുടെ സ്വപ്നം ബാക്കി നില്ക്കുന്ന നാടൻ മനസ്സുകൾ. കൂളി കഴിഞ്ഞ അവലുതിലേയ്ക്കു പോവുന്ന പ്രഭാതപ്പുഷ്പം പോലെയുള്ള ഒരു പെൺകുട്ടി....

സന്നേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നനം നേർത്ത രേഖകളായി പെയ്ക്കു നിരഞ്ഞ ആർദ്ദതയിലേയ്ക്ക് നടന്നു ചെല്ലാൻ കിട്ടിയ അവസരം. നന്നാതു വാക്കുകളുടെ നാട്ടുമണം പായ വിരിക്കുന്ന വെളിച്ചതിന്റെ നാട്ടിലേയ്ക്ക് എൻ്റെ കുട്ടിയെ പറഞ്ഞയ്ക്കാൻ എനിക്കു ദയമില്ല. പിന്നെ സംശയമുണ്ടായില്ല. എന്ന് എഴുതി: എനിക്കു സമ്മതമാണ്. മുന്നോട്ടു നിണ്ഡാം.

ഹ്രവിട, എന്നെന്നെൻ്റെ ഉണ്ണിത്തിരുന്ന് എൻ്റെ ചാരുക്കേണ്ടസാപ്തനങ്ങൾക്ക് ചായമിടുമ്പോൾ, എൻ്റെ കണാമനസ്സ് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്:

പശ്ചിമാലുത്തിന്റെ ഇപ്പോൾ, മലറാരു ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന്, മലയാളത്തിന്റെ കില്ലക്കം വേർത്തിനിച്ചുടക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടില്ലാതെ എൻ്റെ കുട്ടി, ഇതാ വാളയാൻ കടന്ന്, ഭാരതപ്പുഴയുടെ വലതു കൈയ്യും പിടിച്ച് പടിഞ്ഞാട്ട്.....

പട്ടാനിയും തുട്ടാലയും ചുറ്റി, കുടല്ലുരും കുറ്റിപ്പുറവും കയറിയിരിഞ്ഞി, പൊന്നാനിക്കെബും തുണ്ണൻപിറവും കടന്ന്, കടലുണ്ടിപ്പുഴയും കല്ലായിപ്പുഴയും കടന്ന്, മയ്യിപ്പുഴയും ധർമ്മം പുഴയും കടന്ന.....

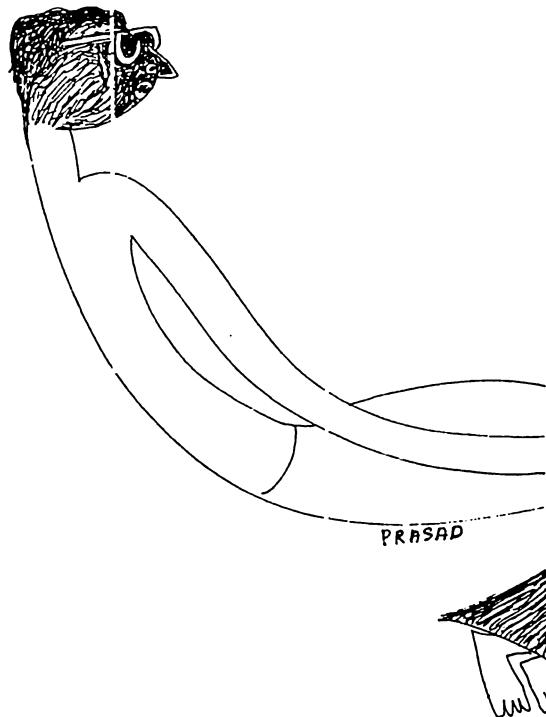
ഹലപ്പച്ചയുടെ ഹളംതലിർമ്മയിലേയ്ക്ക്, വൃക്ഷഭാവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹശിലത്തിലേയ്ക്ക്, അക്ഷയസന്നദ്ധന്നേരിലേയ്ക്ക്, അക്ഷരദിപ്തിയുടെ അമൃതസാഹിത്യത്തിലേയ്ക്ക്....

ഒരു ദിവസം എൻ്റെ മകളും, കൂളിക്കഴിഞ്ഞ അവലുതിലേയ്ക്ക് പോകുന്ന പ്രഭാതപ്പുഷ്പം പോലെ....

മരങ്ങളേ, കാക്കുക.

അമരങ്ങളേ, നയിക്കുക.

(ഈ കമയിൽ സി.വി. ബാലകൃഷ്ണൻ, എൻ. പ്രഭാകരൻ, ശിഹാബുദ്ദീൻ പൊയിൽത്തും കടവ്, ടി. പദ്മനാഭൻ എന്നിവരുടെ പ്രസിദ്ധകമകളിലെ ചില ഉമരങ്ങികൾ ഉപരയാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.)



വിഗ്രഹം

രാജലക്ഷ്മി പി.ടി.

വഴിയരുകിലിരുന്ന് ഒരു സ്ത്രീപ്രതിമ അയാളെ മോഹിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങി. അടങ്ക ചുണ്ടില്ലും കവിളിഞ്ഞകളില്ലും എളിപ്പിച്ച് മുദുമനഹാസവും, കണ്ണിലെ ശാന്തയും വിദഗ്ഭനാഡായാരു ശിൽപ്പിയുടെ വിരംതനുസിൽനിന്നൊഴുകിയ താവും.

ബന്ധിൽ യാത്രചെയ്യുന്നോണാക്കെ പ്രതിമവില്പനക്കാരുടെ കുടാരങ്ങൾക്കു മുന്നിലിരുന്ന് അതയാളെ കൊതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രണ്ട് ദ്രോപ്പുകൾക്കിടയിലായതുകൊണ്ട്, ബന്ധിൽ നിന്നിറങ്ങി, പ്രതിമവാങ്ങാൻ നിന്നാൽ അടുത്ത ദ്രോപ്പു വരെ അന്തരെറ്റി നടക്കേണ്ടിവരും.

ഇതയിടയായി, ആയാസപ്പട്ടുനോണാഴല്ലാം കുടിക്കുടി വരുന്ന കിതപ്പ് അയാളെ അക്കിൽനിന്ന് പിൻതിരിപ്പിച്ചു. ഏതെ ഏന്തിയാലും കൈയ്യിലോതുണ്ടാന്ത ബിസിനസ് ടാർജ്ജറ്റുപോലെത്തന്നെ, പ്രതിമ വാങ്ങാനുള്ള അവസരവും കൈയ്യിൽനിന്ന് വഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

നിതേയുന്ന, പത്തിനുപത്തുമിനുട്ടുള്ളപ്പോൾ, ജോലിസ്ഥലത്തെക്കു കുതിക്കുന്ന തിരക്കുള്ള ബല്ലിൽ തുണ്ടിനിന്, അയാളാപ്രതിമയ നോക്കി. ഈ ഞ്ചക്കാക്കെ, ഉറങ്ങുന്ന മകളുടെ മുവത്തുതെളിയാറുള്ള ഓമനത്തെന്നൊടുള്ള കൗതുകത്തോടെ. ഇടയ്ക്ക്, മദാലസനയായ ഒരു കാമുകിയുടെ ക്ഷണം അവളുടെ കല്ലീൽ തിരഞ്ഞെടുക്കാണ്. മറുപ്പിലപ്പോൾ, പാലുട്ടുന്ന മാതാവിന്റെ തരളതയിൽ മുഗ്ദനായി.....

ജോലിസ്ഥലത്തെ പിനിമുറുക്കം തളർത്തിയ മനസ്സുമായി, ഒരു ദിവസത്തെ വിശ്രമത്തിനു കൊതിച്ച് വിടിലിരുന്നതായിരുന്നു, അയാൾ. പക്കൽസമയം, പതിവില്ലാത്ത തന്റെ സാന്നിധ്യവും വിഷാദവും വസനയ്ക്ക് അരേചപകമായുന്നുവെന്ന് വെറുതെ തോന്തി, സ്കൂട്ടറുമെടുത്ത് അയാൾ ചുറ്റിക്കറഞ്ഞാൻ തുടങ്ങി. വെയിലിംഗ്റെ ചുറ്റിയാതെ അലയുന്നതിനിടയിൽ, നട്ടുചൂയ്ക്ക് അയാൾ ആ കുടാരത്തിനു മുന്നിലെത്തുകയായിരുന്നു. നിരത്തിനു സമാനരഹമായുള്ള കുടാരത്തിന്റെ പക്കതി തുറന്ന പാർശവാഗത്തില്ലെടുത്തു അയാൾ അക്കേതയ്ക്കുനോക്കി. ചെപിച്ച, ചപ്പ തലമുടിയുള്ള കിടാങ്ങൾ കീറത്തുണ്ടിയിൽ കിടന്നുണ്ടുന്നതിന്റെ, നന്ന ചെറിയ ഒരു കുഞ്ഞിനു പാലുകൊടുത്തുകൊണ്ടുണ്ടുന്ന ഒരു ചെച്ചിച്ചിയിൽ നിന്ന്, അയാൾ കുറുബോധയെന്നോടെ കല്ലുപിശ്ചവലിച്ചു. നിരന്നിരക്കുന്ന പ്രതിമകൾക്ക് പുറം, ഉച്ചചുട്ടിൽക്കൊണ്ടുള്ള അലസ്യവുമായി ഒരു കാവൽനായ, കിതച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രതിമയ്ക്കടുത്ത് സ്കൂട്ടർ നിറുത്തി, അയാളെതടുത്തു മുന്നിൽ വെച്ച് പെട്ടുനായിരുന്നു. ഒരോറുക്കുതിപ്പിന് മുന്നിലെത്തീയ നായയ്ക്ക്, മകൾക്കായി വാങ്ങിയ ഭക്ഷണപ്പൊതി എറിഞ്ഞെടുക്കാടുത്ത് അയാൾ വണ്ണിക്ക് വേഗംകൂട്ടി. കുരുബുരു പിറകെ ഓടിയശേഷം, നായ തിരിച്ചുപോയി, ഭക്ഷണപ്പൊതി കടിച്ചുകൊണ്ട് നന്ന അയാൾ മനസ്സിൽ സകൽപ്പിച്ചു.

വണ്ണി, വിടിനോട്ടുകുന്നോറും അയാൾക്ക് മനം കനം തുണ്ടി. കീഴായിൽ ആവശ്യത്തിന് കാശുണ്ടായിട്ടും താനെന്നതിനിൽ പൊക്കിയെന്ന് അയാളുതിശയിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ, ഓരോരുത്തതിലും ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കളുൾ, അനുനുണ്ടുനോക്കി കർമ്മനിരതനാവുന്നുണ്ടാവും. തിരികെപ്പോയി, പ്രതിമയെ അവിടെന്നെന്നയിട്ടു പോരാൻ അയാളുടെ മനസ്സ് കൊതിക്കാൻ തുടങ്ങി. സ്വന്തേ ആപ്പോരുമുണ്ടാകുന്ന മൂല പ്രതിമയുടെ മുവം കാഞ്ഞുബോശല്ലാം ഇനി തന്റെ മനസ്സ് കാറുമുടിപ്പോ വുമോ എന്നയാൾ ദേന്നു. എന്നിട്ടും, വേഗതകുണ്ടുകൊണ്ടയിരിക്കുന്ന വണ്ണിയിൽ, നിരുസ്താഫനായി, അയാൾ മുംനോട്ടുതന്നെന്ന നൈങ്ങി.

ഭക്ഷണപ്പൊതിക്കു കാഞ്ഞിരുന്ന മകളോട് 'സോറി, മറന്നു' എന്നു കൊഞ്ചി, അക്കേതയ്ക്കു കടക്കവേ, തന്നിലെ തന്റെ തെളിവുനശിപ്പിക്കാനുണ്ടുന്നത് അയാളുറിഞ്ഞു. കിടപ്പറയിലെ മേശപ്പുറത്ത് പ്രതിമയെ ഇരുത്തി, അയാൾ ഉച്ചമയക്കം തുടങ്ങുന്ന വസനയെ നോക്കി. "മനുഷ്യനെ എൻ നടുന്നിവർത്താൻ സന്നതികില്ലോ." ഉള്ളിനു വെക്കിയെത്തി, ഉച്ചയുറക്കം മുടക്കിയതിന് ഭാര്യ പിറുപിരുത്തു.

"നോക്ക്, എന്നെന്നാരു പ്രതിമവാണി."

അയാൾ ഉത്സാഹത്തോടെ പറഞ്ഞു.

"ഓ! ഇനി അതിന്റെയൊരു കൊറവേ ഈവിടുള്ളു". ചിറികോട്ടി, മുടിവാൽ വലിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ട് അവർ ചീറി: അവലക്ഷണമായി ഉടുത്തസാരി ഏടുത്തു കുത്തിക്കൊണ്ട് അവർ ചോറുവിള്ളുന്ന് പുറപ്പെട്ടു.

പ്രതിമയോട് വല്ലാത്ത ഒരനിഷ്ടം അപ്പോളയാൾക്കുഭവപ്പെട്ടു. ഒപ്പം വല്ലാത്ത ക്ഷണിണാവും. കുട്ടിക്കാലത്ത്, അയാൾ നന്ന ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ചെറിയമുഖം, കൂളിലക്ഷണമുള്ള ഒരയൻവാസിയുമൊത്ത് സമലംവിട്ട കാലത്ത് തോനിയിരുന്ന വിശ്വിട്ടം ഏന്തുകൊണ്ടോ, അപ്പോഴയാൾ വീണ്ടുമറിഞ്ഞു. കാച്ചെന്ന് തേച്ച മുടിയിൽ തുളന്നിക്കതിർച്ചുടി, മധ്യരഥമായി മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന ചെറിയമുഖം, അഥവില്ലാത്ത ഒരു കുട്ടിയുടെ സഹ്യനിഗ്രഹമായിരുന്ന ഒരു കാലം..... പിന്നു, അതുവിണ്ടുങ്ങണ്ടത്തിന്റെ സങ്കടമായി, അയാളുടെ ബാല്യം.

പ്രതിമയുടെ മുവത്തെ കുലീന മനഹാസം, ഫേമിച്ചുനടന്ന കാലത്ത് വസന്തയുടെ സ്ഥിരം ഭാവമായിരുന്നുവെന്നാൾ പെട്ടെന്നാർത്തു. സൗമ്യദിപ്തമായ ആ മുഖം, വെറുപ്പുകൊണ്ട് ചുണ്ണിച്ചുള്ളിഞ്ഞത്താവാൻ കുറച്ചുവർഷങ്ങളുടെ തട്ടും തടവല്ലും മാത്രമേ വേണ്ടിവന്നുള്ളു. ഒരു വിഗ്രഹത്തിന്റെ മുഖം ഒരിക്കലും മണ്ഡന മാറുകയില്ല. ഏന്നും ചിരിക്കുന്ന മുവവുമായി അതങ്ങനെ നിൽക്കും. ഏകില്ലും കുട്ടിപ്പറയിലെ മേശപ്പുറത്തിരിക്കുന്ന ഇത് പ്രതിമ, ഇന്നിവരുന്നനാളുകളിലെബാക്കെയും കുറപ്പെടുത്തുന്ന നോട്ടമാവും, തന്റെനേരക്കറിയുക.

കല്യാണത്തിരകിൽ തുടക്കുന്ന പന്തലുമായി നിന്നു ഒരു വീടിനു പിന്നിലെ ഇടവഴിയിൽ, രാത്രി, കാറിമായി കാത്തുനിന്നപ്പോൾ, വസന്തയുടെ ചിരിക്കുന്ന മുവമായിരുന്നു, മരസ്സുനിറയെ. റിവേഴ്സെസടുത്ത കാർ നിരത്തിലും ഏറെറ്റവും മുൻപെ, അവർ കരയാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു. പിന്നു, ഇഷ്ടപ്പെട്ടതൊക്കെ അയാൾക്കുവേണ്ടി ത്യുജിച്ചതിലവർ പശ്ചാത്തപിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കാം.

പിന്നിട്ടവർഷങ്ങളിൽ, ഒരിട്ടതരക്കാരെന്ന് ഉത്സാഹരഹമിത്തമായ ജീവിതം ദൃഢം ഹമാക്കിക്കൊണ്ട്, ആ കളവുമുതൽ ശോഭക്കുപോവുകയായിരുന്നു. ജീവിതം കൈടിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഏറെ സഹായം നൽകിയ ധനികൾ മകളെത്തന്നെ തട്ടിയെടുത്തതിന്റെ കുറുബോധം അയാളെ വേദ്യയാട്ടാനും തുടങ്ങി. കവർന്നെടുക്കുക ശീലമല്ലാത്ത ഒരാളുടെ കൈകയിൽ പെടുന്ന അനുഭവം മുതലിനോടുള്ള വികാരമാണ് പിന്നീടയാളിലുണ്ടായത്. ഏന്നിട്ടും, വഴിയർക്കിയിന്നിന് പ്രതിമയെടുത്ത തന്റെ പ്രവൃത്തിയിൽ അയാൾക്കുതന്നെ അതുകൂടം തോനി.

അക്കത്തെ മുറിയിലിരുന്ന് വിഡിയോ കാണുന്ന മകളുടെ താല്പര്യം നിറഞ്ഞ മുവത്തേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ, ഇടിഞ്ഞമനസ്സിന്റെപ്പം സ്വവം കിടുന്നതായി അയാൾക്ക് തോനി. ഉണ്ടാക്കിയിലേക്കു നടക്കുവെ, അവളിന്യാതെ, കൂതുക പുശ്വം, അവളുടെ ചന്ദ്രം തിക്കണ്ണ മുവമയാൾ മനസ്സിൽ ലാളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

പത്രാംകുംബാസിലെ പരീക്ഷയുടെ റിസൾട്ടുകാത്തിൽക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ ഭാവിയെ കുറിച്ച് മനങ്കോട്ടെക്കട്ടിക്കാണും, അയാളുവല്ലുടെ മുൻഡിലേക്ക് പാളിനോക്കി. ഒടവിപ്പശ്ശൻ സ്കൈനിൽ എന്തോ ആഭാസനൃതം തകർക്കുന്നതുകണ്ട് അയാൾ വല്ലാതായി.

കുനിഞ്ഞമുവവുമായി ഉള്ളംഗുമുറിയിലേക്കു നടന്നത്, വസന്തയുടെ ദുർമ്മാവം യേനിട്ടായിരുന്നു. മനസ്സിലെന്നാക്കയോ ഉടണ്ടുവീഴുന്നതറിഞ്ഞു.

ഹടയ്ക്കുമാത്രം, ഹടംകെയിലുടെ പത്രിന്റൊളുള്ള വേദന, വീണ്ടും ഇം ഞങ്ങുവരുന്നു. "ഒരു യോക്കർ കണ്ടുകൊടുവാൻ?" എന്ന അസഹ്യത നിരന്തര അനോഷ്ഠന്തിന്പുറമെന്നാൽ ശ്രദ്ധയേ അതിന് കിട്ടുകപ്പറിവുള്ളു.

നിർദ്ദയം വിളന്നിയിട്ടുപോയ കൈഞ്ഞത്തിനു മുന്നിലിതിക്കെ, അയാൾ വിയർക്കാൻ തുടങ്ങി. വരുത്തരച്ചു മത്സ്യകൾഡിയും എല്ലാകിനിയുന്ന കൊണ്ടാട്ടവു മെല്ലാം വിശ്വാസ്യുന്നതിൽ ക്രൂരമായ രാനന്ദം അയാൾക്കുതോന്തി. അസന്നധിക തോന്നുമ്പോൾ നാക്കിനടിയിൽ വച്ചുകൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞ് കമ്പനി യോക്കർ തന്ന ഗുളികകൾ ഫ്ലാഷ്ചേച്ചയ്തപ്പോൾ തോന്നിയതുപോലെ... ചെല്ലട്ട; എല്ലാം ചെല്ലട്ട. അയാൾ കിത്തച്ചു.

മേഘപുറത്ത് ചെറിയമുയുടെ കത്തുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടിക്കാലത്ത് ഏടുത്തു നടന്നതിന്റെയും ചോറുട്ടിക്കൊടുത്തതിന്റെയും കണക്കുകൾക്കെതിയിൽ, പണ മയയ്ക്കാത്തതിനുള്ള ശക്കാരവും ശാപവചനങ്ങളും നിരന്ന പതിവുക്കത്ത്. കള്ളണ്ട് മുഖതുള്ള ചെറിയപ്പുണ്ണൻ അപൊത്യക്ഷനായതിനുശേഷം, ചെറിയമുള്ള പതിവാക്കിയിൽക്കുന്നു.

കൈക്കയിലെ വേദന ഹടങ്കേ തോളിലേക്ക് തലന്നിട്ടുകയാണ്. നെറ്റിയിൽ വിയർപ്പുതുള്ളികൾ ഉരുണ്ടുകൂടി, ചെന്നിയിലുടെ ചാലിട്ടു. അയാൾ കത്ത് ഏച്ചിൽക്കെയിൽ ചുരുട്ടി, ഒരു പന്തുപോലാക്കി അഴുക്കുട്ടയിലേക്കു തട്ടി.

അടുത്തമുറിയിൽ, ഒലിവിപ്പനിലെ ആഭാസസംശയം ഭ്രാന്തമായി ഉയർന്നു വന്നു. ഉച്ചയുറക്കം നഷ്ടപ്പെട്ട ഓഫ്സൈറ്റോടെ വസന്ത സിക്കിലിട്ട് പാത്രങ്ങളെല്ലാം മറുമിച്ചു കലമ്പുകയാണ്. വയ്യ.....

വാഷ്ണവസിനുമുകളിലെ കല്ലാടിയിൽ തെളിഞ്ഞ അയാളുടെ മുവം നിലച്ച വികൂതമായിരുന്നു. കിടപ്പിറയിലേക്ക് ഏററു നേരും നടന്നാത്തി, അയാൾ തലയ സംചാരിയിരുന്നു. മുപ്പോൾ, പാത്രങ്ങളുടെ കലമ്പവലിന്, മുറുകി വരുന്ന എന്തോ വാദ്യത്തിന്റെ ദ്രുതതാളമാണ്. മുറിയിൽ വെളിച്ചും മങ്ങിവന്നു.

എഴുനേറ്റാൽ മാനിടാം. വെളിച്ചുവും..... കൈനീട്ടി, മേശയ്ക്കുറുമുള്ള സിച്ചിടാനായവേ, നിലതെറ്റി, അയാൾ മേശയിലേക്ക് കമ്മന്നു.

ഹരുൾ അരിച്ചുകയറുന്ന കല്ലാടികൾ വലിച്ചുതുറക്കാൻ ശ്രമിക്കു, നിലത്തു ചിതറിയ പ്രതിമയുടെ ഉടണ്ട മുവത്തെ നിർദ്ദയമനഹാസം അയാൾ കണ്ടു.

BORDER

Taslima Nasrin

I'm going to move ahead.

Behind me my whole family is calling,
my child is pulling at my sari - end,
my husband stands blocking the door,
but I will go.

There's nothing ahead but a river
I will cross.

I know how to swim but they
won't let me swim, won't let me cross.

There's nothing on the other side of the river
but a vast expanse of fields
but I'll touch this emptiness once
and run against the wind, whose whooshing sound
makes me want to dance. I'll dance someday
and then return.

I've not played keep-away for years
as I did in childhood.

I'll raise a great commotion playing keep-away someday
and then return.

For years I haven't cried with my head
in the lap of solitude,
I'll cry to my heart's content someday
and then return.

There's nothing ahead but a river
and I know how to swim.
Why shouldn't I go? I'll go.

തന്റേടത്തിന്റെ സാരം

കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ

"ഇപ്പോൾമുതൽക്കേ മതത്തിന്റെ മറൈ -
പ്രോഗ്രാഫിക്കേട് വിശാസൗഹാർദ്ദം."

എന്ന് വളരെ നേരത്തെതന്നെ തന്റെ ഒരു കവിതയിൽ കുറിച്ചിട കവയിത്രി യാണ് തസ്ലീമാ നസ്തിൻ. പക്ഷേ, അവരുടെപേര്, ബംഗ്ലാദേശിനുപുറത്ത് ലോകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് 1993ൽ അവരുടെ "ശേഖർ" (Shame) എന്ന നോവൽ, ബംഗ്ലാദേശ് ശവരിമെണ്ട് നിരോധിക്കുന്നതോടെയാണ്. ഹിന്ദു-മുസ്ലിം സംഘർഷത്തിനിടയാ കുന്ന, മതവികാരങ്ങൾക്ക് തീരെകൊള്ളുത്തുന്ന കൃതിയെന്ന് കല്പിച്ചാണ് അതിന് നിരോധിക്കുന്നതോടെപ്പെടുത്തിയത്. അതോടെ, അവരെ വകവരുത്തുന്നവർക്ക് വൻ തുക വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് മരാമേധാവികളും രംഗത്തെത്തി. നടന്നുതേണ്ട വഴി ഏറ്റു ചിത്രിക്കുകയും അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപവത്കരിക്കുകയും മുഖംനോക്കാതെ ഏഴു തുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരാൾക്ക് - വിശേഷിച്ചും (മുസ്ലിം) സ്ക്രീക്ക് രാഷ്ട്രീയത്തിൽ പ്രശസ്തി ലഭിക്കാൻ ഇതിലേബെഡയാനും ആവശ്യമില്ലാലോ. ഈ കവയിത്രിയുടെ കാര്യത്തിലും സംഖ്യിച്ചത് അതുതന്നെ. മതമുലിക്കവാദികൾ, അവരെ തുകിക്കൊള്ളണമെന്നുവരെ മുറവിളിക്കുട്ടി. അതോടെ അവർ ഒളി വിൽപ്പോയി, ബംഗ്ലാദേശ് ഏറ്റു. സീറിയന്റെ അദ്ദേം. തെടി.

സുചിപ്പിച്ചപോലെ, എന്ന് വാദകോലാഹലങ്ങളുടെ പൊട്ടിപടലങ്ങൾ ഉയർത്തി, "ശേഖർ". ഇന്ത്യയിലെ (ബംഗ്ലാദേശിലേയും) അന്നത്തെ പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയ-സാമൂഹിക സാഹചര്യങ്ങളിലായിരുന്നില്ല 'ലജജ്' ഏഴുതപ്പെട്ടത് എങ്കിൽ, ഇത്തോറു കോലാഹലം അതുത്തുമായിരുന്നോ? അപസ്ഥിതിമാണ് ആ ചോദ്യം ഏന്നുപറയാം. മറ്റാരു സാഹചര്യത്തിൽ അത്തരം ഒരു കൃതി ഏഴുതപ്പെട്ടുമായിരുന്നോ എന്ന ചോദ്യവും തുല്യാർമ്മത്തിൽ അപസ്ഥിതിമാണ്. 'ലജജ്', തസ്ലീമാ നസ്തിൻ എന്ന ഏഴുത്തുകാരിയെ ലോകശാഖയിൽ അവരോധിച്ചു ഏന്നുത് വസ്തുത. ഈ പശ്ചാത്യലത്തിൽ, ഇന്ന് അവരുടെ കവിതകൾ ലോകം ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. 1994ൽ, യൂറോപ്പൻ പാർലമെന്റ് (European Parliament), അവരുടെ ചിന്താ സാത്തന്ത്ര്യത്തിന് സവാരോവ് പുരസ്കാരം (Sakharov prize) നല്കുകയുണ്ടായി.

തസ്ലീമാ നസ്തിൻ, ഏറ്റു കാവ്യസമാഹാരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധിക്കിച്ചിട്ടുണ്ട്. ബംഗ്ലാദേശിലെ സ്ക്രീവിലോപനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള കരുത്തുറ കലാപങ്ങളാണ് അവരുടെ കവിതകൾ. ഇവിടെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്ന "അതിർത്തി" ("Border") എന്ന കവിതയിലും ഈ സാത്തന്ത്ര്യ വാൺക്രയാണ് തിളച്ചുമറിയുന്നത്. മുന്നിൽ ഇരുതല മുട്ടി പുഴ. അക്കരെ അപാരതയോളം ആട്ടിയുലയയുന്ന സാത്തന്ത്ര്യം. തനിക്ക് നീനാ നറിയാം. പക്ഷേ, ഏല്ലാവരും വിലക്കുന്നു - വിഞ്ഞുകാരും കുഞ്ഞും ഭർത്താവും ഏല്ലാവരും. തന്നെ തടങ്കളുമിൽത്താണ്, എങ്കിലും, യാതൊന്നിനുമാവില്ലെന്ന് അവർ ഉറക്കെ പ്രവൃത്തിക്കുന്നു, 'അതിർത്തി'യിൽ.

ബംഗ്ലാദേശിൽ മിമെൻസിംഗ് (Mymen Singh) എന്ന സമാജത്താണ് തസ്ലീമാ നസ്തിൻ ജനിച്ചത്. അച്ചുൻ യോക്കർ. തസ്ലീമിയും ബിരുദമെടുത്തത് യോക്കട റാഡാണ്. ഒഗ്രനക്കേള്ളിസ്സായി ജീവിതമാരംഭിച്ചു. പറിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ സ്ക്രീപ്പിലോപനപ്രസംഗാന്തരിക്കേണ്ട കരുത്തുറ വക്കാവും ഏഴുത്തുകാരിയും ആയി അവർ ജനശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറിയിരുന്നു. കവിതകളും നോവലുകളും ഏഴുതിയിട്ടുണ്ട്, തസ്ലീമാ നസ്തിൻ.

വിശപ്പിന്റെ പ്രത്യയശാസ്ത്രം

(എൻ.വി.യുടെ നക്സൽബാറി എന കവിതയെക്കുറിച്ച്)

ജി. ശിജി

തലക്കട്ടിൽനിന്നുതനെ വായിച്ചുതുടങ്ങേണ്ട കവിതയാണ് എൻ.വി.യുടെ ‘നക്സൽബാറി’. കവിതയിലേക്കുള്ള പ്രവേശനക്കവാടം ആ ശീർഷകം മാത്രമാണ്. സമാനമായ പദങ്ങളോ സൂചനകളോ മറ്റാർട്ടിസ്റ്റും കാണുന്നില്ല. അതിനെതുകൊണ്ടുതനെയാകണം വായനയുടെ വഴി തെറ്റാതിരിക്കാൻ എത്രയും ശ്രദ്ധയായ ഈ ശീർഷകം തന്നെ കവി തിരഞ്ഞെടുത്തത്. എന്നാൽ കേവലം തിരിച്ചറിയിലിന്നുള്ള ഒരു പദം എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ് “ഒരു പേരിലെതിരിക്കുന്നു?” എന്ന് കാലങ്ങളായി വിശപ്പിച്ചുപോരുന്ന സാധാരണ വായനക്കാരൻ പ്രസക്തമായ ഈ ശീർഷകത്തെ അവഗണിക്കുകയും കവിതയിലേക്ക് എടുത്തുചാടി പ്രവേശിക്കുകയും “വിശപ്പ്” എന്ന ചിഹ്നവരാതനമായ പ്രമേയത്തോടുള്ള ദൃശ്യലഭമായ ഒരു പ്രതികരണമായി ഈ കവിതയെ വായിച്ച് നിരാശപ്പെടുകയും ചെയ്യും. എക്കിലും കവിതയുടെ വെളിച്ചും കണ്ണഭന്നുള്ള തിരഛ്വിലിനിടയിൽ എപ്പോഴും കിലും അയാൾ ‘നക്സൽബാറി’ എന്ന പദത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരുകയും ഒരു വീണ്ണടപ്പിനുള്ള സാധ്യത കണ്ണുപിടിക്കുകയും ചെയ്തേക്കാം.

ബുരിപുരണമായ, ബാലപുത്രിലും യഹുവനത്തിലും തുടർന്നുള്ള ജീവിത ത്തിലും സന്തത സഹചാരിയായിരുന്ന ‘വിശപ്പ്’നോട് കൊയ്ത്തുകാലയിൽ പട്ടി സ്ഥിക്കോണ്ടു മരിച്ച്, വീണുകിടക്കുന്ന ജൗങ്ങളുടെ കുഴത്തിൽ നിന്റെ ദംശ്ഡകൾ തുള്ളച്ച പാട നീ എങ്ങനെ മറയ്ക്കും? എന്നു ചോദിക്കുന്ന ഒരു കവിതയായി ‘നക്സൽബാറി’യെ വായിക്കുന്ന രാഖർ ആ കവിതയെയും കവിയെയും ഹിന്ദാ മുകമായി സമീപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. കവിതയിലെ വാങ്മയങ്ങൾ മുഴുവൻ വായനയിലെ ഈ ക്രുരക്ഷത്യത്തിനെതിരെ അണിനിരക്കുന്നുണ്ട് എന്ന വപ്പതുട ഒരു പുനർവ്വായനയിലേക്കിലും ബോധ്യപ്പെടാവുന്നതെയുള്ളൂ.

“അറിയും വിശപ്പു, ഞാൻ അസ്തുലായ് നിനെ” എന്നു സംഭവാധനചെയ്തു കൊണ്ട് മുന്നു സന്ദർഭങ്ങൾ കവി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. മെഴുകുകൊണ്ട് തുള്യചു, ഇന്നാമരി പൊളിഞ്ഞ, ഏറെപ്പുഴകിയ പിണ്ഠാണാത്തിൽ കുറന്തിയുടെ തിളച്ച വെള്ളം ചിരുതനവികൊണ്ട് കോരിയോഴിച്ച്, തകരകരിയും കൂട്ടി ‘ട്ടുമോനിയും ഒട്ട തുവിയും’ നക്കുളിലേക്കുപാരുന്ന ഏകഹപ്പിശാചായ ഒരു ചെക്കൻ വെയി ലിന്റെ കന്തീകുണ്ണാംബുദ്ധരിയും താങ്ങാൻ തോളിൽ കയറ്റിട്ടു നടക്കാനുള്ള തോഴനായി വിശപ്പ് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

രണ്ടാം സന്ദർഭത്തിൽ, ഇന്നലെക്കുടിച്ച കടുംചായയുടെ ചുവ ഇന്നു ജീവിക്കുവാൻ ഉള്ളിൽ സുക്ഷിക്കുന്ന യുവാവിശേഷങ്ങൾ കാണുന്നത്. ശതകാലത്തിന്റെ കയ്പും കടുസ്തുവും ആ കടുംചായയുടെ ചുവയിലുണ്ട്. ആ യുവാവ് ജോലിചുന്ന

അിലെ തിക്കലിൽ തലചുറ്റി, കാൽത്തെറ്റി വീഴുമ്പോൾപ്പോലും വിശപ്പേ, നീ പകർന്ന തീവ്രമായ അഹനയയുടെ കഷായത്താൽ അയാൾക്ക് നോവിനെന്നും വയ്ക്കുക ചെയ്യും ദുരേക്ക് തള്ളിനിർത്താൻ സാധിച്ചുവെന്ന് വിശപ്പിനെ വീണ്ടും ഒരു രക്ഷകനായി കവി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

മുന്നാം സന്ദർഭത്തിൽ, വിശപ്പിനോട് “എത്രയോ കാലം നീ നിഞ്ഞ നിത്യസഹചാരത്യുടെ കാതിൽ മനുഷ്യമോചനത്തിന്റെ കുറഗിതകൾ മന്ത്രിച്ചിലാ?” എന്നു കവി ചോദിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഭവത്തശീത ഓർമ്മയിലെത്തുനുണ്ട്. എതിർപ്പു കഷത്തിന്റെ ശരിമയും പൊലിമയും കണ്ണ് തള്ളുന്നപോവുന്ന പാർമ്മനെ ധർമ്മസംസ്ഥാപനത്തിന് യുഖ്യാദ്യുക്തനാക്കുന്ന ഭവത്തശീത. ഇവിടെ ‘കുറഗിതകൾ’ എന്ന വിശേഷണത്തിലും മനുഷ്യമോചനത്തിനുവേണ്ടി നീ മന്ത്രിക്കുന്ന മാർഗം കട്ടപ്പേരുമെറിയതാണ് എന്നു കവി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇപ്പറിഞ്ഞ മുന്നു സന്ദർഭങ്ങളിലും വിശപ്പിനെപ്പറ്റി പരാമർശിക്കുമ്പോൾ ദോഷവിശേഷണത്തെ തൊട്ടട്ടുതു ഗുണവിശേഷണം കൊണ്ട് നിർവ്വിരുമാക്കാൻ കവി ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. മുരത്തെഴുന്ന തോൾ (മുരത്തെന്നാണകിലും എഴുന്ന - ഉയർന്നു, ഉന്നതമായ തോൾ എന്ന സുപന) നീ പകർന്ന അഹനയയുടെ കഷായം (അഹനയയുടെ കയ്പുള്ളതെങ്കിലും ജീവൻസ്രക്ഷയ്ക്കുള്ള ഒഴംഗം) കുറഗിത (കുറമാണകിലും, ധർമ്മസമരത്തിന് സജ്ജമാക്കുന്ന പ്രചോദനം) എന്നോ പദ്ധതിലുക്കുംവോയായതെന്നുടെ തന്നെയാണ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവിടെ ദോഷാരോപണം നടത്താതിരിക്കാൻ കവികൾ നിർവ്വാഹവുമില്ല.

ഈഞ്ഞെന, ബാല്യത്തിൽ കന്ലാഴികൾ കടക്കുവാൻ തോളിൽ കയ്യിട്ടു നടന്ന തോഴനായും, വെറും വയരോടെ നിന്നു പണിയെടുക്കുമ്പോൾ തലചുറ്റി വീഴുന്ന യുവാവിന് വേദന മറക്കാനുള്ള ഒഴംഗമായും കാലങ്ങളോളം മനുഷ്യമോചനത്തിന്റെ സന്ദേശം പകർന്ന സഹചാരത്യായും വിശപ്പിനെ കവി വിളിച്ചുചെണ്ണുമ്പോൾ ‘വിശപ്പ്’ എന്ന വാക്ക് അർമ്മത്തിൽ തകിടം മറിയുകയാണ്. അത് ഒരു സത്കാലവെൽക്കുന്നിച്ചുള്ള മോഹത്തിന്റെ വിശപ്പാവുകയാണ്. വിശപ്പിന്റെ പ്രത്യുഥാസ്ത്രമാവുകയാണ്. ശിർഷകമുണ്ടാക്കിയ സൂചപ്പിക്കുന്ന നക്സൽ പ്രധാനം പ്രതിനിധിയാണും ചെയ്യുന്ന പ്രത്യുഥാസ്ത്രമാവുകയാണ്. ഇവിടെ നിന്നാണ് കവിത ഒരിക്കൽക്കുട്ടി പുറകോട്ടുവായിക്കുകയും തുടർന്ന് മുൻപോട്ടു വായിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത്.

മരുഭൂമി രംഗം വർണ്ണിക്കാനെന്നമട്ടിൽ അരിപ്പും മരനം ദീക്ഷിച്ചിട്ട്, തുടങ്ങുന്ന അവസാന ഭാഗത്തിൽ കൊയ്ത്തുകാലയിൽ കവി തടങ്ങുവീഴാൻ പോകുന്ന മനുഷ്യ ജീവജീവനുടെ ചിത്രമാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. കൊയ്ത്തുകാല ജനിക്കളെയും തൊഴിലാളികളെയും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കൊയ്ത്തുകാലയിൽ കമിച്ചനടപടിച്ചുകിടക്കുന്ന ജീവജീവൻ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളായ തൊഴിലാളികളുടെ ജീവജീവനും കുറുതുന്നതിനു നൃായമില്ല. പട്ടിണിമരണങ്ങൾ, അടുപ്പിൽ തീ പുകയാത്ത അവരുടെ കുറകളിലോ അനാമമായ അവരുടെ ശ്രാമവുദ്യാങ്ങളിലോ ഒക്കയാണ് സാവിക്കുക. കൊയ്ത്തുകാല മറ്റു ചില സുചനകളാണ് തരുന്നത്. മാത്രമല്ല, ‘കാക്കയും കഴുകനും നായ്ക്കളും നരികളും’ കൊത്തിവലിക്കുന്ന തരത്തിൽ ബിഡ

സൗമാന്യി പിത്രീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് സാധ്യകളുടെ ജയമാവാൻ തരമില്ല. അങ്ങനെ അല്ലെന്നുള്ളത് അടുത്ത വണ്ണങ്ങളിൽനിന്നു വ്യക്തമായി വായിച്ചേ ടുക്കാം. നോക്കുക: കവി ‘പിണ’ അല്ലിൽ തടഞ്ഞുവിഴാൻ പോവുകയാണ്. അവി ടേക്ക് ഓടിവയ്ക്കുക, അഡ്യ അതുകണ്ണ് സർത്തബംഗനായി നിൽക്കുകയോ അല്ല. അവ ശണിച്ചു കടന്നുപോവുന്നോൾ പിണങ്ങൾ കാലിൽത്തെങ്ങ് വിഴാൻ പോവുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ‘പിണ’ മെന്ന വാക്കുപോലും ദൃഢപരമോ, സഹതാപരമോ, അർഹിക്കാതെ ജയത്തിന്റെ അവസ്ഥയെ ദോംതിപ്പിക്കുന്നു. മുഗ്ധത്തിന്റെ ശവുമാണെന്നോ ‘പിണം’: ജനികളുടെ ജയങ്ങൾ തന്നെയാണ് വിശേഷകിടക്കുന്നത്. നക്സൽ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ഇരകൾ. കവി ഈ ജയങ്ങളുടെ പക്ഷത്തു നിൽക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയമായ തെളിവ്. തുടർന്നുള്ള വരികളിൽ അതു സുവ്യക്തവുമാണ്.

ഉത്തരവാദിയായ നിന്നെന്ന ‘മണ്ഠ രാക്ഷസനെന’നു ജനങ്ങൾ കുറ്റപ്പെട്ടുത്തിയാലും നിന്റെ ഫേലാറപരാക്രമം എണ്ണ നേരിൽ കാണുന്നു എന്ന് കവി പറയുന്നു. ‘മാലോകൻ അങ്ങനെ പറഞ്ഞാലും’ എണ്ണ നിന്നെന്ന കുറ്റപ്പെട്ടുത്തുകയില്ല എന്ന് കവി തെളിച്ചു പറയുകയാണ്. ‘ഫേലാറപരാക്രമം’ എന്ന വാക്ക് ‘കുറ ശിത്’ എന്ന പ്രയോഗത്തിന്റെ ഒരു തുടർച്ച തന്നെ. (ബൈംടിക്കുന്ന ശത്രുസംഹാരശേഷി) മാത്രമല്ല ഫേലാറപരാക്രമം എന്ന പദത്തെ ഒരു കുറ്റാരോപണമായി കാണാതിരിക്കാൻ അതിനുമുമ്പില്ലും പിന്നില്ലും കവി രക്ഷാപദങ്ങളെ നിർത്തിയിട്ടുണ്ട്. മാലോകൻ പറഞ്ഞാലും എന്നിടൽത്ത് ‘എണ്ണ. അങ്ങനെ പറയില്ല’ എന്ന വ്യക്തമായ സുചനയുണ്ട്. ‘നേരിൽ എണ്ണ കണ്ടിട്ടുന്നു’ എന്ന പിൻവരിയിൽ ഫേലാറപരാക്രമം കവി കാണുന്നതെയുള്ളൂ എന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്. കേഷാഭസുചകമായ ഒരു പദവും കവി ഇവിടെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല.

അടുത്ത നാലുവർഷിൽ കവി ചോദിക്കുന്നു. പണ്ടത്തെപ്പുറിച്ചിതരല്ലേ നമ്മൾ. ആ നിലയ്ക്ക് നിന്നോടു ചോദിക്കുകയാണ് നിന്റെ ദംഷ്ട്ര ഇപ്പോൾ ജനങ്ങളുടെ കണ്ണംങ്ങൾ തുളച്ച പാട നീ എങ്ങനെ മറയ്ക്കും? ഇപ്പോൾ മുറിവ് ജനങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ തുറന്നുകിടക്കുകയാണ്. അതെങ്ങനെ നീ മറയ്ക്കും? ഇപ്പോൾ ചോദിക്കാടുവിൽ ആശ്വര്യചിഹ്നമല്ല, ചോദ്യചിഹ്നമാണ് സുക്ഷ്മദാക്ഷായ കവി കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. ആശ്വര്യചിഹ്നമിട്ട് ആശക്തയുണ്ടാക്കുകയല്ല മറിച്ച്, ഇപ്പോൾ മുറിച്ചുകടക്കുവാൻ നിന്നുക്കാരു വഴിയുണ്ടെന്നും ആ വഴിയേതെന്ന് തനിക്കു നിശ്ചയമില്ലെന്നും പറയുകയാണ് ഇപ്പോൾ ചിഹ്നത്തിലും കവി ചെയ്യുന്നത്. ഇപ്പോൾ വരികളിലാണ് കവിതയുടെ രചനാപദ്ധതാലവും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നത്. നക്സൽ പ്രസ്ഥാനത്തിലെ ‘ഉന്നുലന സിഖാന’ തത്തിന്റെ ഇരകൾ അകാലത്ത് ഏവരെയും തെട്ടിച്ചു കാഴ്ചയാറിരുന്നു. ഉദ്ദേശ്യശൃംഖലയും സത്യസന്ധയും അർപ്പണവോയവും കൊണ്ട് ആ പ്രസ്ഥാനത്തെ സന്നേഹിച്ചിരുന്നവരും ഒപ്പു നടന്നിരുന്നവരും ധാർമ്മിക പ്രതിസന്ധിയിലായി. പ്രസ്ഥാനവും അത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത പ്രത്യയശാസ്ത്രവും മാലോകൻരിൽനിന്ന് എറ്റവും കുറ്റഞ്ഞാതെ പ്രത്യാശയുടെയും പ്രചോദനത്തിൽ സംഭവിച്ചതാകണം ‘നക്സൽബാർ’ എന്ന ഹസ്തിവമായ ഇപ്പോൾ കവിത.

മുലപ്പാലും കാണതിരവും

എ.എ. സചീദൻ

മനുഷ്യർക്ക് ഒണ്ടുതരക്കാറുണ്ട്. അമ്മയുടെ മുലപ്പാൽ തൃപ്തിയാവോളം കൂടി ചുവളർന്നവരും, അതിനു ഭാഗ്യം സിഹിക്കാത്തവരും. ചിലരെക്കു അല്ലപം മുതിർന്ന ശേഷവും മുലകുടി മാറാത്തവർ; മറ്റു ചിലരാക്കട്ട, 'നിസ്തിഭിൽ ചുടിൽ' ഉറങ്ങി ശീലിച്ചവരും. വളരെ പെട്ടുന്ന കുടപ്പിലപ്പിനു പിന്നൊണ്ടിയോ, മുലയിൽ പാലില്ലുത്തതുകൊണ്ടോ, 'തന്നുടൽവടക്കിവുടയാതെ കാക്കാൻ' മമ്മിക്കുള്ള നിഷ്കർഷ കാരണമോ ആകാം ഈക്കുടർക്ക് 'നിസ്തിഭിൽ ചുടിൽ' ഉറങ്ങേണ്ടി വന്നത്. മുലപ്പാലിഞ്ച് ആർട്ടതയും മധുരവും സ്നേഹവും ആത്മവിശ്വാസവും ആദ്യത്തെ കുടിൽ ചെച്തന്നും നിറയ്ക്കുമ്പോൾ, പേടിയും അപകർഷതാ ബോധവും, അരാജകതയും സ്നേഹശുന്തതയും രണ്ടാം തരക്കാരെ നിരന്തരം പെട്ടയാടിക്കൊണ്ടിക്കും. 'തനയില്ലായ്മരയന്നത് അംഗീകാരമില്ലായ്മ തനന യാണ്. തനയ്ക്കു പിരിന്നവനെ വിശാസിക്കാം എന്നാണ് അമ്മയുടെ പക്ഷം. 'തന'യെന്നത് വെറുമെരുവി വിശാസം മാത്രമായതു കൊണ്ടാകാം 'തനയ്ക്കു പിരിക്കാത്തവൻ' വിശാസിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവനും, അപഹാസ്യത്വമാകുന്നത്. തളളയില്ലാത്ത കുണ്ഠിതേനാടാകട്ട, സമുഹത്തിന് പുശ്ചമല്ല, കരുണയും സഹാ നുഭൂതിയുമാണ്. 'തളളയുണ്ടാവുക എന്നത് സ്നേഹവും സുരക്ഷിതതവും ഉണ്ടാ വുക എന്നതിനേർന്നു മറ്റാരു പേരായിമാറുന്നു. അമ്മയെപ്പോലെ മുലപ്പാലും സത്യ മായി മാറുന്നു. മുലപ്പാലിഞ്ച് ഇം വറ്റാതെ സ്നേഹവും മധുരവും നന്ദി ശ്രീ കെ.വി. രാമകൃഷ്ണാണ്ണ് പല കവിതകളിലും പാൽപ്പുത നിറയ്ക്കുന്നുണ്ട്.

'വിദ്യാരംഭ' എന്ന കവിതയിൽ—

"കൈപ്പുമെമാന്നാകയഴ്ചുണ്ട്

കൈപ്പിടിക്കുള്ളിൽ എന്തിയുമ്പോൾ

തൊല്ല്യുകൾക്കുള്ളിലമരുന്നോ—

രഹ്യിന്തക്കണ്ണു ഞാനോർക്കുന്നു" എന്ന് നിർവ്വതികൊള്ളുന്ന മകൻ

"അമ്മയെന്നാർത്തു കണ്ടിപ്പിക്കുമ്പോൾ

അമ്മിന്തവായിൽക്കിനിയു....."നതിൽ അതുതപ്പടാനില്ല.

"എഞ്ചേരുകുന്നിയും നിന്ന്

മുലകാല്ലിൻ തുടിപ്പേരുണ്ട്

ചുണ്ണുകളിൽ നിരയുന്നു

“അംഗിരംഭ - കെ.വി. രാമകൃഷ്ണാൻ വില: 40.00”

നിർവ്വൃതിയായി....." 'വാസല്യം' എന്ന കവിതയിൽ മകൻ്റെ ചുണ്ടുകളിൽ നിരയുന്ന മധുരമായി അലിയുകയാണ് അമ. "മുലപ്പാലിന്റെ ഭാഷ"യിലാകട്ട

"എന്തിച്ചുരന്നു, മുലപ്പടവും

സംബന്ധമാണ് നന്ദിയു....." വീർക്കുകയാണ്. കുടിച്ചുശിയാതെ വിഞ്ഞി വിർക്കുന്ന പാൽ എന്നിന്റെ വേദന ഈ വതികളിൽ നീലിച്ചുകാണാം. പക്ഷേ, മകൻ്റെ ഉള്ളിലാകട്ട, കാശിനോരുങ്ങുന്ന ഹോട്ടലിലെ മേര ഉറച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. മുലപ്പാലിന്റെ രൂചി മറന്ന് ശീമ മദ്യത്തിൽ രൂചി ശീലിച്ച മകൻ, മദ്യത്തിനാണ് മുലപ്പാലിനേക്കാൾ ലഹരിയെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയവനാണ്. 'ഒരുങ്ങുക' എന്ന വാക്കിന്റെ അഭിസാരികാഡാവം ഈ ലഹരിയുമായി എററ അടുത്തുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മകനുവേണ്ടി ചുരുത്തുകയെന്നത് അമയുടെ ക്രിയയോ ക്രിയാഫലമോ അല്ല. അമയ്ക്ക് ചുരുത്താതിരിക്കാനാവില്ല എന്നതാണ് നേര. മുലപ്പടവും ഉള്ളം നന്ദിയു വീർക്കുന്ന അമയുടെ എത്രപൊരിസിംഖാരം, കുടിച്ചുവറ്റിക്കേണ്ട ചുണ്ടുകൾ ശീമമദ്യത്തിൽ ലഹരിക്കണ്ടത്തുന്നു എന്നതിലാത്രെ.

"നെണ്ണിലെച്ചുടുച്ചോര
അഞ്ചിനുവിയർപ്പാക്കി
ഭയാഴുകാം: അമ്മിഞ്ഞപ്പു-
ലായി വാസല്യം മൃത-

മാവുമമയിൽ മാത്രേ" എന്ന് 'അഗ്നിഗർഡ' എന്ന കവിതയിൽ വളരെ വൈകിയാണൊക്കിലും തിരിച്ചിയുന്നുണ്ട്. വിയർപ്പാക്കിയൊഴുക്കൽ പോലെ മുലയുട്ടലും എരു ശുശ്വരക്കണ പ്രക്രിയ കുടിയാണ്. അമ്മിഞ്ഞപ്പാലായി സ്വന്തം മകൻകൾ ജീവനാമൃതം നല്കുപോഴാണ് അമയുടെ ഭേദഗത്താടകാപ്പം ആത്മാവും ശുശ്വരക്കിലക്കപ്പെടുന്നത്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഈ പാലഭിഷ്ഠകം അമയ്ക്കും കുഞ്ഞിനും എരുപോലെ ജീവനംമൃതമാകുന്നു.

"ഇതുമഹിതൻ കത്ത്
പതിവാം പരാതിയാ-
മിതിലും 'വരാമെന്നു
പറഞ്ഞും വന്നില്ലോ നീ...
നോവുനുമുല. വായ്ക്കാ
രൂചിയില്ലാതായ്....."

'മുലകുപ്പി' എന്ന കവിതയിൽ, മുലനോവുനു എന്ന ധർമ്മസങ്കടത്തോടെ മകൻകുടുതുന്ന അമ 'നിപ്പിളിൻ ചുടിൽ' നന്ദിവർക്കിവി ഉടയാതെ കാത്തവളാണ്.

"രണ്ടുമുലയും റിമുവ് ചെയ്താൻ

മഹിതൻ പരിഗ്രഹത്താം....." എന്ന മകൻകൾ [ക്രുരമായ നിസ്സംഗതയോടെ പുഞ്ചിക്കാൻ കഴിയുന്നത് അമയുടെ മുലപ്പാലുകുടിക്കാതെ വളർന്നതു കൊണ്ടുമാണ്.

പാൽചുരുതലിന്റെ ശുഖീകരണം നടക്കാത്ത, അമ്മയുടെ മാറിടം കേൾസറുണ്ടായിച്ചു, നിർജ്ജീവകോണങ്ങളായി, എത്രു ദിവസവും മുൻപുമാറ്റപ്പെടാം എന്ന അവ സ്ഥായിൽ അഞ്ചു പേരുകയും ചെയ്യുന്നു. മുല കുടിക്കാതെ വളർന്ന മകൾക്ക് സ്നേഹവും, മുലകൊടുക്കാതെ അഞ്ചുക്ക് മകളോടൊപ്പം തന്നെത്തന്നെയും നഷ്ടപ്പെടുകയാണിവിട. മുലപ്പാൽ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട മകളുടെ കാഴ്ചപ്പാടിലും നോക്കുന്നോഴും

"നോവുന്നു മുല. വായ്ക്ക്....." എന്ന് മുലയും വായും അറിയാതെയെങ്കിലും അടുത്തുനിൽക്കുന്നതിന് കാരണം കവിയുടെ സംസ്കാരത്തിലെ മുലപ്പാൽ സമൂഹിയാകാം.

"തുടക്കമല്ലിലെപ്പാലമമിണ്ട

ജീവനിലെന്നും ചുരുത്തി-

പ്പാലിച്ചു പോരന്നാരു

വാസല്യം ലഭിക്കാതെ

ഉള്ളിലെ മിച്ചിക്കോണുകൾ

വിളരവേ; വേരകമനാർദ്ദമായ

കുറുകിച്ചുരുളുകയാണ്" - 'ചട്ടിയിൽ നടചെടി'

"ഉറക്കത്തിലുമെണ്ണു-

നോൽക്കുകിൽ കാലെത്തും മ-

ട്രാസുകിപ്പോനു കട്ടി-

ലിനട്ടുതെന്നും ചെരിപ്പുകൾ

ഇന്നുള്ളം കാലിൽ-

പ്പൂടിപ്പുകിൽപ്പോലും

പുകയിൽ കരിയും പോൽ-

ജജിവനിൽത്തല്ലിരട്ടം!

അക്കതെച്ചുരപ്പിനേൽ

കുടിയിൽത്തിരെയണ്ണാ-

നശുക്കാവുകിൽ നിലാ-

പ്പാൽ തുളുവീടുമുള്ളിൽ!"

ചെരിപ്പ് സുരക്ഷിതതാത്തിന്റെയും മുൻകരുതലിന്റെയും ശാസ്ത്രബോധ ത്തിന്റെയും ചിഹ്നം കുടിയാണ്. മല്ലിൽ നിരാലംബമായി ഉണ്ണാഞ്ഞേപ്പാവുകയെന്ന ഭിഷണി മറികടക്കാനാണ് ചെടി ചട്ടിയിൽ നടുന്നത്. ചെടിച്ചട്ടിയിൽ, വെള്ളവും വളവും കിട്ടുന്ന സമയത്തിന് കൃത്യതയുണ്ട്. അവിട, ചേരുവകൾ കുട്ടി പൊടി ചുംചേരിതെ നിയതമായ ഒരു മല്ലിം വില്ലുമുണ്ട്. ഇത് ഒരു തരത്തിലുള്ള ചെറി പ്രിട്ടുനടക്കൽ തന്നെയാണ്.

"കവിഭാവനപോലെ
മാർദ്ദവമെന്നുള്ളംകാ-
ലടിയാർന്നല്ലോ! കനാ-
മല്ലിലെക്കരൾത്തുടി-
പ്പേരെന്ത് സങ്കല്പത്തിൻ നീശ-
ഞരസവിൽ പ്രതിനിപദം-
കൊണ്ടുനില്ക്കുന്നു. ചട്ടി-
ചുട്ടിയും പുഷ്പിക്കുന്നു!"

ഉള്ളംകാലടി കവിഭാവനപോലെ മാർദ്ദവമാർന്നു പോകുന്നതോടൊപ്പം, കവിഭാവന മാർദ്ദവമാർന്ന ഉള്ളം കാലടിപോലെ മിനുസപ്പട്ടും പോകുന്നു. ജീവിതത്തിരെന്ത് പരുക്കൻ വഴികളിൽ ഉരഞ്ഞും പൊത്രിയും തുമ്പിച്ചു കാലടികളല്ലോ, കവിഭാവനയുടെ മാർദ്ദവമാർന്ന ഉള്ളം കാലടി. അത് പുവും തളിരും നിലവാവും കൂളിരും മാത്രം കാണുകയും ചട്ടിയിൽ നട ചെടിയെപ്പോലെ ഇടയ്ക്കാനു പുഷ്പിച്ച് സംസ്കാരത്തിനുകയുമാണ്. കാൽപ്പനികതയുടെ വള്ളിച്ചുരിപ്പിടാതെ ഒരിക്കൽപ്പോലും മല്ലിലിറിങ്ങിയിടില്ലാത്ത ഈ മിനുസമാർന്ന ഉള്ളംകാലുകൾ ഒരു സാഹസികതയ്ക്കും ഒരു സെപ്പടിഡിങ്ങാതെ സുരക്ഷിതമായ ചെരിപ്പുകളിലേയ്ക്കും തിരിച്ച് കിടപ്പുമുറിയിലെ കട്ടിലിലേയ്ക്കും കൂത്യമായി വഴിയുള്ളു നടന്ന് സംസ്കാരത്തിനുകയാണ്. ഒരർത്ഥത്തിൽ കവിതയുടെ വഴികൾക്കെതിരാത്തതനും അഭിയന്ധനയും ചട്ടിയിൽ നടചെടി' അസ്വീകാരാട്ടുക്കുന്നത്.

എന്നാൽ, അമ്മയാകട്ട ഒരു ചെരിപ്പിന്റെയും സംരക്ഷണമില്ലാത്തയാണ് വന്നുകയറുന്നത്. അപ്പോൾ വാടകവീട്ടിൽ നിലത്തുള്ളസികക്കതിരെന്ത് ഗസം! സിരാകുടമാകു മതിപ്പിക്കുന്ന ചടനഗരയം! ചുറ്റും ഇളയുടെ ദിശയിലാശാസം. ഇത് മല്ലിന്റെ ജൈവസ്വലാഗ്രഹം! കാലിൽ ചെരിപ്പില്ലാതെ നടക്കാൻ ദയകാണിക്കുന്ന വർക്കുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ടത്.

"ചുരക്കും കരഞ്ഞോടെ,
നിറയും മിചിചിന്താ-
തിനിൽക്കുമനക്ഷരാ-
ശിബ്രാടെ, നിൽപ്പാണമാ!
കാലടിക്കൈശിൽസ്സർവം
സഹതൈള്ളുന്നു!
അറിയുന്നു ഞാൻ: കഴ-
ലുനുമീ മദ്ദുംബരെന്ത്
കരൾ ചേർത്തിണാക്കുമു-.
ജാല സത്യമെന്നമു!" എന്ന് തിരിച്ചറിയുന്നോധും അമ്മയുടെ കാലടിക്കൈശിൽ തെളളുന്ന സർവംസാഹയായ ഭൂമി മകൻ്താകുന്നില്ല. അതിലെ കല്ലും മല്ലും ചവിട്ടാൻ മകൻ ചെടിച്ചട്ടിയിൽ നിന്നു പുറത്തിറങ്ങുന്നില്ല. മല്ലിൽ വേരാഴ്ത്താൻ പോലും മകൻ മെനക്കെടുന്നുമില്ല.

"വീട്ടിനകത്തു നടക്കുന്നപോലെയ-
ജ്വാസ്പതി മുറ്റത്തേങ്കാപ്രായങ്ങൾ
കാലുനിടുനിടത്താക്കയും വൃത്തികേ-
ടോരോനുകാണും ചവിട്ടിയാലോ....."
ചപ്പും ചവറും വലിച്ചിട്ടു കാർക്കിച്ചു
തുപ്പും നടക്കും വഴിക്കുത്തനന
എന്നൊക്കെയോ മഹാവ്യാധികളുള്ളവ-
രുണ്ടാകും, മഹ്മദാണാശുപത്രി!"

'ചെരിപ്പ്' എന്ന കവിതയിൽ തനിക്കു ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെ മകൻ കാണുന്ന നാൽ പദ്ധതി ചവറും തുപ്പല്ലും, കമ്പവും, മഹാവ്യാധികളും വൃത്തികേടുകളും നിറഞ്ഞ ആസ്പദത്തിന്റെ രേഖാചിത്രം ദോഗികളും ഡോക്ടർമാരുമെയുള്ളു മനുഷ്യരില്ല. ലോകം മുഴുവൻ രോഗികളുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതിനുകൂനു ഏന്ന കാഴ്ചപ്പാടിന്റെ മരുഭാരു വശം തന്നെയാണ്, ലോകം മുഴുവൻ കളുന്നാരെ കൊണ്ടും അഴിമതിക്കാരെക്കൊണ്ടും നിറഞ്ഞതിനുകൂനു എന്നത്. 'മശണങ്കൾ' നിറഞ്ഞ ലോകമാണ് മകൻ നോക്കുന്നിടത്താക്ക. 'ഒരു കാലത്ത് തുക്കാക്കര മുതൽ കൊച്ചിത്തുറമ്പാം വരെയുള്ള വഴി ഒരു നേർവരഹോലെ വിശാസം നിറഞ്ഞതായിരുന്നു'. (കൊച്ചിയിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ - കെ.ജി. ശക്രപ്പിള്ള) എന്ന മട്ടിൽ, കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു ഓസക്കാലത്തിന്റെ മനസ്സായംസുണ്ണണ്ണം താടിക്കു കയ്യും കൊടുത്തുകൊണ്ടുള്ള ഇത്ത്പാണ്, അമ്മയെ ആസ്പദത്തിക്കു കുടിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന മകൻിൽ. ചെരിപ്പിട്ടാൽ വഴിയിലെ വൃത്തികേടുകൾ ചവിട്ടാതെ കഴിക്കാം എന്നതാണ് മകൻിൽ ശാസ്ത്രീയ ചിന്ത. വൃത്തികേടുകൾ തന്റെയും സ്വന്തക്കാരുടെയും കാലിൽ പറ്റുതെനേ മകനുള്ളൂ. എങ്ങനെ വൃത്തികേടുകൾ ശിവാക്കാം എന്നത് മകൻിൽ തലവേദനയേ അല്ല.

"എരെനേരു കണ്ണിലുണ്ടും വിഷാദവു-
മായെന്നേ നേർക്കയെ നോക്കിന്നു
പിനെ, തുള്ളവിത്തുള്ളവിയീയക്ഷരം
ചിനീ ചുംബം: ചെരിപ്പിടുന്നോൾ
മല്ലിലല്ലപ്പോ ചവിട്ടിനിനിടുന്ന-
തനുതോനുനു. എന്നെന്തുചെയ്യും?"

എന്നതാണ് അമ്മയുടെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ. 'മശണ'കൾ നിറഞ്ഞ ആസ്പദത്തിന്റെ ഭൂമിയിലെ സമസ്തവും അമ്മ പ്രതിബിംബിച്ചു കാണുന്നത് 'മല്ല്' എന്ന ഒറ്റ പ്രതലത്തിലാണ്. മരം കാണുന്നവൻ കാടുകാണാത്തതുപോലെ മല്ലിലെ ചെളിയും കമ്പവും വൃത്തികേടുകളും രോഗാനുകളും മാത്രം കാണുന്ന മകൻ മല്ലുകാണാതെ പോകുന്നു എന്നതിന്റെ മുർച്ചയുണ്ട്, തുള്ളവിത്തുള്ളവിയാണെങ്കിലും അമ്മ പറയുന്ന വാക്കുകൾക്ക്. അമ്മ പക്ഷേ, പാണ്ഡിത്യശ്വലാ ഷങ്ങൾക്കൊന്നും മുതിരുന്നേയില്ല. "ഞാനെന്തു ചെയ്യും?" എന്ന നിസ്സഹായത

യാണ് മല്ലിൽ ചവിട്ടിനിൽക്കാൻ അമ്മയ്ക്കു പേരെന്നു. മല്ലിൽ നിൽക്കുകയല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനുമാകാതെ ഈ നില്ലപായാവാസമ "എന്തിച്ചുരുന്നു, മുലപ്പടവും സാന്ന വുമാകെ നന്നാഡുവിർക്കു"നു അമ്മയുടെതുമാണ്. പാലു നിറയുകയെന്നത് ഒരു ബോധപ്രകാശിയയാണ്. നിരഞ്ഞുകഴിയുന്നോശാക്കട്ട, കുടിച്ചൊഴിവായേ തീരു! ഇല്ലെങ്കിൽ കടുത്ത വിജയലും നോവുമാണ്. നോവലിന്റെ മുക്കിക്കും കൂടി വേണ്ടി അറിയാതെ ചെയ്തു പോകുന്നു ഒരു നെന്നുശിഖിക ക്രിയയാണ് മുലയുട്ടൽ എന്ന തുപോലെ അമ്മയ്ക്ക് മല്ലിൽ ചവിട്ടിനിൽക്കലും.

" ഇന്നാ മിച്ചികളിലക്ഷരം കാണുവാൻ

കണ്ണടവേണമെന്നായ് കഴിഞ്ഞു"

എന്ന് അമ്മയുടെ കാഴ്ചക്കുറവിനെപ്പറ്റിയാണ് മകൻ വേവലാതിപ്പട്ടുന്നതും ചികിൽസക്കു തുനിയുന്നതും. പക്ഷേ, കാഴ്ചയും കണ്ണടയും വ്യക്തമാണെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന മകൻ കാഴ്ചകൾ സത്യമല്ലോ എന്നും, അക്ഷരം മണിയെക്കിലും അർത്ഥം മഞ്ഞാതെ അമ്മയുടെ കാഴ്ചയാണ് സത്യം എന്നുമുള്ള നേരിലേ യക്കാണ്, മകൻ കാൽക്കൈശിലെ മല്ലും അവൻ ധരിച്ച പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെ ചെരിപ്പും ഉള്ളിത്തെറിക്കുന്നത്. അമ്മയും മകനും ഒരേ ലോകത്തെ നോക്കു വേണ്ടും കാണുന്നത് വ്യത്യസ്ത ലോകങ്ങളാണ്. വന്തു സത്യമാണ് എന്നും, കാഴ്ച അതിന്റെ ഉപോത്സ്പന്നം മാത്രമാണ് എന്നും ഉള്ള സാമാന്യ ധാരണ തകിടം മറിയുകയും, കാഴ്ചയും കണ്ണടയുമാണ് വന്തുവിനെ കുറിക്കുന്നത് എന്ന അറി വിന്റെ സാക്ഷ്യമായി അമ്മയുടെ വഹക്കുകൾ മാറുകയും ചെയ്യുന്നു.

ചെരിപ്പിട്ടു നടക്കൽ, തിളപ്പിച്ചാറിയ വെള്ളം മാത്രം കുടിക്കൽ, രോഗാണുകൾ ശരീരത്തിൽ കയറാതെ നോക്കൽ, ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാനത്താൽ പ്രകൃതി റഹം സൃഷ്ടശർ പുർണ്ണമായും അനാവൃതമാകുന്ന ഒരു നാലേക്കു സ്വപ്നം കാണൽ, കുടുതൽ രാസവളം, കുടുതൽ ഉൽപ്പാദനം, അങ്ങനെ കുടുതൽക്കുടുതൽ ഉപഭോഗം, തുടങ്ങി സർപ്പക്കാടുകൾ വെടിവെടിപ്പാക്കൽ വരെയുള്ള ആധുനിക ശാഖാപ്രത്യയിൽ അണാനോടെ സക്കൽപ്പങ്ങൾ പലതും വാങ്ങിയേട്ടുതന്നെന്ന തിരിച്ചുകൊടുക്കാൻ തുടങ്ങിയിട്ട് കാലം കുറച്ചേരോധായി. ഇതിന്റെ പ്രതിഫലമന്നൾ കല, സാഹിത്യം, ശാസ്ത്രം തുടങ്ങി ജീവിതത്തിന്റെ സമർപ്പം മേഖലകളും സാധാരിക്കുന്നുമുണ്ട്. 'ഓടുന പട്ടിക് ഒരു മുഴം മുഖ്യേ...' എന്നതാണല്ലോ. കാലവള്ളും ജീവിതവള്ളും തമ്മിൽ ഏകകാലത്തുമുള്ള പൊരുത്തം (അല്ലെങ്കിൽ പൊരുത്തക്കേട്) പക്ഷേ മിക്കപ്പോഴും നമ്മുടെ ഏർ ഏറെമുന്നനിലാവുകയും പട്ടി പിന്നിൽപ്പെടുകയും ചെയ്യും. വീണ്ടും തിരിച്ച് പിന്നോട്ടറിഞ്ഞതാൽ ഏർപ്പിനിൽപ്പെടും. പട്ടി അപ്പോഴും ഒരൽപ്പം മുന്നിൽ

മുന്നോട്ടും പിന്നോട്ടുമുള്ള ഈ ഏറ്റും തിരിച്ചേരും തത്താശാസ്ത്രങ്ങൾക്കാലും ജീവിതത്തെയും തിരതല്ലിക്കുന്നു. മുന്നോട്ടോരു കുതിപ്പ്, പിന്നെ പിരക്കാച്ച വിണ്ടും മുന്നോട്ടു..... കേവലമായ ചാക്കികാവർത്തനത്തിന്റെ മടുപ്പിലും ചരിത്ര തിരിക്കേ പ്രധാനം. ചാക്കികമെന്ന് തോന്തിക്കുവോഴും മുന്നോട്ടുള്ള ഒരു കുതി

പുകുടി ആവർത്തനത്തിൽ ഉൾച്ചേരുന്നുണ്ട്. അതു കൊണ്ട്, മേൽക്കുമേൽ ആവർത്തനക്കുന്ന ചക്രങ്ങളാൽ രൂപപ്പെടുന്ന കുഴൽ ശത്രിയാകാം ചതിത്രവികാ സത്തിന്റെ ഏന നിരീക്ഷണം അതെ പുതിയതൊന്നുമല്ല. ഈ പ്രധാന സിദ്ധാ നഞ്ചൽ കലയിലും സാഹിത്യത്തിലും അവശേഷിപ്പിച്ചു പോയ വിളിപ്പേരുകൾക്ക് കയ്യും കണക്കുമില്ല.

ശണ്ടാനോദയകാലത്തിന്റെ ശാസ്ത്രബോധം ഏറെ മുന്നോട്ടൻ്ത ഏർ തിരിച്ചറിയുന്ന പ്രവണതയാണ് ഈ സാഹിത്യത്തിന്റെ, കലയുടെ, ശാസ്ത്രത്തിന്റെ, ജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ സ്വപ്നങ്ങളായി രേഖപ്പെടുന്നത്. തിരിച്ചറിയൽ ഏന്നത് ഒരുത്തെത്തിൽ സാഹിത്യത്തിലെ 'തിരിച്ചറിയൽ' തന്നെയാണ്. കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ ന്റെ 'ചെരിപ്പ്' അടക്കമുള്ള പലകവിതകളിലും ഈ തിരിച്ചറിയൽ പ്രവണത അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങനെ തിരിച്ചറിയുന്ന ഏറും പട്ടികൾ എൽക്കാതെ പിരിക്കിൾപ്പും ഏന്നതിന് ചതിത്രം തന്നെയാണ് സാക്ഷി. പഴയതാക്കയും നല്ല തായിരുന്നുവെന്നും, തുകാക്കരുതൽ കൊച്ചിത്തുറമ്പം വരെയുള്ള പാത നേരിവരപോലെ വിശ്വാസം നിരഞ്ഞതായിരുന്നു ഏന്നും, പഴവാല്ലുപോലെ നാട്ടുവെളിച്ചും നിരഞ്ഞതായിരുന്നു ഏന്നും പറഞ്ഞു തുടങ്ങുവോൾ ഏറെ പിരിക്കിൾപ്പുടുപോയ മദ്രാസ് 'തിരിച്ചറിയ' ലാം നാം വായിക്കുന്നത്. ഈ പിരിക്കിൾപ്പുടു കുതിപ്പിനുള്ള കാരണമാകാതെയും വയ!

വല്ലാതെ പിരിക്കിലേയ്ക്ക് ആശങ്കന്തിയുന്ന ചില രചനകൾ ശ്രീ. കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ ന്റെ 'അശനിഗർഡ്' ഏന സമാഹാരത്തിലും കാണാം. 'ഉമിത്തിച്ച്' ഏന കവിതയിൽ-

"മച്ചിലെക്കടാ വിള-
ക്കിരു നാളത്തിൽ ക്കല്ലു-
വെച്ചിരിക്കുമെന്നമ-
തൻ കഴുത്തിലെ മാത്ര-
യകും, തുടുത്താരു ചുടു-
കെട്ടുപോകായ്വാൻ വെല്ലീ-
റിരു കസിളി നീർത്തും
പാലടുപ്പിനും, അട-
ക്കരിമുടിയൊരോല-
കുടയ്ക്കും, ഉറിക്കും, നുൽ-
തനിൽ കല്ലുചുതിച്ച
കോൽവിളക്കിനും..." എന്ന തുടങ്ങി 'കാളു' ഏന നായയുടെ ഇടിവെട്ടുപോ ലെയുള്ള കുരപോലും നഷ്ടസൗഖ്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ പെടുവോൾ പഴയ തെള്ളാം നല്ലതായിരുന്നു ഏന കേവലമായ അർത്ഥബോധത്തിലേയ്ക്ക് കവിക്കാപ്പും വായനക്കാരും കുപ്പുകുത്തുകയാണ്. 'നുൽത്തിൻ കല്ലുചുതിച്ച കോൽവിളക്കി' ന്റെ ദീപ്തി പോലും മണിപ്പോകുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു.

"അമ്മയോടൊപ്പ് മുഴിക്കും
മുലക്കെല്ലുചുരനുപോയ!
കടവായിലിനിപ്പാർന്ന
മുറ്റത്തെക്കാണ്ടിരത്തിനു"

അമ്മ, മകൻ എന്നാൻ പാരസ്പര്യങ്ങളെ ഉചി, കാണ്ടിരം എന്നുള്ള മദ്ദാരു പാരസ്പര്യത്തിൽന്ന് അംഗശമന്യം കൊണ്ട് നിബന്ധിക്കുന്നുണ്ട് 'അക്ഷര വിദ്യ' എന്ന കവിതയിൽ. അമ്മയേപ്പാലെത്തന്നെന്ന ഉചിയുടെ മുലക്കെല്ലും അനിയാതെ ചുരനുപോവുകയാണ്. അത് ഉചിയുടെ ജൈവാലടനയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു ബോധപ്രകാരമാത്രം. എന്നാൽ കാണ്ടിരത്തിൽന്ന് തനിമയാക്കുടെ ഇനിപ്പിള്ളക്കയ്പാണ്. ഒരു നിമിഷം അത് സാധം മറന്ന് അമ്മയുടെ പുണ്യത്തിൽ പക്കുചേരുന്നോഡാണ് കടവായിൽ ഇനിപ്പാർന്നുപോകുന്നത്. അതോടു താരകാലിക പരാജയം മാത്രം. ഉചി എത്ര പാൽ ചുരത്തിയാലും കാണ്ടിരത്തിൽന്ന് ഈ തനിസരുപം മാറിക്കിട്ടുകയില്ല. കാണ്ടിരത്തെപ്പാലെ മകൻ തനിമയും കയ്പുത്തനെ! അമ്മയുടെ മുലപ്പാലിൽന്ന് മധ്യരം ഓരോമയിൽത്തെളിയുന്ന ഒരു നിമിഷം അവൻ തന്നത്താൻ മറക്കുകയും, ഇനിപ്പാർന്നു പോവുകയുമാണ്. ഈ ഇടവേള പക്ഷേ, വളരെ ചെറിയതാണ്. മാത്രമല്ല, മാത്രസ്ഥരണയുടെ ഇനിപ്പ് മകൻ ചിന്തയിൽ അഛ്വാതെ, പ്രവൃത്തിയിൽ ഒരു വ്യതിയാനവും വരുത്തുന്നുമീല്ല. മുലപ്പാലിൽന്ന് സമുദ്ഭവിയിൽ നിന്നിത്തുടിച്ചവനാണ് മകൻ എന്നതിന് ഓരോകവിതയിലും വേണ്ടുവോളം സാക്ഷ്യമുണ്ടാക്കിലും, ആ പാൽക്കടലാനും പക്ഷേ, കാണ്ടിരത്തിൽന്ന് കയ്പ് ശാശ്വതമായി കഴുകിക്കളിയാൻ പര്യാപ്തമാകുന്നില്ല.

"കൈപ്പടമൊന്നാകയ്ക്കുന്ന്
കൈപ്പിടിക്കുള്ളിൽ ഞെരിയുന്നോൾ
തൊല്ലുകൾക്കുള്ളിലമരുന്നോ-
രഹിണ്ടക്കണ്ണു താനോർക്കുന്നു"

അച്ചുവൻ്തെ കൈപ്പടമെന്നതുപോലെ മകൻ തൊല്ലുകളും പകർന്നു നല്കുന്നത് വേദനയാണ്. "നീറിപ്പുകണ്ണു വിരലറ്റു / ഉളിത്തുള്ളുവിയെൻ വാൽക്കെല്ലും" എന്ന് സംന്ദേശം വേദന തിരിച്ചറിയുമ്പോഴും താൻ ഞെരിച്ചുമർത്തിയ മുലക്കെല്ലിൽന്ന് നോവ് തിരിച്ചറിയാതെ പോകുന്നു.

"മുലപ്പാലിൻ രൂചി മറന്നു
ശീമമദ്യത്തിൻ നുറനുകൾനു" മകൻ
" ഹേ, വരദായിനി, ഞങ്ങൾ തൻ ചുണ്ണുകൾ-
കായി നീ ജീവൻ ചുരത്തി നില്ക്കുന്നോഴും
പിന്നിൽപ്പത്തുണ്ടിയണണ്ടതു കഴുത്തിലെ-
ചുന്നിനാ പല്ലുകളാൽത്താക്കുടിപ്പേരേ

എന്നേർക്കുശിലം" എന്ന് 'അമ്മ' എന്ന കവിതയിലെത്തുന്നോൾ ശീമമദ്യത്തിനു പകരം അമ്മയുടെ രക്തംതന്നെ മോൺിക്കുടിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഒടുവിൽ, താരഞ്ഞെള്ളത്തെല്ലാംക്കാഴിച്ചു ചവിട്ടിയരച്ചു വന്നടക്കുന്ന മഹാകാല പുരുഷൻപോലും

കുവനക്കുമ്പാ

കാണ്ടിരന്തിന്റെ വളർച്ചപമാണ്, മുലപ്പാലിന്റെതല്ല! മുലപ്പാലും കാണ്ടിരവും തമിലുള്ള ഈ ദാദത്തിൽ ‘ഞാനെന്നു ചെയ്യും?’ എന്ന് ഏല്ലായ്പ്പോഴും നിസ്സ ഹായായി തോറുകൊടുക്കുന്ന സ്നേഹം സാന്നിദ്ധ്യമാണ് മുലപ്പാലിന്റെ. ഏല്ലാ അപ്പോഴും മഹാകാല പുരുഷനായി വിജയിച്ചു നിൽക്കുന്ന കാണ്ടിരന്തിന്റെ ഈ അക്കൗളി ഉള്ളലിവുപോലും സംഭവിക്കുന്ന വിച്ച മാത്രവും.

ഒളിഞ്ഞൊരു അഥവാദ സാന്നിദ്ധ്യമുള്ളവയാണ് ‘അഗ്നിഗർഡ’ എന്ന സമാഹാരത്തിലെ മുപ്പതു കവിതകളും. അമ്മ, സ്ത്രീ കൂടിയാണഭ്രാം. സാഹി തൃതിലെ ‘തിരിച്ചറിയൽ’ പ്രവണാതകളുടെ ഭാഗമായി മറുപലതിനോടുമെല്ലാപ്പോൾ സ്ത്രീപക്ഷ രചനകൾക്കും പുതിയെന്നാരുണ്ടാവുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ ഉണ്ടാവുമായി ‘അഗ്നിഗർഡ’ യിലെ കവിതകൾക്ക് ഏറെയൊന്നും ബന്ധമുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല. ഏല്ലായ്പ്പോഴും ചുരുത്തുന്ന മുലയും, ‘ഞാനെന്നു ചെയ്യാൻ’ എന്ന നിസ്സഹായാ വസ്തുമായി മകനെ സ്നേഹിക്കുന്ന മനസ്സും ഉള്ളതല്ലാതെ, അമ്മയ്ക്ക് തബള്ള അവസ്ഥ തിരിച്ചറിയുകയോ, ദുഃഖിക്കുകയോ, കലപിക്കുകയോ, കരുതാൻജജി കുകയോ ചെയ്യുന്ന സാരം ഉള്ളതായി ‘അഗ്നിഗർഡ’ യിലെ കവിതകൾ സാക്ഷ്യ പ്പെടുത്തുന്നില്ല. അതേപേരിലുള്ള കവിതയിൽപ്പോലും, അഗ്നിയെ ഉള്ളിൽ വഹി കുന്ന പൊള്ളലായി സ്ത്രീയുടെ ജീവിതം മാറിപ്പോയതിന് അവളുടെ സ്വാത ദ്രോഹം കാരണമാവുകയാണ്.

“പരമസ്വാത്രന്ത്ര്യമാ-
ബന്ധിലും; മിഴിപ്പുകൾ
വിരയുന്നതു തന്ന-
കാണുവാനില്ലീ മല്ലിൽ?
പരതന്ത്രതയദ്ദേശ
കുണ്ഠുംപദിഷ്ഠി: തന്നതന്നു
പുരുഷനീക്കുവാ-
നേലപ്പീക്കുകില്ലിജജമം”

“പരമസ്വാത്രന്ത്ര്യമാബന്ധിലും” എന്നതിൽ ഉറരിക്കുടുന്ന നേരിയ പുശ്ചം കവി യുടെ നിലപാടുതറിയിലേയ്ക്കു വെളിച്ചു കാട്ടാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈങ്ങനെ ചില രചനകളും രചയിതാക്കളും അതായു കാലത്തെ മഹർപ്പവണാതകളിൽ നിന്നു പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്? പുറം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവർക്കോ, മുന്നിൽ ഓടിയവർക്കോ, ആർക്കാൻ യമാർത്ഥ തതിൽ ചലനവേഗത്? നിശ്ചയിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. ഒരു തിരിയിറക്കത്തിൽ പാംക രയിൽ വെറുതേ കിടക്കുന്നവ, മരും തിരക്കുതിപ്പിൽ മുന്നിൽ ശുകുന്നതായി കാണാം. ഓടുന്ന പട്ടിക മുമ്പും പിസ്യും നോക്കാതെ വെറുതേ എറിയുന്ന ചില ഏറുകൾ ലക്ഷ്യം കാണുന്നതും അസാധാരണമല്ല. പലരും കുതിച്ചും വിയർക്കുന്ന മെതാനത്തിൽ, ട്രാക്കിനുപുറത്ത് പതുക്കെ തന്നെ കൊണ്ടുന്ന കുന്നതിന്റെ സുവവും ശാന്തിയുമുണ്ട് ശ്രീ. കെ.വി. രാമകൃഷ്ണന്റെ പല കവിതകൾക്കും.

കവി തന്ന നിരുപകൾ

അക്കമ്പാർ നാരായണൻ

സുക്ഷ്മം ചിന്തിച്ചാൽ, കവിതന്നെന്നയാണ് കവിതയുടെ ആദ്യത്തെ നിരുപകൾ. കാരണം, താനെന്തുതുന്ന കൃതിയുടെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഭോഷണങ്ങളെപ്പറ്റിയും അറിയാതെ, അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാതെ, ഒരു കവിക്കും കാവ്യസ്വഷ്ടിനടത്താനാവില്ല. ഇത്തരം സാധം വിമർശനത്തിൽ മാത്രകൊണ്ടായിട്ടുള്ള മാനുന്നാണ് കേരളപാണിനി എന്ന രാജരാജവർമ്മ. തന്റെ കുമാരസംഭവം തർജ്ജമയിലെ ആദ്യഫേറുകബന്ധപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള നിശ്ചിത നിരുപണങ്ങളും, അതിൻമലമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള പാംനതരങ്ങളും ഇന്നത്തെ കവികളും നിരുപകൾക്കും വായിച്ചുപറിക്കേണ്ടതാണ്. ആസ്വാദകനും നിരുപകനും കണ്ണിൽപ്പെടാത്ത പല അന്തർന്നിഗ്രഹ്യതകളും കാവ്യഘടനയിൽ, നിർമ്മാണഘട്ടത്തിൽ തന്നെ രചയിതാവിന് കാണാൻ കഴിയും. പിന്നീട് സഹൃദയന്മാരും വായനക്കാരും വിമർശകരും ചുണ്ടിക്കാണിച്ചേക്കാവുന്ന ഭോഷണങ്ങളും, തന്റുകളും, അംഗംഭികളും, തന്നീകൾ നേരത്തെ ബോധ്യപ്പെട്ടതായതുകൊണ്ട്, നിശ്ചയിക്കാൻ മര്യാദയും തവാടിത്തവുമുള്ള ഒരു കവിയും ഒരുവന്നടുകയില്ല. മാത്രമല്ല, പലപ്പോഴും അവയ്ക്കൊക്കെ ശ്രേഷ്ഠാവിഖ്യൈ ഭാഗത്തുനിന്ന് ന്യായവാദങ്ങളുണ്ടായി എന്നും വരാം. ആത്മാർമ്മമായ അത്തരം വിശദികരണങ്ങളെ മുവവിലയ്ക്കേടുക്കാൻ നിരുപകൾക്കും തയ്യാറാവണം.

ശ്രവിക്കയും രാജരാജവർമ്മ തന്നെന്നയാണ് ആദർശപുരുഷൻ. തന്റെ മണിദിപിക എന്ന വ്യാകരണ ശ്രമമം ‘മംഗളോദയ’ത്തിൽ അതിനിശിതമായിത്തന്നെ നിരുപണം ചെയ്തുകണ്ടപ്പോൾ “ഈ നിരുപണം എഴുതിയ പണ്ഡിതനെ എന്നിക്കുവേണം” എന്ന് പ്രത്യാധിപരായ അസ്ത്രം തന്മുഖം എഴുതാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്കതയുള്ളവർക്കു മാത്രമേ കഴിയു. അതുപോലെ “കേരള പാണിനീയത്തെ”, അതിനിശിതമായും നികുഷ്ടമായും, അതിദിർഘമായും ശേഷഭിരി പ്രഭേ നിരുപണം ചെയ്തപ്പോൾ, സുജനമര്യാദയോടെ ആ നിരുപണത്തെ സരികിൽക്കുകയും, പുസ്തകം അടി മുതൽ മുടി വരെ മാറ്റി എഴുതുകയും ചെയ്യാനുള്ള ഉൾവില്പിം ഇന്ന് എത്യു സാഹിത്യകാരനാണ് ഉള്ളത്? ഓന്നാം പതിപ്പും രണ്ടാം പതിപ്പും തന്മുഖിയേ “കേരളപാണിനീയം” എന്ന പേരു മാത്രമേ സമാനമായിട്ടുള്ള എന്നാണഭ്യം ഉള്ളതും സാഹിത്യ ചത്രത്തിൽ പറയുന്നത്.

എന്നാൽ, എല്ലാ കവികളും മര്യാദക്കാരല്ലാത്തതു പോലെതന്നെ എല്ലാം രൂപകരും ആദർശയോഗ്യരുമല്ല. തന്റെ കവിതയിലെ ചില തന്റുകൾ വി.സി.ബാലകൃഷ്ണപുണികർ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ, “അങ്ങനെ പറ്റിപ്പോരയോ” എന്ന മറുപടി പറഞ്ഞ കുണ്ഠിക്കുട്ടൻ തന്മുഖം തന്മുഖം തന്മുഖം തന്മുഖം പേര് ഉണ്ടാവില്ല. (കെ.കെ. രാജാവിന്റെ “ഉതിർ മണികൾ,” മംഗളോദയം, പേജ് 113). ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്കതയെ ഉദാഹരിക്കുന്ന ഒരു യമാർമ്മസംഭവം.

തമ്പുരാൻ തന്റെ പിതൃഗൃഹമായ വെൺമൺ മന്ത്രക്കൽ വന്നു താമസിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ വേന്തൽക്കാലത്ത് അവിടത്തെ കൊച്ചുകൂളത്തിൽ വെള്ളമുണ്ടാവില്ല. അതിനാൽ തൊട്ടട്ടുതുതനെ, പെതിയാർ നദിയുടെ തീരത്തുള്ള ഞങ്ങളുടെ വേന്തൽക്കാലത്തിൽ വരും. അവിടെ അന്നത്തെ സ്ഥിതി എന്നായിരുന്നു? “പല മിത്രസ്ഥാനങ്ങൾ, പിന്ന-

പ്ല ഭാഗസ്ഥിതിയും, പലേവിധത്തിൽ

പലതും പലപാടുമോർത്തിട്ടുനേൻ,

ജലസൗഖ്യം പറയേണ്ടതില്ലയല്ലോ” (കുണ്ഠിക്കുടൻ തമ്പുരാൻ കൃതികൾ II പേജ് 350)

എൻ്റെ അച്ചൻ തമ്പുരാനുമായി വളരെ അടുപ്പുത്തിലായിരുന്നു. മഹാഭാരതത്തർജ്ജമഭയാക്കെ കഴിഞ്ഞശേഷം ദിക്കൽ തമ്പുരാൻ ഇല്ലത്തുവന്നപ്പോൾ അച്ചൻ അദ്ദേഹത്തോട് ഒരു കാര്യം ആവശ്യപ്പെട്ടു: പടിഞ്ഞാട്ടു ചുണ്ണിക്കാണിച്ചു, ആ സുര്യാസ്തമയത്തെപ്പറ്റി ഒരു ദ്രോകം ഉണ്ടാക്കാൻ. തമ്പുരാൻ ഉടനെ പറഞ്ഞുവരുതു:

“നമ്പുരി, നമ്പുരി ഒരു സംസ്കൃതദ്രോകം ചൊല്ലിക്കൊള്ളു. മലയാളം വേഗം ചൊല്ലാം. ഭാരതം തർജ്ജമചെയ്തതിന്റെ ശേഷം, സന്നമായി ഒരു കവിത ഉണ്ടാക്കാൻ കുറച്ചു എന്തുക്കുമായിരിക്കുന്നു”.

ഇന്നത്തെക്കാലത്ത് എത്ര മഹാകവിയാണ് ഇങ്ങനെ പറയുക? ഇതല്ലോ ആത്മജാനാനത്തിന്റെയും വിനയത്തിന്റെയും ലക്ഷണം? ഇതേ പോലെ മറ്റാരു സംശയം ചോദിക്കല്ലോ അനുണ്ടായി. മഹാഭാരതത്തുനിന്നും തർജ്ജമയിലെ ഒരുദ്രോക്കം തിരിക്കേ അർമ്മം എത്ര ആലോചിച്ചിട്ടും പിടിക്കിട്ടില്ല എന്ന് അച്ചൻ പറഞ്ഞ പ്ലോൾ ഒരു തവണ കുടി ചൊല്ലാൻ തമ്പുരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അച്ചൻ ചൊല്ലി:

“വായ് നല്ലാൾ, മിച്ചിക്കേൾക്കുവോൾ, കതിർമകൻ വിട്ടുവരാം പെതലായ്, പാർച്ചേരാശ്ശമകുള്ളിച്ചടക്കമകിൽത്തൈരിന്താമുടിച്ചുാർത്തിനെ, വാർണ്ണാണിനേൻതലവക്കുളു, വാനിലോളിവാച്ചുശൈലാനിനെപ്പോക്കിനാൾ; കണ്ണകേൾക്കും കണായെത്തകർത്തവന്തേരോടിംബന്തു ചാകാതെയായ്”

(കർണ്ണപർവം അഖ്യയം 90 ദ്രോകം 42)

ഉടനെ തമ്പുരാൻ പറഞ്ഞു: “ഓ, മനസ്സിലായി. ഒരു ദിവസം കളണ്ട ദ്രോക്കം മാണിത്. അനു ചോദിക്കാവുന്നവരോടൊക്കെ ചോദിച്ചു, കിട്ടാവുന്ന വ്യാപ്താനമാക്കുന്ന നോക്കി. ഒരെത്തും പിടിയും കിട്ടിയില്ല. അപ്പോൾ വാക്കിനു വാക്കു മലയാളം വച്ച് തർജ്ജമയുണ്ടാക്കി. അതാണുണ്ടായത്” ഇതു പറഞ്ഞ് തമ്പുരാൻ കുട്ടിച്ചേരിത്തു:

“നമ്പുരി ഇപ്പോൾ പറഞ്ഞുലോ. മഹാഭാരതത്തിൽ ഇതു പോലെ അസം വ്യഞ്ഞം”

എല്ലാവരും ഇതു പോലെ മഹാമനസ്കരല്ല എന്നു തെളിയിക്കുന്ന അനുഭവവും അച്ചൻ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മഹാപണ്ഡിതനും മഹാകവിയുമായ വടക്കും കുർജാരാജവർമയും ബഹുഭാഷാ പണ്ഡിതനായ പി. ശേഷാദ്വി അയ്യരും ഞങ്ങളുടെ

ഇല്ലത്ത് ദിവസേനവരാറുണായിരുന്നു. എല്ലാകൊല്ലവും കാലടിയിൽ രാമകൃഷ്ണ ജയത്തിയിൽ പങ്കുകൊണ്ടശേഷം, എങ്ങെല്ലുടെ ഇല്ലത്തു വന്നു നാലുവർഷം താമ സിച്ചേ ഇവർ രണ്ടുപേരും മടങ്ങാറുള്ളു. മഹാഭാരതത്തെ ആസ്പദിച്ച് വടക്കും കുർ ഒരു മഹാകാവ്യം എഴുതിയിട്ടുണ്ടോ. അതു പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടുത്തിയകാലത്ത് ഒരു തവണ അദ്ദേഹം വന്നപ്പോൾ, അച്ചൻ വടക്കും കുറിനോട് ചോദിച്ചു:

“പാണധവൻമാരുടെ അഭ്യാസകാലത്ത് ദ്രോണാചാര്യരുടെ പ്രായം എന്നായിരുന്നു?” എൻപത്തിഞ്ചുവു വയസ്സ് എന്ന് വടക്കുംകുർ മറുപടിയും പറഞ്ഞു.

“അത്തെ ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കുഞ്ഞിക്കുടൻ തസ്വരാൺ തരിഞ്ഞ മയിൽ “എൻപത്തിഞ്ചുവു” എന്നായിരുന്നു. മാത്രമല്ല മൂലത്തിലും “വയസാ f ശീ തിപഞ്ചകം” എന്നാണ് അച്ചൻ പറഞ്ഞു. എൻപത്തിഞ്ചിന് സംസ്കൃതത്തിൽ “പഞ്ചാശീതി” എന്നാണെല്ലോ പറയുക. ആദ്യപതിപ്പിൽ “എൻപത്തിഞ്ചുവു” എന്നു ണഥായിരുന്നത് അച്ചടിത്തെറ്റാവും എന്നു ധരിച്ച് “എൻപത്തിഞ്ചുവു” എന്നു തിരുത്തിയാവാം രണ്ടാം പതിപ്പിൽ. അതു കണ്ണിട്ടാവണം വടക്കുംകുർ തരണ്ണേ മഹാകാവ്യത്തിൽ ദ്രോണാരുടെ പ്രായം എൻപത്തിഞ്ചുവു വയസ്സാക്കിയത്. ഇതൊക്കെ അച്ചൻ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വടക്കുംകുർ പറഞ്ഞു: “പ്രക്ഷിപ്തം അനവധിയുണ്ട്”.

1949-50 കാലത്ത് ഇതു ലേവകന് ഉണ്ടായ ഒരുംബവം എഴുത്തെട്ട്. ശക്രക്കുറുപ്പിൽ “എൻഡ് വേളി” എന്ന കവിതയിൽ

“ഭൂവിലഭേദം നീട്ടും ഒക്ക തട്ടിനിക്കാനില്ല

ജീവിതം, തദിച്ചുകുതലചായ്ക്കാനേപറ്റു” എന്ന് രണ്ടുവരികളുണ്ടോ. ഇതു വായിച്ച് വിശദം വിശദം ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ഒരു പന്തിക്കേടു തോന്നി. “തലചായ്ക്കുക” എന്നത് മലയാളത്തിലെ ഒരു ശൈലിയാണെല്ലോ. വിശ്രമിക്കുക എന്നാണ് അതിന്റെ താൽപര്യം. തലചായ്ക്കൽ എപ്പോഴും പിന്നോട്ടാണുതാനും. ഇവിടെ തലചായ്ക്കലല്ല തലകുനിക്കലാണ് വിവക്ഷിതം. അതിനാൽ “തലതാഴ്ത്താനേ പറ്റു” എന്നോമറ്റോ തിരുത്തിയാലാവും അധികം ഭംഗിയാവുക. ചെറുപ്പത്തിന്റെ എടുത്തുചാട്ടം എന്നു പറയെട്ട്, ഇക്കാര്യം എന്നാൻ മഹാകവിക്ക് എഴുതി. ഉടനെ വന്നു മറുപടി:

“എൻഡ് കവിത ഒരാളേക്കിലും മനസ്സിരുത്തി വായിക്കുന്നുണ്ടായു കാണുന്നതിൽ വളരെ സദ്ഗാഹമുണ്ട്, ചാർത്താർമ്മവും. താങ്കൾ പറഞ്ഞതുശരിയാണ്. പകേഷ്, “തലതാഴ്ത്താനേപറ്റു” എന്നു തിരുത്തിയാൽ, എന്നാൻ വിചാരിച്ചതില്ലയിക്കം അർമ്മം അതിനു വരും”. എന്നാണ് സൗമന്യപ്പുർവ്വം അദ്ദേഹം എന്നിക്കേഴുതിയത്.

ഇതെ സുജനമര്യാദ അദ്ദേഹം, ദില്ലിയിൽ രാജ്യസഭാംഗമായി താമസിക്കുന്നകാലത്തും, എന്നോട് കാണിക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ “നിമിഷം” എന്ന കവിത.

“ആദർശം തന്നുള്ളതിൽ സങ്കൽപ്പിച്ചായക-

ണാദരിച്ചതെന്നാൽ പോകണം എന്നീ”?

എന്നാണെല്ലാ അവസാനിക്കുന്നത്. ആ ലോചിക്കും തോറും ആശയക്കുഴപ്പം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് ഈ ഇളരടി. ഇവിടെ, ക്ലൗടി നോക്കിയിരിക്കുന്ന രാജൂടെ ചിത്രം വ്യക്തമാണ്. ചരായ (നിശ്ചിൽ അമ്പവാ പ്രതിബിംബം) കണ്ണുകൊണ്ടു തന്നെ കഴിഞ്ഞുകുടങ്ങണ്ടി വരുന്നതിലുള്ള ഏന്റെയുംവും സ്വപ്നങ്ങൾമാണ്. പക്ഷേ പല പല സംശയങ്ങളും മനസ്സിൽ പോന്നിവരുന്നു. ആദർശത്തിൽ സക്രിപ്പൂയകാണലാണെല്ലാ പ്രക്രമം. സത്യത്തിൽ, ആദർശവും സക്രിപ്പവും തമിൽ എന്നാണ് വ്യത്യാസം ? സക്രിപ്പമാകുന്ന ചരായയാണോ കാണുന്നത് ? അതോ സക്രിപ്പത്തിൽന്നും ചരായയോ ? ആദർശത്തിൽ (ക്ലൗടിയിൽ) ചരായയല്ലാതെ കാണാൻ പറ്റുമോ ? മാത്രമല്ല ക്ലൗടിയിൽക്കാണുന്നത് നോക്കുന്ന ആളുടെ പ്രതി ചരായതനെന്നയല്ല ? സക്രിപ്പൂയ കാണാണെന്നുമകിൽ, നോക്കുന്നതും സക്രിപ്പം തന്നെയാവണേ ? 'ആദർശ'ത്തിന് "ideal" എന്നും "സക്രിപ്പ"ത്തിന് "concept", imagination എന്നും അർത്ഥം എടുത്താലും പ്രശ്നത്തിന് പരിഹാരമാവുന്നില്ല. കുറുപ്പിനോടുതനെ നേരിട്ടു ചോദിച്ചുകളയാംഎന്നുവച്ച് ചോദിച്ചു. മുഴുവൻ ക്ഷമാപൂർവ്വം കേട്ടിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "അന്ന് എന്നാണുദ്ദേശിച്ചുതന്നെ ഇപ്പോൾ വ്യക്തമായി ഓർമ്മ വരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് ശരിയായ ഉത്തരം തരാൻ വിഷമം". അപ്പോൾ തന്റെകാലം തോന്ത്രിയ ഒരു വിശദികരണം അദ്ദേഹം പറയുകയും ചെയ്തു. അത് ക്ഷാദക്ഷമമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു തന്നെ ബോധ്യമായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്ത്രിയില്ല. ഈ രണ്ടുവരികൾ നമ്മുടെ രണ്ടു പരിശാഷകൾ ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് പകർത്തിയിട്ടുള്ളത് വായിക്കാൻ രസമുണ്ട്.

1. How long My lord, how long shall I live,

In reverence of shadow,

Disguised as substance? (ഡി.വി. മേനോൻ)

2. How many days am I condemned to live through,

When, within the world of my ideal dreams,

I have glimpsed wish-fulfilling fantasy? (കുഷ്ഠം ചെച്തന്നു)

"ശ്രമം മുന്നു പകർത്തുവോൾ മുഹൂർത്തം മുത്ര"മായ വരുന്നതിന് ഇതിലും നല്കുന്ന ഉദാഹരണം വേണ്ടാം

ഈതുപോലുള്ള സാഹിത്യാനുഭവങ്ങൾ പലർക്കും ഉണ്ടാവും. അതെതാങ്കെ അവർ സഹ്യദരായ വായനക്കാരുമായി പകുവയ്ക്കേണ്ടതാണ്. ഈ വ്യക്തി കൗള പുക്കർത്താനോ മുക്കർത്താനോ അല്ല, കാവ്യാശാദന പ്രകൃതിയിലെ ചില നിഗ്രഹമർമ്മങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനാണ്. ഈ ലേവകക്കെന്ന് അനുഭവത്തിൽപ്പെട്ട ഫ്രീതാനും സംഭവങ്ങൾ കൂടി ഇവിടെ കുറിക്കുന്ന (എന്ന് ചിരകാല സുന്ധരണയുള്ളായ കവികൾ മാപ്പുതരരെ!)

ഒരിക്കൽ ആത്മാർത്ഥമിത്രമായ അക്കിതത്തത്തിന്നും ശുപാത്തിയിൽ സകൂടുംബം പോയി താമസിച്ച സദാഭേദത്തിൽ, അദ്ദേഹം "ചന്ദ്രദർശനം" എന്നോരു കവിത വായിച്ചുകേൾപ്പിച്ചത് ഓർമ്മവരുന്നു. തന്റെ കൂട്ടുകാലത്ത് അച്ചുന്ന് തന്ത്രിക്കു ചെന്നെന്ന കാണിച്ചുതന്നു സംഭവം അയവിറക്കുന്നതായിരുന്നു ആ മനോഹര കാവ്യം.

പി.എസ്. വാരിയർ ജനങ്ങളാണ് ദിനമരണികയ്ക്കു വേണ്ടി എഴുതിയതാണെന്നു പറഞ്ഞു എന്നാണോർമ്മ. ആ കവിതയിൽ ഒരു വാക്ക് എന്നു മാറ്റിയാൽ തരക്കേ ടില്ല എന്ന ഒരു അഭിപ്രായം വായിച്ചുകേട്ട ഉടൻ തോനി - ‘വന്ത്രം’ എന്ന വാക്കുതന്നെ പ്രയോഗിച്ചാലുണ്ട് കൂടുതൽ ഒച്ചിത്യവും പ്രകരണശൃംഖിയും എന്ന ആ അഭിപ്രായം അക്കിൽത്തും സർവാത്മകനാ സ്വീകരിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്തു. മുദ്രിത രൂപത്തിൽ ആ കവിത ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഏകില്ലോ ആ വാക്കു തിരുത്തിയിട്ടുണ്ടാവും എന്ന് എന്നിക്കുറപ്പുണ്ട്.

എന്നാൽ ഇദ്ദേഹംതന്നെ, “ബലദർശനം” എന്ന കാവ്യത്തിലെ ഒരു വണ്ണം കുറിച്ചു മാംസളവും വുമാസമുലവും ആയതുകൊണ്ട് ഉപേക്ഷിച്ചാലും തരക്കേ ടില്ല എന്ന് നിർദ്ദേശിച്ചപ്പോൾ, കവിയിലെ സഹ്യദയനിരുപകൾ പ്രതികരിച്ചത് ഇപ്പോഴും ഓർക്കുന്നു—“കാരും ശരിയാണ്. എന്നിക്കും അതു തോനിയാണ്. പക്ഷേ, ചീതപ്പല്ലാണെങ്കിലും പറിച്ചുകളഞ്ഞാൽ ഒരു വൈകുതമുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ കുറിച്ചു ചീതപ്പല്ലാണെങ്കിൽപ്പോലും അതവിടെ കിടന്നോട്” കേഷാദക്ഷ മം തന്നെയാണ് ഈ നിരീക്ഷണം എന്നു ഭോഖ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങെന്നയല്ലാത്ത പ്രതികരണങ്ങളും ചിലപ്പോൾ സ്രഷ്ടാവിൽ നിന്നുണ്ടാവാം എന്നു ഒഴിതിനും അനുഭവമുണ്ട്. അക്കിൽത്തനിന്നും തന്നെ ഒരു കവിത തിൽ, “ഔതകതല്ലുത്തുത്തിനാൽ പരിഷിഖവനം ചെയ്യുകേ” എന്നൊരു വരി കണ്ടപ്പോൾ, “ഇതു നല്ല പത്തിയല്ല” എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് എഴുതി. “പരിഷിഖവനം” എന്നൊരു വാക്കില്ല ഒരുഭാഷയിലും. സേചനം ചെയ്യുന്നു എന്നതിന് സംസ്കൃതത്തിലെ ക്രിയാപദം “സിഖവതി” എന്നാണെങ്കിലും സേചനം ചെയ്യുക എന്നല്ലാതെ ‘സിഖവനം ചെയ്യുക’ എന്നുപറയാറില്ല. മോചിപ്പിക്കുക എന്നതിന് ‘മുഖവതി’ എന്നാണല്ലോ ക്രിയാപദം. “പരിഷിഖവനം എന്നു തന്നെ പ്രയോഗിച്ചാലേ വിചാരിച്ച ന്നോടൊംവരു്” എന്നായിരുന്നു കവിയുടെ മറുപടി. “മോക്ഷധാഷ്യാമി” എന്ന കീയയ്ക്ക് മോചിപ്പിക്കൽ എന്നല്ല “മോക്ഷിപ്പിക്കൽ” എന്നാണർമ്മം എന്നു പറയുന്നതിലെ മുക്കിയേയേ ഇതിൽ കാണുന്നുള്ളൂ.

സംക്രമായ മറ്റാരുമ്പോൾ: സംസ്കാരസ്ഥല്ലൂമായ സഹ്യദയത്താൽനിന്നു മന്ത്രായ വിഷണുനാരാധാരാധാരായണൻ നന്ദിതിൽ ഒരു ലേവന്തത്തിൽ “സാമി വിവേകം നാഡൻ” എന്നാണുതിയിരുന്നു. സംസ്കൃതാത്മാവായ വിഷണുവിൻ താനെന്നുതി: സായിപ്പരാരപ്പോലെ വിഷണുവും എഴുതിക്കണ്ടതിൽ അതഭൂതം തോന്നുന്നു. ‘വിവേകാനന്ദസാമികൾ’ എന്നല്ല നമ്മുടെ പ്രയോഗം? മടക്കതപ്പാലിൽ വന്നു മറുപടി:

“താക്കൾ പറഞ്ഞതൊണ്ട് ശരി. വിവേകാനന്ദ സാമികൾ എന്നുതന്നെ ശരിയായ പ്രയോഗം. അപകാരം എൻ്റെ ലേവന്തലാശം തിരുത്തിക്കാഴ്ചവാനപേക്ഷ”.

ഇതല്ലോ മാനുതയുടെ മാനദണ്ഡം?

വ്യുദ്ധപ്പാദകം എന്നു വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന ഒരുദാഹരണം കൂടി. എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയരുടെ “തീവണ്ടിയിലെ പാട്” എന്ന കവിതയിൽ “അവളുടെയ തീമി മധുരന്നമേരും” എന്നൊരു പ്രയോഗം ഉണ്ടല്ലോ. സംസ്കൃതത്തിൽ പരിനി

ഷ്ടीത പണ്ഡിതനായ എൻ.വി.ക് ഇങ്ങനെന്നൊരു പ്രമാദം പറ്റുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നു. ഏകദേശം അദ്ദേഹത്തോടുതന്ന നേരിട്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം സ്വതന്ത്രിലുമായ രീതിയിൽ പറഞ്ഞത്, സത്യത്തിൽ തെറ്റുതന്നൊന്നാണ്, പകേഷ്, മലയാളത്തിലാവുന്നോൾ “മഹാകവി പ്രയോഗാർഹം സാധ്യം” എന്നുവേണ്ടെങ്കിൽ ന്യായികരിക്കുകയുമാബാം എന്നാണ്. “കിരണന്നമേരു ചൊരിഞ്ഞങ്ങേനെ” എന്ന് വെണ്ണണി മഹാൻ തന്നെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. എന്തെന്തെന്നും ഇതൊരു അസാധ്യതയായി അവശേഷിച്ചു. അങ്ങനെയിരിക്കേ വരേന്നു പണ്ഡിതനായ എം.പി. ശകുള്ളിനായരോട് ഇക്കാര്യം എഴുതിപ്പോദിച്ചു (എൻ.വി. ആരുടെ ഇതേ കവിത തയപ്പറ്റി ‘മാതൃഭൂമി’യിൽ ശകുള്ളി നായർ വിശ്വസ്തരിച്ചുതുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഉടനെ എന്നിക്കേണ്ടതിൽ അതിലും ഈ തെറ്റു ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരുന്നില്ല).

“നാം തെറ്റുപറയുന്നോൾ സുക്ഷിക്കണാം. എനിക്ക് സാധിനമ്പുണ്ട്, എനിക്ക് അവനിൽ പ്രിയമുണ്ട്, എനിൽക്കും അവനു വല്ലും എനിങ്ങനെ വിശേഷണ അഭേദ നാമമാക്കുന്നത് മലയാളത്തിൽന്നേ ശൈലിയാണ്. സാധിനത, പ്രിയത, വാള്ളും എന്നു തിരുത്തേണ്ട. മാരാരും വള്ളുതേതാളും മറ്റും ഇതു തിരുത്തേണ്ട എന്നാഭ്യൂതിയൽ ശരിയല്ല. സംസ്കൃതത്തിൽ ഈ ചർച്ചയുണ്ട്. നീലം എന്ന പദം സംസ്കൃതത്തിൽ നാമവും വിശേഷണവും ആവാം. ധന്യാലോകലോചനത്തിലെ മംഗളപദ്യചർച്ച നോക്കുക. സ്വീകരിക്കുന്നത് മനഹാസമന അർമ്മം ലക്ഷണ സമ്മതമാണ്. ഇതിനെപ്പറ്റി അമാസൗകര്യം ഞാനൊരു ഉപന്യാസമഴുതാം” നമ്മുടെ ഭാഗ്യക്കേടിന് ഇദ്ദേഹത്തിന് ഇതേവരെ സൗകര്യം ഉണ്ടായില്ല!

മുടിയുണ്ടക്കിൽ ചാച്ചിയും ചതിച്ചും കുട്ടാം!

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്
യുവകവികൾക്കു വേണ്ടി 1996ൽ നടത്തിയ
കവിതാ ക്യാമ്പിൽ അവതരിപ്പിച്ച കവിതകളുടെ
സമാഹാരം -

“ചുവുവട്ടുകൾ”

വില 20.00

പ്രസാധനം :

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്

തുണ്ണൻ ഉത്സവം

മനന്യുർ രാജൻബാബു

ഒരിക്കലും ഉണ്ണണ്ണാത്ത മുറിവാണ് എഴുതുന്ന ഏതെന്നരാളുടെയും ഹൃദയം. സ്വന്നഹാമ്പതം ചുരുതുന്ന മാതൃമഹ്യദയം പോലെ. ലോകത്തെ സ്വന്നഹിക്കയാൽ, ജീവിച്ചിരിക്കേ ലോകത്തിന്റെ തന്നെ പീഡനങ്ങൾക്കും അവഹേളനങ്ങൾക്കും വിധിക്കപ്പെട്ടുക എന്നതും എഴുതുകാരുടെ നിയോഗമാവാം. അനുഭവിച്ച വേദനകളെയും അവഹേളനങ്ങളെയും ജീവസ്സുറ്റു പുതുശ്ലാഷ്ടയും ദർശനവും കൊണ്ട് അതിജീവിക്കുകയും മലയാളിക്ക് സാഹിത്യലുമികയിൽ പുതിയ ഓരിം ഉണ്ണാക്കിക്കാട്ടുകയും ചെയ്ത ആചാരരൂപനാണ് തുണ്ണൻ രാമാനുജൻ എഴുത്ത പ്ലാൻ. ആചാരരൂപന്റെ അധികാരി കൊണ്ടു പവിത്രമായ തുണ്ണൻ പറമ്പ്, 1999 ജനുവരി 21 മുതൽ 4 ദിവസം നീണ്ടുനിന്ന് തുണ്ണൻ ഉത്സവത്താൽ, സാഹിത്യസാംസ്കാരിക കലാക്രമരംഗത്തിന്റെ ശ്രദ്ധാക്രമമായി.

ഈന്ത്യയിലെ വിവിധ സംഘാനങ്ങളിൽ നിന്ന് സാഹിത്യസാംസ്കാരിക രംഗങ്ങളിലെ എഴുപതുപേരാണ് വേദിയിൽ എത്തിയത്. ഇവർക്കുപുറമേയാണ് കലാരംഗത്തെ പ്രതിക്രികൾ. തുണ്ണൻകൃതികളുടെ പാരായാം, പുന്നതകോസവം, സാഹിത്യകിസ്സ്, ബ്രൂതകവിതാമത്സരം, അക്ഷയരഘേണ്ടുകം, കലോസവം, സാഹിത്യാസവം, കവിസമ്മേളനം, തുണ്ണൻ സ്മാരക പ്രഭാഷണം, സംവത്സര പ്രഭാഷണം, എഴുത്താണി എഴുന്നളളിപ്പ്, ദേശീയ സമ്മേളനം, നോവൽ സമർപ്പണം, സാഹിത്യസംഖ്യം, മലയാള സമ്മേളനം, സംവാദം എന്നിവയായിരുന്നു പരിപാടിയിലെ മുഖ്യ ഇനങ്ങൾ. ഇത്രയേറെ കലാപ്രതിഭകളും സാഹിത്യപ്രതിഭകളും ആസാദകരും ഹൃദയപൂർവ്വം, അനാർഡാം എന്തുചേരുന്ന മദ്രാസ് സാഹിത്യസാംസ്കാരിക വേദിയും ഇന്ന് കേരളത്തിലില്ല. തുണ്ണൻ സ്മാരകത്തിന് ഇതു നില കൈവന്നത് എറം.ടി. ഇതിന്റെ ചുമതല ഏറ്റുടന്തരേതാണ്ടുന്നത്.

1999 ജനുവരി 21 രാവിലെ കടമനിട്ട പ്രസംഗിച്ചും കവിതചൊല്ലിയും പുന്നതകോസവം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത് പരിപാടികൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചു. വൈകുമ്പുരാഡം കലോസവം ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത് അടുത്ത ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, മനുഷ്യനെ ആഫത്തിൽ കാണാൻ സഹായിക്കുന്ന സിനിമകൾ ഉണ്ണാക്കണമെന്നും കൂട്ടിക്കൊള്ളിവിന്നും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. എറം.ടി. യായിരുന്നു അഖ്യക്ഷൻ.

പിറ്റേൻവിസം തുണ്ണൻ സാഹിത്യാസവം ജനാനപീഠം ജേതാവായ ഉർദ്ദുകവി അലി സർബാർ ജമീ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തു. എല്ലാ മതങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനം പേമവും സ്വന്നഹിവും അനുതാപവുമായിതുകണണമെന്നും പ്രവർത്തിച്ചുകൂടിണിക്കുന്നോമോ അഖ്യക്ഷൻ ഒപ്പം

യമാൺ കലയും സാഹിത്യവും എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. എഴുത്തച്ചുഖ്യമൾ സന്ദേശം സമന്വയത്തിൽനിന്നും സമന്വയഭാഷയായ ഉർദുവിൽനിന്നുള്ള കവി സാഹിത്യോത്സവം ഉർജ്ജാധനം ചെയ്തത് ഉചിതമായെന്ന് ഓ.എൻ.വി. കുറുപ്പ് അദ്ദുക്ഷപ്രസംഗതിൽ വ്യക്തമാക്കി.

ആകാശവാണി കോഴിക്കോട് നിലയം ഒരുക്കിയ കവിസമേളനത്തിൽ അക്കിത്തം, ഓ.എൻ.വി., സുഗതകുമാർ, കെ.വി. രാമകൃഷ്ണൻ, എം.എൻ. പാല്യർ, ലളിതാലൈനിൻ്റെ, പി.കെ. ഗോപി, മലയൽ അസുണ്ണി, മണാസുർ രാജൻബാബു, പി.ടി. അബ്ദുറഹിമാൻ, ആലങ്കോട് ലിലാകൃഷ്ണൻ, പുനുർ കെ. കരുണാകരൻ, പി.എം. പള്ളിപ്പാട്, പുരുമല്ലുർ ടി. മുഹമ്മദ്, ചൊറുപ്പുർ കൃഷ്ണൻകുട്ടി, ഉമേഷബാബു കെ.സി., വി.എം. ഗിരിജ എന്നിവർ സന്നതം കവിത അവതരിപ്പിച്ചു.

തൃശ്വരൻ സ്ഥമാരക പ്രഭാഷണം പ്രോഫ. ബി. ഹൃദയകുമാരിയും സംവാദം പ്രഭാഷണം ജയന്ത മഹാപത്രയും നടത്തി. ഡോ. ചാത്തനാൽ അച്ചുതനുണ്ണി അദ്ദുക്ഷ്യം വഹിച്ചു.

മുന്നാംവിവസം രാവിലെ എഴുന്നളളിപ്പിൽ മറുഭാഷകളിലുള്ള വർ ഉൾപ്പെടെ നിരവധി എഴുത്തുകാരും സഹ്യദയരും പങ്കടുത്തു. എഴുത്തിന്റെ ആയുധമായ എഴുത്താണിയെ ആദതികുകയും എഴുന്നളളിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പരിപാടി ആയുപുർവ്വവും അനന്നവുമാണെന്ന് മറുഭാഷകളിലെ എഴുത്തുകാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പുണ്ണോട്ടുകൂളം കവലയിൽ കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ വിവിധ ഭാഷകളിലെ എഴുത്തുകാർ ഇംഗ്ലീഷിലും സന്നതം ഭാഷകളിലും സംസാരിച്ചത് കൗതുകകരമായി. ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു പരിശ്ଵദമായി, നാനാത്തിരിയിലെ എക്കത്രമായി മാറി ഈ സാംസ്കാരിക കുട്ടായ്മ.

'പ്രകൃതിയും സർഗാത്മകതയും' എന്ന ദേശീയസമാർത്ഥനു സുഗതകുമാർ ഉർജ്ജാധനം ചെയ്തു. കോവിലൻ അദ്ദുക്ഷനായി. മരാത്തി, തമിഴ്, തെലുങ്ക്, കന്നട, എറിയ എന്നീ ഭാഷകളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്ത് കിരണ്ണ നഗർകർ, സു. സമുദ്രം, പി. സത്യവതി, ഡോ. ബി.കെ. കാരിഗരാഡ, ജയന്തമഹാപത്ര, പ്രോഫ. വലംപുരി ജോൺ, മൊഗളളി ഗണേഷ്, വെ.വ. സുധാകർ എന്നിവരും മലയാള തത്തിൽ നിന്ന് പ്രോഫ. കെ.ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള, ആഷാമേനോൻ, കെ.സി. നാരായണൻ എന്നിവരും പങ്കടുത്തു.

ഡോ. പുന്നത്തിൽ കുണ്ഠബ്രഹ്മളയുടെ പുതിയ നോവലിന്റെ (കൈക്കെയാ തന്ത്രകൃതി) സമർപ്പണം, ഒരുദ്ധായം വായിച്ചു നോവലിന്റെ നിർവ്വഹിച്ചു. തൃടൻന് ചർച്ചയും അനൗപചാരിക കുട്ടായ്മയും ഉണ്ടായി. എഴുത്തുകാരോട് സഹ്യദയർക്ക് എന്തും ചോദിക്കാവുന്ന ഈ സാഹിത്യസംഹിതം ചുടും ആവേശവും നിറഞ്ഞ പ്രോദ്യുണ്ടാലും പ്രതികരണങ്ങളാലും ചടുലമായി. സാഹിത്യസാംസ്കാരിക രംഗ ഔദ്ധീളിലെ സകല ചലനങ്ങളും ശഖാപുരിവം വീക്ഷിക്കുന്നവരാണ് സാധാരണ കാരായ വായനകാർ പോലും എന്ന പാഠമാണ് സന്ദരിച്ചി മനസപ പരിസരത്തെ ഈ കുട്ടായ്മയുടെ നീക്കിബാക്കി.

4-10 ദിവസം, 'ഭാഷ നിലനില്പും വികാസവും' എന്ന മലയാളസമ്മേളനം പ്രോഫ. എറു. അച്യുതൻ ഉട്ടലാടനം ചെയ്തു. ഡോ. എറു.ആർ. രാജവവാരി അംഗമായി. സി.വി. ശ്രീരാമൻ, പ്രോഫ. ജോർജ് ഓൺകുർ, ഡോ. ടി.ബി. വേണുഗോപാലപുണികർ, വി.സി. ശ്രീജൻ എന്നിവർ പ്രസംഗിച്ചു.

'ആവിഷ്കാരസാത്രയും - ഒരു സാഹാദം' എന്ന സമേളനം ചുട്ടും പുകയും നിരഞ്ഞതായി. കവിസമേളനം മാറ്റിനിർത്തിയാൽ, എറുവുമധികം സദസ്യർ തിങ്ങി കുടിയത് ഈ സമേളനത്തിനാണ്. വ്യത്യസ്ത ആശയഗതിക്കാരായ പ്രഗല്പ രൂടു വാക്കുകൾക്കായി ആസാദകൾ കാതോർത്തു. പി. ഗോവിന്ധപുരി വിഷയം അവതരിപ്പിച്ചു. പ്രോഫ. സാരാ ജോസഫ്, ഡോ. എറു. ഗംഗാധരൻ, ശ്രീലക്ഷ്മി ചുള്ളിക്കാട്, യു.കെ. കുമാരൻ, ഡോ. പി.കെ. പോകർ എന്നിവർ കൊണ്ടും കാടുത്തും ചർച്ചയ്ക്ക് ജീവൻ പകർന്നു. മോധരേറ്ററായി വൈശാഖൻ വിള്ളണി. ഈ ചർച്ചയിൽ കേൾവിക്കാരായെങ്കിലും പക്കട്ടുകാണ് കഴിഞ്ഞത് അവിസ്മരണയിൽ അനുഭവമായി, സദസ്യർക്ക്.

സമാപനസമേളനത്തിൽ ഇ.ടി. മുഹമ്മദ് ബഷീർ എറു.എൽ.എൽ.എ. ആഖ്യക്ഷ്യം വഹിച്ചു. എറു.ടി.യുടെ ആമുഖഭാഷണത്തിൽ, തുഞ്ചൻപറമ്പിൽ, ഭാവിയിൽ വരേണ്ട പദ്ധതികളെക്കുളിച്ചുള്ള സാഹിത്യശാസ്ത്ര നിരഞ്ഞതുനിന്നു. സാംസ്കാരിക വകുപ്പിന്റെ സഹായം തേടുന്ന ആ വാക്കുകൾക്ക് സമേളനം ഉട്ടലാടനം ചെയ്ത സാംസ്കാരിക വകുപ്പുമന്ത്രി ടി.കെ. രാമകൃഷ്ണൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. "എറു.ടി. എന്തുചോദിച്ചാലും സർക്കാർ കൊടുക്കും. കാരണം, എറു.ടി.കെ. കൊടുത്താൽ അതിവിഭാഗാം കാണാനുണ്ടാകും. അതുതനന കാരണം. ഇത്രയും നല്ല നിലയിൽ നടക്കുന്ന ഈ സാംസ്കാരികസ്ഥാപനം കണ്ണുപഠിക്കാൻ ഞാൻ മറ്റു സ്ഥാപന ആളിലെ അഖ്യക്ഷണാരോടു പറയാറുണ്ട്."

സാഹിത്യപരിപാടിക്കുപുറമേ നാലുഭിവസവും അരങ്ങേറിയ കലാപരിപാടികൾ ആസാദ്യങ്ങളായി. നവീൻ നമ്പ്യതിരി, ശിവ്യുള്ളി, അലർമേൻ വള്ളി, ക്ഷമാരാധ്യ, നന്ത്യാറ്റിന്കുറ വാസ്തവിക്കാൻ എന്നിവരുടെ സംഘങ്ങളാണ് സംഗീത-നൃത്യ-നൃത്യ പരിപാടികൾ അവതരിപ്പിച്ചത്.

തുഞ്ചൻപറമ്പിലെ കലാസാംസ്കാരിക കൂട്ടായ്മ അവിസ്മരണയിലൂടെ നന്ദി അണിയറയിൽ അപ്പാത്മാതരായി പണിയെടുക്കുന്ന തദ്ദേശവാസികളായ സഹ്യദയരാണ്. സന്തം വീട്ടിൽ കല്പാണം വന്നാലെന്നപോലെ, യാതൊരുവിധ പ്രതിഫലവും സ്ഥിക്കരിക്കാതെയും (പ്രതീക്ഷിക്കാതെയും) ആചാര്യസന്നിധിയിൽ വന്ന് തുഞ്ചൻ ഉത്സവം വിജയിപ്പിക്കാൻ സെക്രട്ടറി കെ. കുമാരൻ നായരോടൊപ്പം കൂടുന്നവർ. "ഇവരാണ് എന്നെ ബലം" എന്ന് എറു.ടി. അഭിമാനപുർണ്ണവം പറയാറുണ്ട്. ഈ പാരമ്പര്യം നമുക്ക് കൈവിടാതെ സൃഷ്ടിക്കാം.

കുരുനുകൾ

വാക്കിൻ തുനിൽ വാക്കുതൊടുത്ത് വിശ്വാക്കമി മുരുക്കുകയും അശാന്തമായ ഹ്യോദയ വ്യുമകൾക്ക് ശ്രദ്ധിച്ചുകയും ചെയ്യുന്നോൾ കവിത വിടരുന്നു. ശർഡാണ്. പക്ഷേ, എഴുതാൻ തുടങ്ങുന്ന, എഴുതി ശിലിക്കുന്ന തുടക്കക്കാരെ ഇങ്ങനെന്നെന്നു ക്കെപ്പറിഞ്ഞ് പരിഭ്രമിപ്പിക്കരുത്. വാക്കുകൾക്ക് വ്യക്തമായ അർത്ഥമുണ്ട് - ഉണ്ണാ വണം- എന്നും, അങ്ങനെ വ്യക്താർത്ഥം ബോധകങ്ങളാവുന്നോൾ മാത്രമേ, രണ്ട് ക്ഷരം ചേർത്തെഴുതുന്നത് ഒരു പദമാവുന്നുള്ള എന്നും ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നോൾ ഉണ്ണാക്കേണ്ട അടിസ്ഥാന ധാരാണായാണ്. വാക്കുകൾക്ക് പുതിയ അർത്ഥം തലഞ്ഞുണ്ണാക്കുകയോ, പുതിയ വാക്കുകൾ രൂപപ്പെട്ടുത്തിരിയടക്കുക തന്നെന്നു ചെയ്യാറുണ്ട് കവികൾ. എഴുതിയീലിച്ച് പദാർത്ഥം രഹസ്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഉൾക്കൊള്ളുകയുണ്ട്, പദബേസ്ഥം വന്ന്, ഭാഷാ സാംഘികം കൈവരിച്ച് കവനകലയിൽ അധിശേഷം നേടി - അതേ അന്തരെയാക്കെയാവുന്നോടെ വാക്കുകൾ ചേർത്ത് നക്ഷത്രം വിരിയിക്കാനുള്ള പ്രാപ്തി കവി കൈവരിക്കുന്നുള്ളു. എഴുതിയീലിക്കുന്ന കവി, അനുരൂദ പദഞ്ഞശിക്കാണ്ട് ഏകകാര്യം ചെയ്യുന്നു. അനുരൂദ പദഞ്ഞാളിൽ നിന്ന് സാന്തം പദഞ്ഞാളിലേയ്ക്ക് ദിർഘാശിക്ഷയുടെ ദുരമുണ്ട്. അച്ചടക്കം ശിലിച്ചവനേ അത് ലംഗിക്കാനയിക്കാമുള്ളൂ.

സമകാല ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളോട് സംബന്ധിക്കുന്ന ബാബ്യു.എ. ("സമാനര റേഡ്")യുടെ മനസ്സ്, കാണാൻ ഇമവെട്ടാതിരിക്കുന്നു. സമാനര റേഡു, "അന്ത്"ത്തിൽ 'പാബ്ലോ- ട്രൗപ്പി'യിൽ ഒന്നിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, അന്ത് സമർപ്പിതമായെന്നു, കവിത നീതിമന്തകർക്കുന്നില്ല. "എൻ്റെ കമ്പ"യും പകർം "ട്രെയിൻ ടു പാക്കിസ്ഥാൻ" കേളിച്ച് തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നാലും, 'അവൾ'ക്ക്, ഒരേ സമയം പാബ്ലോ ട്രൗപ്പിയുമാക്കാൻ' തടസ്സമെന്ത്?

എല്ലാം തുറന്നുകാണാനുള്ള കാഴ്ച നേടിയ കണ്ണിനെ, ഇവിടെ എല്ലാറുണ്ടെന്നും മുല്യം പുജ്യമാണ് എന്ന് വേദത്തിരിഞ്ഞു കാണാൻ കഴിയു എന്ന് ഉദ്ദേശാഷ്ടിക്കുകയാണ് അഭിലാശ് കളിയും ("ഹുവിട"), കേവലമായ വന്നതുസ്ഥിതി കമന തനിൽനിന്ന് കവിത വിശ്വാക്കുക ദുഷ്കരമാണ്.

ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകൾ മുഴുവനും സാന്തമാക്കിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, ബിനു എം. ("കലപാനം") വായനയിലൂടെ സാന്തം ആവുന്നതിനിൽ പെറുകിനിറച്ച് എല്ലാ വാക്കുകളും എറരെ വിവേചനമാനും കുടാതെ എടുത്തു പ്രയോഗിക്കാൻ തിടുക്കമാണ് ബിനുവിന്. തരക്കേടില്ല; അത് തിരിച്ചിറിയാമെന്നു മാത്രം.

കവിതയെഴുതുക എന്നത്, കേവല വിശ്വാദത്തിന്റെയോ കൗതുകത്തിന്റെയോ അപ്പുറിത് ശരവമിയന്ന സാധനയാണെന്ന് തിരിച്ചിറിയുന്നുണ്ട്, ദിവ്യ പി.കെ. ("ലയം"). വാക്കിനോട് വാക്കിനാക്കുന്നോൾ നിരഞ്ഞു മുഴങ്ങാമെന്ന് ദിവ്യ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. "എന്നെതാടുരുന്നാരീ വിറപ്പുണ്ട് വാക്ക്" എന്നെഴുതുന്ന ദിവ്യ, വായനക്കാരനീൽ പ്രതീക്ഷയുണ്ടാർത്തുന്നു.

ഈ കുരുനു ശബ്ദങ്ങൾക്ക് "കവനക്കുമുണ്ടി" വായനക്കാർ ചെവിയോർക്കും.

പ്രഥമം

എവ്യൂ പി.കെ.

കുളിൽ നിലാക്കേന്നീട്ടിരെന്നതൊടുനോറി-
പ്രണയമാം നോവെനിക്കിഷ്ടം
വിടരുന്ന നിൻമിഴിക്കോൺഡിലെ വാത്സല്യ-
മമ്പത്മായ് തേടുന്നപോലെ.
അറിയാത്ത നൊന്നരം പഴുവയ് കും നിന്റെ-
യോഴിയാത്ത മൗനങ്ങൾ പോലെ.
മിഴിനിർ തുടയ് കുവാൻ നീഡൈറിഞ്ചിടുന്ന
ചിരിയുർന്ന തുവാലപോലെ
ഒരുപാട്ടു ചോദ്യങ്ങൾ വിർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന
പറയാതെത്താരുത്തരം പോലെ..
പതിവായി മരതകം പുക്കുന്ന ശാഖാല-
പ്രണയ കാവുങ്ങങ്ങളെ പോലെ..
മൊഴിയാതെയുള്ളിന്റെയുള്ളിൽ മിന്നിട-
ഹൃദയാശിലാഷങ്ങൾ പോലെ..
മുറിവിൽ താപ്പിച്ച പരിഭ്രം നാളേയ് കു-
മറവിയായ് മാറുന്ന പോലെ ..

എക്കിലും കാതങ്ങൾ നിന്നിലേക്കേന്നിലേ-
ക്കിടരുന്ന പാദ സത്യങ്ങൾ ...
പതിവായ് വരച്ചിട്ടു ചന്ദനംപോൽ നേർത്ത-
കരളിന്റെ തിരയിള്ളക്കണങ്ങൾ
ഇഴയുന്ന നാഗങ്ങളുടയിരിക്കും വ്യർമ-
ശപമങ്ങൾ കാമമോഹങ്ങൾ...
ഉയരുന്ന പക്ഷി തൻ ചിരകറ്റ തുവലിൽ
പകരുന്ന വർണ്ണങ്ങളേങ്ങൾ
ഇളവേരിക്കുവാൻ തനാൽ കാണാത്ത നെണ്ണിലെ-
പരിഭ്രം പ്രണയ സത്യങ്ങൾ
അറിയാമതെങ്കിലും ഏന്നെന്നതൊടുനോരി
വിറപുണ്ണ വാക്കേനിക്കിഷ്ടം
വിടരുന്ന നിൻമിഴിക്കോൺഡിലെ വാത്സല്യ-
മമ്പത്മായ് തേടുന്നപോലെ...

സമാനരണ്ടേൾ

മാസി. ഏ.

ക്ഷാസ്മുറി

ഞാൻ

അഡ്യൂപകക്കെഴു വാക്കുകൾക്ക്
കാതോർത്തിരുന്നപ്പോൾ

നീ

വെവ്വേറുസിരെഴു
ഇടനാഴിയിൽ വെച്ച്
ക്ഷിള്ളണ്ണും ലെവിൻസ്‌കിയും
കാഴ്ചവെച്ച്
മായാജാലത്തെപ്പറ്റി
വാതോരാതെ സംസാരിക്കുകയായി-രുന്നു...

അരങ്ങ്....

ഞാൻ

കോളേജ്‌ലൈഡ്‌ക്ക്
'ഭാരതമെന്ന പേരുകേട്ടാലിമാന -
പുരിതമാക്കണമെന്തരംഗം'

എന്ന പാടിയപ്പോൾ

നീ

'ചേരാളിക്കേ പിചേര കൃാബഹീ'
എന്ന ശാന്ത പാടി
അരങ്ങ് തകർക്കുകയായിരുന്നു.

തീയറ്റ്...

ഞാൻ

'എംടിയുടെ സ്വന്തം ജാനകിക്കുട്ടി'

കാണാൻ

താല്പര്യം കാണിച്ചപ്പോൾ

നീ

മീരാനായരുടെ 'കാമസുത്ര' കാണാൻ

തൊട്ടുത്ത

Ac DTS തീയറ്റിലെ

70 MM സ്കീൻലേക്ക് ...

ക്ലെബറി...

ക്യാറ്റ്‌ലോഗിലെ
ഇത്തും പുസ്തകങ്ങൾക്കിടയിൽ നിന്നും
പുഷ്ടവന്ത് സിംഗിന്റെ
'ദ്രോഗിൻ ടു പാക്കിസ്മാൻ'
തിരഞ്ഞടക്കാക്കാൻ
ഞാൻ വളരെയെറെ വിഷമിച്ചു.
എന്നാൽ
മാധവിക്കുട്ടിയുടെ 'എൻ്റെ കമ'
തിരഞ്ഞടക്കാക്കാൻ
നിനക്ക് നിമിഷങ്ങളേ
വേണ്ടിവന്നുള്ളു...

വീട്...

ഞാൻ
അനാത്ത പാംങ്ങൾ
ഹൃദിസ്ഥമാക്കുന്നോൾ
നിന്റെ കണ്ണുകൾ
ഒലിവിഷംന്റെ
വെള്ള സ്കൈനിലായിരുന്നു ...

അറന്തും...

ഒടുവിൽ
നിനക്ക് ഒരേസമയം
പാശ്വാലിയും
ദ്രൂപതിയുമാക്കേണ്ടി വന്നു...



ഇവിടെ...

അഭിലാഷ് കല്ലിയുർ

എല്ലാത്തിരെന്തും
മുല്ലും പുജ്യമാണ്.
എല്ലാ എഴുവയങ്ങളും
ബന്ധനത്തിലാണ്.
നിരുളി
ചരികുകൾ
മറ്റാരുടേയോ നൃലിലാണ്,
പക്ഷിയാണെങ്കിലും
നീ ഒരു പട്ടത്തെപ്പാലെ.

ഇവിടെ
ഒന്നും അവസാനിക്കുന്നില്ല.
പുതുതായി
ആര്യം
ഒന്നും തുടങ്ങുന്നുമില്ല.
എല്ലാം
എന്തിരെന്തേയാക്കേയോ
തുടർച്ചകളാണ്.

ഒന്നിനേയും
തന്ത്രതു വയ്ക്കാനാകില്ല.
എല്ലാം
അതിരെന്തു മുറയ്ക്ക്
ഒഴുകിയെത്തിരക്കാണെങ്കിൽക്കൂം.

ഇവിടെ
ഒന്നും മറച്ചുവയ്ക്കേപ്പടിടില്ല.
എല്ലാം
ഒരു ഗാനം പോലെ
നശമാണ്.
പക്ഷേ,
എല്ലാം തുറന്നുകാണാനുള്ള
കാർച്ച
നമ്മുടെ കല്ലിനുണ്ടായിരിക്കുണ്ടാം
എന്നു മാത്രം.

കല്പാനം

മിനു ഏജ്.

അനന്തരം
കാലത്രയങ്ങളുടെ
കടകൾ
പ്രളയത്തിന്റെ
പ്രണയ കാലമിരനി

എല്ലാ മനസ്സുകളിലും
എല്ലാ മാളങ്ങളിലും
എല്ലാ മാടങ്ങളിലും
മുറ്റം പുഴയപഹരിച്ചത്
കുളിർ പടർത്തിയ
പ്രണയിനിയുടെ
സൗമന്യസ്വത്താടെ

കല്പാനത്തിൽ
കാലപനിക്കത
അടുക്കളെ മുക്കാക്കു
നിക്ഷേപിച്ച
സപ്പനത്തുട്ടുകളുമായി
പുഴമുറ്റത്തിന്റെ
അടിത്തട്ടിലുടെ
പ്രണയിച്ചിരഞ്ഞിപ്പോയി
വാക്കില്ലാതെ...
വാചാലരാവാതെ...

അമ്മുമ്മ
ചുല്ലുകൊണ്ടനമടച്ചു-
വെച്ചുറക്കുമായ ...

അപചർത്ത
പ്രവാചകരു
ദേശാടനത്തിന്റെ
തെമ്മാടിക്കാടുകൾ
അടിച്ചു വീഴ്ത്തിരെനോ ?

അപകില മനസ്സുകൾ-
ക്കിനിയെന്ന് മോചനം ?

പുനഃസ്വഷ്ടിക്കേത്തതിയ
ബേഹാവി ഹടിവെട്ടേറ്റ്
മരിച്ചുവെനോ ?

ചെവിയോർക്കുക
ഇന്തി നാമെന്ത് ചെയ്യും ?

കളഞ്ഞുകിടിയ പ്രണയപുസ്തകം

മിന്ന ഏ.

ഇരുട്ട് പെയ്ത

ഒരു പകലിൽ

ആർദ്രസ്മയതികളുടെ

പിണ്ണിപ്പുഴകിയ

ഒരു പുസ്തകം കിട്ടി

അതിന്റെ അധ്യായങ്ങൾ-

നിറയെ

അവളുടെ പൊള്ളുന്ന

നോട്ടത്തിന്റെ

അർത്ഥം തേടിപ്പോയ

കലവിയ വാക്കുകളായിരുന്നു

വാക്കുകളോരോനില്ലും

രോയിരും തുറിച്ച

അക്ഷരക്ലൂപ്പുകൾ

ചിലത് സിത്താറിന്റെ

ചിലവിച്ച മാത്തുള്ളികളായ്

ചിലത് തീർച്ചപ്പെടുത്തലുകളുടെ

നിശാസങ്കളുടെ

ശലഞ്ഞളായ് -

ചിലത് നിറങ്ങളുടെ

കൊള്ളാഷ്ടും

മൗനത്തിന്റെ സാരംഗിയും

നിലാവിൽ അവളുടെ തന്നെ

നിശല്യമായി

ചിലത് കാല്പനികതയുടെ

കേവല സത്യങ്ങളായി

പുകളും പുഴകളും

കിളികളും ആരവങ്ങളും

കനവും നിനവും

കാർമോലങ്ങളും

കനലുകളുമായി

അറിവിന്റെ ആപ്പിളായി

അങ്ങനെ ബുദ്ധി ഔരികളായ

കീറിപ്പോയ പേജുകൾ

നഷ്ടപ്പെട്ട ദിനങ്ങളായ

ചതിത്രമില്ലാത്ത തലമുറയായ്

വാക്കുകളിലെ

നഷ്ടാക്ഷരങ്ങളിൽ നിന്നും

കറുപ്പുണ്ടായി, കുറേ ചുവപ്പും

ബാക്കി വന്നവയോ

വചനം ആയിരുന്നു

വചനം ദൈവമായിരുന്നു

ദൈവം മാനമായിരുന്നു.

- നിരവിന്റെ ബിംബങ്ങൾ

കെ.പി. മോഹൻ

നിവിശ്വസിക്കുന്നതിൽ ഉന്നമനം കാലികളിലാണ് പ്രകടമാകുന്നത്. കാർഷിക സംസ്കാരത്തിൽ ഉന്നമനം മാതൃത്വത്തോടും, ഉർവ്വരതയോടും, മാതൃത്വത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടുത്തിയുള്ള ആദിപരൂപങ്ങളിൽ മാതൃസ്വന്തയുടെ രൂപം പല വിധത്തിൽ വളർന്നു വികസിക്കുന്നതു കാണാം. അംബയിൽനിന്ന് പ്രകൃത്യംബന്ധിക്കും, അമ്മ ദൈവങ്ങളിലേയ്ക്കും, ഉള്ള വളർച്ചയാണ് തുടിഞ്ഞെ ഏ പൊതുരീതി. ആദിപരൂപങ്ങളിൽ പല രൂപത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന മാതൃസ്വന്തതയെക്കുറിച്ച് യുണ്ട് വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. അമ്മ, ചിറ്റമുഖം, ശാശ്വത, പരിപാർക്ക എന്നിങ്ങനെ കേവല രൂപങ്ങളിലും നിശ്ചയ രൂപത്തിൽ ഭീകര പ്രകൃതികളായ അമ്മമാരുടെ രീതിയിലും, മാതൃത്വസ്വീകാര്യം ജനിപ്പിക്കുന്ന പള്ളി, സർവകലാശാല, ക്ഷേത്രം, നഗരം, രാജ്യം, സാർഗം, പ്രകൃതി, കാട്, തടാകങ്ങൾ, പാതാളം എന്നിവയുടെ രൂപത്തിലും, ഉർവ്വരതയോടും ധാരാധാരകത്വത്തോടും ബന്ധപ്പെട്ടുത്തി ഉച്ചതപാടം, തോട്ടം, പാറകൾ, ശുദ്ധകൾ, മരങ്ങൾ, അരുവികൾ, കിണറുകൾ, കലശങ്ങൾ, പാത്രരൂപത്തിലുള്ള പുക്കൾ, ശ്രേംപാത്രം എന്നിങ്ങനെ മറ്റു രൂപങ്ങളിലും മാതൃസ്വന്തത പ്രകടമാകാം എന്ന് യുണ്ട് പറയുന്നുണ്ട്. (Forms Archetypes : 1972 : 15) ഇത്തരം മാതൃസ്വന്തത പ്രകടന രൂപങ്ങളിൽ യുണ്ട് എടുത്തുപറയുന്ന ഏ രൂപകൾ ഉർവ്വരാകലാശങ്ങളുടെ (Cornucopia) താണ്. ഈ കാർഷിക വ്യതിയോടു ബന്ധപ്പെട്ടുത്തി നിറവിശ്വസിക്കുന്ന പ്രതീകങ്ങളും, മാതൃസ്വന്തയോടു ബന്ധപ്പെട്ടുത്തി വാസ്തവികമാക്കുന്നതു.

തെങ്ങുകളുടെ നാട്ടിൽ ജീവിക്കുന്ന നമ്പകൾ ഇത്തരമൊരു ബിംബം നമ്പുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ തന്നെ ഭാഗമായി നില്ക്കുന്നു. കണക്കോണാടാൻ മലനാട്ടിൽ രണ്ടുമാണുള്ളതെന്നും, ഒന്ന് വൻചെവിയാട്ടി നില്ക്കുന്ന കൊന്ധനാന കളും, മറേത് ചൊട്ടകുർത്ത് ഓല വിശി നില്ക്കുന്ന തെങ്ങുകളും ആണെന്നെന്നശു തുന്ന വൈലോപ്പിള്ളി തെങ്ങുകളെ ഒരു നിറകുംബെഡിംബത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ അവ തരിപ്പിക്കുന്നതു കാണാം.

“മംഗളമാതിൻ്റെ മുൻപിൽ പുരിണകുംഭമർഹിച്ച

ഡിസ്ട്രിക്ട് പൊൻപുക്കുല വിട്ടത്തിന് നിലക്കുന്ന തെങ്ങുകൾ മലയാളിയുടെ ജീവിതവുമായി അംഗീകാരമായി ബന്ധപ്പെട്ടു നിലക്കുന്ന ഒരു ബിംബമായി. കാർഷിക സംസ്കാരത്തിലെ നിറയെന്ന ആചാരവും, നിറപറയും പുക്കുലയും പോലുള്ള അനുഷ്ഠാനങ്ങളും എല്ലാം തെങ്ങുകൾക്ക് കണ്ണു പരിചയിച്ച കണ്ണുകളുടെ സംസ്കാരത്തിലാണ് ഉള്ളനുന്നത്.

യവനേതിഹാസങ്ങളിൽ കോർണ്ണൂകോപ്പിയ, ബിംബങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടെത്ത് അനേകായണ്ണു പരിശോധിച്ചാൻ അതിന് മാതൃത്വഗത്താട്ടുള്ള ബന്ധം വ്യക്തമാക്കും. ജുപിറ്റർ ദേവന് പാൻ കൊടുത്തു വളർത്തിയ കോലാടിൻ കൊന്നുണ്ട് യവനരുടെ സമൂഹിയുടെ കാരണമുായ കോർണ്ണൂകോപ്പിയ. ഈ കോലാടിൻ കോന്നിന് ഒക്ഷ്യേത പദ്ധതി ലഭ്യകാരിയായി പ്രതികരിക്കാനി അനുമതിയാർഹമാണ്.

யിക്കുന്നു. ഒരു പൊതുസ്വയായ കോമിസ് പുറത്തെത്തക്ക് കവിയുമാർ നിറച്ചുവെയ്ക്കുന്ന പുകളും കരിരുകളുമാണ് പാശ്ചാത്യരൂപട കോർണ്ണുകോപ്പിയ ബിംബം. നമ്മുടെ മാരിയായും കുടഞ്ഞളും, നിറച്ചുവെപ്പുകളും, എല്ലാം ഇതിനു സമാനമായിരുന്നു. ഇവ സമുദ്ദിയും ദുഃഖവും ഭവാന്തിരത്തിന്റെയും ചിഹ്നങ്ങളാണ്.

ഇടയ്ക്കിവിതകളിലാക്കട്ട, നിരതരം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്ന ഇതരരം കുംഭമിംബാഡ്, അദ്ദേഹത്തിലെ കാർഷിക സംസ്കാരങ്ങളാടും, ശുഭപത്രീക്ഷകളോടും ബന്ധപ്പെട്ടു നിലക്കുന്നവയാണ്. അതരം ബിംബങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിവിതകളിൽ പ്രത്യാവർത്തിയായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുന്നതും ശൈലിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രത്യാശാഭരിത മായ ഒരു കർഷക മനസ്സിന്റെ സുചകങ്ങളായി നിലക്കുന്നു ഇതരരം ബിംബങ്ങൾ, താഴെക്കാട്ടുതു വരികൾ നോക്കുക.

1. ആശകളുടെ നറുംപാൽക്കുടം തുള്ളുവി

ആകാശ വീമിയിൽ പാണ്ടു പാൽപ്പത്രകൾ

(ഇടയ്ക്കിയുടെ കവിതകൾ : 1918 : പുറം 218)

ആശകളുടെ തുള്ളുവുന്ന നറുംപാൽക്കുടം ഏന്നിടൽ ഒരു സമുദ്ദി ചിഹ്നമുള്ളതിനെ ഒരു പ്രകാശബിംബത്തോടും ശോപിക്കാ ബിംബത്തോടും പരേക്കൾ മായി ചേർത്തുവെയ്ക്കുന്നു.

2. പുത്തിരി കത്തിച്ചപോലെ നൽവിളവൊന്തുക്കിർക്കു കനം വീണു.

(ഡി : പുറം : 253)

കത്തിച്ച പുത്തിരിപോലെ നിലക്കുന്ന കതിൽ ഒരു ഉർവ്വരതാ ബിംബമാണ്.

3. കോടക്കാറു കുല്യുകിയ വാനിൽ

മാമരത്തോപ്പിലെത്താരങ്ങൾ

തുവക്കുടങ്ങളിൽ തങ്ങിത്തെളിഞ്ഞതാരു

ംഗിയിലുണ്ട് വിടരുന്നു (ഡി: പുറം : 254)

ആകാശത്ത് നിന്ന് കാറ്റു കുല്യുകി വീഴ്ത്തിയ താരങ്ങൾ, തുവക്കുടങ്ങളിൽ പുകളും തെളിയുന്നു. തുവക്കുടത്തിൽ കുടവുമായുള്ള ബന്ധം വിദുരമെകില്ലും പു വിരിഞ്ഞു നിലക്കുന്ന തുവകൾ ഒരു ഉർവ്വരതാകുംഭം തന്നെ. “പതയും പാലിൽ നിരീക്കുടമെന്തി പകലും നിന്നു കിനാവു കാണുന്നു തുവകയെ” ഒരു പ്രജസൂന്തരിയായി വെവലാപ്പിള്ളി കണ്ണിട്ടുണ്ടോ. (വിട : ഓൺകിനാവ് ഏന കവിത)

4. “തെങ്ങിന്റെ പച്ചക്കുരങ്കളിൽ പുത്തനാം തിക്കളോലകൾ ഉദിപ്പിക്കുവാൻ” (കറുത്തപെട്ടിച്ചികൾ ഡി : 322)

5. പൊന്നുകുമിഞ്ഞു നിലക്കും നെൽവയലുകൾ,

പൊൻകുടമെന്നും തെങ്ങിൻ തോപ്പുകൾ

(ഡി : 382)

6. പുരന്ത്ര കുട്ടി നിറപറവവച്ചില്ല

പുലരിയെടുത്തില്ല പൊൽത്താലം

ഒത്തത്തെങ്ങിൻ കുറയ്ക്കും പൊൻകുടം വെച്ചതിൽ

പുക്കുല പൊട്ടിവിഞ്ഞതില്ല

(ഡി: 429)

ഇവിടെ നിരകുംഭങ്ങളുടെ ഒരു നിര തന്നെ കടന്നുവരുന്നു.

(രഘുസം 98മു)

തേന്തുംവയന്പും - പ്രസന്നരാജൻ

മിസി സ്കുൾസ്, കോട്ടയം. വില: 28.00

"Freedom in a poem must mean freedom of meaning, the freedom to have a meaning of one's own" എന്ന, ഹരോൾഡ് ബ്ലൂമിന്റെ (Harold Bloom) വാചകം എടുത്തുഖരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശ്രീ. പ്രസന്ന രാജൻ, തന്റെ കാവ്യക്രിതകളുടെ സമാഹരമായ "തേന്തും വയന്പും" അവതരിപ്പിക്കുന്നത് തന്റെ ചിന്മാരണിയിൽ, യമാസനർഭം, പഞ്ചസ്ത്രം - പാശാത്യ കാവ്യമീമാംസകരെ അദ്ദേഹം അവലും ബിക്കുന്നു. ഒണ്ടു ഭാഗമായി തിരിച്ച്, ഓന്നാം ഭാഗത്തിൽ, "കവിത നിർവ്വചിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നോൾ", "കവിതന്ത്രകുന്ന കണ്ണടകൾ", "കവിതയും യാമാർമ്മപ്പും", "കവിതയും വെവരുധ്യപ്പും", "ആശക്കടലിൽ നിന്നും ഉയർന്നു വരുന്ന വാക്കുകൾ", "കവിതയും രംഷ്ട്രിയപ്പും", "കവിതയുടെ പിതൃഭ്യാം" എന്നീ ഏഴു പ്രഖ്യായങ്ങളും, ഒണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ, "അർമ്മത്തിന്റെ സംത്രണ്ടും", "മുല്യനിർണ്ണയത്തിന്റെ മറ്റാരധ്യായം", "കാവ്യവിമർശനത്തിലെ കരുപ്പും വെളുപ്പും" എന്നീ മൂന്നു പ്രഖ്യായങ്ങളും ആണ് സമാഹരിച്ചിരിക്കുന്നത്. "വാക്കുകൾ താളാത്മകമായി കൂട്ടിമുട്ടിച്ച് സാദരയാനുഭൂതികളുടെ അശ്വിസൂഷ്ഠിക്കുന്ന കലാശം കവിത" എന്ന്, കവിത നിർവ്വചിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നോൾ അദ്ദേഹം കുറിക്കുന്നു. നല്ല കവിത വായിക്കുന്നോൾ, "ശബ്ദഭാർമ്മങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷമായി സുചിപ്പിക്കുന്ന അർമ്മം നിലനില്ക്കവേ തന്നെ, അതിനെ പ്രതിരോധിച്ചുകൊണ്ട്, ഒരു പരിധിവരെ നിരക്കരിച്ചുകൊണ്ട് പരോക്ഷമായ അർമ്മങ്ങൾ വായനക്കാരെന്തെന്നു മനസ്സിൽ വന്നു നിറയുന്ന"തായും ശനമകാരൻ എടുത്തുപറയുന്നു. വായനക്കാരനിൽ ബോധ നവീകരണം നടത്തുകയും ലോകത്യാമാർമ്മത്തെ സുക്ഷ്മതരമായി ഉൾക്കൊള്ളാൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും സോഫേ, കവിത സഹായകമാകുന്നുള്ളൂ. ഈ ആശയം ആവർത്തനിച്ച് സമർപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. "കവിത നൽകുന്ന കണ്ണടകൾ" എന്ന അധ്യായത്തിൽ, വെവരുധ്യങ്ങളുടെ സംബന്ധം സഹായമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നോളാണ് ഉത്തമ കവിത ജന്മ കൊള്ളുന്നത് എന്നതാണ് "കവിതയും വെവരുധ്യപ്പും" എന്ന അധ്യായത്തിൽ വിശദീകരിക്കുന്നത്. ത്രിപ്പാസകാരനാരേയും ആധുനിക കവികളേയും ഈ ആശയം മർത്തമനത്തിന് അവലംബിക്കുന്നു. കവിതയിൽ, മൊഴിയും പൊരുളും തമിലുള്ള ബന്ധങ്ങളും കവിയും രാഷ്ട്രീയ ബോധങ്ങൾപ്പറ്റിയും ഒക്കെ പ്രസന്നരാജന് തെളിഞ്ഞ ധാരാളകളുണ്ട്. "നല്ല കവിക്ക് വ്യക്തവും ഉറപ്പുള്ളതുമായ രാഷ്ട്രീയദർശനം വേണമെന്നില്ല" എന്ന, അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരീക്ഷണം വാദവിഭാഗങ്ങൾക്ക് വഴിവെയ്ക്കാം. പാരിസ്വര്യത്തെ പാടിപ്പുകൾത്തുകയല്ല, തന്റെ കാല മല്ലവുമായി സർഷപരമായി ഇണക്കിച്ചേരിത് അതിന്റെ സമകാലപ്രസക്തിയ നേരപിക്കുകയാണ് കവി ചെയ്യേണ്ടത്. കൂതികൾക്ക് നിത്യനുതനതം നല്കുന്നത് ഗാഡവും സുക്ഷ്മവുമായ ആസാദനമാണ്. കാവ്യസംസ്കാരപാരമ്പര്യമായി പുതിയ കവി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടുന്നു എന്നുകൂടി വിമർശകൾ അനേകിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഫുറ്പുമായ ചെറന്താണ് "തേന്തും വയന്പും". തന്റെ നിഗമനങ്ങളെ, യമാസനർഭം, യമോച്ചിതം കാവ്യസന്ദാനങ്ങളും അദ്ദേഹം അവലും ബിക്കുന്നു. തന്റെ കാവ്യക്കുമായി പുതിയ കവി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടുന്നു എന്നുകൂടി വിമർശകൾ അനേകിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഫുറ്പുമായ ചെറന്താണ് "തേന്തും വയന്പും". തന്റെ നിഗമനങ്ങളെ, യമാസനർഭം, യമോച്ചിതം കാവ്യസന്ദാനങ്ങളും അദ്ദേഹം അവലും ബിക്കുന്നു. തന്റെ കാവ്യക്കുമായി പുതിയ കവി എങ്ങനെ ബന്ധപ്പെടുന്നു എന്നുകൂടി വിമർശകൾ അനേകിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ●

**ലീലാകാവ്യം വീണ്ടും പതിശോധിക്കുമ്പോൾ -പ്രസന്നരാജൻ
കരള് സ്കൂൾസ്, കോട്ടയം. വില: 24.00**

ഇരുപതുകൊല്ലിങ്ങൾക്കു മുൻപ് പ്രസന്നരാജൻ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ലീലാകാവ്യപറമ്പൽ പുതിയ പതിപ്പാണിത്. "നല്ലിനി" എഴുതിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അനുഭവപ്പെട്ട അപൂർണ്ണതാബോധമാണ് ലീലാകാവ്യ രചനയുടെ ഫേരണാധ്യന കുമാരനാശാശ്വേതം പ്രസതാവത്തിലുന്നി അനേകഷിക്കുമ്പോൾ കവിയുടെ, പുർണ്ണതയിലേയ്ക്കുള്ള അനേകഷണം ലീലാകാവ്യത്തിൽ സാഹമ്പ്രയുന്നു എന്ന തോന്നലാണ് തന്നെ ഈ പുനഃപരിശോധനയ്ക്ക് ഫേറിപ്പിച്ചതെന്ന് ശ്രമകാരൻ സുചിപ്പിക്കുന്നു. ആശാശ്വേതം മദ്രാസു കൂടിയും തന്നെ ഇത്രമേൽ സ്വാസ്ഥ്യം കെടുത്തി തിട്ടില്ല എന്നും അദ്ദേഹം ഏറ്റു പറയുന്നു. 'രു ഭാഗത്ത് ഇരുട്ടും മറുഭാഗത്ത് ഭവളിച്ചവും പ്രസർപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രഹോളികയാണ്'ജീവിതമെന്ന തത്ത്വചിന്തയുടെ പ്രചാരകനാണ് ആശാൻ എന്ന നിഗമനത്തിലുണ്ട് പ്രസന്നരാജൻ അനേകഷണം അവസാനിക്കുന്നത്. ആർഷമായ പുർണ്ണതാസകല്പം ഇവിടെ സഹായമാവുന്നുണ്ടാ? അനേകഷണ പമ്പതിന്റെ തുടക്കമല്ലോ ആയുള്ളു?

ഒണ്ടു ഉണക്കങ്ങൾക്കു മുമ്പെപ്പഴുതിയ ഒരു കൃതി പുനഃപ്രസാധനം ചെയ്യുമ്പോൾ എധിറ്റിച്ച് വയ്ക്കുന്നാണ് ശ്രമകാരൻ കരുതിയത് എങ്കിൽ അതിൽ അപാകമില്ല. എങ്കിലും എധിറ്റു ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു കുടുതൽ ശുദ്ധി എന്നു തോന്നുന്നു. അപ്പോൾ, "[പ്രതിനിധികരിക്കുന്നു]" (പ്രതിനിധിവീക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിൽ), "ശലഭപതിപ്പിതിക്കുന്നത്" (ശലഭപതിച്ചിൽ കുന്നത് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ) തുടങ്ങിയ പ്രയോഗങ്ങളും, "...ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും ഭൂമിയിലെ ജീവിതം മദ്രാസു ജീവിതത്തിന്റെ ആരംഭമാണ് എന്ന് വ്യക്തമാക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ്..." തുടങ്ങിയ അനുയിക്കാത്ത വാചകങ്ങളും ഒഴിവാക്കാമായിരുന്നു. ലീലാ ഒരു ട്രാജിക് ഹീറോയിൻ അവുന്നത് ലീലയുടെ ശാന്തവും സുന്ദരവുമായ ജീവിതത്തെ വിഡിക്കുന്നതായി വേട്ടയാടുന്നതുമുലമാണെന്നും ലീലാകാവ്യത്തിൽ ദുരന്തം സ്വപ്നങ്കിടക്കുന്നത് വിഡിയാണെന്നും തുടക്കത്തിൽ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന (പേജ് 10) ശ്രമകാരൻ, ദുരന്തകൂത്തികളിൽ ദുരന്തം സംംഭവിക്കുന്നത് കമാപാത്രങ്ങളിൽ അന്തർപ്പിതമായ ദുരംഖല്യം (tragic flow) മുലമാണെന്നും, "ഈ ഉണക്കം കൊണ്ടാണ് ലീലയുടെ ജീവിതം ദുരന്തത്തിലേയ്ക്ക് വഴുതി വീണ്ടത്" (പേജ് 69) എന്നും ശ്രമാവസാന ഭാഗത്തും പറയുന്നു. ദുരന്തസകല്പം പട്ടിഞ്ഞാറനാണെന്നോ നമ്മുടെ പൊതു ധാരണ. ഗ്രൈക്ക് ദുരന്തസകല്പത്തിൽ എറു ദുരമുണ്ട്.

ഇത്രയോക്ക എടുത്തു പറയുന്നത്, പ്രസന്നരാജൻ ലീലാകാവ്യപറമ്പം ഗൗരവപൂർണ്ണമായ സമീപനം അർഹിക്കുന്നു എന്നു സുചിപ്പിക്കാൻ മാത്രമാണ്.

കുറുമൊഴിച്ചപ്പ് - ചേപ്പൂട്ട് സോമനാമൻ

മരസ്സമിതിംസാഹിതി, കോഴിക്കോട്. വില: 20.00

മുംബായിലെ കലാസാഹിത്യ സാംസ്കാരിക മണ്ഡലങ്ങളിൽ സജീവ സാന്നിധ്യം പുലർത്തിപ്പോരുന്ന ചേപ്പൂട്ട് സോമനാമൻ മുന്നാമത്തെ കാവ്യസ മാഹാരമാണ് "കുറുമൊഴിച്ചപ്പ്" 'തിരിച്ചറിവിൽ' രൂടങ്ങി, 'മഹത്തു' തിലവസാ നികുന്ന നൃസിദ്ധിനോന്ന് കുറുമൊഴികൾ, കവി, ഈ ചേപ്പിൽ സഖ്യിച്ചുത രൂനു. 'വാക്കിനും അർത്ഥത്തിനുമിടയ്ക്കുള്ള സത്യത്തിൽന്റെ നൃവൈളിച്ച' മാൺ (കവിത), ശ്രീ ചേപ്പൂട്ട് സോമനാമൻ കവിത. കുടിപ്പുകകളും കുടുംബ കലഹ അള്ളും മറ്റും നീറ്റുന്നോഴും നിഷ്കപടമാണ് ശ്രാമിന ജീവിതം ഏന് (ശ്രാമജീ വിതാ) ഗൃഹാതുരത്തെന്നോടെ ഓർക്കുന്ന ഇതു കവി, 'നുറും മൊഴിയുമായ കഴു തന്റുകുന്ന നൃശംസതയാണ് (നഗരസൗഹ്യദാം) നഗരജീവിതമെന്നും തിരിച്ചറിയുന്നു.' ശ്രാമം നഗരമായി വളരുന്നോൾ നഗരം നരകമായി വളരുന്നതും നാട് നഗരികുന്നതും അദ്ദേഹം കാണാതിരിക്കുന്നില്ല. (പരിണാമങ്ങൾ). മരണത്തെ പ്ലോഡും വിറ്റു കാശാക്കുന്ന സംസ്കാരലോപത്തെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം ബോധ വരാനാണ്. (ഉൽപ്പന്നം). 'കുറുമൊഴിച്ചപ്പ്'ലെ ഓരോ കവിതയും ഇത്തരം ഓരോ പിതാശകളമാണ്. കേവലചിന്താശകളായി നിലക്കുന്ന എന്നതാണ് ത്രാക യുടെ പതിമിതി. ചിന്തയ അനുഭവത്തിൽന്റെ തലത്തിലേയ്ക്ക് വിടരുത്തിയെടുക്കുകുക എന്നത് ഇത്തരം കുറുമൊഴികളുടെ സംവിധാനപരിധിയിൽ ഒരുഞ്ഞുനില്ല എന്നായിരിക്കാം, കവിപ്പുദയം.

"കുനിയ്ക്കുവിതകൾ" - വിജയകുമാർ കുനിയ്ക്കുവി

വിതരണം: മർബാൻ, കോഴിക്കോട്, വില: 40.00

കവിതയുടെ പരിചിത കരണങ്ങളെ അപ്പാടെ തകിടംമറിക്കുന്ന കവിയാണ് വിജയകുമാർ കുനിയ്ക്കുവി. താനൊരു വികടകവിധാനനാവകാശപ്പെടാനും അദ്ദേഹത്തിന് മടിയില്ല. പരിചിത പദങ്ങൾ പോലും അദ്യഷ്ടപുർഖിവമായ ചേരുവയിൽ പ്രയോഗിച്ച്, സാധം മാറിനിന് പിരിക്കുന്നു, കുനിയ്ക്കുവിയുടെ വികടസരസ്വതി. പകേഷ ആ ചിരി പലപ്പോഴും പൊള്ളിക്കുന്ന പിരിയാണ്. "എന്തെന്റെ കവിത എഴുതുകോലിയെന്നു കൊണ്ടാക്കാളിയില്ലെന്നു വചനങ്ങളുടെ കുന്നായ്മയുമാകുന്നു. ഭൂമിയിൽനിന്നും ശുന്നുകാശത്തെയ്ക്ക് തൊടുത്തുവിട്ടു ചെമന്ന അപ്പുപുൻതാടിയാ

വുന്നു - അത് എന്നിലേയ്ക്കും നിങ്ങളിലേയ്ക്കും തീക്ഷ്ണമായ സ്വർഗിനികൾ നിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു!" ("വിളംബരം") എന്ന് അദ്ദേഹം മാറുകൊണ്ടു തെള്ളു കവിത യുടെ നേരിനെകാണിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. ഈ വികടതയ്ക്ക് 'മുന്നുപെല'യുള്ളത് വികെ എന്നിനേംഡാണ്. "കൊടും തമിഴിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ പൊള്ളാച്ചി - കൊടുവായും വഴി വന്നതാണ് കുനിഗ്രേറി മലയാളം" എന്ന് വികെഎൻ, കുനിഗ്രേറി സരസാതിയെ തിരിച്ചറിയുന്നു. "മറുപിള്ളൈ ചെറുപിള്ളൈ കോർപ്പല്ലിൽ കോർക്കുന്ന കാല" ("കരിക്കോലം")താണ് നാം ജീവിക്കുന്നത് എന്ന വിവേകത്തിന്റെ നീറ്റിൽ, "ആടുമേച്ചവൻ ക്രിസ്തു, മാടുമേച്ചവൻ കൃഷ്ണൻ, വേണം നമ്മുടിന്തയ നാൻ - കാട്ടിടയന്നാർ; നാട്ടിടയന്നാർ - നമ്മയോടിടയുന്നവനെ ഇടിച്ചുനട്ടുവെബ്ബി കുന്നവനെ ഇടയൻ" എന്ന നേരിന്റെ നേരെ വിരുദ്ധച്ചണ്ണാനും, "ഭാരതാംബരയെ പണയം ഏച്ചു പകിടകളിക്കുന്നു നവപാശ്വവപ്പുട്, പണാരപ്പു" ("തലമുറിയൻ കവിതകൾ") എന്ന് വിളിച്ചുകുവാനും, "മതമാകും മരക്കുതിരയിൽ രാഷ്ട്രീയ മേലാളരുടെ അശാമേധം; രാഷ്ട്രീയ പൊയ്ക്കുതിരമേൽ മതമേലാളരുടെ ആത്മീയനായാട്" ("തിരഞ്ഞെടുപ്പുചിന്തകൾ") എന്ന് ആദ്ദോൺകാനും, "നിറപിറയിൽ പൊയ്ക്കിരിച്ചും നിലവിളക്കിൽ പക്കതെളിച്ചും നിളയെക്കാണ് കൊലവിളിച്ചും നീണാൾ വാഴുകകേരളമേ !!" ("കേരളീയം - ഒരു പോസ്റ്റ്‌മോർട്ടം") എന്ന് ഉറഞ്ഞുതുള്ളിക്കല്പിക്കാനും ആണ് കുനിഗ്രേറി, തന്റെ വാക്കുകളുടെ ഉറുമി കടയുന്നത്. ആലുമുളച്ചാൽ തണ്ടലെന്നാല്ലെന്ന കാലത്തിന്റെ നേരെ കവി മറ്റൊരുചെയ്യുവാൻ?

കെ.എ. രാമകൃഷ്ണൻ

എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്
യുവകവികൾക്കു വേണ്ടി 1997ൽ നടത്തിയ
കവിതാ ക്ഷാമ്പിൽ അവത്തിപ്പിച്ച കവിതകളുടെ
സമാഹാരം -

“പടവുകൾ”

വില 20.00

പ്രസാധനം :
എൻവി കൃഷ്ണവാരിയർ സ്മാരക ട്രസ്റ്റ്

വഴിയെ അടിക്കുന്നുവെന്ന്, മരിച്ച് തോന്തിയിട്ടുമുണ്ട്. ശരശ്വതുവൻസ് സമനാധിം അപ്രായോഗികം, മറ്റാരർത്ഥത്തിൽ അപകടകരം.

സച്ചിദനാഭൻ ലേവലന്തെക്കുറിച്ച് അഭിപ്രായാന്തരങ്ങളുണ്ട്. ഭാഷകൾ അനുപേക്ഷണിയമായ ഒരംഗിക്കുത മാതകമാണ് വ്യാകരണം, അദ്ദേഹം ചതുരവും വെന്നും മറ്റും പറഞ്ഞു കളിയാക്കുന്ന ആ standardisation ഇല്ലക്കിൽ ഭാഷ അതിരെന്തെന്നില്ലെങ്കിലും നിലനിൽക്കുന്ന അതനുസരിച്ച് വാമൊഴിയെ തിരുത്തുകയല്ലാതെ വാമൊഴി നോക്കി 'മാതകം' തിരുത്താൻലും-നടക്കുന്നത് രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതാണെന്ന് സമ്മതിക്കുന്നു. അങ്ങനെയാണാലോ നമുക്ക് 'സാമുഹ്യ'-വും 'സാമ്പത്തിക'-വുമെല്ലാം ഉണ്ടായത്. യേശുദാസിരെന്തെ പാട്ടു ദയക്കരമാണ്. കലാമണ്ഡലം ഗോപിയുടെ ശൃംഗാരാലിനയം ദയക്കരമാണ് ഏതെല്ലാം കേൾക്കാൻലോ? കുറേനൊഴി കഴിയുന്നോഴി ഭാഷയിൽ അതെല്ലാം 'ഡേ കുറം' തന്നെ ആയെങ്കും. അതുകൊണ്ടിപ്പോൾ തിരുത്തരുതെന്നാണോ? (ഡേ തനിന് സച്ചിദനാഭൻ ഉഖണ്ടകുന്ന ഇരട്ടകൾ വാമൊഴി വഴക്കങ്ങളെയല്ല നമ്മുടെ തനിമകളെയാണുഭാഹരിക്കുന്നത്. അതു നിലനിറുത്തണമെന്തിലാർക്കു സംശയം.) നമ്മുടെ പത്രക്കാരും ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഗത്തും ചേർന്ന് തനിമകളെ നമ്മില്ലാം കുറഞ്ഞ എന്നാണെന്നെന്തെന്തും പരാതി. പറഞ്ഞാൽ തീരാത്തവിധം ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. നമുക്ക് ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട വാചിയുണ്ട് 'ഇന്' ഇംഗ്ലീഷിലത് Such ആണ്. അതിരെന്തെന്നുള്ള ഇന്നിന (Such and Such) രണ്ടും ഇന്ന് ലുപ്തപ്രചാരമായിക്കഴിഞ്ഞു- 'ഇന്നിന കാരുങ്ങൾ ചെയ്യണ' മെന്നു പറയേണ്ടിത്തു നമ്മുടെ പത്രക്കാർ 'എന്നു ചെയ്യണമെന്ന് നിർദ്ദേശിച്ച്' എന്നാണ് പറയാർ. ഇംഗ്ലീഷാണ് മാതൃക ഇങ്ങനെ ഏതുവരെ തനിമകൾ നമുക്ക് നഷ്ടമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതെന്നും വാമൊഴിവക്കങ്ങളല്ല. രൂപശ്രൂത്യും വാമൊഴി വഴക്കങ്ങളിലുടാവാം എന്നുമാത്രം-മാറ്റം രൂപീകരണം മലയാളശൈലി ഭാഷാസ്വന്നേഹികൾ വേദപുസ്തകമായിത്തന്നെന്ന കാണേണ്ടതുണ്ട്.

'ത്രിപമഗ്' പഠനം, നന്നായി. അല്പം ഗഹനമായില്ലെങ്കിലും എന്നു സംശയം. കുറേ കുറി വെള്ളം ചേർന്ന് നേർപ്പിക്കണമായിരുന്നു. എൻ.വി.യുടെ "മരണത്തെക്കുറിച്ചാരുപന്നുസം" ഇതുപോലെരു പഠനം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഒരു കവിതയാണ്. അടുത്തത് അര്ഥാക്കാൻ നോക്കണം.

കെ.പി. ശക്രരെന്തെ ലേവപനം പലപ്പോഴും ഞാൻ വായിക്കാറുള്ളത് പറയുന്ന കാര്യം മനസ്സിലാക്കാൻ എന്നതിലും കവിഞ്ഞ് ആ പറയുന്ന രീതി ആസാദിക്കാനാണ്-ആ വ്യതിരിക്തത ഓരോ വാക്യത്തിലും കാണാം വിഷയത്തിൽ (Matter) നിലക്കെളുള്ള നൽകാതെ വിധത്തിലേക്ക് (Method) അനുവാചകനെ അതും അല്പം ഭാഷാശാസ്ത്രത്താല്പര്യമുള്ളതും കുടുക്കിയിട്ടുന്നതാണീ ശൈലി. മറ്റാരും ഇങ്ങനെ എഴുതാൻലും എന്നതിന് ശക്രന്നാവില്ലല്ലോ കുറുവാളി-അല്പപരമാനുകുടണ്ണുകളെന്നതാൽ ഇതു തനി മാരാർ ശൈലിയാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല-ശക്രരെന്തെ എത്ര ലേവപനം കണ്ണാലും ഞാൻ വായിക്കാതെ വിടാറില്ല. ആ ശൈലി ആസാദിക്കാനുണ്ടെങ്കും.

കത്തു വല്ലാതെ നിംബു.

കവനക്കാമും നമുക്ക് നിലനിർത്തണം. പേജു നിന്നക്കാനുള്ള വിവേഞ്ഞെല്ല (FILLERS) നമുക്കു വേണ്ടത്-ആധികാരികത ഓരോന്നിനുമുണ്ടാവണം. അതിനു പറ്റുന്നവരെ അണിനിനിരത്തണം. തുടക്കമെതായാലും നന്ന്. അഭിനന്ദനങ്ങൾ എൻ.പ്രഭാകരൻ നായർ, മണേഖൻ

വിശമോട്ട്

ശ്രീമതി കെ. റോർഹവിജയൻ, കൊല്ലം

ചുട്ടംഗമാക്കരെയിൽക്കുംവിധമുള്ള വൈവാദി
ഞങ്ങറുവിണ്ണു നിജചേതന വിട്ടുപോയി
'മൊടപ്പിനി'ലിതുമാതിൽ മാലതിപ്പ്-
മൊട്ട്, കിടപ്പതിനു സംഗതി വന്നുവെള്ളോ.

ഇഷ്ടട്ടാ സഹോദരരുമൊത്തു രസാലതാത്-
പ്രശ്നാധികിൽ ജനനിതൻ കരപ്പള്ളവത്തിൽ,
ഇഷ്ടത്തിനെന്നാൽ പരിലാളനയേറ്റു വാണി
മട്ടങ്ങ് ? തീവ്രതരമീ സമിതിയെങ്ങുപാർക്കിൽ ?

വായ്ക്കും ഒരുപാടിതിയിൽക്കും സിന്ത്യം
സർഭ്ബീയ സൗഖ്യമൊടുവാണൊരുനിനെന്നയേവം
പെട്ടുനു ഭീകരനാസ്യവിലാഴ്ത്തിയിട്ടു-
സിഷ്ടാവിനുള്ള മനമെത്ര കണ്ണാരമാവം ?

വൈലേറ്റു വാടിയുംലും വഴിപോകരെല്ലപം
വിശ്രാന്തി നേടുവതിനായ് തവതാതപാദം
പ്രാപിക്കു, മാതൃകരപ്പള്ളവഭൂഷയാം നിന് -
പുമേനി കണ്ണു കരഞ്ഞതെ കുളിർത്തിരിക്കാം ?

ആടികളിച്ചരികിലോടിയണണ്ണതു നിന്നെന്ന -
അതാരാട്ടി മുന്നമിതവത്സലനാം സമീരൻ ;
അക്കാറുതനെ നിലയെന്നുമറിണ്ട നേരം
നിന്ന് പ്രാണവായുവെടുമൊത്തു നടന്നുവെള്ളോ ?

കാലത്തുമന്തിയിലുമുറ്റവരെന്നപോലെ
ലോലാംഗമാക്കരെയാരു പൊൻപ്രദേശാൽ തിളങ്കി
താലോലമായ് തച്ചുകിയോരുകരഞ്ഞൾ തനെ
മാലേകി നിന്ന് മുദ്രുമേനി കരിച്ചിട്ടുന്നു.

അല്ലായ്ക്കിലെന്തിനയി, കോരകമേ, വുമാ നീ
സന്താപവഹിയിലെത്തു പൊരിണ്ടിട്ടുന്നു ?
തെറവം തരുന്നതവിലം ബഹുമാനപുർണ്ണം
കൈനീട്ടി വാങ്ങുവതുതാൻ സുജനസാഡാവം.

പക്ഷേ, നിനക്കു നിങ്ങൾ ഒരു ജനനിലയ്ക്കു ചെന്നു
കേരേണ്ട തുംഗപദമാന്തര യോർത്തിട്ടുവോൾ
ഉർത്താപമേറ്റ മുയരം ; ശരി : അഞ്ചാഞ്ചാ -
ലെന്താണു ? പിന്നയുമിതേഗതിയെതാരാൾക്കും ?

ഓർത്തിടിലിനിതുവിധം തവമുത്തുചേർത്ത
ഭെദവം ദയാമുത്തമൊഴിച്ചിതു നിന്നിലേറ്റും ;
മർത്തപ്പെട്ടെന്ന് തപ്പത്തര നിശാസിതാനിലാണി -
സംഗം നിനക്കു നരകം പണിതില്ലയല്ലോ.

ഹോ മാലതിമുകുളമേ, തവജയമിനീ -
ബോക്കതിനുള്ള കരയേതുമെമ്പാടെ തന്നെ
വേഗം കഴിഞ്ഞിട്ടുകകൊണ്ടു നിനക്കുമോക്ഷം
സ്വാധയത്തം ; യുലകു പാപികൾക്കു നികേതം.

*കവനക്കുമുൻ - പുസ്തകം 24-1104 വ്യാഖ്യികം - നമ്പം: 2

(91ൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

7. മൺകുടൽത്തിൽ മദകരമാം മധുതുള്ളുനിട്ടുനു
പൊൻകുടൽത്തിൽ പുക്കുലകൾ പൊട്ടിവിരിയുന്നു.

(കാവിലെ പാട്ട് : ശി : 505)

8. തുളളും പീലിപ്പട്ട നിവർത്തിച്ചമുതാലാട്ട കല്പകമാല

(ശി : 453)

9. കാളകൊമ്പകിയലും കാഞ്ചനത്താൾ പൊട്ടിയിതാ
കാഞ്ചനത്താൾ ചൊരിയുന്നു കല്പദ്രുമങ്ങൾ

(ശി: 745)

10. പതയും വെളിച്ചത്തിൽ കുടമെത്തിലാ, കാത്തി
പുറവിൽ ത്തുഷാർത്തരായ നിലക്കുന്നു കൂട്ടാകുട്ടി

(ശി : 817)

ഈഞ്ചന ഏത്രയോ ബിംബങ്ങൾ ഉർവ്വരതയോടും സമുദ്ധിയോടും ബന്ധ
പെട്ട ഇടങ്ങുവികവിതകളിൽ നിന്ന് തിരിച്ചട്ടുകാൻ കഴിയും. കർഷക കേരള
അതിന്റെ കവി, അമു - പെങ്ങൾ പ്രമേയങ്ങളുടെ കവി, ശുഭാപ്തി ബോധത്തിന്റെ
കവി എന്നാണെങ്കിൽ ഇടങ്ങുവിയെ വ്യപഹരിയ്ക്കുവോൾ ഇത്തരം ബിംബങ്ങളുടെ
വിശകലനങ്ങൾ അത്തരം പ്രസ്താവനകളുടെ അർത്ഥവ്യാപ്തി വർദ്ധിപ്പിക്കും.
കർഷക സംസ്കാരത്തിന്റെ നടുവിലേ അമ്മയ്ക്കും അമ്മാദൈവങ്ങൾക്കും
പ്രാമാണ്യം ലഭിക്കു, സ്ത്രീക്ക് മാന്യമായ പദവിയും അംഗീകാരവും ലഭിക്കു.
റേഖകൾ ചോറിന്റെ കരിവാളിപ്പ് പടരുന്ന ഒരു സമുഹത്തിന് ഉൾജ്ജസ്വലത മാത്ര
മല്ല ഇത്തരം സദ്വാവങ്ങളും നഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടോ ?

ഒരു അനന്തമായ പാരമ്പര്യം. ഒരു ഇതിഹാസം.

കോട്ടക്കൽ ആര്യവൈദ്യശാല

(Ayurveda, The Authentic Way)

ഒരിവംഗതനായ വൈദ്യരത്നത്തിനും പി. എസ്. വാരിയരുടെ ദീർഘ ഭർഷനവും മാർഗ്ഗബർശിതവുമാണ് ഈ സ്ഥാപനത്തെ ഇന്നത്തെ നിലയിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തിയത്.

- ഇവിടെ മാറാരോഗ്യകൾക്ക് ആശ്രാസം നൽകുന്ന ഫലപ്രദമായ നാനാതരം ഔഷധങ്ങൾ നിർണ്ണിക്കുന്നു.
- നവീന സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ ഇവിടത്തെ നഷ്ടസിംഗ് ഹോമിൽ പസ്തി, നസ്യം മുതലായ പഞ്ചകർമ്മങ്ങളും ധാര, പിഴിച്ചിൽ, നവരകിഴി മുതലായ മറ്റു സ്വന്നഹ-സേവ കർമ്മങ്ങളും നിർവ്വഹിച്ചു കൊടുക്കുന്നു.
- അവഗർക്ക് ആശ്രാസക്രോമായ ധർമ്മാശുപത്രി നടത്തുന്നു.
- ആയുർവ്വേദ കോളേജിന്റെ നടത്തിപ്പിന്റെ ധനസഹായം നൽകി ആയുർവ്വേദവിദ്യാഭ്യാസത്തിന് പ്രചോദനം നൽകുന്നു.
- ആയുർവ്വേദത്തിന്റെ വളർച്ചകാര്യി ആയുർവ്വേദസമിനാറുകളും പ്രഖ്യാപനമാരങ്ങളും നടത്തുകയും ആയുർവ്വേദ പുസ്തകങ്ങളും “ആര്യവൈദ്യൻ” (ഇംഗ്ലീഷ്) ലൈഭ്രാറികയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.
- കമകളിയുടെ പരിപോഷണത്തിനായി പി. എസ്. വി. നാട്ട് സംഘം നടത്തുന്നു.



വൈദ്യരത്നത്തിനും പി. എസ്. വാരിയരുടെ

ആര്യവൈദ്യശാല

സ്ഥാപിതം : 1902

കോട്ടക്കൽ - 676 503

Phone : HO. 742216-19, 742561-64 & 742571 (EPABX), TDBX 200 Lines)

Fax: 0493-742210, 742572

ശാഖകൾ : കോഴിക്കോട്, പാലക്കാട്, തിരുവൻനാട്ടുമല, ആലുവ, തിരുവനന്തപുരം, മരിരാശി, കണ്ണൂർ, കോയമ്പുത്തുർ, നൃംബൻപാറ, കല്ലക്കുത്ത, കോട്ടയം കുടാതെ 800-ൽ പരം ഏജൻസികളും